

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ

Рим
1990

На славу і хвалу
всемогучого Бога, в Тройці Єдиного,
Пресвятої Богородиці і всіх Святих,
за благословенням Блаженнішого Мирослава Івана
Кардинала Любачівського,
Отця і Глави Української Католицької Церкви,
видається книга ця
Святих Євангелій
у Вічному Місті Римі
Р. Б. 1990.

Святе
Євангеліє

ВІД МАТЕЯ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Родовід Ісуса Христа 1-17; надприродне народження Ісуса 18-25.

Глава 2

Відвідини мудреців зі Сходу 1-12; втеча в Єгипет і вбивство немовлят 13-18; поворот з Єгипту 19-23.

Глава 3

Св. Іван Христитель 1-12; хрищення Ісуса 13-17.

Глава 4

Спокуси Ісуса 1-11; Ісус у Галилеї; перші учні 12-25.

Глава 5

Нагірна проповідь 1-12; сіль землі та світло світу 13-16; виконання закону 17-20; нова справедливість 21-48.

Глава 6

Чистота наміру 1; милостиня 2-4; молитва 5-15; піст 16-18; багатства 19-24; покладання на провидіння Боже 25-34.

Глава 7

Несправедливий суд 1-5; заклик не осквернити святих речей 6; сила молитви 7-11; золоте правило 12-14; лжепророки 15-20; правдиві учні 21-29.

Глава 8

Оздоровлення прокаженого 1-4; слуги сотника 5-13; тещі Петра та інших 14-22; утихомирення бурі 23-27; оздоровлення гадаринських біснуватих 28-34.

Глава 9

Оздоровлення розслабленого 1-8; покликання Матея 9-13; про піст 14-17; оздоровлення кровоточивої та воскресіння дочки начальника 18-26; оздоровлення двох сліпих 27-31; і німого біснуватого 32-38.

Глава 10

Дванадцять апостолів: Ісус дає їм вказівки 1-33; і провіщає переслідування 34-42.

Глава 11

Посольство від Івана Христителя 1-15; Ісус про сучасне йому покоління 16-19; провіщення горя тим містам, які залишилися байдужими супроти Божих чудес 20-24; благовість – явна для малих дітей 25-30.

Глава 12

Апостоли зривають колосся в суботу 1-8; оздоровлення сухорукого 9-14; здійснення пророцтва Ісаї 15-21; Ісус та Велзевул 22-32; слова - свідок серця 33-37; знак Йони 38-42; нечистий дух 43-45; правдива родина Ісусова 46-50.

Глава 13

Притчі: про сіяча 1-23; про кукіль, зерно гірчичне, закваску і про скарб та перлу 24-52; Ісус у Назареті 53-58.

Глава 14

Ірод про Ісуса 1-2; смерть Івана Христителя 3-12; перше помноження хлібів 13-21; Ісус іде водою 22-36.

Глава 15

Ісус та фарисеї 1-20; оздоровлення дочки хананейки 21-28; численні оздоровлення біля озера 29-31; друге помноження хлібів 32-39.

Глава 16

Лукавий рід хоче знаку з неба 1-4; фарисейська закваска 5-12; віровизнання Петра 13-20; перша згадка про страждання 21-28.

Глава 17

Переображення 1-8; учні запитують про Іллю 9-13; вилікування біснуватого 14-21; Ісус удруге повідомляє про страсті 22-23; Ісус дає податок на храм 24-27.

Глава 18

Хто більший у Царстві Небеснім 1-11; заблукана вівця 12-14; братня догана 15-20; прощення братові провини 21-22; притча про немилосердного боржника 23-35.

Глава 19

Нерозривність християнського подружжя 1-12; Ісус благословляє дітей 13-15; багатство – небезпечна річ 16-26; нагорода за повне зречення 27-30.

Глава 20

Притча про робітників у винограднику 1-16; третє сповіщення про Христові страсті 17-19; мати Заведеїв 20-28; оздоровлення двох сліпих 29-34.

Глава 21

Урочистий в'їзд Ісуса до Єрусалиму 1-11; Ісус виганяє торговців із храму 12-17; безплідна смоковниця 18-22; юдеї запитують Ісуса про походження його влади 23-27; притча про двох синів 28-32; притча про виноградарів-убивців 33-46.

Глава 22

Весільний бенкет 1-14; податок кесареві 15-22; воскресення мертвих 23-33; найбільша заповідь 34-40; Месія – Син і Господь Давида 41-46.

Глава 23

Лицемірство й суєта книжників та фарисеїв 1-12; проти книжників та фарисеїв 13-36; звернення Ісуса до Єрусалиму 37-39.

Глава 24

Лиха перед закінченням світу 1-14; велика скорбота Єрусалиму 15-22; прихід Сина Чоловічого 23-35; заклик, щоб завжди бути готовими 36-51.

Глава 25

Притча про десять дів 1-13; притча про таланти 14-30; загальний суд 31-46.

Глава 26

Змова проти Ісуса 1-5; намащення Ісуса миром 6-13; зрада Юди 14-16; приготування Пасхи 17-25; установлення Пресв. Євхаристії 26-29; Ісус прорікає відречення 30-35; Ісус у Гетсиманії 36-46; схоплення Ісуса 47-56; Ісус перед Каяфою 57-68; відречення Петра 69-75.

Глава 27

Ісуса ведуть до Пилата 1-2; смерть Юди 3-10; Ісус перед Пилатом 11-26; терновий вінок 27-31; розп'яття 32-38; глузування з Ісуса на хресті 39-44; смерть Ісуса 45-56; похорон 57-61; сторожа біля гробу 62-66.

Глава 28

Порожній гріб; янголи при гробі 1-10; підкуп сторожі 11-15; поява Ісуса у Галилеї 16-20.

ВІД МАТЕЯ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 Родовід * Ісу́са Христа́, си́на Дави́- Зач. 1
2 да, си́на Авраа́ма. Авраа́м поро-
ди́в Ісаа́ка, Ісаа́к породи́в Я́кова. Яків
3 породи́в Ю́ду і братів його́. Юда поро-
ди́в Фаре́са та За́ру від Тама́ри. Фа-
ре́с породи́в Есро́ма, Есро́м породи́в
4 Ара́ма. Ара́м породи́в Амінада́ва, Амі-
нада́в породи́в Наасо́на, Наасо́н поро-
5 ди́в Салмо́на, Салмо́н породи́в Воо́за

Неділя перед Різдвом Христовим, святих отців:
Кни́га родоводу *

від Рахáви, Воóз породи́в Йовéда від
Рýти, Йовéд породи́в Єссéя, Єссéй по- 6
роди́в царя́ Дави́да. Дави́д же цар по-
роди́в Соломóна від жíнки Урíї, Соло- 7
мóн породи́в Ровоáма, Ровоáм породи́в
Авíю, Авíя породи́в Асáфа. Асáф по- 8
роди́в Йосафáта, Йосафáт породи́в Йо-
рáма, Йорáм породи́в Озíю. Озíя по- 9
роди́в Йоатáма, Йоатáм породи́в Ахá-
за, Ахáз породи́в Єзекíю, Єзекíя поро- 10
ди́в Манасíю, Манасíя породи́в Амóса,
Амóс породи́в Йосíю, Йосíя породи́в 11
Єхонíю і братíв йогó за вавилóнського
переселення. А пíсля вавилóнського 12
переселення Єхонíя породи́в Салатíїла,
Салатíїл породи́в Зоровáвела, Зоровá- 13
вел породи́в Авію́да, Авію́д породи́в
Еліяки́ма, Еліяки́м породи́в Азóра,
Азóр породи́в Садóка, Садóк породи́в 14
Ахи́ма, Ахи́м породи́в Елію́да, Елію́д 15
породи́в Єлеазáра, Єлеазáр породи́в
Маттáна, Маттáн породи́в Якова, Я́ків 16
породи́в Йóсифа, чоловíка Марíї, з

якої народи́вся Ісу́с, що зве́ться Хри-
17 сто́с. Поколі́нь же всіх було́: від Авра-
а́ма до Дави́да чотирна́дцять, від Дави́-
да до вавило́нського пересе́лення чо-
тирна́дцять і від вавило́нського пере-
се́лення до Христа́ – поколі́нь чотир-
на́дцять.

18 **Н**аро́дження Ісу́са Христа́ * ста́лося Зач. 2
так. Марі́я, його́ ма́ти, була́ зару́чена
з Йо́сифом; але́ пе́ред тим, як вони́ зі-
йшли́ся, ви́явилося, що вона́ була́ вагі́т-
19 на від Свято́го Ду́ха. Йо́сиф, її́ чоло-
ві́к, бу́вши пра́ведний і не бажа́вши її́
осла́вити, хоті́в тайкома́ її́ відпусти́ти.
20 І от, коли́ він це заду́мав, а́нгел Господ-
ній з'яви́вся йому́ в сні і мо́вив:
Йо́сифе, си́ну Дави́да, не бі́йсь узя́ти
Марі́ю, твою́ жі́нку, бо те, що в ній
зача́лось, похо́дить від Свято́го Ду́ха.
21 Вона́ поро́дить си́на, і ти даси́ йому́
ім'я́ Ісу́с, бо він спасе́ наро́д свій від

Різдво Христове, на Утрені: Наро́дження Ісу́са Христа́ *
Це ж і на 1-му Часі, у навечір'я Різдва Христового.

гріхів їхніх. А сталося все це, щоб 22
збулось Господнє слово, сказане про-
роком: Ось діва матиме в утробі і на- 23
родить сина, і дасть йому ім'я Еммануїл,
що значить: з нами Бог. Прокинувшись 24
від сну, Йосиф зробив, як велів йому
ангел Господній: прийняв свою жінку;
і не пізнав її, аж поки не родила сина, 25
і він дав йому ім'я Ісус.

Кінець неділі, Утрені й 1-му Часові.

ГЛАВА 2.

Зач. 3 Коли Ісус * народився у Вифлеємі 1
юдейськім за днів Ірода царя, му-
дреці прийшли в Єрусалим зі сходу
і спитали: Де цар юдейський, що на- 2
родився? Бо ми бачили його зорю на
сході і прийшли поклонитись йому.
Почувши це, цар Ірод стривожився, і 3
ввесь Єрусалим з ним. Зібравши всіх 4

Різдво Христове, на Літургії: Коли Ісус *
Це ж і на 6-му Часі, в навечір'я Різдва Христового

первосвяще́ників та кни́жників наро́д-
них, він випи́тував у них, де Христо́с
5 ма́є народи́тись. Вони́ йому́ сказа́ли: У
Вифлеє́мі Юде́йськім, бо так напи́сано
6 проро́ком: І ти, Вифлеє́ме, зе́мле Ю́ди,
нічи́м не ме́нший між міста́ми Ю́ди,
бо з те́бе ви́йде вождь, що бу́де па́сти
7 мій наро́д, Ізра́їля. Тоді́ І́род, покли́-
кавши тайкома́ мудреці́в, ви́питав у
них пи́льно про час, коли́ з'яви́лась зо-
8 ря́, і відісла́в їх у Вифлеє́м, ка́жучи:
Іді́ть та розпита́йтесь пи́льно про дитя́, і
коли́ зна́йдете, сповісті́ть мені́, щоб і я
9 пішо́в йому́ вклони́тись. Ви́слухали вони́
царя́ і пусти́лися в доро́гу. І ось зоря́,
що ба́чили на схо́ді, ішла́ пе́ред ни́ми,
аж по́ки не прийшла́ і не ста́ла зве́рху,
10 де було́ дитя́тко. Поба́чивши зорю́,
вони́ зраді́ли ра́дістю ве́льми вели́кою.
11 Уві́йшли́ до ха́ти і поба́чили дитя́тко з
Марі́єю, ма́тір'ю його́, і, впа́вши ниць,
поклони́лись йому́; по́тім відкри́ли
свої́ скарби́ і піднесли́ йому́ дари́: зо-

лото, ла́дан і ми́ро. І, попере́джені в 12
сні не заверта́ти до І́рода, пусти́лись
і́ншою доро́гою у край свій.

Кінець Літургії й 6-му Часові.

Зач. 4 **Я**кже́ вони́ ви́рушили в доро́гу, * а́н- 13
гел Госпо́дній з'яви́вся у сні Йо́сифо-
ві і ка́же: Уста́нь, візьми́ дитя́тко і
його́ ма́тір, і втіка́й у Єги́пет, і про-
бу́дь там, по́ки я тобі́ не скажу́, бо І́род
розшу́куватиме дитя́, щоб його́ вби́ти.
Вста́вши, Йо́сиф узя́в уночі́ дитя́тко 14
та його́ ма́тір і пішо́в у Єги́пет, де про- 15
бу́в до сме́рти І́рода, щоб збуло́сь ска-
зане Го́сподом че́рез проро́ка: З Єги́пту
я покли́кав мого́ си́на. Тоді́ І́род, поба- 16
чивши, що мудреці́ насмі́ялися з нього́,
розлю́тився ве́льми і посла́в убйти у
Вифлеє́мі й по всій окру́зі всіх діте́й,
що ма́ли ме́нше, ніж два ро́ки, згі́дно з
ча́сом, що пи́льно ви́відав був від му-

На 9-му Часі, в навечір'я Різдва Христового:
Як відійшли́ мудреці, *
Це ж і 26 грудня, в неділю після Різдва Христового і святим немовлятам.

17 дреців. Тоді збулось те, що сказав був
18 пророк Єремія: В Рамі чути голос, плач
і тяжке ридання: то Рахиль плаче за
дітьми своїми і не хоче, щоб її втішити,
19 ти, бо їх немає. Якже вмер Ірод, ан-
гел Господній з'явився у сні Йоси-
20 фові в Єгипті і каже: Встань, візьми
дитятко та його матір і вернися в із-
раїльську землю, бо вмерли ті, що
21 чигали на життя дитятка. Встав він,
узяв дитятко та його матір і прийшов
22 в ізраїльську землю, але почувши, що
в Юдеї царює Архелай замість Ірода,
батька свого, боявся іти туди. Попе-
реджений же в сні, він пішов у га-
23 лилейські сторони і, прибувши туди,
оселився в місті, що зветься Назарет,
щоб збулось сказане пророками, що
Назорей назветься.

Кінець неділі, дітям і 9-му Часові.

ГЛАВА 3.

Зач. 5
Того ча́су * з'яви́всь Іва́н Христи́тель 1
і пропові́дував у пусти́ні Юде́йській.
Він говори́в: Пока́йтесь, бо набли́зилося 2
Ца́рство Небе́сне. Це той, про яко́го 3
говори́в проро́к Іса́я, ка́жучи: Го́лос
вопію́щого в пусти́ні: Приготу́йте Го-
спо́дню доро́гу, ви́рівняйте стежки́ його́.
Сам же Іва́н мав оде́жу з верблю́жого 4
во́лосу і ремі́нний по́яс на кри́жах у се́-
бе; ї́жа ж його́ була́ – сарана́ й ди́кий
мед. Тоді́ вихо́дили до ньо́го Єрусали́м 5
і вся Юде́я, і вся око́лиця йорда́нська,
і прийма́ли хрище́ння від ньо́го в ріці́ 6
Йорда́ні, сповіда́ючись у своі́х гріха́х.
Поба́чивши, що си́ла фарисе́їв та са- 7
дуке́їв іде́ на хрище́ння до ньо́го, він
до них мо́вив: Гадю́че порі́ддя! Хто вас
навчи́в тіка́ти від наступа́ючого гні́ву?
Принесі́ть же плід, гі́дний пока́яння, 8

Субота перед Богоявленням: В той час *
Це ж і на 1-му Часі, в навечір'я Богоявлення.

9 і не гада́йте, що мо́жете самі́ собі́ каза́-
ти: Ма́ємо за ба́тька Авраа́ма. Кажу́
бо вам, що Бог з цьо́го камі́ння мо́же
10 збуди́ти діте́й Авраа́ма. Соки́ра вже
при корі́нні дере́в: ко́жне де́рево, що
не прино́сить до́брого пло́ду, зруба́ють
11 і у вого́нь ки́нуть. Я вас хрищу́ водо́ю
на покая́ння, а той, хто йде за мно́ю,
від ме́не поту́жніший; я негі́дний но-
си́ти йому́ взуття́. Він вас христи́тиме
Ду́хом Святи́м і вогне́м.

Кінець суботі й 1-му Часові.

12 Лопа́та вже в руці́ в ньо́го, і він очи́-
стить тік сві́й та збере́ свою́ пшени́цю
до за́сіків, а поло́ву спали́ть вогне́м не-
зага́сним.
13 Тоді́ * Ісу́с прибу́в із Галиле́ї на Зач. 6
Йорда́н до Іва́на, щоб христи́тися від
14 ньо́го, але́ Іва́н проти́вився йому́, ка́-
жучи: Мені́ тре́ба христи́тися в те́-

Богоявлення, на Літургії: В той час *
Це ж і на 9-му Часі, у навечір'я Богоявлення.

бе, а ти прихо́диш до ме́не? Ісу́с у від- 15
повідь сказа́в до ньо́го: Лиши́ це тепе́р,
так бо ли́чить нам здійсни́ти вся́ку
пра́вду. І він лиши́в його́. А охристи́в- 16
шись, Ісу́с за́раз же ви́йшов з води́. І
ось розкри́лось не́бо, і він поба́чив
Ду́ха Бо́жого, яки́й спусти́вся, мов
го́луб, і зійшо́в на ньо́го. І го́лос про- 17
луна́в з не́ба: Це Син мій лю́бий, яко́го
я вподо́бав.

Кінець Богоявленню і 9-му Часові.

ГЛАВА 4.

Зач. 7 Тоді́ * Дух повів Ісу́са в пусти́ню, 1
щоб дия́вол спокуша́в його́. Він 2
по́стив со́рок день і со́рок ноче́й, і на-
ре́шті зголоднів. Тоді́ підійшо́в до ньо́- 3
го споку́сник і сказа́в: Коли́ ти Син
Бо́жий, вели́, щоб це камі́ння ста́ло

Субота після Богоявлення: В той час *

4 хлі́бом. Він відповів: Напи́сано: Чо-
лові́к жи́тиме не сами́м хлі́бом, а ко́ж-
ним сло́вом, що вихо́дить з уст Бо́жих.
5 Тоді́ дия́вол бере́ його́ у святе́ місто,
ста́вить на нарі́жник хра́му і ка́же:
6 Коли́ ти Син Бо́жий, ки́нься додо́лу,
напи́сано бо: Він а́нгелам своі́м велі́-
тиме про те́бе, і вони́ ві́зьмуть тебе́ на
ру́ки, щоб ти ного́ю не спіткну́всь об
7 ка́мінь. Ісу́с сказа́в до нього: Напи́-
сано тако́ж: Не бу́деш спокуша́ти Го́-
8 спода, Бо́га твого́. Зно́ву бере́ його́
дия́вол на високе́нну гору́ і пока́зує
йому́ всі ца́рства сві́ту і ї́хню сла́ву,
9 ка́жучи: Оце́ все дам тобі́, як упаде́ш
10 ниць і покло́нишся мені́. Тоді́ Ісу́с ска-
за́в до нього: Геть, сатано́! Напи́сано
бо: Го́споду, Бо́гу твоє́му, покло́нишся,
11 і йому́ єди́ному бу́деш служи́ти. Лиши́в
тоді́ його́ дия́вол. І ось а́нгели присту-
пи́ли і почали́ йому́ служи́ти.

Кінець суботі після Богоявлення.

Зач. 8 Почу́вши, * що Іва́на ув'я́знено, Ісу́с 12
верну́вся в Галиле́ю і, поки́нувши Наза- 13
ре́т, пішо́в і осели́всь у Капернау́мі,
що при мо́рі, на грани́цях Завуло́на та
Нафта́лі, щоб збуло́ся те, що сказа́в 14
був проро́к Іса́я: О зе́мле Завуло́на та 15
зе́мле Нафта́лі, примо́рський шля́ху,
краї́но за Йорда́ном, пога́нська Галиле́є!
Наро́д, яки́й сиді́в у темно́ті, поба́чив 16
вели́ке сві́тло; тим, що сиді́ли в краї́ні
й ті́ні сме́рти, зійшло́ сві́тло. З то́го 17
ча́су Ісус поча́в пропові́дувати й гово-
ри́ти: Пока́йтесь, бо Ца́рство Небе́сне
блйзько.

Кінець неділі після Богоявлення.

Зач. 9 Раз ідучи́ ** уздо́вж Галиле́йського 18
мо́ря, він поба́чив двох брата́в: Си́мо-
на, що зва́вся Петро́, і Андрі́я, його́
бра́та, що ки́дали сі́ті у мо́ре, бо були́
риба́лки, і мо́вив до них: Іді́ть за мно́ю, 19

Неділя після Богоявлення: В тому часі зачувши, *
Неділя 2-га, після всіх святих: В той час,
коли́ Ісус прохо́див **

20 я вас зроблю́ риба́лками люде́й. І ті
нега́йно ки́нули сі́ті і пішли́ за ним.
21 Пройшо́вши звідті́ль да́лі, поба́чив
і́нших двох браті́в: Я́кова, си́на Заве-
де́я, та Іва́на, його́ бра́та, що в човні́
з ба́тьком Заведе́єм ла́годили сі́ті, і
22 їх покли́кав. Вони́ за́раз же, ки́нувши
чо́вна і свого́ ба́тька, пішли́ слідо́м за
23 ним. І ходи́в Ісу́с по всій Галиле́ї, нав-
ча́ючи по ї́хніх синаго́гах, звіща́ючи
До́бру Нови́ну про Ца́рство і зціля́ючи
вся́ку хворо́бу та вся́ку неду́гу в на-
ро́ді.

Кінець неділі.

24 Чу́тка про ньо́го розійшла́сь по всій
Си́рії, і прино́сили до ньо́го всіх хво́-
рих на рі́зні неду́ги, знемо́жених страж-
да́нням, біснува́тих, снови́д, розсла́-
блених, і він оздоро́влював їх.
25 І йшла за ним * вели́ка си́ла люде́й
з Галиле́ї, з Десятимі́стя, з Єрусали́му,
з Юде́ї та з Зайорда́ння.

Вівторок 1-го тижня: Одного́ ра́зу за Ісусом ішла́ *
Це і преподобним.

ГЛАВА 5.

Побачивши народ, він зійшов на 1
гору. І коли сів, підійшли до нього
го його учні, і він, відкривши уста, 2
почав навчати їх: Блаженні вбогі ду- 3
хом, бо їхнє Царство Небесне. Бла- 4
женні тихі, бо вони успадкують зе-
млю. Блаженні засмучені, бо будуть 5
утішені. Блаженні голодні та спраглі 6
справедливости, бо вони наситяться.
Блаженні милосердні, бо вони зазна- 7
ють милосердя. Блаженні чисті сер- 8
цем, бо вони побачать Бога. Бла- 9
женні миротворці, бо вони синами
Божими назвуться. Блаженні переслі- 10
дувані за правду, бо їхнє Царство Не-
бесне. Блаженні ви, коли вас будуть 11
зневажати, гонити та виговорювати
всяке лихо на вас, обмовляючи, мене
ради. Радійте й веселіться, бо наго- 12
рода ваша велика на небі.

Кінець преподобним.

Так бо переслідували пророків, які
13 були перед вами. Ви – сіль землі.
Коли ж сіль звітріє, чим її солоною
зробити? Ні на що не придатна біль-
ше, хіба – викинути її геть, щоб то-
птали люди.

Кінець вівтіркові.

14 * **Ви** – світло світу. Не може схова- Зач. 11
тись місто, що лежить на верху горі.
15 І не запалюють світла і не ставлять
його під посудиною, лише на свічник,
16 і воно світить усім у хаті. Так нехай
світить перед людьми ваше світло,
щоб вони, бачивши ваші добрі вчин-
ки, прославляли вашого Отця, що на
17 небі. Не думайте, що я прийшов усу-
нути закон чи пророків: я прийшов їх
18 не усунути, а доповнити. Істинно бо
кажу вам: Доки мине небо і земля, ні
одна йота, ні одна риска з закону не
19 перейде, поки все не здійсниться. Хто,

Святителям загальне: Сказав Господь своїм учням: *

о́тже, пору́шить одну́ з оци́х наймéн-
ших за́повідей і навчи́ть і́нших так ро-
би́ти, той бу́де наймéншим у Ца́рстві
Небéснім. А хто ви́конає їх і навчи́ть,
той бу́де вели́ким у Ца́рстві Небéснім.

Кінець святителям.

Зач. 12 Кажу́ бо вам, що, * коли́ ви своє́ю 20
пра́ведністю не перевйщите кни́жни-
ків та фарисéїв, не ввійдете в Ца́рство
Небéсне. Ви чу́ли, що було́ ска́зано 21
староданім: Не вбива́й; і коли́ хто уб'є,
той підпаде́ під суд. А я кажу́ вам, що 22
ко́жний, хто гніва́ється на бра́та сво́го́,
підпаде́ під суд. Хто ж ска́же бра́тові:
Нікчéма! – той підпаде́ під верхо́вний
суд. А хто ска́же: Ду́рень! – той впаде́
у вого́нь пекéльний. Коли́, о́тже, при- 23
но́сиш на жерто́вник дар твій і там
згада́єш, що твій брат має щось на тé-
бе, зоста́в там пéред жерто́вником твій 24

дар; піди́, помири́сь пе́рше з твої́м бра-
том, і тоді́ при́йдеш і принесе́ш дар твій.
25 Мири́ся з твої́м проти́вником шви́дко,
коли́ ти ще з ним у доро́зі, щоб про-
ти́вник ча́сом не ви́дав тебе́ судді́, а
суддя́ во́зному, щоб тебе́ не вки́нули в
26 темни́цю. І́стинно кажу́ тобі́: Не ви́-
йдеш звідти, до́ки не заплати́ш оста́н-
нього шага́.

Кінець середі.

27 * **Ви** чу́ли, що було́ ска́зано: Не Зач. 13
28 чини́ пере́любу. А я кажу́ вам, що
ко́жний, хто ди́виться на жі́нку з по-
жада́нням, той уже́ вчини́в пере́люб з
29 не́ю в своїм се́рці. І коли́ твоє́ пра́ве
о́ко тебе́ спокуша́є, ви́рви його́ і кинь
геть від се́бе: лі́пше тобі́, щоб оди́н
твій член заги́нув, аніж щоб усе́ твоє́
30 ті́ло вки́нуто в пе́кло. І коли́ твоя́ пра-
ви́ця тебе́ спокуша́є, віді́тни́ її́ і кинь

геть від се́бе: лі́пше тобі́, щоб одѝн
твій член заги́нув, ані́ж щоб усе́ твоє́
ті́ло пішло́ в пе́кло. Ска́зано теж: Хто 31
відпуска́є свою́ жі́нку, хай дасть їй роз-
відни́й лист. А я кажу́ вам: Хто від- 32
пуска́є свою́ жі́нку, хіба́ у ви́падку роз-
пу́сти, той ро́бить з не́ї перелю́бницю;
і хто взяв би розве́дену, чи́нить пере́-
люб.

Кінець четверговї.

Зач. 14 **Ви** чу́ли теж, * що було́ ска́зано ста- 33
рода́внім: Не кляни́сь неправди́во і –
ви́конаєш твої́ кля́тви Го́сподеві. А я 34
кажу́ вам, не кля́стися зо́всім: ні не́-
бом, бо це престо́л Бо́га; ні земле́ю, 35
бо це підні́жок стіп його́; ні Єрусали́-
мом, бо це мі́сто вели́кого царя́. Та й 36
голово́ю твоє́ю теж не кляни́ся, бо ти
не мо́жеш ані́ одного́ волоска́ зроби́ти
бі́лим або́ чо́рним. Хай бу́де ва́ше сло́- 37

П'ятниця 1-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: Ви чу́ли. *

во: так – та́к; ні – ні. А що бі́льше
38 цього́, те від лихо́го. Ви чу́ли, що було́
39 ска́зано: О́ко за о́ко, зуб за зуб. А я
кажу́ вам: Не проти́втеся зло́му. Хто
вда́рить тебе́ в пра́ву що́ку, оберни́ до
40 ньо́го і дру́гу. Хто хо́че позива́тися з
тобо́ю і взя́ти з те́бе оде́жу, лиши́
41 йому́ і плащ. І хто тебе́ си́луватиме
йти ми́лю, іди́ з ним дві.

Кінець п’ятниці.

42 *Дай тому́, хто в те́бе про́сить, а від Зач. 15
то́го, хто хо́че пози́чити в те́бе, не від-
43 верта́йся. Ви чу́ли, що було́ ска́зано:
Люби́ бли́жнього свого́ і нена́видь во-
44 рога свого́. А я кажу́ вам: Любі́ть во-
рогі́в ва́ших і молі́ться за тих, що го́нять
45 вас; таки́м чи́ном ста́нете сина́ми Отця́
ва́шого, що на не́бі, яки́й вели́ть сво-
є́му со́нцю схо́дити на пра́ведних і
46 непра́ведних. Бо коли́ ви лю́бите тих,

що вас лю́блять, то яка́ вам за це на-
горо́да? Хіба́ не те са́ме й ми́тарі ро́-
блять? І колú ви віта́єте лише́ браті́в 47
ва́ших, що надзвича́йне чи́ните? Хіба́
не те са́ме й пога́ни ро́блять? Тож 48
бу́дьте доскона́лі, як Оте́ць ваш небе́с-
ний доскона́лий.

Кінець суботі по П'ятдесятниці.

ГЛАВА 6.

Зач. 16 *Уважа́йте до́бре, щоб ви не чинú- 1
ли ва́ших до́брих учи́нків пе́ред
людьмú, які́ б вас ба́чили, а то не ма́-
тимете нагоро́ди в Отця́ ва́шого, що
на не́бі. Ото́, колú дає́ш ми́лостиню, 2
не трубú пе́ред собо́ю, як ро́блять ли-
цемі́ри по синаго́гах та ву́лицях, щоб
їх хвалúли лю́ди. Істинно кажу́ вам:
Вонú вже ма́ють свою́ нагоро́ду. Ти ж, 3
колú дає́ш ми́лостиню, неха́й твоя́

*Субота сиропусна: Сказа́в Госпо́дь: *

ліва рука́ не зна́є, що ро́бить твоя́ пра́-
4 ва; щоб твоя́ ми́лостиня була́ таємна, і
Оте́ць твій, що ба́чить таємне, воз-
5 да́сть тобі́. А колй мо́литеся, не
бу́дьте, як лицемі́ри, що лю́блять молй-
тися пе́ред усіма́ по синаго́гах та на
перехре́стях, щоб показа́тися лю́дям.
І́стинно кажу́ вам: Вони́ вже ма́ють
6 свою́ нагоро́ду. Ти ж, коли́ мо́лишся,
уві́йди у свою́ кімна́ту, зачини́ за собо́ю
две́рі і моли́сь Отце́ві твоє́му, що в
та́йні, і Оте́ць твій, що ба́чить таємне,
7 відда́сть тобі́. Коли́ ж мо́литесь, не
говорі́ть за́йвого, як пога́ни; гада́ють
бо, що за своі́м многосло́в'ям бу́дуть
8 ви́слухані. Не бу́дьте, о́тже, поді́бні
до них, бо Оте́ць ваш небе́сний зна́є,
чого́ вам тре́ба, перш ніж ви про́сите
9 в ньо́го. Молі́ться, о́тже, так: О́тче
наш, що єси́ на не́бі! Неха́й святи́ться
10 твоє́ ім'я́. Хай при́йде твоє́ ца́рство;
неха́й бу́де во́ля твоя́, як на не́бі, так і
11 на землі́. Хліб наш насу́щний дай нам

днесь. І прости́ нам прови́ни на́ші, як і 12
ми проща́ємо винува́тцям на́шим. Не 13
введи́ нас у споку́су, але́ ви́зволь нас
від лука́вого. Бо твоє́ є ца́рство, і си́ла,
і сла́ва наві́ки, амі́нь.

Кінець суботі.

Зач. 17 **К**оли́ * ви проща́тимете лю́дям їхні 14
прови́ни, Оте́ць ваш небе́сний про-
сти́ть і вам. А коли́ ви не бу́дете про- 15
ща́ти лю́дям, і Оте́ць ваш небе́сний не
прости́ть вам прови́н ва́ших. Коли́ по́- 16
стите, не бу́дьте сумні́, як лицемі́ри:
бо вони́ висна́жують своє́ лице́, щоб
було́ ви́дно лю́дям, що вони́ по́стять.
Істинно кажу́ вам: Вони́ вже ма́ють
свою́ нагоро́ду. Ти ж, коли́ по́стиш, 17
намасти́ свою́ го́лову і вмий своє́ лице́,
щоб не показа́ти лю́дям, що ти по́- 18
стиш, але́ Отце́ві твоє́му, що в та́йні;
і Оте́ць твій, що ба́чить у та́йні, від-

Неділя сиропусна: Сказа́в Госпо́дь: Коли́ *

19 да́сть тобі́. Не збира́йте собі́ скарбі́в
на землі́, де міль і хробаки́ ни́щать і де
20 злоді́ї підко́пують і краду́ть. Збира́йте
собі́ скарби́ на не́бі, де ні міль, ні хро-
бакі́ не то́чать і де злоді́ї не проло́-
21 млюють стін і не краду́ть. Бо де твій
скарб, там і твоє́ се́рце бу́де.

Кінець неділі сиропусній.

22 *Сві́тло ті́ла – о́ко. Як, о́тже, твоє́ Зач. 18
23 о́ко я́сне, все ті́ло твоє́ бу́де сві́тле. А
колй твоє́ о́ко лихе́, все ті́ло твоє́ бу́де
в те́мряві. Колй ж те сві́тло, що в то-
бі́, те́мрява, то яко́ю вели́кою бу́де
24 те́мрява! Ніхто́ не мо́же двом пана́м
служи́ти: бо або́ одного́ знена́видить,
а дру́гого бу́де люби́ти, або́ бу́де три-
ма́тися одного́, а того́ зне́хтує. Не мо́-
25 жете служи́ти Бо́гові і мамо́ні. Ось
чому́ кажу́ вам: Не турбу́йтеся ва́шим
життя́м, що вам ї́сти та що пи́ти; ні

ті́лом ва́шим, у що одягну́тись. Хіба́
життя́ не бі́льше ї́жі, ті́ло – не бі́льше
оде́жі? Гля́ньте на птиць небе́сних: не 26
сі́ють і не жну́ть, ані́ не збира́ють у
за́сіки, і Оте́ць ваш небе́сний їх году́є.
Хіба́ ви не вартні́ші від них? Хто з вас, 27
журячи́сь, мо́же доба́вити до свого́
ві́ку хоч оди́н лі́коть? І про оде́жу, чого́ 28
ж вам клопота́тись? Гля́ньте на по-
льові́ ліле́ї, як вони́ росту́ть: не працю́-
ють і не пряду́ть. Та я кажу́ вам, що й 29
Соломо́н у всій свої́й сла́ві не вдяга́вся
так, як одна́ з них. І коли́ польове́ зі́л- 30
ля, яке́ сього́дні є, а за́втра вкида́ють
до пе́чі, Бог так одяга́є, то чи не ба-
га́то бі́льше вас, малові́рні?

Зач. 19 Тож не турбу́йтесь, * ка́жучи: Що бу́- 31
демо ї́сти, що пи́ти і в що одя́гнемося?
Про все те побива́ються пога́ни. 32
Оте́ць же ваш небе́сний зна́є, що вам
усе́ це потрі́бне. Шука́йте пе́рше Цар- 33

Понеділок 2-го тижня: Сказав Господь: Не журіться, *

ства Бо́жого та його́ справедли́вости,
і все те вам дода́сться.

Кінець неділі.

34 Не журі́ться, о́тже, за́втрішнім днем;
за́втрішній день жури́тиметься сам за
се́бе. Дово́лі дне́ві його́ ли́ха.

Переступи до понеділка.

ГЛАВА 7.

1-2 *Не суді́те, щоб вас не суди́ли; бо Зач. 20
яки́м судо́м су́дите, таки́м і вас
бу́дуть суди́ти, і яко́ю мі́рою мі́ряєте,
3 тако́ю і вам відмі́ряють. Чого́ ти ди́-
вишся на ска́лку в о́ці бра́та твого?
4 Коло́ди ж у вла́снім оці не ба́чиш? Або́
як мо́жеш твоє́му бра́тові сказа́ти:
Дай, ви́йму ска́лку в те́бе з о́ка, як он
5 коло́да в твоі́м о́ці? Лицемі́ре! Ви́йми
спе́ршу із свого́ о́ка коло́ду і тоді́

Субота 2-га, після всіх святих: Сказа́в Госпо́дь: *

побачиш, як вийняти з ока брата твого скалку. Не давайте святого псам, і 6
не кидайте перел ваших перед свиньми, щоб не потоптали їх ногами і,
обернувшись, не роздерли вас.

Зач. б пр. *Просіть, і дасться вам; шукайте, і 7
знайдете; стукайте, і відчинять вам.
Кожний бо, хто просить, одержує; хто 8
шукає, знаходить; хто стукає, тому відчинять.

Кінець суботі. Читай понеділкові:

Чи ж є між вами хто такий, що, коли 9
син попросить у нього хліба, дасть
йому камінь? Або, коли попросить ри- 10
би, дасть йому гадюку? Тож коли ви, 11
злі бувши, вмієте давати дітям вашим добрі дари, оскільки більше Отець ваш, що на небі, дасть дари тим, які його просять.

Кінець понеділкові і проханню.

На всяке прохання: Сказав Господь: *

12 Все, о́тже, * що ви бажа́єте, щоб Зач. 21
лю́ди вам чини́ли, те ви чині́ть їм; це
13 бо зако́н і проро́ки. Вхо́дьте вузьки́ми
двери́ма, бо просто́рі две́рі і розло́га
доро́га, що веде́ до погі́белі, і бага́то
14 не́ю вхо́дять. Але́ тісні́ две́рі і вузька́
доро́га, що веде́ до життя́, і ма́ло та-
ки́х, що її́ знахо́дять.
15 **Стережі́ться лжепроро́ків, що Зач. 22
прихо́дять до вас в ове́чій оде́жі, а все-
16 ре́дині – хи́жі вовки́. Ви пізна́єте їх по
ї́хніх плода́х; хіба́ збира́ють виногра́д
17 з терни́ни, або́ з будякі́в – смо́кви? Так
ко́жне до́бре де́рево ро́дить га́рні пло-
18 ди́, а лихе́ де́рево – плоди́ пога́ні. Не
мо́же до́бре де́рево прино́сити плоді́в
пога́них, ані́ лихе́ де́рево – плоді́в до́-
19 брих. Вся́ке де́рево, що не ро́дить до́-
брого пло́ду, руба́ють і в вого́нь ки́-
20 дають. По ї́хніх плода́х, о́тже, пі-
зна́єте їх.

Преподобним отцям: Сказа́в Госпо́дь: Усе́, *
Вівторок 2-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: **

Зач. 23 *Не ко́жний, хто до ме́не ка́же: 21
Го́споди, Го́споди! – вві́йде в Ца́рство
Небе́сне, але́ той, хто чи́нить во́лю
Отця́ мого́, що на не́бі.

Кінець вівтіркові і преподобним.

Бага́то мені́ того́ дня ска́жуть: Го́- 22
споди, Го́споди! Хіба́ ми не твої́м
ім’я́м пророкува́ли? Хіба́ не твої́м
ім’я́м бісі́в виганя́ли? Хіба́ не твої́м
ім’я́м си́лу чуде́с твори́ли? І тоді́ я їм 23
скажу́ прилю́дно у ві́чі: Я вас не знав
ніко́ли! Відійді́ть від ме́не, ви, що чи́-
ните беззако́ння!

Кінець середі.

Зач. 24 Ко́жний, ** хто слу́хає оці́ слова́ і 24
вико́нує їх, поді́бний до розу́много чо-
лові́ка, що збудува́в свій дім на ске́лі.
Полила́ся зли́ва, розлили́сь пото́ки, 25
поду́ли вітри́ і натисну́ли на той дім,
та він не повали́вся, бо був збудо́ваний

Середа 2-го тижня: Сказав Господь: *
Субота 3-го тижня: Сказав Господь: Кожен, **

26 на скéлі. А кóжний, хто слýхає оці́ мої́
слова́ і не викóнує їх, подíбний до не-
обáчного чоловíка, якúй збудувáв свій
27 дім на піскý. Полилáсь злúва, розли-
лúсь потóки, подýли вітрú і вдáрили
на той дім, і він повалúвся, і руї́на йогó
28 булá велúка. І як Ісýс скінчúв ці словá,
нарóд не міг надивувáтись йóгó на-
вчáнню, бо він навчáв їх, як повновлáд-
29 ний, а не як ї́хні кнúжники й фарисéї.

ГЛАВА 8.

1 Колú ж Ісýс зійшóв з горú, за ним
2 ішлá слідóм сúла нарóду. І при-
ступúв до ньóго прокажéний, вкло-
нúвсь йомý і мóвив: Гóсподи, колú хó-
3 чеш, мóжеш менé очúстити. Ісýс про-
стягнýв рýку і доторкнýвся до ньóго,
4 кáжучи: Хóчу, очúсться! І він негáйно
ж очúстився від прокáзи. Ісýс промó-
вив до ньóго: Глядú, не кажú нікóму;
ідú, покажúся свящéникові і принесú

да́р, припи́саний Мойсе́єм, їм на сві-
до́цтво.

Кінець суботі.

Зач. 25 **К**оли́ Ісу́с увійшо́в * у Капернау́м, 5
приступи́в до ньо́го со́тник, блага́ючи
його́: Го́споди, слуга́ мій лежи́ть до́ма 6
розсла́блений і му́читься тя́жко. Ісу́с 7
ка́же до ньо́го: Я прийду́ і оздоровлю́
його́. Со́тник у ві́дповідь мо́вив: Го- 8
споди, я недосто́йний, щоб ти ввійшо́в
під мою́ покрі́влю; скажи́ лише́ сло́во,
і слуга́ мій ви́дужає. Бо і я підвла́дний 9
чолові́к, ма́ю вояків під собо́ю, і кажу́
цьому́: Іди́ – і він іде́; і тому́: Ходи́ – і він
прихо́дить; і слузі́ моє́му: Зроби́ це – і
він ро́бить. Почу́вши це, Ісу́с здиву- 10
ва́вся і сказа́в тим, що за ним ішли́:
І́стинно кажу́ вам: Ні в ко́го в Ізра́їлі
я не найшо́в тако́ї ві́ри. Кажу́ вам, що 11
бага́то при́йде зо схо́ду і за́ходу, і за-

Неділя 4-та: Одного́ ра́зу, коли́ Ісу́с увійшо́в *

сядуть з Авраамом, Ісааком та Яко-
12 вом у Царстві Небеснім, а сині цар-
ства будуть викинуті геть у темряву
кромішню, де буде плач і скрегіт зу-
13 бів. І сказав Ісус сотникові: Іди, хай
тобі станеться за твоєю вірою! І слуга
видужав тієї ж години.

Кінець неділі.

14 Як Ісус прийшов * до Петра в хату, Зач. 26
побачив його тещу, що лежала в га-
15 рячці. Він доторкнувсь до її руки і га-
рячка її покинула, і вона встала, і
16 услуговувала йому. І як настав вечір,
принесли до нього багато біснуватих,
і він словом вигнав духів і зцілив усіх
17 недужих, щоб збулося сказане проро-
ком Ісаєю: Він узяв наші недуги і по-
18 ніс наші хвороби. Побачивши силу
народу навколо себе, Ісус велів від-
19 плисти на другий бік. І приступив один

Субота 4-го тижня: В той час, коли прийшов Ісус *

книжник та сказав до нього: Учите-
лю, куди б ти не пішов, я піду за то-
бою. Ісус каже до нього: Лисиці ма- 20
ють нори і птиці небесні – гнізда, а
Син Чоловічий не має де голови при-
хилити. Другий з учнів сказав до нього: 21
Господи, дозволь мені піти спершу
поховати мого батька. Ісус сказав до 22
нього: Іди за мною і зостав мертвим
ховати своїх мертвих.

Зач. 27 **Я**к він увійшов * до човна, слідом за 23
ним увійшли його учні.

Кінець суботі.

Аж ось зірвалася на морі така ве- 24
лика буря, що хвилі заливали човен.
Він спав. Ті кинулись до нього, збу- 25
дили його і кажуть: Рятуй, Господи,
ми погибаємо! А він до них каже: 26
Чого ви полохливі, маловіри? Тоді він
встав, погрозив вітрам і морю, і на-

Четвер 2-го тижня: Одного разу, як увійшов Ісус *

27 ста́ла вели́ка ти́ша. І здивува́лись лю́ди
та й заговори́ли між собо́ю: Хто це
таки́й, що і вітри́, і мо́ре слу́хають
його́?

Кінець четвергові.

28 **К**оли́ ж він прибу́в * на той бік, у Зач. 28
край гадари́нський, зустрі́ли його́ два
біснува́ті, що ви́йшли з гробі́в, такі́
лю́ті, що ніхто́ не міг перейти́ тією
29 доро́гою. І ста́ли крича́ти: Що нам і
тобі́, си́ну Бо́жий? Прийшо́в єси́ сюди́,
30 щоб нас му́чити пе́ред ча́сом? Поблизу́
же від них па́слося вели́ке ста́до свине́й.
31 Біси́ попроси́ли його́: Як ти нас ви-
ганя́єш, пошли́ нас в оте́ ста́до свине́й.
32 Іді́ть! – сказа́в їм. І ви́йшли з них, і
ввійшли́ у свине́й. Тоді́ все ста́до ки́ну-
лося з кру́чі в мо́ре і втопи́лось у хви́-
33 лях. А пастухи́ втекли́ і, прибі́гши в
мі́сто, все розповіли, і про біснува́тих.

Неділя 5-та: Одного́ разу, коли́ Ісус прибув *

І ось усе́ мі́сто ви́йшло Ісу́сові назу- 34
стріч, і, поба́чивши його́, попроси́ли,
щоб відійшо́в з ї́хніх око́лиць.

ГЛАВА 9.

Зач. 29 Сі́вши * в чове́н, він перепли́в і при- 1
бу́в у своє́ мі́сто.

Кінець 5-ій неділі.

І от принесли́ до нього́ розсла́блено- 2
го, що лежа́в на но́шах. Поба́чивши
ї́хню ві́ру, Ісу́с сказа́в розсла́бленому:
Бадьори́ся, си́ну, твої́ гріхи́ відпуска́-
ються. Тут де́які з кни́жників загово- 3
ри́ли між собо́ю: Він хули́ть. Ісу́с, 4
зна́ючи ї́хні думки́, каже́: Чого́ лу-
ка́ве ду́маєте в серця́х ва́ших? Що 5
ле́гше сказа́ти: Твої́ гріхи́ відпу́щені
– чи сказа́ти: Встань і ходи́! Та щоб ви 6
зна́ли, що Син Чолові́чий ма́є вла́ду

Неділя 6-та: В той час, як увійшо́в Ісу́с *

на землі́ гріхи́ відпуска́ти, – ка́же роз-
сла́бленому: Встань, візьми́ твої́ но́ші
7 і йди до свого́ до́му. Встав той і пішо́в
8 до свого́ до́му. Наро́д же, ба́чивши
це, наляка́вся і сла́вив Бо́га, що дав
таку́ вла́ду лю́дям.

Кінець неділі.

9 Ідучи́ звідтіля́, Ісу́с * поба́чив мимо- Зач. 30
хі́дь чолові́ка, на ім'я́ Мате́й, що сиді́в
на ми́тниці, і сказа́в до ньо́го: Іди́ за
мно́ю! Той встав і пішо́в слідо́м за
10 ним. Коли́ Ісу́с був при столі́ в його́
до́мі, прийшло́ бага́то ми́тарів і грі́ш-
ників, і посіда́ли з ним і з його́ у́чнями.
11 Поба́чивши це, фарисе́ї почали́ гово-
ри́ти його́ у́чням: Чого́ ваш учи́тель
12 їсть з ми́тарями та грі́шниками? По-
чу́вши те, Ісу́с озва́вся: Здоро́ві не
13 потребу́ють лі́каря, лише́ хво́рі. Іді́ть,
о́тже, і навчі́ться, що зна́чить: Я ми-

Субота 5-го тижня: В той час, ідучи́ звідтіля́, Ісус
Це й 16 листопада, в день св. ап. Матея.

лосе́рдя хо́чу, а не же́ртви. Бо я при-
йшо́в кли́кати не пра́ведних, а грі́шних.

Кінець суботі і святому.

Зач. 31 **Т**оді́ приступи́ли до ньо́го * у́чні 14
Іва́на і ка́жуть: Чому́ ми і фарисе́ї
по́стимо, а твої́ у́чні не по́стять? Ісу́с 15
відпові́в їм: Чи ж ли́чить весі́льним
го́стям сумува́ти, по́ки молоди́й з ни́-
ми? Наді́йдуть дні, коли́ від них ві́зь-
муть молодо́го, і тоді́ бу́дуть по́стити.
Ніхто́ не пришива́є ла́тки з ново́ї тка- 16
ни́ни до старо́ї оде́жі, бо ла́тка в оде-
жи́ні збіжи́ться, і діра́ ста́не гі́рша.
І не влива́ють ново́го вина́ в старі́ бур- 17
дюки́, а то бурдюки́ трі́снуть, і вино́
розілле́ться, і бурдюки́ пропаду́ть; а
влива́ють молоде́ вино́ в нові́ бурдю-
ки́, і одне́ і дру́ге збереже́ться.

Кінець п’ятниці.

П’ятниця 2-го тижня: В той час приступи́ли до Ісу́са *

18 Колú він їм казáв це, приступúв Зач. 32
одúн начáльник * і, вклонúвшися, мó-
вить йомý: Дочкá моя́ тíльки що по-
мéрла. Прийдú, покладú на нéї рýку,
19 і вонá оживé. Підвíвсь Ісýс і пішóв за
20 ним з ýчнями. І от однá жíнка, що два-
нáдцять рóків нездýжала на кровотé-
чу, приступúла ззáду і доторкнýлась
21 до крáю йогó одéжі. Казáла бо самá
до сéбе: Як тíльки доторкнýся до
22 крáю йогó одéжі, вúдужаю. Ісýс,
обернýвшись, побáчив її́ і кáже:
Бадьорúся, дóчко! Вíра твоя́ спаслá
тебé. І вúдужала жíнка тієї ж годúни.
23 Колú Ісýс прибýв до дóму начáльника
і побáчив там сопíльників і схвильó-
24 вану юрбý, сказáв: Уступíться, бо
дівчá не вмéрло, а спить. І насміхá-
25 лися з ньóго. Якжé вúпроваджено
людéй, він увійшóв, узя́в її́ за рýку,

Субота 6-го тижня: В той час одúн начáльник
приступúв до Ісуса *

і дівча́ вста́ло. Чу́тка про це розі- 26
йшла́сь по всій тій краї́ні.

Кінець суботі.

Зач. 33 І як Ісу́с відхо́див зві́дти, * слідо́м 27
за ним пішли́ два сліпці́, кричачи́:
Поми́луй нас, си́ну Дави́дів! І коли́ він 28
увійшо́в до ха́ти, сліпці́ приступи́ли до
ньо́го, і він спита́в їх: Чи ві́руєте,
що я мо́жу це зроби́ти? – Так, Го́спо-
ди! – вони́ йому́ ка́жуть. Тоді́ він до- 29
торкну́вся до ї́хніх оче́й, ка́жучи:
Неха́й вам ста́неться за ва́шою ві́рою!
І відкри́лись ї́хні о́чі. Ісу́с суво́ро нака- 30
за́в їм: Гляді́ть, щоб ніхто́ не знав
про це. Та вони́, ви́йшовши, розголо- 31
си́ли про ньо́го чу́тку по всій краї́ні.
Як вони́ вихо́дили, привели́ до ньо́го 32
німо́го, що був біснува́тий. Коли́ ж він 33
ви́гнав бі́са, німи́й поча́в говори́ти,
і люди дивува́лися, ка́жучи: Ніко́ли

34 чогось такого не бачено в Ізраїлі. Фа-
рисеї ж говорили: Він виганяє бісів
35 князем бісівським! Ісус обходив усі мі-
ста і села, навчаючи в їхніх синагогах,
проповідуючи Євангеліє Царства та
вигоюючи всяку хворобу й недугу.

Кінець неділі.

36 Він, бачачи * юрби народу, мило- Зач. 34
сердився над ними, бо вони були сто-
млені і прибиті, немов вівці, що па-
37 стуха не мають. Тоді він каже своїм
учням: Жнива великі, та робітників
38 мало. Просіть, отже, господаря жнив,
щоб вислав робітників на свої жнива.

ГЛАВА 10.

1 Прикликавши ** своїх дванадцять Зач. св.лк
учнів, дав їм владу над нечи-

Понеділок 3-го тижня: В тому часі Ісус, бачачи *
1 листопада і 1 липня, святим лікарям:
В той час Ісус, прикликавши **

стими ду́хами, щоб їх виганя́ли і ліку-
ва́ли вся́ку хворо́бу й усяку не́міч.

Переступи святим лікарям.

Ось імена́ дванадцятьо́х апо́столів: 2
пе́рший Си́мон, про́званий Петро́м, і
Андрі́й, брат його́; Я́ків, син Заведе́я,
та Іва́н, брат його́; Фили́п та Вартоло- 3
ме́й; Тома́ й Мате́й, ми́тар; Я́ків,
син Алфе́я, і Таде́й; Си́мон Канані́й 4
та Ю́да Іскаріо́тський, що зра́див
його́.

Читай лікарям:

Оци́х дванадцятьо́х Ісу́с ви́слав і на- 5
каза́в їм: У доро́гу до пога́н не пуска́й-
тесь і в самарі́йські міста́ не захо́дьте.
Іді́ть ра́дше до поги́блих ове́ць до́му 6
Ізра́їля. Іді́ть, пропові́дуйте, ка́жучи, 7
що Ца́рство Небе́сне – бли́зько. Оздо- 8
ровля́йте неду́жих, воскреша́йте ме́рт-
вих, очища́йте прокаже́них, бісі́в ви-

ганя́йте. Даро́м ви взялú – да́ром давá-йте.

Кінець понеділкові й лікарям.

9 *Не берíть ні зо́лота, ні срíбла, ні Зач. 35
10 дрібни́х грошéй у чéреси ва́ші, ні
то́рби на доро́гу, ні двох одежи́н, ні
взуття́, ні па́лиці, бо робітни́к ва́ртий
11 утри́мання свого́. Як за́йдете в якé мі-
сто чи село́, спита́йте, хто в ньо́му до-
сто́йний, і там пробува́йте, по́ки не
12 ви́йдете. Входячи́ ж у дім, віта́йте
13 його́, ка́жучи: Мир до́му цьому́! І як
той дім досто́йний, неха́й ваш мир
зі́йде на ньо́го; а як недосто́йний, не-
14 ха́й ваш мир до вас вéрнеться. Як хто
вас не при́йме і не послу́хає ва́ших
слів, то ви, виходячи́ з до́му чи з міста,
15 обтрусі́ть по́рох із ніг ва́ших. І́стинно
кажу́ вам: Лéгше бу́де су́дного дня

Вівторок 3-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: *

землі́ содо́мській і гомо́рській, ніж мі-
сту тому́.

Кінець вівтірко́ві.

Зач. 36
*Оце́ я посила́ю вас, немо́в ове́ць 16
се́ред вовкі́в. Бу́дьте, о́тже, му́дрі, як
змії́, і про́сті, як голу́бки. Стережі́ться 17
люде́й, бо воні́ ви́дадуть вас синедріо́-
нам і бичува́тимуть вас по своїх сина-
го́гах. Волочи́тимуть вас і до прави́те- 18
лів, і до царі́в за ме́не, щоб сві́дчити
пе́ред ни́ми й пога́нами. І колі́ ви́да- 19
дуть вас, не журі́ться, як або́ що вам
говори́ти; вам бу́де да́но на той час,
що ма́єте говори́ти; не ви бо бу́дете 20
говори́ти, а Дух Отця́ ва́шого в вас го-
вори́тиме. Брат ви́дасть на смерть 21
бра́та і ба́тько дити́ну; ді́ти повста́-
нуть на батькі́в і бу́дуть їх убива́ти.
Вас ненави́дітимуть усі́ за моє ім'я́, 22

Середа 3-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: *
Це й мученикам.

але́ хто ви́тримає до кінця́, той спа-
се́ться.

Кінець середі й мученикам.

23 **А** як * бу́дуть вас переслі́дувати в Зач. 37
то́му мі́сті, тіка́йте в і́нше. І́стинно
кажу́ вам: Не встиѓнете обійти́ міст із-
ра́їльських, як при́йде Син Чолові́чий.
24 У́чень не є по́над учи́теля, ні слуга́ по́-
25 над па́на свого́. До́сить для у́чня, коли́
ста́не, як його́ вчи́тель, а слуга́ – як
його́ пан. Коли́ госпо́даря назва́ли
Велзеву́лом, то скі́льки бі́льше – його́
26 дома́шніх. Тож ви їх не ляка́йтесь.
Нема́ ні́чо́го схо́ваного, що не ви́-
явиться; нічо́го та́йного, що не ста́не
27 зна́ним. Що вам кажу́ в темноті́, ка-
жі́ть при сві́тлі; і що чу́єте на ву́хо,
28 звіща́йте з покрі́вель. Не бі́йтеся тих,
що вбива́ють ті́ло, душі́ ж уби́ти не
мо́жуть; бі́йтесь ра́дше того́, хто мо́же

Четвер 3-го тижня: Сказа́в Госпо́дь
своїм у́чням: Коли́ *

погуби́ти ду́шу і ті́ло в пе́клі. Хіба́ не 29
за шага́ продає́ться па́ра горобці́в?
Проте́ ні оди́н із них не впаде́ на
зе́млю без во́лі Отця́ ва́шого. У вас 30
усе воло́сся на голові́ порахо́вано. Не 31
бі́йтесь, о́тже: ви вартні́ші за багатьо́х
горобці́в.

Кінець четвергові.

Зач. 38 Ко́жний, о́тже, * хто ви́знає мене́ 32
пе́ред людьми́, того́ і я ви́знаю пе́ред
мої́м Отце́м небе́сним. А хто мене́ 33
зрече́ться пе́ред людьми́, того́ і я зре-
чу́сь пе́ред Отце́м мої́м небе́сним.

Переступи всім святим.

Не ду́майте, що я прийшо́в принести́ 34
мир на зе́млю. Не мир прийшо́в я при-
нести́ на зе́млю, а меч. Я прийшо́в 35
розлучи́ти чолові́ка від його́ ба́тька,
дочку́ від її ма́тері і неві́стку від її́

Неділя 1-ша, всіх святих:
Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: Ко́жний,
Це й у п'ятницю 3-го тижня.

36 свекрухи. І ворогами чоловіка будуть
його домашні.

Переступи п'ятниці. Читай всім святим:

37 *Хто любить батька або матір біль- Зач. 39
ше, ніж мене, той мене недостойний. І
хто любить сина або дочку більше,
38 ніж мене, той мене недостойний. Хто
не бере свого хреста і не йде слідом
за мною, той мене недостойний.

Перейди всім святим до зач. 79:
Тоді озвавсь Петро...

39 Хто своє життя зберігає, той його
погубить; а хто своє життя погубить
40 задля мене, той його знайде. Хто вас
приймає, той мене приймає; хто ж
мене приймає, той приймає того, хто
41 мене послав. Хто приймає пророка,
тому що він пророк, той одержить
пророчу нагороду, і хто приймає пра-
ведного, тому що він праведний, той
42 одержить праведничу нагороду. Хто

Субота 7-ма і субота перед Воздвиженням:
Сказав Господь: *

напо́їть, як у́чня, одного́ з цих мали́х
ті́льки ку́хликом холо́дної води́, іс-
тинно кажу́ вам, той не втра́тить своє́ї
нагоро́ди.

Читай п'ятниці:

ГЛАВА 11.

Коли́ Ісу́с скінчи́в навча́ти дванад- 1
цятьо́х свої́х у́чнів, пішо́в звідти
навча́ти і пропові́дувати по ї́хніх мі-
ста́х.

Кінець п'ятниці, і суботі 7-ій, і перед Воздвиженням.

Зач. 40 Почу́вши * у в'язни́ці про діла́ Хри- 2
сто́ві, Іва́н че́рез свої́х у́чнів посла́в
спита́ти його́: Ти той, що ма́є прийти́, 3
чи і́ншого ма́ємо чека́ти? У ві́дповідь 4
на це Ісу́с сказа́в їм: Іді́ть і сповісті́ть
Іва́на про те, що чу́єте й ба́чите: сліпі́ 5
ба́чать і криві́ хо́дять; прокаже́ні

Понеділок 4-го тижня: Одного́ разу, почу́вши *
Це й на Літургії на Знайдення голови Предтечі.

очи́щуються і глухі́ чу́ють; ме́ртві
воскреса́ють і вбо́гим пропові́дується
6 До́бра Нови́на. І щасли́вий, хто че́рез
7 ме́не не спіткне́ться. Тоді́, як ті відхо́-
дили, Ісу́с поча́в говори́ти лю́дям про
Іва́на: На що ви ви́йшли диви́титися в
пусти́ню? Чи на трости́ну, яку́ коли́ше
8 ві́тер? На що ви ви́йшли диви́тись?
Чи на чолові́ка, одя́гненого в м'яку́
оде́жу? Таж ті, що но́сять м'яку́ оде́-
9 жу, сидя́ть у ца́рських пала́тах. Чого́
ж тоді́ ви ви́йшли? Ба́чити проро́ка?
Так, кажу́ вам, і бі́льше, як проро́ка.
10 Це той, про яко́го напи́сано: Ось я по-
сила́ю мого́ посланця́ пе́ред тобо́ю,
що приготу́є тобі́ доро́гу пе́ред тобо́ю.
11 І́стинно кажу́ вам, що між наро́дже-
ними від жіно́к не було́ бі́льшого від
Іва́на Христи́теля; одна́к найме́нший
у Ца́рстві Небе́снім бі́льший від нього́.
12 Від часі́в Іва́на Христи́теля і пони́ні
Ца́рство Небе́сне здобува́ється си́лою;
і ті, що вжива́ють си́лу, силомі́ць бе-

руть його́. Усі́ бо проро́ки і зако́н 13
пророкува́ли до Іва́на. І коли́ хо́чете 14
зна́ти, він – Ілля́, що ма́є прийти́. Хто 15
ма́є ву́ха, щоб слу́хати, неха́й слу́хає.

Кінець понеділкові й Іванові.

Зач. 41 До ко́го б * мені́ прирівня́ти рід 16
цей? Він поді́бний до дитя́т, що сидя́ть
на майда́нах та кли́чуть до і́нших, ка-
жучи: Гра́ли ми вам на сопі́лці, та ви не 17
танцюва́ли; співа́ли ми вам жало́бної,
та ви не би́ли себе́ в гру́ди. Прийшо́в 18
бо був Іва́н, що не їв, не пив, і воні́
ка́жуть: Він бі́са ма́є. Прийшо́в Син 19
Чолові́чий, що їсть і п'є, і воні́ ка́жуть:
Оце́й чолові́к ненаже́ра й п'яни́ця,
при́ятель ми́тарів і грі́шників! І ви́-
правдалась му́дрість вла́сними діла́ми.

Зач. 42 Тоді́ ** Ісу́с поча́в докоря́ти тим 20
міста́м, у яки́х відбуло́ся найбі́льше
його́ чуд, за те, що не пока́ялись:

Кінець вівтірковї.

Вівторок 4-го тижня: Сказав Господь: До кого б *
Середа 4-го тижня: В той час **

21 Го́ре тобі́, Хорази́не! Го́ре тобі́,
Витса́їдо! Бо, якби́ чуда́, що у вас від-
були́ся, ста́лися в Ти́рі й Сидо́ні, вони́
б давно́ пока́ялись у волосяни́ці та
22 в по́пелі. Тому́ кажу́ вам: Ти́рові й
Сидо́нові су́дного дня ле́гше бу́де, ніж
23 вам. Та й ти, Капернау́ме, чи хо́чеш
піднести́ся до небе́с? Аж до а́ду зі-
йдеш! Бо, якби́ чуда́, які́ відбули́ся в
тобі́, ста́лися в Содо́мі, він стоя́в би й
24 до́сі. Тому́ кажу́ вам: Землі́ содо́мській
25 ле́гше бу́де су́дного дня, ніж тобі́. Тоді́
Ісу́с заговори́в: Я восхваля́ю тебе́,
О́тче, Го́споди не́ба і землі́, що ти за-
таї́в це від му́дрих та розу́мних і від-
26 кри́в це немовля́там. Так, Отче, бо так
тобі́ було́ до вподо́би.

Кінець середі.

27 ***В**се пере́дане мені́ моі́м Отце́м, і Зач. 43
ніхто́ не зна́є Си́на, крім Отця́, і Отця́

Четвер 4-го тижня: Сказав Госпо́дь своі́м у́чням: *

ніхто́ не зна́є, крім Си́на, та кому́ Син
схо́че відкри́ти. Прийді́ть до ме́не, всі 28
вто́млені й обтя́жені, і я облегшу́ вас.
Візьмі́ть моє́ ярмо́ на се́бе і навчі́ться 29
від ме́не, бо я ла́гідний і сумі́рний се́р-
цем, і на́йдете поле́гшу ду́шам ва́-
шим. Ярмо́ бо моє́ лю́бе і тяга́р мій 30
легки́й.

Кінець четвергові.

ГЛАВА 12.

Зач. 44 Того́ ча́су * Ісу́с прохо́див лана́ми 1
в субо́ту. У́чні ж його́, зголодні́-
лі, ста́ли рва́ти колоски́ і ї́сти. Поба́- 2
чили це фарисе́ї і ка́жуть до нього́:
Он твої́ у́чні ро́блять те, чого́ не
мо́жна роби́ти в субо́ту. Він відпові́в 3
їм: Хіба́ ви не чита́ли, що зроби́в
Дави́д, як зголодні́в був він і ті, що
були́ з ним? Як він увійшо́в у дім Бо́- 4
жий і ї̈в хліби́ предло́ження, яки́х, за

П'ятниця 4-го тижня: Того́ ча́су *

ви́нятком сами́х свяще́ників, не мо́жна
було́ ї́сти ні йому́, ні тим, що з ним бу-
5 ли́. Або́ хіба́ ви не чита́ли в зако́ні,
як свяще́ники в субо́ту пору́шують у
6 хра́мі субо́ту і не ма́ють прови́ни? А
я кажу́ вам, що тут бі́льше, ніж храм.
7 Якби́ ви зрозумі́ли, що зна́чить: Я ми-
лосе́рдя хо́чу, а не же́ртви, – ви без-
8 ви́нних не осу́джували б. Бо Син Чо-
ловí́чий – Госпо́дь і субо́ти.

Кінець п'ятниці.

9 Зві́дти пішо́в Ісу́с у ї́хню синаго́гу. * Зач. 45
10 А був там чолові́к з сухо́ю руко́ю. І
вони́, щоб обвинува́тити його́, спита́-
ли, ка́жучи: Чи мо́жна зціля́ти в су-
11 бо́ту? Він сказа́в до них: Чи є яки́й
між ва́ми, що, ма́ючи одну́ вівцю́, не
ві́зьме її́ і не ви́тягне, колú вона́ впаде́
12 в субо́ту в я́му? А скі́льки ж чолові́к
над вівцю́ вартні́ший! Тим-то і в субо́ту

Понеділок 5-го тижня:
Одного́ ра́зу увійшо́в Ісу́с у юде́йську синаго́гу.

мо́жна добро́ чини́ти. Тоді́ сказа́в до 13
чолові́ка: Простягни́ твою́ ру́ку! Про-
стягну́в той, і вона́ ста́ла здоро́ва, як і
дру́га.

Кінець понеділкові.

Зач. 46 **А** фарисе́ї ви́йшли звідти і ра́дили 14
на нього ра́ду, * щоб його́ ногуби́ти.
Дові́давшись про це, Ісу́с пішо́в геть 15
зві́дти.

Зач. с.п.р. **С**лідо́м за ним пішла́ си́ла наро́ду;
** він оздорови́в їх усі́х, але́ суво́ро 16
наказа́в їм його́ не виявля́ти,

Переступи вівтіркові.

Щоб збуло́ся ска́зане Іса́єю проро́- 17
ком: Ось мій слуга́, яко́го я ви́брав, 18
улю́блений мій, яко́го моя́ душа́ вподо́-
бала собі́. Я покладу́ на нього́ ду́ха мого́,
і він звіща́тиме пога́нам правосу́ддя.
Він не бу́де ні змага́тися, ні крича́ти, і 19
го́лосу його́ ніхто́ не бу́де чу́ти на май-

Вівторок 5-го тижня:
Одного́ разу фарисе́ї радили раду на Ісуса, *
Субота після Різдва Христового:
В той час за Ісу́сом пішло́ бага́то наро́ду; **

20 да́нах. Він надло́маної очерети́ни не
доло́мить, і тлі́ючого ґнота́ не зага́сить,
аж по́ки не доведе́ пра́во до перемо́ги.
21 На його́ ім'я́ бу́дуть наді́ятись пога́ни.

Кінець суботі.
Читай вівтіркові:

22 Тоді́ привели́ до нього біснува́того:
сліпо́го та німо́го, і він зціли́в його́,
23 так що німи́й і говори́в, і ба́чив. І зди-
вува́лися всі лю́ди і говори́ли: Чи не
24 є ча́сом цей син Дави́да? А фарисе́ї,
почу́вши це, сказа́ли: Ото́й не іна́кше
виганя́є бісі́в, як ті́льки Велзеву́лом,
25 князем бісі́вським. Зна́ючи думки́ ї́х-
ні, Ісу́с сказа́в їм: Ко́жне ца́рство,
розді́лене в собі́, запусті́є, і ко́жне мі-
сто чи дім, розді́лені в собі́ само́му, не
26 встої́ться. І коли́ сатана́ сатану́ вига-
ня́є, то він розді́лений у собі́ само́му;
як же тоді́ вде́ржиться його́ ца́рство?
27 І коли́ я виганя́ю бісі́в Велзеву́лом,
сини́ ва́ші ким виганя́ють? Тому́-то
28 вони́ бу́дуть ва́шими суддя́ми. Коли́ ж

я ду́хом Бо́жим виганя́ю бісі́в, при-
було́ до вас Ца́рство Бо́же. Або́ як 29
мо́же хто увійти́ в дім си́льного і роз-
гра́бити його́ майно́, якщо́ він пе́рше
не зв'я́же си́льного, і тоді́ дім його́
розгра́бить?

Зач. 47 *Хто не зо мно́ю, той про́ти ме́не, і 30
хто зо мно́ю не збира́є, той розкида́є.

Кінець вівтіркові.

Тому́ кажу́ вам: Уся́кий гріх, уся́ка 31
хула́ прости́ться лю́дям; але́ хула́ на
Ду́ха не прости́ться. І коли́ хто ска́же 32
сло́во про́ти Си́на Чолові́чого, про-
сти́ться йому́. Коли́ ж хто ска́же про́ти
Свято́го Ду́ха, йому́ не прости́ться ні
на цьо́му сві́ті, ні на то́му. Ви́плекайте 33
до́бре де́рево, то і плід його́ бу́де до-
бри́й; а посадите́ пога́не де́рево, то і
плід його́ бу́де пога́ний. Бо де́рево пі-
зна́ється з пло́ду. Гадю́чий ро́де, як 34

Субота 8-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

мо́жете говори́ти слова́ до́брі, бу́вши
зли́ми? З повноти́ бо се́рця уста́ про-
35 мовля́ють. До́бра люди́на з до́брого
ска́рбу добро́ вино́сить, лиха́ ж з ли-
36 хо́го ска́рбу лихе́ вино́сить. Кажу́ бо
вам: За ко́жне пусте́ сло́во, яке́ ска́-
жуть лю́ди, даду́ть ві́дповідь су́дного
37 дня за ньо́го. Бо за слова́ми твої́ми
бу́деш ви́правданий і за слова́ми тво-
ї́ми бу́деш засу́джений.

Кінець суботі.

38 **Т**оді́ * де́які з кни́жників та фарисе́їв Зач. 48
озва́лись до ньо́го: Учи́телю, ми хо́-
39 чемо поба́чити знак від те́бе. Він у
ві́дповідь сказа́в їм: Лука́ве ко́дло і
перелю́бне вимага́є зна́ку, та зна́ку не
бу́де йому́ да́но, як ті́льки знак про-
40 ро́ка Йо́ни. Як Йо́на був у нутрі́ ки́та
три дні і три но́чі, так бу́де Син Чоло-

Середа 5-го тижня: В той час, приступи́вши до Ісуса, *

ві́чий у ло́ні землі́ три дні і три но́чі.
Лю́ди ніневі́йські ста́нуть на су́ді з цим 41
ро́дом і його́ засу́дять, бо вони́ пока́-
ялися на про́повідь Йо́ни, а тут –
бі́льше, ніж Йо́на. Цари́ця півдня 42
ста́не на су́ді з цим ро́дом і його́ засу́-
дить, бо вона́ прибула́ з кінця́ сві́ту,
щоб поба́чити му́дрість Соломо́на, а
тут – бі́льше від Соломо́на. Коли́ 43
нечи́стий дух ви́йде з чолові́ка, блука́є
по місця́х безво́дних, шука́ючи спо-
чи́нку, та не знахо́дить. Тоді́ ка́же: 44
Верну́сь у дім свій, зві́дки я ви́йшов.
Прихо́дить і нахо́дить його́ поро́жнім,
ви́метеним та при́браним. Тоді́ він іде́, 45
бере́ з собо́ю сім і́нших ду́хів, гі́рших
від се́бе, і вони́ вхо́дять і осе́люються
там, і оста́ннє того́ чолові́ка бу́де гір-
ше, ніж пе́рше. Так бу́де і з цим лука́-
вим ро́дом.

Кінець середі.

46 Колú він промовля́в ще * до наро́ду, Зач. 49
ма́ти його́ та братú стоя́ли надво́рі, ба-
47 жа́ючи з ним говорúти. Ка́же одúн до
ньо́го: Он твоя́ ма́ти і твої́ братú сто-
я́ть надво́рі, бажа́ючи говорúти з то-
48 бо́ю. Він відпові́в тому́, що говорúв до
ньо́го: Хто моя́ ма́ти і хто мої́ братú?
49 І, вказа́вши руко́ю на свої́х у́чнів, мо́-
50 вив: Ось моя́ ма́ти й мої́ братú! Бо
хто чúнить во́лю мого́ Отця́, що на
не́бі, той мій брат, сестра́ й ма́ти.

ГЛАВА 13.

1 Того́ дня Ісу́с вúйшов з до́му і сів
2 край мо́ря. І зібра́лася ко́ло ньо-
го така́ сúла наро́ду, що він увійшо́в у
чо́вен і сів у ньо́му, а ввесь наро́д стоя́в
3 на бе́резі. Він повча́в їх бага́то у прúт-
чах,

Кінець четверговí.

Четвер 5-го тижня: В той час, колú Ісус промовляв *

Зач. 50 Ка́жучи: * Ви́йшов сія́ч сі́яти. І 4
коли́ він сіяв, де́яке впа́ло край доро́-
ги, і прилеті́ло пта́ство, і ви́дзьобало
його́. Інше впа́ло на кам'яни́стий ґрунт, 5
де не було́ бага́то землі́, і за́раз же
проросло́, бо земля́ була́ неглибо́ка.
Як зійшло́ со́нце, воно́ ви́горіло; а що 6
не ма́ло корі́ння, усо́хло. Інше впа́ло 7
між терни́ну, і ви́буяла терни́на і за-
глуши́ла його́. Інше впа́ло на до́бру 8
зе́млю і вроди́ло одне́ в сто разі́в,
дру́ге в шістдеся́т, а і́нше в три́дцять.
Хто ма́є ву́ха, щоб слу́хати, неха́й 9
слу́хає.

Кінець п'ятниці.

Зач. 51 І приступи́ли його́ у́чні і сказа́ли 10
до ньо́го: Чому́ ти у при́тчах гово́-
риш до них?

**Він же у відповідь сказа́в їм: Тому́, 11
що вам да́но зна́ти та́йни Ца́рства Не-

П'ятниця 5-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *
Понеділок 6-го тижня: В той час приступи́ли у́чні до Ісуса і сказали до нього: Чому́ ти при́тчами говориш до народу? **

12 бе́сного, а тим не да́но. Бо хто ма́є,
тому́ да́сться, і він на́дто бу́де ма́ти; а
в то́го, хто не ма́є, ві́зьмуть і те, що
13 ма́є. Я тому́ говорю́ до них у при́тчах,
що вони́, дивлячи́сь, не ба́чать, і, слу́-
14 хаючи, не чу́ють, і не розумі́ють. На них
збува́ється проро́цтво Іса́ї, що ка́же:
Слу́хом почу́єте, та не зрозумі́єте, і,
15 дивлячи́сь, не поба́чите, бо се́рце в
цьо́го наро́ду затовсті́ло. Вони́ на ву́ха
тя́жко чу́ють і зажму́рили свої́ о́чі,
щоб не ба́чити очи́ма, і ву́хами не
чу́ти, і не зрозумі́ти се́рцем, та не на-
16 верну́тись, щоб я зцілйв їх. Ва́ші ж о́чі
щасли́ві, бо ба́чать; та й ва́ші ву́ха, бо
17 чу́ють. І́стинно кажу́ вам: Бага́то про-
ро́ків і пра́ведних хоті́ли ба́чити, що
ви ба́чите, і не ба́чили, і чу́ти, що ви
18 чу́єте, і не чу́ли. Слу́хайте, о́тже,
19 при́тчу про сіяча́: До ко́жного, хто чу́є
сло́во Ца́рства і його́ не розумі́є, при-
хо́дить лука́вий і викрада́є те, що посі́-
яне в його́ се́рці. Це той, хто був при-

йняв насіння край дороги. А той, хто 20
був прийняв його на кам'янистім ґрун-
ті, це той, що чує слово і зараз же з
радістю його приймає, але він коріння 21
в собі не має, непостійний, і коли на-
стане яка скрута чи переслідування
задля слова, він швидко зневірюється.
А той, хто прийняв його між тернину, 22
це той, хто слухає слово, але турботи
цього світу та омана багатства заглу-
шують те слово, і воно не приносить
плоду. Той же, нарешті, хто прийняв 23
його на добрій землі, – це той, хто
слухає і розуміє слово, і плід прино-
сить; і приносить один у сто разів,
інший у шістдесят, ще інший у трид-
цять.

Кінець понеділкові.

Зач. 52 **Ще** одну притчу подав він їм, кажу- 24
чи: * Царство Небесне подібне до чо-

Вівторок 6-го тижня: Сказав Господь притчу оцю: * Це й ангелам.

лові́ка, що був посі́яв до́бре зе́рно
25 на свої́м по́лі. Та, колú лю́ди спа́ли,
прийшо́в його́ во́рог, і посі́яв кукі́ль
26 по́між пшенúцю, і пішо́в. Колú вúрос-
ло збі́жжя і вúгнало коло́сся, тоді́ й
27 кукі́ль появúвся. Прийшлú слу́ги го-
спо́даря і ка́жуть до нього́: Па́не,
хіба́ не до́бре зе́рно ти посі́яв на твої́м
по́лі? Звідки ж узя́вся кукі́ль? Він же
28 відпові́в ïм: Во́рог-чолові́к зробúв
це. Слу́ги йому́ ка́жуть: Чи хо́чеш,
29 ми пі́демо його́ вúполемо? – Ні, ка́же,
щоб, випо́люючи кукі́ль, ви ча́сом не
30 вúрвали ра́зом з ним пшенúці. Ли-
ші́ть, неха́й росте́ до жнив одне́ і
дру́ге ра́зом. А під час жнив я жен-
ця́м скажу́: Збері́ть пе́рше кукі́ль
та зв'яжі́ть його́ в снопú, щоб його́
спалúти; пшенúцю ж складі́ть у мою́
клу́ню.

Кінець вівтіркові.
Переступи ангелам.

Зач. 53 Іншу при́тчу він пода́в їм, ка́жучи: * 31
Ца́рство Небе́сне поді́бне до зе́рна гір-
чи́ці, що його́ взяв чолові́к і посі́яв на
своїм по́лі. Воно́, щопра́вда, най- 32
ме́нше з усі́х зере́н; але́, як ви́росте,
стає́ найбі́льшим з усієї горо́дини, і
на́віть стає́ де́ревом, так що пта́ство
небе́сне злітає́ться і гні́здиться на його́
гілка́х. Ще і́ншу при́тчу опові́в їм: 33
Ца́рство Небе́сне схо́же на заква́ску,
яку́ бере́ жі́нка і кладе́ до трьох мі́рок
муки́, аж по́ки все не ски́сне. Усе́ це 34
говори́в Ісу́с до люде́й у при́тчах, і без
притч не говори́в до них ні́чого, щоб 35
збуло́ся сказа́не проро́ком: Уста́ мої́
відкри́ю в при́тчах, опові́м та́йни, схо́-
вані від поча́тку сві́ту. Тоді́ він віді- 36
сла́в наро́д і прийшо́в додо́му.

Кінець середі.
Читай ангелам:

Середа 6-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю: *

І * підійшли́ до нього́ його́ у́чні Зач. 54
та ка́жуть: Ви́ясни нам при́тчу про
37 кукі́ль, що на по́лі. Він у ві́дповідь
сказа́в їм: Той, хто сі́є до́бре зе́рно
38 – це Син Чолові́чий; а по́ле – це світ;
до́бре зе́рно – це сини́ Ца́рства; а
39 кукі́ль – це сини́ лука́вого; во́рог, що
його́ посі́яв – це дия́вол; жнива́ – це
40 кіне́ць сві́ту; а женці́ – це а́нгели. Так,
як збира́ють кукі́ль і у вогні́ паля́ть,
41 так са́мо бу́де при кінці́ сві́ту: Син Чо-
лові́чий пошле́ свої́х а́нгелів, і зберу́ть
вони́ з його́ Ца́рства всі споку́си і тих,
42 що чи́нять беззако́ння, і вки́нуть їх до
вогне́нної пе́чі: там бу́де плач і скре́гіт
43 зубі́в. І тоді́ пра́ведні converge засія́ють, як со́нце,
в Ца́рстві Отця́ свого́. Хто ма́є ву́ха, щоб
слу́хати, неха́й слу́хає.

Кінець четвергові й ангелам.

Четвер 6-го тижня:
В той час, коли́ Ісус прийшо́в додому, *

Зач. 55 *Ца́рство Небе́сне поді́бне до ска́р- 44
бу, схо́ваного в по́лі, що чолові́к, най-
шо́вши, хова́є і, раді́ючи тим, іде́, і
продає все, що ма́є, і купу́є те по́ле.
Ца́рство Небе́сне іще́ поді́бне до куп- 45
ця́, що шука́є до́брих пере́л. Най- 46
шо́вши одну́ дорогоці́нну перли́ну, іде́,
прода́є все, що ма́є, і купу́є її́. По- 47
ді́бне тако́ж Ца́рство Небе́сне до не́-
вода, що, заки́нутий у мо́ре, набра́в
уся́кої вся́чини. Коли́ він ви́повниться, 48
тя́гнуть його́ на бе́рег і, сі́вши, збира́-
ють, що до́бре, у по́суд, а неприда́тне
викида́ють. Так бу́де при кінці́ сві́ту: 49
а́нгели ви́йдуть і відді́лять злих від
пра́ведних і ки́нуть їх до вогне́нної пе́- 50
чі: там бу́де плач і скре́гіт зубі́в. Чи 51
ви це все зрозумі́ли? – Так, йому́ від-
пові́ли. Тоді́ сказа́в їм: Ось чому́ ко́ж- 52
ний кни́жник, на́вчений про Ца́рство
Небе́сне, поді́бний до госпо́даря, яки́й

П'ятниця 6-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́:
Це й 3 жовтня, св. Діонисію.

виймáє зі свогó скáрбу новé і старé.
53 Якжé Ісýс скінчи́в ці при́тчі, пішóв Зач. 56
54 звíдти. Прибýвши в своюю батьківщи́-
ну, він навчáв їх * у їхній синагóзі,

Кінець п'ятниці і святому.

так що воні́ дивувáлися і говори́ли:
Звідкіля́ в ньóго ця мýдрість і си́ла
55 чудодíйна? Хібá він не син тéслі? Хібá
не йогó мáти звéться Марíя і йогó
56 брати́ Я́ків, Йóсиф, Си́мон та Юда? І
йогó сéстри хібá не всі між нáми?
57 Звідки ж йомý це все? І воні́ брáли
йóму це за зле. Ісýс же сказáв їм:
Прорóк не мáє пошáни лишé в своїй
58 батьківщи́ні та в сéбе вдóма. І не зро-
би́в там багáто чудéс чéрез їхню
невíру.

Кінець понедíлкові.

Понеділок 7-го тижня: В той час прийшов
Ісýс у батьківщи́ну свою і навчáв людей *

ГЛАВА 14.

Зач. 57
Того́ ча́су чу́тка про Ісу́са дійшла́ 1
до Ірода четверовла́сника, і він 2
сказа́в * до свої́х слуг: Це Іва́н Хри-
сти́тель! Це він воскре́с із ме́ртвих, і
тому́ чудоді́йні си́ли ді́ють у ньо́му. Бо 3
Ірод був схо́пив Іва́на, зв'яза́в його́ і
вки́нув у темни́цю – че́рез Іроді́яду,
жі́нку бра́та свого́ Фили́па; Іва́н бо го- 4
вори́в до ньо́го: Не мо́жна тобі́ ї́ї
ма́ти. Він хотів його́ вби́ти, та боя́вся 5
наро́ду, бо його́ ма́ли за проро́ка.
Коли́ наста́в день наро́дження Ірода, 6
дочка́ Іроді́яди танцюва́ла пе́ред усіма́
і догоди́ла Іродові; і він, кля́нучи́сь, 7
обіця́в ї́й да́ти, чого́ ті́льки попро́сить.
Вона́, під намо́вою ма́тері своє́ї, ска- 8
за́ла йому́: Дай мені́ тут на полу́миску
го́лову Іва́на Христи́теля. І засмути́вся 9

Вівторок 7-го тижня: В той час, коли́ дійшла́ чу́тка до Ірода четверовла́сника про Ісу́са, він сказа́в:
Це й на Усікновення голови Івана Христителя, на Утрені.

цар, але́, за́для кля́тви і тих, що ра́зом
10 за столо́м були́, велі́в да́ти, і посла́в
11 стя́ти го́лову Іва́нові в темни́ці. При-
несли́, о́тже, на полу́миску його́
го́лову і дали́ ді́вчині, а та подала́ свої́й
12 ма́тері. І прийшли́ його́ у́чні, взяли́
ті́ло і похова́ли його́. І пішли́ та спові-
13 сти́ли про те Ісу́са. Почу́вши це, Ісу́с
відпли́в зві́дти човно́м у пусти́нне й
самі́тне мі́сце; наро́д же, дові́давшись
про це, пішо́в за ним із міст пі́шки.

Кінець вівтірковi й Усікновенню.

14 **Ви́**йшовши, Ісу́с поба́чив * си́лу Зач. 58
наро́ду і змилосе́рдився над ни́ми та
15 ви́гоїв ї́хніх неду́жих. Якже́ наста́в
ве́чір, підійшли́ до ньо́го його́ у́чні і
ка́жуть: Пусти́нне це мі́сце та и́ час
мину́в уже́. Відпусти́ люде́й, неха́й
іду́ть по се́лах та ку́плять собі́ пожи́ви.
16 Ісу́с сказа́в ї́м: Не тре́ба ї́м відхо́ди-

Неділя 8-ма: Того́ ча́су, поба́чив Ісу́с *

ти: да́йте ви ї́м ї́сти. Вони́ ж мо́влять 17
до нього́: Ми ма́ємо тут ті́льки п'ять
хлібі́в і дві ри́би. Тоді́ він ка́же: При- 18
несі́ть мені́ їх сюди́. І, велі́вши наро́- 19
дові сі́сти на траві́, взяв п'ять хлібі́в і
дві ри́би, підві́в о́чі до не́ба, поблаго-
слови́в і розлама́в хлібі́, і дав у́чням, а
у́чні – лю́дям. І всі ї́ли до наси́ту, і на- 20
збира́ли куски́в, що зоста́лися, двана́д-
цять коші́в по́вних. Тих же, що ї́ли, 21
було́ яки́х п'ять ти́сяч чолові́к, окрі́м
жіно́к та діте́й.

Зач. 59 І за́раз же * заста́вив у́чнів увійти́ 22
до човна́ і переплисти́ на той бік ра-
ні́ше від нього́, тим ча́сом як відпуска́в
наро́д.

Кінець 8-ій неділі.

І коли́ відпусти́в наро́д, пішо́в на 23
го́ру моли́тись на самоті́. Як звечорі́-
ло, він був там сам оди́н. Чо́вен уже́ 24

був посéред мóря і йогó кúдали хвúлі,
25 бо вíтер був супротúвний. О четвéртій
сторóжі нóчі Ісýс прийшóв до них, ідучú
26 по мóрю. Ýчні, побáчивши, що він ідé
по мóрю, жахнýлись. То прúвид! – за-
27 говорúли, і з переля́ку закричáли. Та
Ісýс тієї ж мúті мóвив до них: Заспо-
28 кíйтесь – це я, не бíйтеся! Тоді Петрó
озвáвсь до ньóго і кáже: Гóсподи,
колú це ти, велú мені прийтú по воді
29 до тéбе! – Ідú! – сказáв Ісýс. І вúйшов
Петрó з човнá, почáв ітú по воді і при-
30 йшóв до Ісýса; алé, побáчивши, що ві-
тер сúльний, злякáвся, почáв пото-
пáти і скрúкнув: Гóсподи, рятýй ме-
31 нé! Ісýс зáраз же простягнýв рýку, вхó-
пив йогó і мóвив до ньóго: Маловí-
32 ре, чогó ти засумнівáвся? І як увійшлú
33 до човнá, вíтер ущýх. Тоді ті, що булú в
чóвні, вклонúлися йомý до ніг, кáжучи:
34 Ти íстинно – Син Бóжий! І, переплúв-
ши, прибулú в зéмлю генезарéтську.

Кінець неділі.

Зач. 60 Пізна́ли його́ місце́ві лю́ди і * розго- 35
лоси́ли по всій тій око́лиці ві́стку про
ньо́го. І принесли́ до ньо́го всіх неду́-
жих, і проси́ли його́, аби́ ті́льки при- 36
торкну́тись їм до кра́ю його́ о́дягу. І
скі́льки їх доторка́лося, оду́жували.

ГЛАВА 15.

Тоді́ приступи́ли до Ісу́са фарисе́ї 1
та кни́жники з Єрусали́му і ка-
жуть: Чому́ твої́ у́чні пору́шують 2
пере́дання ста́рших: не ми́ють рук,
коли́ спожива́ють стра́ву? А він у від- 3
повідь сказа́в їм: А ви чого́ пору́шу-
єте за́повідь Бо́жу ва́шим пере́дан-
ням? Бог бо запові́в: Шану́й ба́тька 4
твого́ й ма́тір. І да́лі: Хто проклина́є
ба́тька-ма́тір, хай бу́де ка́раний на
смерть. А ви ка́жете: Хто ска́же ба́ть- 5
кові чи ма́тері: Добро́, яки́м би я міг

Середа 7-го тижня: В той час, пізна́вши Ісу́са, люди землі генезаре́тської *

6 помогти́ вам, є дар Бо́жий, – той мо́же
не шанува́ти свого́ ба́тька чи ма́тір
свою́. Так ва́шим пере́данням ви усу-
7 ва́єте за́повідь Бо́жу. О лицемі́ри!
До́бре про вас пророкува́в був Іса́я:
8 Наро́д цей уста́ми мене́ поважа́є, а
9 се́рце ї́хнє дале́ко від ме́не. Та вони́
ма́рно мене́ шану́ють, навча́ючи лю́д-
10 ських нака́зів. І, прикли́кавши люде́й,
11 сказа́в їм: Слу́хайте і розумі́йте! Не
те, що до уст вхо́дить, скверни́ть лю-
ди́ну, а те, що з уст вихо́дить, те
скверни́ть люди́ну.

Кінець середі.

12 Тоді́ приступи́ли * у́чні і ка́жуть Зач. 61
йому́: Чи зна́єш, що фарисе́ї взяли́
тобі́ за зле, як почу́ли, що ти так гово́-
13 риш? Ісу́с озва́вся: Ко́жна росли́на,
яку́ не посади́в мій Оте́ць небе́сний,
14 бу́де ви́рвана з корі́нням. Лиші́ть їх:

Четвер 7-го тижня: Того́ ча́су приступи́ли до Ісу́са *

це сліпі́ проводирі́ сліпи́х! Коли́ ж слі-
пи́й веде́ сліпо́го, оби́два впаду́ть у
я́му. Тоді́ Петро́ заговори́в до нього́ і 15
ка́же: З'ясу́й нам ту при́тчу. Він від- 16
пові́в: То ви тако́ж без ро́зуму ще й
до́сі? Хіба́ не розумі́єте, що все те, що 17
до уст вхо́дить, іде́ до нутра́ і геть ви-
хо́дить? А те, що з уст вихо́дить, іде́ з 18
се́рця і скверни́ть люди́ну; із се́рця бо 19
вихо́дять лихі́ думки́, уби́вства, пере́-
люби, розпу́ста, крадежі́, лжи́ве сві́д-
чення, богоху́льства. Це скверни́ть 20
люди́ну, а ї́сти неми́тими рука́ми не
скверни́ть люди́ну.

Зач 62 Ісу́с ви́йшов зві́дти і пішо́в у * сто́- 21
рони ти́рські та сидо́нські.

Кінець четверго́ві.

Аж ось жі́нка ханане́йка ви́йшла з 22
тих око́лиць і ста́ла крича́ти: Зми́-
луйся на́до мно́ю, Го́споди, си́ну Дави́-

Неділя 17-та: Того́ ча́су ввійшо́в Ісу́с у

23 да! Біс тя́жко му́чить мою дочку́. Він
не озва́вся до не́ї і сло́вом. Тут присту-
пи́ли його́ у́чні і почали́ його́ просйти:
Відпусти́ ії́, бо вона́ кричи́ть за на-
24 ми. Він у ві́дповідь сказа́в: Я по́сла-
ний лише́ до поги́блих ове́ць до́му Із-
25 раїля. Вона́ ж підійшла́ і, вклони́вшись
йому́ в но́ги, ка́же: Го́споди, поможи́
26 мені́! Він відповів їй: Не ли́чить
бра́ти хліб у діте́й і ки́дати щеня́там.
27 А вона́ ка́же: Так, Го́споди! Але́ й
щеня́та їдя́ть кришки́, що па́дають зо
28 сто́лу в пані́в ї́хніх. Тоді́ Ісу́с у ві́дпо-
відь сказа́в їй: О жі́нко, вели́ка твоя́
ві́ра! Хай тобі́ бу́де, як бажа́єш. І ви́-
дужала ії́ дочка́ від тіє́ї годи́ни.

Кінець неділі.

29 Звідти Ісу́с прийшо́в * до Гали- Зач. 63
ле́йського мо́ря і зійшо́в на го́ру і сів
30 там. Си́ла наро́ду прийшла́ тоді́ до

нього́, що ма́ли при собі́ криви́х, ка-
лі́к, сліпи́х, німи́х, чима́ло й іна́кших,
та і кла́ли їх до його́ ніг, і він зціля́в
їх. І дивува́лися лю́ди, ба́чачи, що 31
німі́ говоря́ть, калі́ки оду́жують,
криві́ хо́дять і сліпі́ ба́чать. І прослав-
ля́ли Бо́га Ізра́їля.

Кінець п'ятниці.

Зач. 64 Тим ча́сом Ісу́с покли́кав * своі́х 32
у́чнів і сказа́в їм: Жаль мені́ цих лю-
де́й, бо ось уже́ три дні, як вони́ зо
мно́ю, і не ма́ють що ї́сти, а відпу-
сти́ти їх голо́дними не хо́чу, щоб, бу-
ва́, не охля́ли десь у доро́зі. Ка́жуть до 33
нього́ у́чні: Де нам узя́ти сті́льки хлі́ба
в пусти́ні, щоб нагодува́ти сті́льки
лю́ду? Ісу́с спита́в їх: Скі́льки у вас 34
хлібі́в? – Сім, ка́жуть, і кі́лька риб.
Тоді́ він велі́в лю́дям сі́сти на зе́млю, 35
узя́в сім хлібі́в та ри́бу, возда́в хвалу́, 36

Субота 9-го тижня: В той час покли́кав Ісу́с

розламав і став давати учням, а ті лю-
37 дям. Усі їли до наситу, і назбирали
кусків, що зосталися, сім повних ко-
38 шів. Тих же, що їли, було яких чо-
тири тисячі чоловік, окрім жінок та
39 дітей. І, відпустивши народ, Ісус сів до
човна, і прибув у сторони Магадану.

Кінець суботі.

ГЛАВА 16.

1 І приступили * фарисеї та садукеї, і, Зач. 65
спокушаючи його, просили, щоб
2 показав їм знак з неба. А він у відпо-
відь сказав їм: Як настане вечір, ви
кажете: Буде гарна погода, бо чер-
3 воне небо; а вранці: сьогодні буде не-
года, бо небо щось червонясто похму-
ре. То вигляд неба ви вмієте розпізна-
вати, а знаків часу ви нездатні розпі-
4 знавати? Рід лукавий і перелюбний
шукає знаку, але знаку йому не дасться,

Понеділок 8-го тижня: В той час приступили до Ісуса *

хібá що знак Йóни. І покúнув їх, і пі-
шóв звíдти. Колú перепливáли ýчні на 5
той бік, забýли взяти хлíба.
Зач. 66 Ісýс сказáв їм: * Глядíть, бере- 6
жíться заквáски фарисéйської й саду-
кéйської.

Кінець понеділкові.

Вонú ж перемовлялись між собóю і 7
говорúли: Томý що ми не взялú хлí-
ба. Помíтив це Ісýс і кáже: Чогó пе- 8
ремовляєтеся між собóю, маловíри,
томý що не взялú хлíба? І ви дóсі не 9
збагнýли? Чи ж ви не пам'ятáєте п'ять
хлібíв для п'ятú тúсяч, і скíльки ви
кошíв зібрáли? Ані тих сім хлібíв для 10
чотирьóх тúсяч, і скíльки ви кошíв зі-
брáли? Тож як не розумíєте, що я не 11
про хліб вам говорúв, колú казáв: Бе-
режíться заквáски фарисéйської й са-
дукéйської? Тодí ті зрозумíли, що він 12

говори́в їм стерегти́ся не хлі́бної за-
ква́ски, а фарисе́йської та садуке́й-
ської нау́ки.

Кінець вівтіркові.

13 Прийшо́вши * в око́лицю Фили́по- Зач. 67
вої Кеса́рії, Ісу́с спита́в своі́х у́чнів:
За ко́го ма́ють лю́ди Си́на Чолові́чо-
14 го? Ті відпові́ли: Одні́ за Іва́на Хри-
сти́теля, і́нші за Іллю́, ще і́нші за Єре-
15 мі́ю або́ одного́ з проро́ків. – На ва́шу
16 ж ду́мку, ка́же до них, хто я? Озва́вся
Си́мон Петро́ і заявля́є: Ти – Христо́с,
17 Син Бо́га живо́го. У ві́дповідь Ісу́с
сказа́в до ньо́го: Щасли́вий ти, Си́моне,
си́ну Йо́ни, бо не ті́ло і кров це тобі́
18 відкри́ли, а Оте́ць мі́й небе́сний. Тож і
я тобі́ заявля́ю, що ти – Петро́-Ске́ля,
і на цій ске́лі збуду́ю мою́ Це́ркву, і
адові воро́та її́ не подола́ють.

Кінець посвяченню церкви.

29 червня, на Літургії: В той час, прийшо́вши
Це й на посвячення церкви.

І дам тобі ключі́ Ца́рства Небе́сно- 19
го, і що ти зв'я́жеш на землі́, бу́де
зв'я́зане на не́бі; і те, що ти розв'я́жеш
на землі́, бу́де розв'я́зане на не́бі.

Кінець апостолам.

Зач. 68 Тоді́ він * наказа́в у́чням, щоб вони́ 20
ніко́му не каза́ли, що він Христо́с. З 21
то́го ча́су Ісу́с поча́в виявля́ти свої́м
у́чням, що йому́ тре́ба йти в Єрусали́м,
і там бага́то страждá́ти від ста́рших,
первосвяще́ників та кни́жників, і бу́ти
вби́тим, і на тре́тій день воскре́снути.
Тоді́ Петро́, взя́вши його́ на́бік, став 22
йому́ докоря́ти: Пожалі́й себе́, Го́споди!
Неха́й це не ста́неться з тобо́ю! Він же 23
оберну́вся і сказа́в Петро́ві: Геть від
ме́не, сатано́! Ти мені́ споку́са, бо ду́-
маєш не про Бо́же, а про лю́дське.

Зач. 69 Тоді́ Ісу́с сказа́в ** до своі́х у́чнів: 24
Коли́ хто хо́че йти за мно́ю, неха́й

Середа 8-го тижня: В той час Ісу́с *
Четвер 8-го тижня: Сказа́в Госпо́дь **

зречéться себé самóго, вíзьме хрест
свій і йде за мнóю.

Кінець середі.

25 Хто хóче спастú своє́ життя́, той
його́ погу́бить; а хто своє́ життя́ погу́-
26 бить рáди мéне, той його́ знáйде. Якá
кóристь людúні, колú здобу́де увéсь
світ, алé занапастúть влáсну ду́шу?
Що мóже людúна дáти взамíн за свою́
27 ду́шу? Син Чоловíчий мáє прийтú в
слáві Отця́ свого́ з áнгелами своїми і
тоді́ віддáсть кóжному згíдно з його́
28 ділáми. Íстинно кажу́ вам: Є дéякі між
тут прису́тніми, які́ не зазнáють смéрти,
пóки не побáчать Сúна Чоловíчого,
що прихóдить у своє́му цáрстві.

Кінець четвергові.

ГЛАВА 17.

Зач. 70 По шістьо́х днях * узя́в Ісу́с Петра́, 1
Я́кова та Іва́на, його́ бра́та, пові́в
їх окре́мо на висо́ку го́ру і переобра- 2
зи́вся пе́ред ни́ми: обли́ччя його́ ся́яло,
на́че со́нце, а оде́жа ста́ла бі́лою, на́че
сві́тло. І ось з'яви́лися їм Мойсе́й та 3
Ілля́, і з ним розмовля́ли. Озва́вся Пе- 4
тро́ і ка́же до Ісу́са: Го́споди, до́бре
нам тут бу́ти! Як хо́чеш, зроблю́ тут
три наме́ти: оди́н для те́бе, оди́н для
Мойсе́я і оди́н для Іллі́. Він говори́в 5
іще́, аж ось я́сна хма́ра огорну́ла їх і
з хма́ри було́ чу́ти го́лос: Це – мій
улю́блений Син, яко́го я вподо́бав:
його́ слу́хайте. Почу́вши ж це, у́чні 6
впа́ли лице́м до землі́ і зляка́лись
ве́льми. Ісу́с же підійшо́в, доторкну́вся 7
до них і ка́же: Уста́ньте, і не бі́йтеся!
Підві́вши о́чі, вони́ не ба́чили ні́ко́го, 8

Переображення, 6 серпня, на Літургії: В той час *

9 крім самóго Ісýса. Колú ж схóдили з
горй, Ісýс наказáв їм: Нікóму не роз-
повідáйте про це видíння, аж пóки Син
Чоловíчий не воскрéсне з мéртвих.

Кінець Переображенню.

10 Тоді́ ýчні йогó спитáли йогó: * Чомý Зач. 71
кнйжники кáжуть, що спéршу мáє при-
11 бýти Іллá? Він відповíв їм: Іллá прийде
12 і все приведé долáду. Алé я вам кажý,
що Іллá вже прийшóв був, та вонú
йогó не пізнáли і вчинúли з ним, що
хотіли. Так і Син Чоловíчий мáє від
13 них постраждáти. І зрозуміли тоді́ ýчні,
що він їм говорúв про Івáна Христúтеля.
14 Колú ж прийшлú до нарóду, присту- Зач. 72
пúв до ньóго одúн чоловíк ** і, при-
15 пáвши йомý до ніг, кáже: Гóсподи,
змúлуйся над моїм сúном, бо він при-
чúнний і тяжко нездýжає: чáсто кú-
16 дається в вогóнь, чáсто й у вóду. Я був

П’ятниця 8-го тижня: Тогó чáсу ýчні Ісýса запитáли йогó: *
Неділя 10-та:
В той час якúйсь чоловíк приступúв до Ісýса **

привів його до твоїх учнів, та вони не
могли його зцілити. – О роде невірний 17
та розбещений! – відповів Ісус. Доки я
маю бути з вами? Доки терпітиму вас?
Приведіть мені його сюди! Ісус погро- 18
зив йому, і біс вийшов з хлопця; і юнак
видужав тієї ж хвилини.

Кінець п'ятниці.

Тоді підійшли учні до Ісуса на само- 19
ті і спитали: Чому ми не могли його
вигнати? Ісус сказав їм: Через вашу 20
малу віру; бо істинно кажу вам: Коли
матимете віру, як зерно гірчиці, ска-
жете цій горі: Перенесися звідси туди
– і вона перенесеться; і нічого не буде
для вас неможливого. А щодо цього 21
роду бісів, то його виганяють лише
молитвою і постом. Як вони зібралися 22
в Галилеї, Ісус сказав до них: Син Чо- 23
ловічий має бути виданий у руки лю-
дям, і вони його уб'ють, але третього
дня він воскресне. І вони тяжко зажу-
рились.

Кінець неділі.

24 **К**олú вонú прийшлú в Капернаýм, * Зач. 73
підійшлú збирачí дидрáхми до Петрá і
питáють: Чи заплатúть ваш учúтель
25 дидрáхму? – Так, кáже. І як увійшóв
до хáти, Ісýс вúпередив йогó, кáжучи:
Як тобí, Сúмоне, здаéться? Землí
царí з кóго берýть данúну чи подáток?
26 Із своíх синíв, чи з чужúх? Колú він
відповíв: З чужúх, Ісýс сказáв до ньó-
27 го: Óтже, синú вíльні. Однáк, щоб
вонú нам цьогó не взялú за зле, підú до
мóря, закúнь вýдку, візьмú пéршу, якá
попадéться, рúбу, і відкрúй їй рóта: там
нáйдеш ти статúр; візьмú йогó і дай
їм за мéне й за сéбе.

ГЛАВА 18.

1 **Т**огó чáсу ** підійшлú до Ісýса ýчні Зач. 74
і мóвлять: Хто найбíльший у
2 Цáрстві Небéснім? Ісýс поклúкав дитú-

Субота 10-го тижня: В той час *
Понеділок 9-го тижня: В той час **

ну, поставив її серед них і каже: Іс- 3
тинно кажу вам: Якщо ви не навернетеся
теся і не станете, як діти, не ввійдете
в Царство Небесне. Хто, отже, стане 4
малим, як ця дитина, той буде найбільший
більший у Царстві Небесному.

Кінець суботі.

Хто приймає дитину в моє ім'я, той 5
мене приймає. А хто спокусить одного 6
з тих малих, що вірують у мене, та-
кому було б ліпше, якби млинове
жорно повішено було йому на шию, і
він був утоплений у глибині моря.
Горе світові від спокус. Воно і треба, 7
щоб прийшли спокуси, однак горе тій
людині, через яку спокуси приходять!
Коли твоя рука або нога стає тобі 8
причиною падіння, відітни її і кинь геть
від себе: ліпше тобі ввійти в життя одно-
руким чи кульгавим, ніж з обома руками
чи з обома ногами бути вкиненим у
вогонь вічний. І коли око твоє призво- 9

дить тебе́ до гріха́, ви́рви його́ і кинь
геть від се́бе: лі́пше тобі́ ввійти́ в життя́
одноо́ким, ніж з обома́ очи́ма бу́ти
вки́неним у вогне́нне пе́кло.
10 *Глядіть, щоб ви ніки́м з оци́х ма- Зач. 75
ли́х не гордува́ли: кажу́ бо вам, що а́н-
гели ї́хні на не́бі повсякча́с ба́чать
11 обли́ччя мого́ Отця́ небе́сного. Бо Син
Чолові́чий прийшо́в спасти́ те, що за-
ги́нуло.

Кінець 9-му понеділкові.

12 Що ви гада́єте? Колі́ хто ма́є сто
ове́ць і одна́ з них заблу́дить, чи він не
ки́не дев'ятдесят де́в'ять у го́рах і не
13 пі́де шука́ти тієї, що заблуди́ла? І колі́
пощасти́ть найти́ її́ зно́ву, і́стинно
кажу́ вам, що він раді́є не́ю бі́льше,
ніж дев'ятдесят дев'ятьма́, що не за-
14 блуди́ли. Так са́мо і в Отця́ ва́шого
небе́сного нема́є во́лі, щоб заги́нуло

однé з тих малúх. Колú брат твій зави- 15
нúть супрóти тéбе, підú і докорú йомý
віч-нá-віч. Колú послýхає тебé, ти
придбáв брáта твогó. Колú не послý- 16
хає тебé, візьмú з собóю ще одногó
абó двох, щоб усякá спрáва полáго-
джувалась за слóвом двох абó трьох
свíдків. І колú він не схóче слýхати їх, 17
скажú Цéркві; колú ж не схóче слý-
хати Цéркви, нехáй бýде для тéбе, як
поганúн і мúтар.

Зач. 76 *Íстинно кажý вам: Усé, що ви 18
зв'яжете на землí, бýде зв'язане на нé-
бі, і все, що розв'яжете на землí, бýде
розв'язане на нéбі. Íстинно кажý вам 19
ще раз: Колú двóє з вас згóдиться на
землí просúти що б там не булó, во-
нó бýде дáно їм моїм Отцéм небéсним;
бо де двóє абó трóє зíбрані в моє ім'я, 20
там я сéред них.

Кінець понеділкові Святого Духа.

Вівторок 9-го тижня: Сказáв Госпóдь своїм ýчням: *

21 Тоді́ підійшо́в Петро́ і ка́же до ньо́-
го: Го́споди! Коли́ мій брат згріши́ть
супро́ти ме́не, скі́льки разі́в ма́ю йому́
прости́ти? Чи ма́ю до сімо́х разі́в про-
22 ща́ти? Ісу́с промо́вив до ньо́го: Не
кажу́ тобі́: до сімо́х разі́в, а до сімде-
сяти́ раз по сім.

Переступи вівтіркові.

23 Тому́ * Ца́рство Небе́сне схо́же на Зач 77
царя́, що хоті́в звести́ раху́нки зі слу-
24 га́ми свої́ми. Коли́ він розпоча́в зво́-
дити раху́нки, приве́дено йому́ одного́,
25 що був ви́нен де́сять ти́сяч тала́нтів. А
що не мав той чим відда́ти, пан велі́в
прода́ти його́, жі́нку, діте́й і все, що
26 він мав, і відда́ти. Тоді́ слуга́, впа́вши
йому́ до ніг, поклони́вся лице́м до зе-
млі́ і ка́же: Потерпи́ мені́, па́не, все
27 тобі́ верну́. І змилосе́рдився пан над
тим слуго́ю, відпусти́в його́ і подару-

Неділя 11-та: Сказа́в Господь при́тчу оцю́: *

ва́в йому́ борг той. Ви́йшовши, той 28
слуга́ зди́бав одного́ з своїх співслу́г,
який ви́нен був йому́ сто дина́рів, схо́-
пив його́ і поча́в души́ти його́, ка́жу-
чи: Верни́, що ви́нен. Співслуга́ його́ 29
впав йому́ в но́ги і поча́в його́ проси́-
ти: Потерпи́ мені́, я тобі́ верну́. Та той 30
не хоті́в; пішо́в і ки́нув його́ в темни́-
цю, аж по́ки не ве́рне боргу́. Коли́ то- 31
вариші́ його́ поба́чили, що ста́лось,
засму́тились ве́льми, пішли́ до сво́го
па́на і розпові́ли йому́ про всю спра́-
ву. Тоді́ пан покли́кав його́ і сказа́в 32
йому́: Слуго́ лука́вий! Я прости́в тобі́
ввесь борг той, бо ти мене́ блага́в. Чи 33
не слід було́ й тобі́ змилосе́рдитись
над твої́м това́ришем, як я був змило-
се́рдився над тобо́ю? І, розгні́вавшись, 34
його́ пан переда́в його́ ката́м, аж по́ки
не ве́рне йому́ всього́ боргу́. Ота́к і 35
мій Оте́ць небе́сний бу́де чини́ти вам,
якщо́ ко́жний з вас не проща́тиме бра́-
тові своє́му з се́рця свого́.

Кінець неділі.
Читай вівтірокові:

ГЛАВА 19.

1 І колú Ісýс скінчúв ці словá, покúнув
Галилéю, і прибýв у стóрони Юдéї,
2 що за Йордáном. Сúла нарóду йшла за
ним, і він їх оздоровúв там.

Переступи знову вівтіркові.

3 І підійшлú до ньóго * фарисéї, і, Зач. 78
спокушáючи йогó, спитáли: Чи мóжна
чоловíкові відпустúти своó жíнку з
4 якоїбýдь причúни? Він відповíв їм: Хібá
ви не читáли, що Творéць від початку
сотворúв їх, чоловíка і жíнку, і мóвив:
5 Томý покúне чоловíк бáтька й мáтір і
пристáне до своєї жíнки, і вонú бýдуть
двóє однé тíло, так що вонú не бýдуть
6 більше двóє, лишé однé тíло. Що, óтже,
Бог злучúв, людúна хай не розлучáє.
7 Кáжуть вонú до ньóго: Чомý ж тоді
Мойсéй велíв дáти розвіднúй лист і

відпусти́ти її́? Він сказа́в їм: За́для 8
жорсто́кости серде́ць ва́ших Мойсе́й
дозво́лив вам відпуска́ти жіно́к ва́ших;
споча́тку ж не було́ так. А я кажу́ вам: 9
Хто відпуска́є свою́ жі́нку – за ви́нят-
ком розпу́сти – і же́ниться з і́ншою,
той чи́нить пере́люб; а хто же́ниться
з розве́деною, чи́нить пере́люб. Ка́- 10
жуть до нього́ у́чні: Коли́ така́ спра́-
ва чолові́ка з жі́нкою, то лі́пше не же-
ни́тись. Він відпові́в їм: Не всі розу- 11
мі́ють це сло́во, лише́ ті, кому́ да́но.
Бува́ють бо скопці́, що з ма́тірнього 12
ло́на таки́ми народи́лись; бува́ють і
скопці́, яки́х лю́ди оскопи́ли; бува́ють
і скопці́, що самі́ себе́ оскопи́ли за́для
Ца́рства Небе́сного. Хто мо́же збагну́-
ти, неха́й збагне́.

Кінець суботі.
Читай вівтіркові:

Тоді́ привели́ до нього́ діте́й, щоб 13
він, покла́вши на них ру́ки, помоли́вся.
Учні́ ж борони́ли їм. Ісу́с сказа́в їм: 14

Пусті́ть діте́й! Не бороні́ть їм прихо́-
дити до ме́не, бо таки́х є Ца́рство Не-
15 бе́сне. І, покла́вши на них ру́ки, пішо́в
зві́дти.

Кінець вівті́ркові.

16 **Аж** ось оди́н приступи́в доньо́го і Зач. 79
ка́же: * Учи́телю до́брий! Що до́брого
ма́ю чини́ти, щоб ма́ти життя́ ві́чне?
17 Ісу́с сказа́в до ньо́го: Чому́ назива́єш
мене́ до́брим? Ніхто́ не до́брий, тільки
оди́н Бог. Як хо́чеш увійти́ в життя́,
18 доде́ржуй за́повідей. – Яки́х? – пита́є
його́. Ісу́с же до ньо́го: Не вбива́й, не
чини́ пере́любу, не кради́, не свідку́й
19 кри́во, поважа́й ба́тька-ма́тір і люби́
бли́жнього твого́, як себе́ само́го.
20 Ка́же юна́к до ньо́го: Все це я зберіг
21 ізма́лку. Чого́ мені́ ще бракує? – Якщо́
хо́чеш бу́ти доскона́лий, сказа́в Ісу́с
до ньо́го, піди́, прода́й, що ма́єш, дай

Неділя 12-та:
В той час оди́н юна́к приступи́в до Ісуса і сказав:

бі́дним, і бу́деш ма́ти скарб на не́бі;
по́тім прихо́дь і йди за мно́ю. Почу́вши 22
це сло́во, юна́к відійшо́в смутни́й, мав
бо вели́ке майно́. Тоді́ Ісу́с сказа́в до 23
своїх у́чнів: І́стинно кажу́ вам: Тру́дно
бага́тому ввійти́ в Ца́рство Небе́сне. Іще́ 24
кажу́ вам: Ле́гше верблю́дові пройти́
че́рез ву́шко в го́лці, ніж бага́тому
ввійти́ в Ца́рство Бо́же. Почу́вши це, 25
у́чні здивува́лись ве́льми і сказа́ли: Хто
ж тоді́ мо́же бу́ти спасе́нний? Ісу́с гля́нув 26
на них пи́льно і мо́вив: У люде́й це не-
можли́во, Бо́гові – все можли́во.

Кінець 12-ій неділі.
Читай неділі всіх святих:

Тоді́ озва́всь Петро́ і сказа́в до ньо- 27
го: Ось ми поки́нули все і пішли́ за
тобо́ю; що бу́демо за те ма́ти? Ісу́с 28
відпові́в їм: І́стинно кажу́ вам: Ви,
що пішли́ за мно́ю, як нови́й світ на-
ста́не, коли́ Син Чолові́чий ся́де на
престо́лі своє́ї сла́ви, сиді́тимете й ви

на дванадцятьо́х престо́лах, щоб суди́ти
29 двана́дцять поколі́нь Ізра́їля. І ко́жний,
хто за́для і́мени мого́ поки́не дім, браті́в,
сесте́р, ба́тька, ма́тір, жі́нку, діте́й, поля́,
у сто раз бі́льше оде́ржить і життя́ ві́чне
30 ма́тиме в спа́дщину. Бага́то з пе́рших
бу́дуть оста́нніми, а оста́нні – пе́ршими.

Кінець неділі всіх святих.

ГЛАВА 20.

1 Ца́рство Небе́сне * поді́бне до чоло- Зач. 80
ві́ка-господа́ря, що ра́но-вра́нці
ви́йшов найня́ти робітникі́в у свій ви-
2 ногра́дник. Домо́вившись з робітни-
ка́ми по дина́рію де́нно, він посла́в їх
3 у свій виногра́дник. А колі́ ви́йшов
ко́ло тре́тьої годи́ни, поба́чив і́нших,
4 що безді́льно стоя́ли на ри́нку. І ска-
за́в їм: Іді́ть і ви в мій виногра́дник;

Середа 9-го тижня: Сказа́в Госпо́дь
при́тчу оцю: Ца́рство небе́сне *
Це й 9 березня, святим 40 мученикам, що в Севастії.

що бу́де по справедли́вості, дам вам.
І ті пішли́. Коли́ він зно́ву ви́йшов, 5
бі́ля шо́стої та дев’я́тої годи́ни, зроби́в
так са́мо. Ви́йшовши ко́ло одина́дця- 6
тої, стрі́нув і́нших, що стоя́ли, і ска-
за́в їм: Чого́ тут уве́сь день стоїте́ без-
ді́льно? Ка́жуть йому́: Бо ніхто́ не най- 7
ня́в нас. І він сказа́в їм: Іді́ть і ви у
виногра́дник. Коли́ ж наста́в ве́чір, 8
вла́сник виногра́дника наказа́в своє́му
управи́телеві: Покли́ч робітникі́в і
дай їм запла́ту, поча́вши від оста́нніх
аж до пе́рших. Ті, що прийшли́ ко́ло 9
одина́дцятої годи́ни, взяли́ по дина́рію.
Коли́ приступи́ли пе́рші, ду́мали, що 10
діста́нуть бі́льше. Але́ й вони́ взяли́
по дина́рію. І, взя́вши, ста́ли ре́мству- 11
вати на госпо́даря, ка́жучи: Ті оста́нні 12
одну́ годи́ну працюва́ли, і ти зрівня́в
їх з на́ми, що несли́ тяга́р і спе́ку дня.
Той, відповіда́ючи одному́ з них, ска- 13
за́в: Дру́же, не кри́вджу тебе́; чи не за
дина́рія ти згоди́вся був зо мно́ю? Бери́

14 своє та йди! Хо́чу бо й цьому́ оста́н-
15 ньому да́ти, що й тобі́. Хіба́ не дозво́-
лено мені́ роби́ти зо своїм, що захо́чу?
Чи о́ко твоє лука́ве, тому́ що я до́брий?
16 Та́к-то оста́нні бу́дуть пе́рші, а пе́рші
– оста́нні.

Кінець середі і мученикам.

17 **К**олй Ісу́с вируша́в * у Єрусали́м, Зач. 81
узя́в на́бік дванадцятьо́х і доро́гою
18 сказа́в їм: Оце́ ми и́демо́ в Єрусали́м,
і Син Чолові́чий бу́де ви́даний перво-
свяще́никам і кни́жникам, і засу́дять
19 його́ на смерть. І ви́дадуть його́ пога́-
нам, щоб ті глуми́лися, катува́ли та
розп'ялй його́; і тре́тього дня він во-
20 скре́сне. Тоді́ підійшла́ до ньо́го ма́ти
Заведе́євих сині́в зо своїми сина́ми і
вклонйлась, щоб його́ щось проси́ти.
21 Він сказа́в їй: Чого́ бажа́єш? Та йому́
відповіла: Скажи́, щоб оці́ два синй

Четвер 9-го тижня: В той час Ісус, ідучи́ *

мої сі́ли в твоє́му ца́рстві – оди́н пра-
во́руч, дру́гий ліво́руч те́бе. Ісу́с у 22
ві́дповідь мо́вив: Не зна́єте, чого́
про́сите. Чи мо́жете ви пи́ти ча́шу,
яку́ я ма́ю пи́ти? Сказа́ли йому́: Мо́-
жемо. Промо́вив до них: Ча́шу мою́ 23
пи́тимете, але́ сі́сти право́руч ме́не чи
ліво́руч, не моє́ це дава́ти, лише́ – ко-
му́ Оте́ць приготува́в. Почу́вши це, 24
деся́теро почали́ нарі́ка́ти на двох
браті́в. Ісу́с покли́кав їх і сказа́в: Ви 25
зна́єте, що князі́ наро́дів пану́ють над
ни́ми, і вельмо́жі гні́тять їх. Не так 26
ма́є бу́ти між ва́ми. Але́ хто хоті́в би
у вас бу́ти вели́кий, неха́й бу́де вам за
слугу́. І хто б хоті́в у вас бу́ти пе́рший, 27
неха́й ста́не вам за раба́. Так са́мо Син 28
Чолові́чий прийшо́в, не щоб йому́
служи́ли, але́ щоб служи́ти і да́ти
життя́ своє́ як ви́куп за багатьо́х.

Кінець четвергові.

29 Колú вонú вихóдили * з Єрихóну, Зач. 82
30 ішлó за ним багáто нарóду. Два сліпці
сидíли край дорóги і, почýвши, що Ісýс
прохóдить мúмо, закричáли, кáжучи:
Гóсподи, сúну Давúда, змúлуйся над нá-
31 ми! Люди картáли їх, щоб замóвкли.
А ті ще бíльше голосúли: Змúлуйся
32 над нáми, Гóсподи, сúну Давúда! Тодí
Ісýс зупинúвся, поклúкав їх і мóвив:
33 Що бажáєте, щоб я учинúв вам? Вонú
кáжуть йомý: Гóсподи, щоб óчі нам
34 відкрúлись. Змúлувався Ісýс, доторк-
нýвсь їхніх очéй, і вонú негáйно про-
зріли, і пішлú слідóм за ним.

Кінець суботі.

ГЛАВА 21.

1 Наближáючись ** до Єрусалúму, Зач. 83
вонú прийшлú у Витфáгію, кóло
Олúвної горú. Тодí Ісýс послáв двох

Субота 12-го тижня: В той час, як виходив Ісус *
В квітну неділю на Утрені: В той час,
колú наблúзився Ісýс **

у́чнів, ка́жучи їм: Ідíть у село́, що 2
пе́ред ва́ми; за́раз же на́йдете прив'я-
зану осли́цю й осля́ з не́ю; відв'яжíть
і приведíть до ме́не. А як хто вам що 3
ска́же, ви відповісте́, що Госпо́дь їх
потребу́є і він незаба́ром пове́рне їх.
Ста́лось це, щоб збуло́сь сло́во проро́- 4
ка, яки́й говори́в: Скажíть дочці́ сі- 5
о́нській: Ось цар твій іде́ до те́бе, ла́-
гідний і ве́рхи на осли́ці, – на осля́ті,
си́нові під'яре́мної. У́чні пішли́ і зро- 6
би́ли так, як Ісу́с велíв їм: привели́ 7
вони́ осли́цю та осля́тко, покла́ли на
них о́діж, і Ісу́с сів на не́ї. Си́ла на- 8
ро́ду стели́ли свою́ о́діж по доро́зі, а
íнші рíзали з дере́в гілки́ і кла́ли по
доро́зі. Лю́ди, що йшли попе́реду і 9
ззаду, викри́кували: Оса́нна си́нові
Дави́да! Благослове́н той, хто йде в
ім'я́ Госпо́днє! Оса́нна на висо́тах! І 10
коли́ він увійшо́в у Єрусали́м, замету́-
шилося все мíсто, пита́ючи: Хто це

11 такий? Народ казав: Це пророк, Ісус
із Назарету в Галилеї.

Переступи неділі.

12 * Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, що Зач. П'ят.
продавали і купували в храмі; пере-
вернув столи міняйлів і ослони тих,
13 що продавали голубів, і сказав їм:
Написано: Дім мій домом молитви бу-
де зватись; ви ж чините з нього пе-
14 черу розбійників. І підійшли до нього
в храмі сліпі та кульгаві, і він зцілив їх.

Переступи п'ятниці.
Читай квітній неділі:

15 Первосвященики ж та книжники,
побачивши чуда, які він творив, і ді-
тей, що кричали в храмі: Осанна си-
16 нові Давида! – обурилися і мовили до
нього: Чуєш, що оці кажуть? А Ісус
відповів їм: Хіба ви ніколи не чита-

П'ятниця 9-го тижня: В той час

ли: Уста́ми немовля́т та ссу́щих ти
вчини́в собі́ хвалу́.

Читай п'ятниці:

І, поки́нувши їх, ви́йшов з мі́ста у 17
Вита́нію, і там заночува́в.

Кінець квітній неділі.

Зач. 84 **У**ра́нці, верта́ючись до мі́ста, він * 18
зголодні́в. Поба́чивши край доро́ги 19
смоко́вницю, він підійшо́в до не́ї, та
не найшо́в на ній нічо́го, крім само́го
ли́стя, і сказа́в до не́ї: Неха́й пові́к не
бу́де з те́бе пло́ду! І негайно же смо-
ко́вниця всо́хла. Поба́чивши це, у́чні 20
здивува́лись і говори́ли: Як це смо-
ко́вниця в одну́ мить всо́хла?

Кінець п'ятниці.

Ісу́с у ві́дповідь сказа́в їм: І́стинно 21
кажу́ вам, колй ма́тимете ві́ру і не за-
вага́єтесь, зро́бите не ті́льки таке́ зі

Понеділок 10-го тижня: Того́ ча́су, верта́ючись, Ісу́с *
Це ж і в святий і великий понеділок на Утрені,
до зач. 88, не переступаючи.

смоко́вницею, але́ коли́ й горі́ цій
ска́жете: Двигни́сь і ки́нься в мо́ре! –
22 воно́ ста́неться. І все, чого́ проси́ти-
мете в моли́тві з ві́рою, оде́ржите.

Кінець 10-му понеділкові.

23 Коли́ він увійшо́в у храм і поча́в на- Зач. 85
вча́ти, прийшли́ до нього́ * первосвяще́-
ники і ста́рші наро́ду і мо́вили: Яко́ю
вла́дою ти чи́ниш це? Хто тобі́ дав цю
24 вла́ду? Ісу́с у ві́дповідь сказа́в їм: Я
теж спита́ю вас одну́ річ, і коли́ мені́
на не́ї відповісте́, я вам теж скажу́,
25 яко́ю вла́дою я чиню́ це. Іва́нове хри-
ще́ння звідки було́? З не́ба чи від
люде́й? Вони́ почали́ міркува́ти між
собо́ю: Як ска́жемо: З не́ба, він нам
ска́же: Чого́ ж тоді́ ви не уві́рували в
26 нього́? А як ска́жемо: Від люде́й, бо-
їмо́сь наро́ду, всі бо вважа́ють Іва́на
27 за проро́ка. І вони́ відповіли Ісу́сові:

Вівторок 10-го тижня: В той час, як навча́в Ісус, приступи́ли до нього́ *

Не зна́ємо. Тоді́ він сказа́в їм: І я вам
не скажу́, яко́ю вла́дою чиню́ це.

Кінець вівтіркові.

Зач. 86 **Як** вам здається? * Оди́н чоловік мав 28
двох синів. Зверну́вшись до пе́ршого,
він мо́вив: Піди́, дити́но, ни́ні працюва́ти
у виногра́днику. Той озва́вся: Піду́, 29
го́споди. І не пішо́в. Зверну́вшись до 30
дру́гого, сказа́в так са́мо. А цей відпо-
ві́в: Не хо́чу. Але́, по́тім розка́явшись,
пішо́в. Котри́й з двох учини́в во́лю 31
ба́тька? – Оста́нній, відповіли ті. Тоді́
Ісу́с сказа́в їм: Істинно кажу́ вам, що
ми́тарі і блудни́ці вас випереджа́ють
у Ца́рстві Бо́жім. Прийшо́в бо був до 32
вас Іва́н доро́гою пра́вди, та ви не
пові́рили йому́; ми́тарі і блудни́ці пові-
рили йому́, а ви, ба́чачи це, на́віть по́тім
не розка́ялися, щоб пові́рити йому́.

Кінець середі.

33 Слу́хайте і́ншу при́тчу. * Був оди́н Зач. 87
чолові́к-госпо́дар, що насади́в вино-
гра́дник. Він обві́в його́ огоро́жею,
ви́довбав у ньо́му чави́ло, ви́будував
ба́шту, найня́в його́ виногра́дарям і
34 відійшо́в. Коли́ ж наста́ла пора́ ви-
нозбо́ру, посла́в він слуг свої́х до вино-
гра́дарів, щоб узяли́ від них нале́жні
35 плоди́. А виногра́дарі, схо́пивши його́
слуг, кого́ поби́ли, кого́ вби́ли, кого́
36 ж укаменува́ли. Тоді́ він посла́в і́нших
слуг, бі́льше від пе́рших, та ті вчини́ли
37 з ни́ми те са́ме. Наре́шті посла́в до
них свого́ си́на, ка́жучи: Ма́тимуть по-
38 ша́ну до мо́го си́на. Та виногра́дарі,
узрі́вши си́на, заговори́ли між собо́ю:
Це спадкоє́мець. Ході́мо, вб'ємо́ його́
39 і ві́зьмемо собі́ його́ спа́дщину. І,
взя́вши його́, ви́вели геть з виногра́д-
40 ника, і вби́ли. Ото́ж, коли́ прибу́де
госпо́дар виногра́дника, що зро́бить з

Неділя 13-та: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́:
Це ж і первомученикові Стефанові.

ти́ми виногра́дарями? – Лю́тих люто 41
ви́губить, відпові́ли йому́, а вино-
гра́дник на́йме і́ншим виногра́дарям,
що бу́дуть дава́ти йому́ своєча́сно його́
плоди́. Тоді́ Ісу́с сказа́в ї́м: Чи ви в 42
Писа́нні ніко́ли не чита́ли: Ка́мінь, що
відки́нули будівни́чі, став нарі́жним
ка́менем. Від Го́спода це ста́лось, і
ди́вне воно́ в оча́х на́ших.

Кінець неділі і святому.

Зач. [illegible] Тому́ кажу́ вам: * Відні́меться від 43
вас Ца́рство Бо́же і да́сться наро́дові,
що бу́де прино́сити плоди́ його́.

Кінець великому понеділкові на Утрені.

Хто впаде́ на цей ка́мінь, розі́б'єть- 44
ся, а на ко́го він упаде́, того́ розду́-
шить. Почу́вши ці при́тчі, перво- 45
свяще́ники й фарисе́ї зрозумі́ли, що

Четвер 10-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь юде́ям, що до ньо́го прийшли́:

46 він про них говóрить. І намагáлися
схопúти йогó, та боя́лися людéй, бо
ті мáли йогó за прорóка.

Кінець четверговi.

ГЛАВА 22.

1 Ісýс, озвáвшися, знóву заговорúв Зач. 89
2 до них у прúтчах: * Цáрство Не-
бéсне схóже на царя́, що спрáвив сво-
3 éму сúнові весíлля. Він послáв своїх
слуг клúкати запрóшених на весíлля,
4 алé вонú не хотíли прийтú. Тоді́ він
знóву послáв íнших слуг, кáжучи: Ска-
жíть запрóшеним: Ось я зготувáв
обíд мій; зарíзано волíв та годóвану
худóбу, все готóве, ідíть на весíлля.
5 Та вонú ним знéхтували і пішлú геть,
хто на влáсне пóле, хто до своró кра-
6 мáрства; íнші ж, схопúвши слуг, зну-

Неділя 14-та: Сказáв Госпóдь прúтчу оцю́: *

ща́лися з них і вби́ли. Розгні́вався цар 7
і ви́слав ві́йсько, яке́ ви́губило тих
уби́вців, а їхнє мі́сто спали́ло. Тоді́ 8
він мо́вив своїм слу́гам: Обі́д гото́-
вий, але́ запро́шені були́ негі́дні. Пі- 9
ді́ть, о́тже, на роздорі́жжя і, кого́ лише́
зди́баєте, кли́чте на весі́лля. Ви́йшли 10
ці слу́ги на доро́ги і зібра́ли всіх, ко-
го́ ті́льки спітка́ли, і злих і до́брих,
так що весі́льна світли́ця була́ по́вна
госте́й. Якже́ ввійшо́в цар, щоб поди- 11
ви́тися на госте́й, поба́чив там чоло-
ві́ка, що не був убра́ний у весі́льну
о́діж, і сказа́в до нього: Як ти ввійшо́в 12
сюди́, дру́же, не ма́ючи весі́льної
оде́жі? Той мовча́в. Тоді́ цар промо́- 13
вив до слуг: Зв'яжі́ть йому́ но́ги й
ру́ки і ки́ньте геть у те́мряву кромі́ш-
ню. Там бу́де плач і скре́гіт зубі́в.
Бага́то бо покли́каних, але́ ма́ло ви́- 14
браних.

Кінець неділі

15 Тоді́ фарисе́ї пішли́ і ра́дили ра́ду, Зач. 90
16 як би його́ пійма́ти на сло́ві. І ви́слали
* до ньо́го свої́х у́чнів ра́зом з іродія-
нами. Учи́телю, ка́жуть вони́, ми
зна́ємо, що ти щи́рого се́рця і що до-
ро́ги Бо́жої навча́єш по пра́вді і не
вважа́єш ні на ко́го, бо не ди́вишся на
17 лице́ людей. Скажи́ нам, як тобі́ зда-
є́ться: чи дозво́лено дава́ти ке́сареві
18 пода́ток, чи ні? Ісу́с, зна́ючи ї́хнє лу-
ка́вство, озва́вся: Чого́ мене́ споку-
19 ша́єте, лицеміри? Покажі́ть мені́ по-
датко́вий гріш. Ті принесли́ йому́ ди-
20 на́рій. Він спита́в їх: Чий це о́браз і
21 на́пис? Відповіда́ють йому́: Ке́сарів.
Тоді́ він до них ка́же: Відда́йте ке́са-
22 реве ке́сареві, а Бо́же – Бо́гові. Почу́в-
ши це, вони́ здивува́лись і, лиши́вши
його́, відійшли́.

Кінець суботі.

Субота 13-го тижня: Одного́ ра́зу ра́дились
фарисе́ї, як би злови́ти Ісуса на сло́ві, і посила́ють *
Це ж і в святий і великий вівторок на Утрені,
до зач. 96, не переступаючи.

Зач. 91 Того́ ж са́мого дня приступи́ли до 23
нього́ * садуке́ї, що ка́жуть, ніби нема́
воскресі́ння, і спита́ли його́: Учи́те- 24
лю, Мойсе́й сказа́в: Коли́ хто вмре без-
ді́тним, неха́й брат його́ одру́житься з
його́ жі́нкою і дасть пото́мство бра́-
тові своє́му. Було́ в нас сім браті́в. 25
Пе́рший, одружи́вшись, уме́р, не ма́-
ючи пото́мства, і зоста́вив свою́
жі́нку бра́тові своє́му. Так са́мо і дру́- 26
гий, і тре́тій – аж до сьо́мого. Наре́ш- 27
ті, після всіх поме́рла й жі́нка. У 28
воскресі́нні, о́тже, котро́го з сімо́х бу́-
де жі́нка? Всі бо ма́ли її́. Ісу́с у від- 29
повідь сказа́в їм: Помиля́єтеся, бо не
зна́єте ні Писа́ння, ні Бо́жої си́ли. У 30
воскресі́нні не же́няться і не вихо́-
дять за́між, але́ бу́дуть, як а́нгели
на не́бі. А що́до воскресі́ння ме́р- 31
твих, то хіба́ ви не чита́ли сло́ва Бо́-
жого, яке́ вам ка́же: Я – Бог Авраа́ма, 32

П'ятниця 10-го тижня: В той час приступи́ли до Ісу́са *

Бог Ісаáка і Бог Я́кова. Бог – не мéрт-
33 вих, алé живи́х! І, чýвши це, нарóд
дивувáвся йогó навчáнню.

Кінець п'ятниці.

34 Довíдавшись, що він замкнýв устá Зач. 92
35 садукéям, фарисéї зібрáлися рáзом. І
от оди́н із них, законовчи́тель, * спи-
36 тáв йогó, спокушáючи: Учи́телю,
котрá найбíльша зáповідь у закóні?
37 Він сказáв до ньóго: Люби́ Гóспода,
Бóга твогó, всім твоїм сéрцем, усією
твоєю душéю і всією дýмкою твоєю:
38-39 це найбíльша й найпéрша зáповідь. А
дрýга подíбна до нéї: Люби́ бли́жньо-
40 го твогó, як себé самóго. На цих двох
зáповідях стоя́ть увéсь закóн і прорó-
41 ки. Коли́ фарисéї були́ вкýпі, Ісýс
42 спитáв їх: Що ви дýмаєте про Хри-
стá? Чий він син? Кáжуть йомý: Да-
43 ви́дів. Він до них мóвить: Як же Да-

Неділя 15-та: В тóму чáсі
оди́н законовчи́тель приступи́в до Ісýса і *

ви́д у на́тхненні назива́є його́ Го́спо-
дом, ка́жучи: Госпо́дь промо́вив Го́- 44
сподеві моє́му: Сиди́ право́руч ме́не,
до́ки не покладу́ твої́х ворогів підні́ж-
ком ніг твої́х. Колй, о́тже, Дави́д 45
його́ назива́є Го́сподом, як він мо́же
бу́ти його́ си́ном? Ніхто́ не міг йому́ 46
відпові́сти і сло́ва, і від то́го дня ні-
хто́ не ва́жився бі́льше його́ пита́ти.

Кінець неділі.

ГЛАВА 23.

Зач. 93 Тоді́ Ісу́с промо́вив * до наро́ду й 1
до свої́х у́чнів: На сіда́лищі Мой- 2
се́я сіли кни́жники та фарисе́ї. Робі́ть 3
і зберіга́йте все, що вони́ ска́жуть вам,
але́ не робі́ть, як вони́ ро́блять. Бо
вони́ гово́рять, а не ро́блять. В'я́жуть 4
тяжкі́, не під си́лу, тягарі́ і кладу́ть
лю́дям на пле́чі; самі́ ж і па́льцем сво-

Субота 14-го тижня: Того ча́су сказа́в Ісу́с *

5 і́м ру́шити не хо́чуть. Усі́ свої́ діла́ вони́
ро́блять на те, щоб ба́чили їх лю́ди;
поши́рюють свої́ філакте́ри і побі́ль-
6 шують свої́ ки́тиці. Лю́блять пе́рші
місця́ на бенке́тах і пе́рші си́дження в
7 синаго́гах та віта́ння на майда́нах мно-
голю́дних, щоб лю́ди зва́ли їх: учи́телю!
8 Ви ж не дава́йте себе́ зва́ти: учи́телю;
оди́н бо ваш Учи́тель, а ви усі́ брати́.
9 Та й отця́ собі́ теж не ймену́йте на
землі́: оди́н бо у вас Оте́ць – той, що
10 на не́бі. Ані́ наста́вниками не дава́йте
себе́ назива́ти, оди́н бо ваш Наста́вник
11 – Христо́с. Найбі́льший з вас хай бу́де
12 вам слуго́ю. Хто себе́ ви́вищить, той
бу́де прини́жений, а хто себе́ прини́-
зить, той бу́де ви́вищений.

Кінець суботі.

13 **Г**о́ре * вам, кийжники та фарисе́ї, Зач 94
лицемі́ри, що лю́дям замика́єте Ца́р-

Понеділок 11-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь юде́ям, що до ньо́го прийшли́: Го́ре *

ство Небе́сне! Самі́ не вхо́дите і не
дозволя́єте ввійти́ тим, які́ бажа́ли б
увійти́. Го́ре вам книжники та фарисе́ї, 14
лицемі́ри, що поїда́єте домі́ вдови́ць
і на по́каз до́вго мо́литесь; тим ще
тя́жчий прии́мете за́суд. Го́ре вам, 15
книжники та фарисе́ї, лицемі́ри, що
прохо́дите мо́ре і зе́млю, щоб придба́-
ти одного́ новонаве́рненого, і коли́
зна́йдете, ро́бите його́ удво́є більше,
ніж ви, гі́дним пе́кла. Го́ре вам, сліпі́ 16
проводирі́, що ка́жете: Хто кляне́ться
хра́мом, це – нічо́го; а хто кляне́ться
зо́лотом хра́му, той винува́тий. Неро- 17
зу́мні і сліпі́! Що бі́льше – зо́лото,
чи храм, яки́й освя́чує зо́лото? І хто 18
кляне́ться жерто́вником, це – нічо́го;
хто ж кляне́ться да́ром, що на ньо́му,
той винува́тий. Нерозу́мні і сліпі́! Що 19
бі́льше? Дар, чи жерто́вник, яки́й освя́-
чує дар? Хто кляне́ться жерто́вником, 20
той кляне́ться ним і всім тим, що на
ньо́му. І хто кляне́ться хра́мом, той 21

кляне́ться ним і тим, хто живе́ в ньо́му.
22 І хто кляне́ться не́бом, той кляне́ться
Бо́жим престо́лом і тим, хто сиди́ть
на ньо́му.

Кінець понеділкові.

23 *Го́ре вам, кни́жники й фарисе́ї, Зач 95
лицемі́ри, що даєте́ десяти́ну з м'я́ти,
кро́пу і кми́ну, а зане́дбуєте що най-
важли́віше в зако́ні: справедли́вість,
милосе́рдя й ві́ру. І те слід роби́ти, і
24 того́ не слід лиша́ти. Сліпі́ проводирі́,
що комара́ відці́джуєте, а ковта́єте
25 верблю́да. Го́ре вам, кни́жники й фа-
рисе́ї, лицемі́ри, що очища́єте зве́рху
ча́шу й ми́ску, а всере́дині вони́ по́вні
26 здирства та нездержливости. Сліпи́й
фарисе́ю! Очи́сть спе́ршу сере́дину
ча́ші й ми́ски, щоб і назо́вні були́ чи́-
27 сті. Го́ре вам, кни́жники й фарисе́ї,
лицемі́ри, що схо́жі на побі́лені гро-

Вівторок 11-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь юде́ям, що до нього прийшли́:

би́, які́ зве́рху здаю́ться га́рними, а
всере́дині по́вні ме́ртвих кісто́к і вся́-
кої не́чисти. Ота́к і ви: назо́вні здає- 28
те́сь лю́дям справедли́ві, а всере́дині
ви по́вні лицемі́рства и́ беззако́ння.

Кінець вівтірковi.

Зач 96 *Горе́ вам, кни́жники и́ фарисе́ї, 29
лицемі́ри, що буду́єте гроби́ проро́ків
та прикра́шуєте нагро́бники пра́вед-
них, і ка́жете: Якби́ ми жили́ за бать- 30
кі́в на́ших, ми не були́ б приче́тні з
ни́ми кро́ви проро́чої. Ви, таки́м чи́- 31
ном, самі́ признає́те́сь, що ви сини́
тих, які́ вбива́ли проро́ків. Допо́внюй- 32
те мі́рку батькі́в ва́ших! Змі́ї, гадю́че 33
ко́дло! Як ви мо́жете уни́кнути пе-
ке́льного за́суду? Тому́-то посила́ю до 34
вас проро́ків, мудреці́в і кни́жників.
Ви де́яких з них уб'єте́ й розіпнете́, а
де́яких бичува́тимете у ва́ших синаго́-

Середа 11-та тижня:

Сказа́в Госпо́дь юде́ям, що до нього прийшли́:

35 гах і гони́тимете з мі́ста в мі́сто, щоб,
таки́м чи́ном, упа́ла на вас уся́ кров
пра́ведна, проли́та на землі́, від кро́ви
пра́ведного Аве́ля до кро́ви Заха́рії,
си́на Варахі́ї, яко́го ви вби́ли між свя-
36 ти́нею і жертóвником. І́стинно кажу́
37 вам: Усе́ це впаде́ на цей рід! Єрусали́-
ме, Єрусали́ме, що вбива́єш проро́ків і
камену́єш по́сланих до те́бе! Скі́льки
разі́в хоті́в я зібра́ти діте́й твої́х, як
кво́чка збира́є курча́т свої́х під кри́ла,
38 але́ ви не бажа́ли! Ось дім ли́шиться
39 вам поро́жній. Кажу́ бо вам: Ви не
поба́чите мене́ відни́ні, до́ки не ска́же-
те: Благослове́н той, що прихо́дить в
ім'я́ Госпо́днє!

Кінець середі і великому вівтіркові на Утрені.

ГЛАВА 24.

Зач. 97 Ісу́с ви́йшов з хра́му і, коли́ він ішо́в, 1
приступи́ли до ньо́го * у́чні його́, щоб
показа́ти йому́ храмові́ буді́влі. Він у 2
ві́дповідь сказа́в їм: Чи ба́чите все це?
І́стинно кажу́ вам: Не ли́шиться тут
ка́мінь на ка́мені, яки́й не був би пере-
ве́рнений.

Зач. 98 І коли́ він сів ** на Оли́вній горі́, 3
його́ у́чні приступи́ли до ньо́го на са-
моті́ і пита́ли: Скажи́ нам, коли́ це
бу́де і яки́й бу́де знак твого́ прихо́ду і
кінця́ сві́ту? Ісу́с у ві́дповідь мо́вив їм: 4
Гляді́ть, щоб ніхто́ не звів вас. Бага́- 5
то бо при́йде в моє́ ім'я́, що бу́дуть
каза́ти: Я Христо́с, і зведу́ть багатьо́х.
Ви почу́єте про ві́йни та воє́нні пого- 6
ло́ски; гляді́ть же, не триво́жтесь, бо
тре́ба, щоб це все ста́лось, але́ це ще

Субота 15-го тижня: Того́ часу приступи́ли до Ісу́са *
У святий і великий понеділок на Літургії:
Одного́ разу, як сів Ісус **

7 не кінець. Народ бо на народ повстане
і царство на царство. Голод, чума та
землетруси будуть по різних місцях,
8-9 та все це – початок страждання. Тоді
вйдадуть вас на муки і уб'ють вас; вас
будуть ненавидіти всі народи імени
10 мого ради. Багато тоді спокусяться, і
видаватимуть один одного, і будуть
11 ненавидіти один одного. Чимало лже-
пророків устане і зведуть багато лю-
12 дей. Тому що розбуяється беззакон-
ня, любов багатьох охолоне.
13 **Але**, хто витримає * до останку, той Зач. 99
спасеться.

Кінець суботі.

14 І це Євангеліє Царства буде пропові-
дуватись по всьому світі, на свідоцтво
всім народам. І тоді прийде кінець.
15 Отож, коли побачите мерзоту запу-
стіння, провіщену пророком Даниї-
лом, поставлену на святім місці – хто

Четвер 11-го тижня:
Сказав Господь своїм учням: Хто витерпить *

чита́є, неха́й розумі́є! – тоді́ ті, що в 16
Юде́ї, неха́й тіка́ють у го́ри; а хто на 17
покрі́влі, хай не схо́дить узя́ти ре́чі з
своє́ї ха́ти; і хто в по́лі, хай не верта́- 18
ється наза́д узя́ти свою́ о́діж. Го́ре 19
вагі́тним і году́ючим у ті дні! Молі́ть- 20
ся, щоб ва́ша вте́ча не ста́лася зимо́ю,
ані́ в субо́ту. Тоді́ бу́де скорбо́та ве- 21
ли́ка, яко́ї не було́ від поча́тку сві́ту аж
пони́ні, та й не бу́де. І коли́ б ті дні не 22
були́ вкоро́чені, ніхто́ б не врятува́вся;
але́ зара́ди ви́браних бу́дуть вко-
ро́чені ті дні. І коли́ хто ска́же тоді́ 23
вам: Глянь, ось Христо́с, чи о́нде, – не
ві́рте, бо вста́нуть лжехристи́ і лже- 24
проро́ки, які́ чини́тимуть вели́кі знаки́
й чуда́, щоб, коли́ мо́жна, звести́ на́-
віть і ви́браних. Ось я попере́див вас. 25
Коли́ вам, о́тже, ска́жуть: Ось він у 26
пусти́ні, – не ві́рте!

Зач. 100 *Як бли́скавка, що на схо́ді бли́сне 27
і вмить аж на са́мім захо́ді ся́є, так

28 буде і прихід Си́на Чолові́чого. Де бо
є труп, там і орли́ зберу́ться.

Кінець четверговi.

29 Негайно по тих днях скорботних
сонце затьми́ться, місяць не дасть біль-
ше свого́ бли́ску, зорі падатимуть з
30 неба і захитаються небесні си́ли. Тоді́
на небі з'яви́ться знак Си́на Чолові́чо-
го, і тоді́ усі́ племена землі́ би́тимуть
себе у груди і побачать Си́на Чолові́-
чого, коли́ він приходитиме на небес-
них хмарах з потугою та славою ве-
31 ли́кою. Він пошле своїх ангелів із сур-
мою вельми голосною, і ті зберуть
ви́браних його з чотирьох вітрі́в, від
32 одного аж до другого кінця неба. Від
смоковниці навчі́ться при́тчі. Коли́
ві́ття її стає м'яке і вона виганяє ли́-
33 стя, ви знаєте, що бли́зько лі́то. Отак
і ви: коли́ це все побачите, знайте,
що він уже бли́зько при дверях.

Переступи п'ятниці.

Зач. 101 *Ístинно кажý вам: Цей рід не про- 34
минé, пóки не збýдеться це все. Нéбо 35
і землÿ прóйдуть, алé словá мої́ не
прóйдуть.

Кінець великому понеділкові на Літургії.

Зач. 102 А про той день і годи́ну ** ніхтó не 36
знáє, ані́ áнгели небéсні, ані́ Син, ли-
шé оди́н Отéць. Як булó за днів Нóя, 37
так бýде й за днів Си́на Чоловíчого.
Бо як за днів пéред потóпом ї́ли й пи- 38
ли́, жени́лися та віддавáлись аж до
дня, коли́ Ной увійшóв у ковчéг, і ні- 39
хтó не знав нічóго, аж пóки не при-
йшóв потóп і змив усíх, так бýде і при-
хíд Си́на Чоловíчого. Тоді́ з двох, 40
що бýдуть у пóлі, одногó вíзьмуть,
дрýгий ли́шиться. Дві молóтимуть на 41
жóрнах: однý вíзьмуть, дрýга ли́-
шиться.

Читай п’ятниці:

Субота 16-го тижня: Сказав Госпóдь своїм ýчням: *
У святий і великий вівторок на Літургії:
Сказав Госпóдь своїм ýчням:
Про день і годи́ну, коли́ Син Чоловíчий при́йде, **

42 Чува́йте, о́тже, * бо не зна́єте, яко́- Зач. 105
43 го дня Госпо́дь ваш при́йде. Зна́йте
те, що колú б госпо́дар ві́дав, у яку́
сторо́жу при́йде зло́дій, пильнува́в би
44 і не дав би підкопа́ти свого́ до́му. То-
му́ й ви бу́дьте готові, бо Син Чоло-
ві́чий при́йде тієї годи́ни, про яку́ ви й
не ду́маєте.

Кінець суботі.

45 Хто є ві́рний та му́дрий слуга́, яко́го
пан настанови́в над че́ляддю своє́ю да-
46 ва́ти їм пожи́ву у свій час? Щасли́вий
той слуга́, як його́ пан, верну́вшися,
47 зна́йде його́ при робо́ті. І́стинно кажу́
вам, що він поста́вить його́ над усі́м
свої́м мае́тком.

Кінець святому.

48 Колú ж той злий слуга́ ска́же в
49 своє́му се́рці: Мій пан бари́ться, і по-
чне́ би́ти свої́х товариші́в-слуг, ї́сти та

30 вересня, св. Григорія Вірменського:
Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: Чува́йте, *

пи́ти з п'яни́цями, пан того́ слуги́ при́- 50
йде в день, яко́го він не сподіва́ється, і
в годи́ну, яко́ї він не зна́є, і розітне́ йо- 51
го́ надво́є, і до́лю його́ покладе́ з лице-
мі́рами. Там бу́де плач і скре́гіт зубі́в.

Кінець п'ятниці.

ГЛАВА 25.

Зач. 104 Тоді́ * Ца́рство Небе́сне бу́де по- 1
ді́бне до десятьо́х дів, що взяли́
свої ля́мпи і ви́йшли назу́стріч моло-
до́му. П'ять з них були́ нерозу́мні, а 2
п'ять му́дрі. Нерозу́мні взяли́ з собо́ю 3
сві́тичі, та не взяли́ оли́ви з собо́ю.
Му́дрі ж узяли́ в посу́динках оли́ву. А 4-5
що молоди́й забари́вся, всі задріма́ли
й поснули. Та опі́вночі залуна́в крик: 6
Ось молоди́й! Вихо́дьте йому́ назу́-
стріч! Схопи́лись тоді́ ті ді́ви і приготу- 7

Субота 17-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *
Це і святій первомучениці Теклі й іншим мученицям.

8 ва́ли свої́ сві́тичі. І нерозу́мні ка́жуть
до му́дрих: Да́йте нам ва́шої оли́ви,
9 бо на́ші сві́тичі га́снуть. Му́дрі ж у
відповідь їм ка́жуть: Щоб ча́сом і
нам і вам не забра́кло, – піді́ть кра́ще
10 до продавці́в і купі́ть собі́. І як вони́ пі-
шли́ купува́ти, прибу́в молоди́й, і ті,
що були́ гото́ві, ввійшли́ з ним у ве-
сі́льну світли́цю, і замкну́лися две́рі.
11 Наре́шті прихо́дять тако́ж і́нші ді́ви
і ка́жуть: Го́споди, Го́споди, відчини́
12 нам! Він у ві́дповідь сказа́в їм: І́стин-
13 но кажу́ вам: Я вас не зна́ю. Чува́йте,
о́тже, не зна́єте бо ні дня, ні годи́ни,
коли́ Син Чолові́чий при́йде.

Кінець суботі і мученицям.

14 І * Ца́рство Небе́сне бу́де, мов той Зач. 105
чолові́к, що, пуска́ючись у доро́гу,
прикли́кав своїх слуг і переда́в їм
15 своє́ майно́. Одному́ він дав п'ять та-
ла́нтів, дру́гому – два, а тре́тьому –

Неділя 16-та: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́:

оди́н, ко́жному за його́ здібністю, і
від'їхав. Той, що взяв п'ять тала́нтів, 16
нега́йно пішо́в і ору́дував ни́ми, і
придба́в дру́гих п'ять тала́нтів. Так 17
са́мо й той, що взяв два, тако́ж при-
дба́в два дру́гих. А той, що взяв оди́н, 18
пішо́в, ви́копав у землі́ я́му і схова́в
гро́ші па́на свого́. По до́вгім ча́сі при- 19
хо́дить пан слуг тих і зво́дить з ни́ми
раху́нок. Приступи́в той, що узя́в був 20
п'ять тала́нтів, і приніс дру́гих п'ять
тала́нтів: Мій па́не, ка́же, ти мені́
дав п'ять тала́нтів, ось я придба́в дру́-
гих п'ять тала́нтів. Сказа́в до нього́ 21
його́ пан: Гара́зд, слуго́ до́брий і вір-
ний. Ти був ві́рний у мало́му, поста́-
влю тебе́ над вели́ким. Увійди́ в ра́-
дість па́на твого́. Приступи́в і той, що 22
взяв був два тала́нти і ка́же: Па́не,
два тала́нти дав ти мені́. Ось дру́гих
два придба́в я. Сказа́в до нього́ пан 23
його́: Гара́зд, слуго́ до́брий і ві́рний!
Ти був ві́рний у мало́му, поста́влю те-

бе́ над вели́ким. Увійди́ в ра́дість па́на
24 твого́. Приступи́в і той, що взяв був
оди́н тала́нт, і ка́же: Па́не, знав я
тебе́, що ти жорсто́кий чолові́к: жнеш,
де не сі́яв, і збира́єш, де не роз-
25 си́пав. Тому́, зо стра́ху, я пішо́в і за-
копа́в тала́нт твій у зе́млю. Ось він –
26 ма́єш твоє́. Озва́вся його́ пан і ка́же
до нього: Лука́вий слуго́ і ліни́вий!
Ти знав, що я жну, де не сі́яв, і зби-
27 ра́ю, де не розси́пав. Тож тре́ба було́
тобі́ да́ти мої́ гро́ші торго́вцям, і я,
верну́вшись, взяв би своє́ з відсо́тка-
28 ми. Візьмі́ть, о́тже, тала́нт від ньо́го
29 і да́йте тому́, хто ма́є де́сять. Бо ко́ж-
ному, хто ма́є, дода́сться, і він ма́-
тиме над мі́ру; а в то́го, хто не ма́є,
30 ві́зьмуть і те, що ма́є. А нікче́много
слугу́ того́ ви́киньте в те́мряву кро-
мі́шню. Там бу́де плач і скре́гіт зубі́в.
Сказа́вши це, він дода́в: Хто ма́є у́ші,
щоб слу́хати, неха́й слу́хає.

Кінець неділі.

Зач. 106 *Коли́ Син Чолові́чий при́йде у сла- 31
ві своі́й, і всі а́нгели з ним, він ся́де на
престо́лі своє́ї сла́ви. І зберу́ться пе- 32
ред ним усі́ наро́ди, і він відлу́чить
їх одни́х від о́дних, як пасту́х відлу́чує
ове́ць від козлі́в; і поста́вить ове́ць 33
право́руч се́бе, а козлі́в ліво́руч. Тоді́ 34
цар ска́же тим, що право́руч ньо́го:
Ході́те, благослове́нні Отця́ мого́, візь-
мі́ть у спа́дщину Ца́рство, що було́
пригото́ване вам від ство́рення сві́ту.
Бо я голодува́в, і ви дали́ мені́ ї́сти; 35
мав спра́гу, і ви мене́ напої́ли; чужи́нцем
був, і ви мене́ прийняли́; на́гий, і ви 36
мене́ одягли́; хво́рий, і ви наві́дались
до ме́не; у тюрмі́ був, і ви прийшли́
до мене́. Тоді́ озву́ться пра́ведні до 37
ньо́го: Го́споди, коли́ ми ба́чили тебе́
голо́дним, і нагодува́ли, спра́гненим,
і напої́ли? Коли́ ми ба́чили тебе́ чу- 38
жи́нцем, і прийняли́, або́ на́гим, і одяг-
ну́ли? Коли́ ми ба́чили тебе́ неду́жим 39

Неділя м’ясопусна: Сказа́в Госпо́дь: *

40 чи в тюрмі́, і прийшли́ до те́бе? А цар,
відповіда́ючи їм, ска́же: Істинно ка-
жу́ вам: Усе́, що ви зроби́ли одному́
з моїх наймéнших братів, ви мені зро-
41 би́ли. Тоді ска́же й тим, що ліво́руч:
Ідіть від ме́не геть, прокля́ті, у во-
го́нь вічний, пригото́ваний дия́волові
42 й а́нгелам його́; бо я голодува́в, і ви
не дали́ мені ї́сти; мав спра́гу, і ви ме-
43 не́ не напоїли; був чужи́нцем, і ви ме-
не́ не прийняли́; на́гим, і ви мене́ не
одягну́ли; неду́жим і в тюрмі́, і ви не
44 навідались до ме́не. Тоді озву́ться й ті,
ка́жучи: Го́споди, коли́ ми ба́чили
тебе́ голо́дним або́ спра́глим, чужи́н-
цем або́ на́гим, неду́жим або́ в тюрмі́,
45 і тобі не послужи́ли? Він відповість
їм: Істинно кажу́ вам: Те, чого́ ви не
зроби́ли одному́ з моїх наймéнших
46 братів, і мені не зроби́ли. І підуть ті
на вічну му́ку, а пра́ведники – на жит-
тя́ вічне.

Кінець неділі м’ясопусній.

ГЛАВА 26.

Зач. 107 Якже́ скінчи́в Ісу́с усі́ ці слова́, ска- 1
за́в до свої́х у́чнів: * Ви зна́єте, 2
що че́рез два дні бу́де Па́сха і Син
Чолові́чий бу́де ви́даний на розп'я́ття.

Кінець великому вівтіркові.

Тоді́ зібра́лися первосвяще́ники і 3
ста́рші наро́ду в пала́ті первосвяще́ни-
ка, що зва́вся Кая́фа, і ра́дились, як 4
би пі́дступом схопи́ти Ісу́са і вби́ти.
Ті́льки ж каза́ли: Не в свя́то, щоб 5
не було́ в наро́ді за́колоту.

Зач. 108 **К**оли́ Ісу́с ** був у Вита́нії, в до́мі 6
Си́мона прокаже́ного, підійшла́ до 7
ньо́го одна́ жі́нка з алява́стровою пля-
щи́ною, по́вною ве́льми дорого́го ми́-
ра, і ви́лляла йому́ на го́лову, як він
сиді́в при столі́. Поба́чивши це, у́чні 8

У святий і великий четвер на Літургії:
Сказа́в Госпо́дь своі́м учням: *
У велику середу на Літургії:
В той час, коли́ Ісу́с **

нарікáли й казáли: Навíщо такé мар-
9 нотрáтство? Це мóжна б булó дóрого
10 продáти і дáти бíдним! Ісýс заувáжив
це і сказáв їм: Чомý ви докучáєте
цій жíнці? Вонá зробúла дóбре ділo
11 для мéне: зáвжди бо бíдних мáєте з
12 собóю; менé ж не зáвжди мáєте. Вú-
ливши це мúро на моє тíло, вонá вчи-
13 нúла те на мій пóхорон. Íстинно кажý
вам: Де тíльки бýде проповíдуватися
це Євáнгеліє по всьóму світі, опові-
дáтиметься і про те, що вонá зробúла,
14 їй на спóмин. Тодí одúн із дванадця-
тьóх, що звáвся Юда Іскаріóтський,
15 пішóв до первосвящéників і кáже:
Що хóчете менí дáти, я вам йогó вú-
16 дам? Ті відвáжили йомý трúдцять сріб-
някíв. І з тóго чáсу він шукáв дó-
брої нагóди, щоб йогó вúдати.

Кінець великій середі.

17 Пéршого дня Опрíснокíв приступúли
ýчні до Ісýса і питáють: Де хóчеш,

щоб ми пригото́вили тобі́ ї́сти Па́сху?
Він відпові́в їм: Іді́ть до тако́го й 18
тако́го в мі́сто і скажі́ть йому́: Учи́-
тель ка́же: Час мій бли́зько, у те́бе я
спра́влю Па́сху з у́чнями мої́ми. У́чні 19
зроби́ли так, як їм велі́в Ісу́с, і приго-
то́вили Па́сху. Коли́ ж наста́в ве́чір, 20
він сів до сто́лу з дванадцятьма́ у́чнями.

Перейди великому четвергові до Івана, зачало 44:
Ісу́с, зна́ючи...
І знову читай тут:

І коли́ вони́ ї́ли, він промо́вив: 21
І́стинно кажу́ вам: Оди́н з вас мене́
зра́дить. Засму́чені гли́боко, почали́ 22
ко́жний з них пита́ти його́: Чи то ча́-
сом не я, Го́споди? Він відпові́в: 23
Хто вмочи́в зо мно́ю ру́ку в ми́ску,
той мене́ зра́дить. Син Чолові́чий іде́, 24
як напи́сано про ньо́го, та го́ре тому́
чолові́кові, що зра́дить Си́на Чолові́-
чого. Лі́пше було́ б тому́ чолові́кові
не народи́тись! Юда, зра́дник його́, і 25
собі́ озва́вся: Чи то ча́сом не я, учи́-

телю? Ка́же Ісу́с до ньо́го: Ти мо́-
26 вив. Якже́ вони́ їли, Ісу́с узя́в хліб, по-
благослови́в, розлама́в і дав у́чням,
ка́жучи: Беріть, їжте: це моє́ тіло.
27 По́тім узя́в ча́шу, возда́в хвалу́ і по-
28 да́в їм, ка́жучи: Пи́йте з не́ї всі, бо це
моя́ кров Ново́го Завіту, яка́ за багатьо́х
пролива́ється на відпу́щення гріхів.
29 Кажу́ вам: Не пи́тиму відни́ні з цьо́го
виногра́дного пло́ду аж до то́го дня,
коли́ пи́тиму йо́го нови́м з ва́ми в
30 Ца́рстві Отця́ мого́. І, відспіва́вши хва-
31 лу́, вони́ ви́йшли на Оли́вну гору́. То-
ді́ Ісу́с сказа́в їм: Усі́ ви зневі́ритесь
у мені́ ціє́ї но́чі. Напи́сано бо: Уда́-
рю па́стиря, і розбіжа́ться ві́вці ста́да.
32 Але́ пі́сля мо́го воскресі́ння я ви́пере-
33 джу вас у Галиле́ї. Озва́вся тоді́ Пе-
тро́ і ка́же йому́: На́віть якби́ всі
зневі́рились у тобі́, я не зневі́рюся
34 ніко́ли. Ісу́с мо́вив до ньо́го: І́стин-
но кажу́ тобі́: Ціє́ї ж но́чі, пе́рше ніж
заспіва́є пі́вень, ти три́чі відрече́шся

від ме́не. Ка́же йому́ Петро́: На́віть 35
якби́ я мав з тобо́ю вме́рти, не відре-
чу́ся від те́бе! Так са́мо говори́ли всі
у́чні. Тоді́ Ісу́с прихо́дить з ни́ми на 36
мі́сце, зва́не Гетсима́нія, і ка́же до
у́чнів: Сиді́ть тут, по́ки я піду́ та по-
молю́ся там. І взяв Петра́ з собо́ю і 37
двох сині́в Заведе́я, і поча́в скорбі́ти
та тужи́ти. І сказа́в їм: Душа́ моя́ 38
смутна́ до сме́рти. Зоста́ньтесь тут і
чува́йте зо мно́ю. І, пройшо́вши тро́хи 39
да́лі, упа́в лице́м до землі́, моля́чи́ся
і промовля́ючи: О́тче мій, якщо́ мож-
ли́во, неха́й мине́ мене́ ця ча́ша. Од-
на́че, не як я бажа́ю, але́ – як ти.

Стань тут знову великому четверговї і перейди
до Луки, зачало 109:

З'явився йому ангел з неба...

І знову читай тут:

Верну́вся він до у́чнів і, ба́чачи, що 40
вони́ засну́ли, ка́же до Петра́: То так
ви й одніє́ї годи́ни не могли́ чува́ти зо
мно́ю? Чува́йте й молі́ться, щоб не 41
ввійшли́ у споку́су, бо дух бадьо́рий,

42 але́ ті́ло не́мічне. Зно́ву, вдру́ге віді-
йшо́в він і поча́в моли́тись: Отче мій,
коли́ ця ча́ша не мо́же мину́ти, щоб я
43 її не пив, хай бу́де твоя́ во́ля! І, верну́в-
шися, зно́ву поба́чив, що вони́ спа́ли,
44 бо о́чі в них були́ отяжілі. Лиши́в
він їх, пішо́в зно́ву і поча́в моли́тись
утре́тє, повто́рюючи ті са́мі слова́.
45 По́тім верну́вся до у́чнів і ка́же до них:
Спіть і відпочива́йте! Набли́зилась
уже́ годи́на, і Син Чолові́чий бу́де ви́-
46 даний грі́шникам у ру́ки. Устава́йте,
ході́мо! Ось набли́зився мій зра́дник.
47 Він говори́в ще, як надійшо́в Юда,
оди́н з дванадцятьо́х, і з ним си́ла
наро́ду з меча́ми та дрючка́ми, від
первосвяще́ників та ста́рших наро́ду.
48 Зра́дник його́ дав їм знак, ка́жучи:
Кого́ я поцілу́ю, то він, бері́ть його́.
49 І відра́зу він підійшо́в до Ісу́са і ка́же:
Ра́дуйся, мій учи́телю! І поцілува́в
50 його́. Ісу́с його́ пита́є: Чого́ прийшо́в
ти, дру́же? І за́раз ті приступи́ли,

наклали на Ісуса руки і схопили його.
Аж тут один із тих, що були з Ісусом, 51
простягнув руку, вихопив меч і, вда-
ривши слугу первосвященика, відтяв
йому вухо. Ісус сказав до нього: 52
Вклади твій меч назад до піхви: всі бо,
що за меч беруться, від меча загинуть.
Чи гадаєш, що я не міг би попросити 53
Отця мого, і він зараз же не дав би
мені більш, як дванадцять леґіонів ан-
гелів? Як же тоді збулося б Писання, 54
що воно так мусить статись? Тоді Ісус 55
промовив до народу: Немов на роз-
бійника вийшли ви з мечами та дрюч-
ками, щоб мене схопити! Щодня сидів
я, навчаючи у храмі, і ви мене не взя-
ли. Та все це сталося, щоб збулися 56
Писання пророків. Тоді всі учні ли-
шили його і втеклй.

Зач. 109 **Ті**, * що схопили Ісуса, повели його 57
до первосвященика Каяфи, де зібра-

Євангеліє 3-тє святих страстей:
В той час вояки *

58 лися книжники та старші. Петро ж
ішов слідом за ним здалека, аж до па-
лати первосвященика і, увійшовши
до середини, сів із слугами, щоб поба-
59 чити, чим воно скінчиться. Первосвя-
щеники та ввесь синедріон шукали
ложного свідоцтва на Ісуса, щоб його
60 вбити, і не знайшли, дарма що було
з'явилось багато ложних свідків. На-
61 решті прийшло двоє і кажуть: Цей
казав: Я можу зруйнувати храм Божий
62 і за три дні його відбудувати. Тут під-
вівся первосвященик і сказав до ньо-
го: Нічого не заперечуєш, що вони
63 на тебе свідчать? Але Ісус мовчав.
Первосвященик каже до нього: За-
клинаю тебе живим Богом, щоб ти
сказав нам, чи ти Христос, Син Бо-
64 жий. Тоді Ісус сказав до нього: Ти
мовив. Тільки ж кажу вам: Відніні по-
бачите Сина Чоловічого, який сиді-
тиме праворуч Всемогутнього і йтиме
65 на небесних хмарах. Тоді первосвяще-

ник розде́р свою́ оде́жу, ка́жучи: Він
сказа́в богоху́льство! На́що нам іще́
сві́дків? Ось ви тепе́р чу́ли богоху́ль-
ство! Як вам зда́ється? Ті відпові́ли: 66
Він ви́нен сме́рти. Тоді́ вони́ почали́ 67
плюва́ти йому́ в лице́ та би́ти кулака́-
ми; і́нші ж би́ли його́ в лице́ і промов- 68
ля́ли: Проречи́ нам, Хри́сте, хто
тебе́ вда́рив? Петро́ ж сиді́в надво́рі. 69
Аж тут одна́ слуги́ня підійшла́ до
ньо́го і ка́же: І ти був з Ісу́сом Гали-
ле́єм. Але́ той пе́ред усіма́ відрі́кся і 70
заяви́в: Не зна́ю, що гово́риш. Коли́ 71
ж він ви́йшов до ворі́т, узрі́ла його́
і́нша і ка́же до тих, що там були́:
Цей був з Ісу́сом з Назаре́ту. Він зно́- 72
ву, кленучи́сь, відрі́кся: Не зна́ю я
цього́ чолові́ка. Тро́хи згодо́м присту- 73
пи́ли ті, що там стоя́ли, і заговори́ли
до Петра́: Ти таки́ спра́вді оди́н з
них, бо і твоя́ вимо́ва тебе́ виявля́є.
Тоді́ Петро́ поча́в кля́сти́ся та божи́ти- 74
ся: Я не зна́ю цього́ чолові́ка. І враз

75 заспівав півень. І Петро згадав слово,
що Ісус сказав був: Раніше, ніж півень
заспіває, ти тричі відречешся від мене.
І, вийшовши звідтіль, заплакав гірко.

Кінець 3-му страсному Євангелію.

ГЛАВА 27.

1 Якже настав ранок, * усі ** перво- Зач. 110
священики і старші народу скли-
кали раду на Ісуса, щоб його вбити.
2 І, зв'язавши його, повели і видали
правителеві Пилатові.

Кінець великому четвергові на Літургії

3 Тоді Юда, що зрадив його, побачив- Зач. 111
ши, *** що його засудили, розкаявся і
вернув назад тридцять срібняків пер-
4 восвященикам і старшим. Згрішив я,
сказав, видавши кров невинну. Ті ж

У велику п'ятницю на 1-му Часі: Тоді, як настав ранок *
У велику п'ятницю ввечорі: В той час усі **
Євангеліє 5-те святих страстей: В той час Юда, який зрадив Ісуса, побачивши ***

відпові́ли: Що нам до то́го? Ти по-
ба́чиш! Тоді́ він ки́нув гро́ші у святи́- 5
ню, пішо́в геть, і пові́сився. Первосвя- 6
ще́ники взяли́ ті гро́ші і ка́жуть: Їх
не годи́ться кла́сти до скарбо́ні, бо це
ціна́ кро́ви. Пора́дившись, вони́ ку- 7
пи́ли за них ганча́рське по́ле, щоб хо-
ва́ти там чужи́нців. Тому́ це по́ле и́ 8
до́сі зве́ться По́лем Кро́ви. Тоді́ здій- 9
сни́лося сло́во проро́ка Єремі́ї, що ка́-
же: І взяли́ вони́ три́дцять срібнякі́в,
ціну́ того́, що був оці́нений сина́ми Із-
ра́їля, і дали́ їх за ганча́рське по́ле, як 10
Госи́одь мені́ велі́в був. Привели́ вони́ 11
Ісу́са пе́ред прави́теля, і прави́тель
спита́в його́: Ти цар юде́йський? Ісу́с
відпові́в: Ти ка́жеш. Та коли́ перво- 12
свяще́ники і ста́рші його́ обвинува́чува-
ли, він не відповіда́в нічо́го. Тоді́ Пи- 13
ла́т ка́же до ньо́го: Хіба́ не чу́єш,
скі́льки сві́дчать про́ти те́бе? Він не 14
відпові́в йому́ ані́ на одне́ сло́во, так
що прави́тель ве́льми дивува́вся.

15 На свя́то прави́тель звик був відпу-
ска́ти наро́дові одного́ в'я́зня, яко́го
16 вони́ хотіли. Був же тоді́ визначни́й
17 в'я́зень, що звавсь Вара́вва. І от, коли́
вони́ зібра́лись, Пила́т ка́же до них:
Кого́ бажа́єте, щоб я відпусти́в вам:
Вара́вву, чи Ісу́са, що зве́ться Хри-
18 сто́с? Знав бо він до́бре, що вони́ з за́-
19 здрости ви́дали його́. І коли́ він сидів
на су́дищі, його́ жі́нка присла́ла
йому́ сказа́ти: Нічо́го не роби́ пра́-
ведникові тому́, бо я ціє́ї но́чі в сні
20 бага́то ви́терпіла зара́ди нього́. Та
первосвяще́ники і ста́рші намо́вили
наро́д проси́ти, щоб пусти́в Вара́вву, а
21 Ісу́са ви́дав на сме́рть. Заговори́в пра-
ви́тель і сказа́в їм: Кого́ з двох ба-
жа́єте, щоб я відпусти́в вам? Ті відпо-
22 віли: Вара́вву. Ка́же до них Пила́т: А
що ма́ю роби́ти з Ісу́сом, що зве́ться
Христо́с? Усі́ відповіли: Неха́й бу́де
23 розп'я́тий! Він спита́в: Що зло́го вчи-
ни́в він? Вони́ ж іще́ бі́льше ста́ли кри-

ча́ти: Неха́й бу́де розп'я́тий! Піла́т, 24
ба́чачи, що ні́чо́го не вді́є, а за́колот
деда́лі більша́є, взяв води́ і вмив пе́-
ред наро́дом ру́ки та й ка́же: Я не-
ви́нний кро́ви пра́ведника цього́; ви
поба́чите. Уве́сь же наро́д відпові́в, 25
ка́жучи: Кров його́ на нас і на діте́й
на́ших! Тоді́ він відпусти́в їм Вара́в- 26
ву, а Ісу́са, бичува́вши, ви́дав на
розп'я́ття.

Зач. 112 **В**ояки́ прави́теля, взя́вши * Ісу́са у 27
прето́рію, зібра́ли на ньо́го всю чоту́ і, 28
роздягну́вши його́, наки́нули на ньо́го
черво́ний плащ, і, спли́вши віне́ць з 29
терни́ни, покла́ли йому́ на го́лову, і
дали́ трости́ну в пра́ву ру́ку. По́тім,
па́даючи пе́ред ним на колі́на, глузу-
ва́ли з ньо́го, ка́жучи: Ра́дуйся, ца́рю
юде́йський! І плюва́ли на ньо́го, бра́ли 30
трости́ну і би́ли його́ по голові́. На- 31
сміявшись з ньо́го, ски́нули з ньо́го

На поклоніння чесному Дереву: В той час вояки́, взявши
Це ж і ризі Господній на Утрені.

плащ, надягну́ли на ньо́го його́ о́діж і
32 повели́ на розп'я́ття. Вихо́дячи ж, вони́
зустрі́ли одного́ чолові́ка з Кирине́ї,
на ім'я́ Си́мон, і приму́сили його́ нести́
хрест його́.

Кінець 5-му страсному, поклонінню і ризі Господній.

33 Прибу́вши на мі́сце, що зве́ться Зач. 113
34 Голго́та, то́бто Че́реп, дали́ йому́ *
пи́ти вина́, змі́шаного з жо́вчю, але́
35 він, покуштува́вши, не хоті́в пи́ти. Ті
ж, що розп'яли́ його́, поділи́лись його́
36 оде́жею, ки́нувши же́реб. А по́тім сі-
37 ли, щоб його́ стерегти́ там. Над голо-
во́ю в ньо́го приби́ли на́пис, за що йо-
го́ засу́джено: Це Ісу́с – цар юде́йський.
38 Тоді́ розп'яли́ з ним двох розбі́йників:
одного́ право́руч, а дру́гого ліво́руч.

Перейди великій п'ятниці вечора до Луки, зачало 111:

Оди́н же з пові́шених...

І знову читай тут:

Євангеліє 7-ме святих страстей: В той час воякѝ, прийшо́вши на мі́сце, що зве́ться Голго́та, то́бто Че́реп-мі́сце, дали́ Ісу́сові *

Ті ж, що прохо́дили ми́мо нього́, 39
лихосло́вили його́ і кива́ли голово́ю,
ка́жучи: Ти, що руйну́єш храм і за три 40
дні буду́єш зно́ву, спаси́ себе́ само́го:
якщо́ ти Син Бо́жий, зійди́ з хреста́!
Так са́мо і первосвяще́ники насміха́- 41
лися з кни́жниками та ста́ршими, ка́-
жучи: Інших спаса́в – себе́ спасти́ не 42
мо́же! Він цар Ізра́їля: неха́й тепе́р
зі́йде з хреста́, і ми уві́руємо в нього́.
Він поклада́вся на Бо́га, неха́й же Бог 43
ви́зволить його́ ни́ні, якщо́ він його́
лю́бить. Сам бо каза́в: Я – Син Бо́-
жий. Так теж і розбі́йники, що були́ з 44
ним розп'я́ті, обража́ли його́. Від шо́- 45
стої годи́ни те́мрява наста́ла по всім
кра́ю аж до дев'я́тої годи́ни. А ко́ло 46
дев'я́тої годи́ни Ісу́с скри́кнув си́льним
го́лосом, ка́жучи: Елі́, Елі́, лема́, са-
вахта́ні, то́бто: Бо́же мій, Бо́же мій,
чому́ ти мене́ поки́нув? Де́які з тих, 47
що там стоя́ли, почу́вши це, каза́ли:
Він Іллю́ кли́че. І негайно оди́н із них 48

підбіг, узяв губку і, намочивши її
оцтом, настромив на тростину і дав
49 йому пити. Інші ж казали: Лиши, по-
бачимо, чи прийде Ілля його рятува-
50 ти. Ісус, скрикнувши сильним голо-
51 сом, віддав духа. Тоді завіса храму
роздерлася надвоє, від верху аж до ни-
зу, земля затряслася, скелі розпались;
52 гроби відкрилися, багато тіл святих
53 померлих устали і, вийшовши з гробів
по його воскресінні, ввійшли у святе
54 місто і багатьом з'явились. А сотник
і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши
землетрус і те, що сталось, вельми на-
лякались і мовили: Це справді був
Син Божий.

Кінець 7-му страсному Євангелію.
Перейди великій п'ятниці вечора до Івана, зачало 61:
Юдеї ж...
І знову читай тут:

55 Було ж там багато жінок, які диви-
лися здалека; вони слідом ішли за Ісу-
56 сом з Галилеї і служили йому: між

ни́ми Марі́я Магдали́на, Марі́я, ма́ти
Я́кова та Йо́сифа, і ма́ти сині́в Заведе́я.

Кінець великій п'ятниці, 1-му Часові.

Якже́ наста́в ве́чір, прийшо́в замо́ж- 57
ний́ чолові́к з Аримате́ї, на ім'я́
Йо́сиф, що й сам був у́чнем Ісу́са. Він 58
прийшо́в до Пила́та і проси́в ті́ла Ісу́-
са. Тоді́ Пила́т велі́в ви́дати ті́ло.
Йо́сиф узя́в ті́ло, загорну́в його́ в чи́- 59
сте полотно́ і покла́в у свій нови́й гріб, 60
що його́ ви́сік був у ске́лі. І, прико-
ти́вши до вхо́ду гро́бу вели́кий ка́мінь,
відійшо́в. Була́ там Марі́я Магдали́на 61
й і́нша Марі́я, що сиді́ли про́ти гро́бу.

Кінець великій п'ятниці вечора.

Зач. 114 **Н**а дру́гий день, * що пі́сля п'я́тниці, 62
зібра́лися первосвяще́ники й фарисе́ї
до Пила́та і ка́жуть: Ми пригада́ли 63
собі́, па́не, що той обма́нник ще за

Євангеліє 12-те святих страстей: На дру́гий день *
Це ж і у велику суботу на Утрені.

життя́ сказа́в був: Я по трьох днях
64 воскре́сну. Вели́, о́тже, щоб гріб був
до́бре забезпе́чений аж по тре́тій день,
щоб ча́сом не прийшли́ його́ у́чні та не
вкра́ли його́ і не сказа́ли лю́дям: Він
воскре́с із ме́ртвих! І бу́де ця оста́ння
65 ома́на гі́рша за пе́ршу. Піла́т ка́же до
них: Ма́єте сторо́жу, іді́ть і забезпе́ч-
66 те, як зна́єте. Вони́ пішли́ і забезпе́-
чили гріб, запеча́тавши ка́мінь, і по-
ста́вили сторо́жу.

Кінець 12-му страсному Євангелію, і великій суботі на Утрені.

ГЛАВА 28.

1 Пі́сля ве́чора * субо́ти, як зайня- Зач. 115
ло́ся на світа́ння пе́ршого дня
ти́жня, прийшла́ Марі́я Магдали́на та
2 і́нша Марі́я наві́датися до гро́бу. І ось
зчини́вся вели́кий землетру́с, а́нгел бо

У велику суботу на Літургії: Пі́сля ве́чора *

Господній зійшов із неба, приступив,
відкотив камінь і сів на ньому. Вигляд 3
його був, наче блискавка, а одежа, як
сніг, біла. Зо страху перед ним сто- 4
рожа затремтіла і стала, наче мертва.
Тоді ангел заговорив до жінок, кажу- 5
чи: Не бійтесь: знаю бо, що ви шу-
каєте Ісуса розп'ятого. Нема його тут, 6
бо він воскрес, як сказав був. Ходіть,
гляньте на місце, де він лежав. Та бі- 7
жіть хутко, скажіть його учням, що
він воскрес із мертвих. Он він вас ви-
передить у Галилеї, там ви його поба-
чите. Ось я вам сказав. І вони по- 8
спішно лишили гріб зо страхом і вели-
кою радістю, і побігли сповістити його
учнів. Аж ось Ісус зустрів їх і каже: 9
Радуйтеся! Ті підійшли і, кинувшись
йому в ноги, вклонились. Тоді Ісус 10
сказав їм: Не бійтесь! Ідіть і сповi-
стіть моїх братів, щоб ішли назад у
Галилею: там мене побачать. Коли ті 11
йшли, деякі з сторожі прийшли до мі-

ста і оповіли первосвященикам про
12 все, що сталося. Вони, зібравшись
із старшими та скликавши раду, дали
13 воякам досить грошей і веліли:
Скажіть, що його учні прийшли
вночі і вкрали його, коли ми спали.
14 А як почує це правитель, ми умо-
вимо його і він не буде вас турбу-
15 вати. Вони, узявши гроші, зробили
так, як їх навчили. І рознеслася про
це чутка поміж юдеями – аж по цей
день.

16 **А** одинадцять * учнів пішли в Гали- Зач. 116
лею на гору, куди їм призначив Ісус.
17 Побачивши його, вони вклонились
18 йому; але деякі сумнівались. Ісус
приступив і промовив до них: Дана
мені всяка влада на небі і на землі.
19 Ідіть, отже, навчіть усі народи: хри-
стячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого
20 Духа, навчаючи їх берегти все, що я

Євангеліє 1-ше воскресне: В той час одинадцять *

вам заповіда́в. Ось я з ва́ми по всі дні
аж до кінця́ ві́ку. Амі́нь.

Кінець великій суботі і 1-му воскресному.
Кінець святому Євангелію від Матея.
Має в собі 28 глав і 116 церковних зачал.

ВІД МАРКА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 5

Біси входять у стадо безріг 1-20; оздоровлення кровоточивої 21-34; воскресіння доньки Яіра 35-43.

Глава 6

Ісус у своїй батьківщині без пошани 1-6; навчання апостолів 7-13; смерть Івана Христителя 14-29; помноження хлібів 30-44; Ісус іде морем 45-56.

Глава 7

Ісус картає фарисеїв 1-23; про ханаанянку 24-30; оздоровлення глухонімого 31-37.

Глава 8

Друге помноження хлібів 1-10; Ісус викриває фарисеїв 11-21; оздоровлення сліпого 22-26; Петро визнає Ісуса Христа 27-30; Ісус закликає нести хрест 31-38.

Глава 9

Переображення Ісуса 1-13; оздоровлення біснуватого 14-29; Ісус прорікає свої муки і поручає покору 30-41; про спокуси 42-50.

Глава 10

Про нерозривність подружжя 1-12; благословення дітей 13-16; багатий юнак 17-31; Ісус сповіщає свою смерть 32-34; просьба синів Заведеєвих 35-45; оздоровлення сліпого 46-52.

Глава 11

В'їзд у Єрусалим 1-11; проклін смоковниці 12-14; вигнання торгівців із храму 15-19; про силу молитви 20-26; розмова з книжниками 27-33.

Глава 12

Притча про виноградник 1-12; про данину 13-17; про воскресіння 18-27; найбільша заповідь 28-34; син Давида 35-40; дві лепти вдовиці 41-44.

Глава 13

Про зруйнування Єрусалиму 1-13; мерзота запустіння 14-27; про чуйність і молитву 28-37.

Глава 14

У домі Симона прокаженого 1-11; Тайна Вечеря 12-31; у саді Гетсиманськім 32-52; перед Каяфою 53-65; Петро відкрікається 66-72.

Глава 15

Ісус перед Пилатом 1-15; знущання з Ісуса 16-21; розп'яття 22-41; Йосиф Ариматейський ховає Ісуса 42-47.

Глава 16

Воскресіння Ісуса 1-8; з'ява Магдалині та апостолам 9-20.

ВІД МАРКА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 Поча́ток * Єва́нгелія Ісу́са Христа́, Зач. 1
2 Си́на Бо́жого. Як напи́сано в
проро́ка Ісаї: Ось я посила́ю мого́ по-
сланця́ пе́ред тобо́ю, яки́й приготу́є
3 тобі́ доро́гу. Го́лос вопію́щого в пусти́-
ні: Готу́йте доро́гу Го́сподеві, ви́рів-
4 ня́йте стежки́ його́. Так ви́ступив Іва́н,
христячи́ в пусти́ні та пропові́дуючи
хрище́ння покая́ння на проще́ння гріхів.

Неділя перед Богоявленням: Початок *
Це ж і на 3-му Часі в навечір'я Богоявлення.

І вихо́дили до ньо́го вся краї́на 5
юде́йська та всі ме́шканці Єрусали́му,
христи́лись від ньо́го в ріці́ Йорда́ні і
визнава́ли гріхи́ свої́. Іва́н був одя́гне- 6
ний в оде́жу з верблю́жого во́лосу, но-
си́вremі́нний по́яс на бе́драх і їв са-
рану́ й ди́кий мед. Він пропові́дував, 7
ка́жучи: Слідо́м за мно́ю йде сильні-
ший від ме́не, яко́му я недосто́йний,
нахили́вшись, розв'яза́ти ремінця́ його́
санда́лів. Я вас христи́в водо́ю, а він 8
христи́тиме Ду́хом Святи́м.

Кінець неділі й 3-му Часові.

Зач. 2 Ти́ми дня́ми * прийшо́в Ісу́с із Наза- 9
ре́ту, що в Галиле́ї, і був хрище́ний
Іва́ном у Йорда́ні. І колú вихо́див з 10
води́, поба́чив, як не́бо розкри́лось, і
Ду́ха, що, як го́луб, схо́див на ньо́го. І 11
го́лос ізли́нув з не́ба: Ти є Син мій
улю́блений, у тобі́ – моє́ уподо́бання.

Кінець Богоявленню на Утрені.

Понеділок 12-го тижня: Одного́ ра́зу *
Це ж і на 6-му Часі в навечір'я Богоявлення
і на Богоявлення на Утрені.

12 І відра́зу Дух пові́в його́ в пусти́ню;
13 і він пробу́в у пусти́ні со́рок день, спо-
ку́шуваний сатано́ю, і був із ди́кими
14 звірами, і а́нгели йому́ служи́ли. Коли́
ж ви́дали Іва́на, Ісу́с прийшо́в у Гали-
ле́ю і пропові́дував там Єва́нгеліє
15 Бо́же, ка́жучи: Спо́внився час, і Ца́р-
ство Бо́же бли́зько; пока́йтеся і ві́рте
в Єва́нгеліє.

Кінець понеділкові й 6-му Часові.

16 Прохо́дячи повз Галиле́йське мо́ре, Зач. 3
поба́чив він * Си́мона й Андрі́я, йо-
го́ бра́та, як вони́ ки́дали мере́жу в
17 мо́ре, були́ бо риба́лки. Ісу́с їм сказа́в:
Іді́ть за мно́ю, я зроблю́ вас риба́л-
18 ками люде́й. І вмить вони́ поки́нули
19 мере́жу і пішли́ слідо́м за ним. Про-
йшо́вши тро́хи да́лі, поба́чив Я́кова,
си́на Заведе́я, та Іва́на, його́ бра́та,
що теж були́ у човні́ і направля́ли

Вівторок 12-го тижня: В той час Ісус, прохо́дячи повз Галиле́йське мо́ре, поба́чив *

сíті, і відрáзу їх поклúкав. І вонú зо- 20
стáвили бáтька Заведéя в човнí з най-
митáми та пішлú слідóм за ним.
Прийшлú вонú в Капернаýм, і він у 21
субóту відрáзу увійшóв у синагóгу і
почáв навчáти. І дивувáлися йогó нав- 22
чáнню, бо навчáв він їх, як повновлáд-
ний, не як кнúжники.

Кінець вівтірковí.

Зач. 4 **А** був якрáз у їхній синагóзі чоловíк 23
* з нечúстим дýхом, що закричáв, кá-
жучи: Що нам і тобí, Ісýсе Наза- 24
рянúне? Прийшóв ти нас погубúти!
Знáю бо, хто ти – святúй Бóжий! Ісýс 25
погрозúв йомý: Мовчú, вúйди з ньó-
го! Нечúстий дух стряс ним, скрúкнув 26
сúльним гóлосом і вúйшов геть із ньó-
го. Здивувáлися всі і одúн óдного пи- 27
тáли: Що це за новá повновлáдна
наýка? Нáвіть нечúстим дýхам нака-

Середа 12-го тижня: В той час якийсь чоловік був у юдейській синагозі *

28 за́в, і ті слу́хаються його́! І вмить
чу́тка про нього́ розійшла́ся по всіх
усю́дах, по всій краї́ні галиле́йській.

Кінець середі.

29 І за́раз же він * ви́йшов із синаго́ги Зач. 5
і, ра́зом з Я́ковом та Іва́ном, пішо́в у
30 дім Си́мона та Андрі́я. Си́монова те́ща
лежа́ла у гаря́чці, і йому́ нега́йно ска-
31 за́ли про не́ї. Він підійшо́в і, взя́вши
її́ за ру́ку, підві́в її́, і поки́нула її́ га-
ря́чка, і вона́ ста́ла їм услуго́вувати.
32 Якже́ наста́в ве́чір, по за́ході со́нця,
почали́ прино́сити до нього́ усі́х неду́-
33 жих та біснува́тих. Усе́ мі́сто зібра́-
34 лося пе́ред двери́ма. І він оздоровля́в
чима́ло неду́жих на рі́зні хворо́би, і
бісі́в бага́то ви́гнав, але́ заборони́в
біса́м говори́ти, бо вони́ зна́ли про
нього́.

Зач. 6 **У**ра́нці ж, іще́ геть за но́чі, вста́в- 35
ши, ви́йшов і пішо́в * на самоту́ і там
моли́вся.

Кінець четвергові.

Та Си́мон і ті, що були́ з ним, поснi- 36
ши́ли за ним, найшли́ його́ і ка́жуть до 37
ньо́го: Усі́ тебе́ шука́ють. Він відпо- 38
ві́в їм: Ході́мо деі́нде, у сусі́дні се́ла,
щоб і там пропові́дувати, бо я на те
прийшо́в. І він пішо́в, і пропові́дував у 39
і́хніх синаго́гах по всій Галиле́ї, і вига-
ня́в бісі́в. Прийшо́в до ньо́го прокаже́- 40
ний, блага́в його́ та, впа́вши на колі́-
на, ка́же йому́: Якщо́ хо́чеш, мо́жеш
мене́ очи́стити. Змилосе́рдився Ісу́с 41
і, простягну́вши ру́ку, доторкну́вся до
ньо́го і сказа́в йому́: Хо́чу, будь чи́-
стий! І вмить прока́за зійшла́ з ньо́го, 42
і він став чи́стий. І, зверну́вшись до 43
ньо́го суво́ро, нега́йно відпусти́в його́

Субота 2-га посту: Одного́ ра́зу пішо́в Ісу́с *

44 і мо́вив йому́: Глядй, ніко́му не кажи́
ні́чо́го, але́ йди та покажи́ся свяще́-
никові, і принеси́ за твоє́ очи́щення,
що велі́в був Мойсе́й, їм на свідо́цтво.

Кінець суботі.

45 Як ті́льки той ви́йшов, став гово-
ри́ти уго́лос та ши́рити усю́ди про те
чу́тку, так що Ісу́с не міг одве́рто
ввійти́ в мі́сто і перебува́в о́сторонь у
самі́тних місця́х. І прихо́дили до нього
звідусю́ди.

ГЛАВА 2.

1 Коли́ ж по кілько́х днях Ісу́с вер- Зач. 7
ну́вся * до Капернау́му, чу́тка
2 пішла́, що він у до́мі. І там зібра́лося
сті́льки наро́ду, що не було́ бі́льше мі́с-
ця, на́віть пе́ред двери́ма; і він промов-

Неділя 2-га посту: В той час, коли́ прийшо́в Ісу́с

ля́в до них сло́вом. І от прийшли́ до 3
ньо́го, несучи́ розсла́бленого; несли́
його́ че́тверо. А що за́для наро́ду не 4
могли́ принести́ до ньо́го, розкри́ли
сте́лю над місцем, де він був, і че́рез
о́твір спусти́ли ліжко, на яко́му лежа́в
розсла́блений. Ісу́с, поба́чивши ї́хню 5
віру, ка́же до розсла́бленого: Си́ну,
відпуска́ються тобі́ твої́ гріхи́. Були́ ж 6
де́які кни́жники, що сиділи там і ду́ма-
ли собі́: Як мо́же цей так говори́ти? 7
Він богоху́лить! Хто мо́же проща́ти
гріхи́, крім одного́ Бо́га? Ісу́с вмить 8
збагну́в ду́хом, що вони́ таке́ собі ду́-
мають, і ка́же до них: Чого́ таке́
ми́слите у серця́х ва́ших? Що ле́гше – 9
сказа́ти розсла́бленому: Відпуска́-
ються тобі́ гріхи́, чи сказа́ти: Встань,
візьми́ своє́ ліжко і ходи́? Та щоб ви 10
зна́ли, що Син Чолові́чий ма́є на
землі́ вла́ду відпуска́ти гріхи́, – мо́вить
до розсла́бленого, – кажу́ тобі́: Встань, 11
візьми́ своє́ ліжко і йди додо́му. Встав 12

той і за́раз же взяв лі́жко, і ви́йшов
на оча́х усі́х; і дивува́лися всі, хвали́ли
Бо́га і каза́ли: Ніко́ли ми тако́го не
ба́чили.

Кінець неділі.

13 І зно́ву ви́йшов він над мо́ре, і ввесь Зач. 8
наро́д прихо́див до нього, і він навча́в
14 їх. Прохо́дячи, він * поба́чив Леві́,
си́на Алфе́я, що сиді́в на ми́тниці, і
ка́же до нього: Іди́ за мно́ю! Той
15 встав і пішо́в слідо́м за ним. І коли́ він
сиді́в за столо́м у його́ до́мі, бага́то
митарі́в і грі́шників сі́ли з Ісу́сом та
його́ у́чнями, бо чима́ло було́ із них,
16 що за ним ішли́. І коли́ кни́жники, що
були́ з фарисе́їв, поба́чили, що він
їсть із митаря́ми та грі́шниками, ска-
за́ли його́ у́чням: Чого́ він їсть і п’є з
17 митаря́ми та грі́шниками? Ісу́с, по-
чу́вши те, сказа́в їм: Не здоро́ві по-

Субота 3-тя посту: В той час, перехо́дячи, Ісу́с *

требу́ють лі́каря, а хво́рі. Я прийшо́в
кли́кати не пра́ведних, а грі́шників до
покая́ння.

Кінець суботі.

Зач. 9 * У́чні Іва́на і фарисе́ї по́стили; і 18
прихо́дять до Ісу́са та ка́жуть йому́:
Чого́ у́чні Іва́на та у́чні фарисе́їв по́-
стять, а твої́ не по́стять? Ісу́с відпові́в 19
їм: Чи мо́жуть по́стити весі́льні го́сті,
по́ки жени́х з ни́ми? По́ки жени́х з ни́-
ми, вони́ не мо́жуть по́стити. Але́ на- 20
ста́не час, коли́ в них ві́зьмуть жени-
ха́, і тоді́ вони́ бу́дуть по́стити за тих
днів. Ніхто́ не пришива́є ла́тки з си- 21
рово́го сукна́ до старо́ї одежи́ни, бо
нова́ ла́тка відірве́ться від старо́ї оде-
жи́ни, і діра́ ста́не бі́льшою. І ніхто́ не 22
налива́є ново́го вина́ у старі́ бурдюки́,
бо вино́ прорве́ бурдюки́, і пропаде́

П'ятниця 12-го тижня:
В той час *

вино́ й бурдюки́, але́ нове́ вино́ влива́-
ють у нові́ бурдюки́.

Кінець п'ятниці.

23 **О**днієї субо́ти прохо́див Ісу́с * лана́- Зач. 10
ми, і його́ у́чні на ходу́ зрива́ли колос-
24 ки́. Фарисе́ї ка́жуть йому́: Глянь!
Чому́ вони́ ро́блять у субо́ту те, що не
25 дозво́лено? Він їм відпові́в: Невже́
ви не чита́ли, що зроби́в Дави́д, бу́вши
в потре́бі, коли́ він і ті, що були́ з
26 ним, зголодні́ли? Як він за первосвяще́-
ника Авіята́ра увійшо́в у храм Бо́жий
і їв жерто́вні хлібі́, яки́х не дозво́лено
ї́сти ніко́му, крім свяще́ників, і дав та-
27 ко́ж тим, що були́ з ним? І ка́же до
них: Субо́ту устано́влено для люди́-
28 ни, а не люди́ну для субо́ти, тому́ Син
Чолові́чий – влади́ка и́ над субо́тою.

Субота 1-ша посту:
Одного́ ра́зу довело́сь Ісусові перехо́дити *

ГЛАВА 3.

І ввійшо́в зно́ву в синаго́гу. А був 1
там чолові́к, які́й мав суху́ ру́ку.
І сте́жили за ним, чи він оздоро́вить 2
його́ в субо́ту, щоб його́ обвинува́ти-
ти. І мо́вив Ісу́с до чолові́ка, які́й мав 3
суху́ ру́ку: Стань посере́дині! По́тім 4
ка́же до них: Годи́ться в субо́ту чи-
ни́ти добро́, чи зло, спасти́ життя́, чи 5
погуби́ти? Вони́ мовча́ли. Тоді́, погля́-
нувши на них гні́вно, зажу́рений, що
їхні серця́ закам'яні́ли, ка́же до чоло-
ві́ка: Простягни́ ру́ку! І той простяг-
ну́в, і рука́ його́ ста́ла здоро́вою, як
і дру́га.

Кінець суботі.

Зач. 11 І ви́йшли фарисе́ї, і за́раз же з іроді- 6
я́нами ра́дили ра́ду про́ти нього́, * як

Понеділок 13-го тижня: В той час фарисеї
раду радили з іродіянами проти Ісуса, *

7 би його́ погуби́ти. Тоді́ Ісу́с пішо́в до
мо́ря зі свої́ми у́чнями. Си́ла людей із
8 Галиле́ї йшла за ним; і з Юде́ї, з Єру-
салиму, і з Ідуме́ї та й геть із Зайор-
да́ння, і з око́лиць Ти́ру та Сидо́ну;
велика юрба́ люде́й, довідавшись про
9 те, що діяв, прийшла́ до нього. Тоді́
він сказа́в свої́м у́чням, щоб пригото́-
вили йому́ чо́вен за́для наро́ду, щоб не
10 тисну́в його́. Бо він бага́то з них оздо-
ровив, і ті, що ма́ли які́ неду́ги, кида-
лися до нього, щоб його́ доторкну́-
11 тись. І ду́хи нечи́сті, ба́чивши його́,
па́дали ниць пе́ред ним і крича́ли: Ти –
12 Син Бо́жий! Він, одна́к, суво́ро нака-
за́в їм, щоб вони́ його́ не виявля́ли.

Кінець понеділкові.

13 **П**о́тім ви́йшов * на го́ру і покли́кав Зач. 12
тих, яких сам хотів, і вони прийшли
14 до нього. І він призна́чив дванадцятьо́х,

Вівторок 13-го тижня: Одного ра́зу ви́йшов Ісу́с *

щоб були́ при ньо́му, та щоб їх поси-
ла́ти пропові́дувати; і дав їм вла́ду ви- 15
ганя́ти бісів. Призна́чив він дванад- 16
цятьо́х: Си́мона, яко́му дав ім'я́ Петро́;
Я́кова, си́на Заведе́я, та Іва́на, бра́та 17
Я́кова, і дав їм ім'я́ Воанерге́с, у пере́-
кладі – Сини́ гро́му; Андрі́я, Фили́па, 18
Вартоломе́я, Мате́я, Тому́, Я́кова,
си́на Алфе́я, Таде́я, Си́мона Канане́я, 19
та Ю́ду Іскаріо́та, що його́ зра́див.

Кінець вівтіркові.

Зач. 13 Коли́ він * верну́вся додо́му, стільки 20
наро́ду зно́ву там зібра́лось, що вони́
не ма́ли змо́ги хлі́ба з'ї́сти. До- 21
ві́давшись про те, його́ своякі́ ви́-
йшли, щоб його́ взя́ти, бо говори́ли:
Він не при собі́! А кни́жники, які́ при- 22
йшли́ були́ з Єрусали́му, каза́ли, що
він Велзеву́ла ма́є і бісі́вським кня́зем
бісі́в виганя́є. Тоді́ Ісу́с прикли́кав 23
їх до се́бе і заговори́в при́тчами до

Середа 13-го тижня: Одно́го ра́зу, коли́ Ісу́с *

них: Як мо́же сатана́ сатану́ виганя-
24 ти? Коли́ яке́ ца́рство поді́лене саме́ в
собі́, те ца́рство не мо́же встоя́тись.
25 Коли́ яка́ сім'я́ розді́лена сама́ в собі́,
26 не мо́же та сім'я́ встоя́тись. І коли́ са-
тана́ встав сам на се́бе і розділи́вся,
він не мо́же встоя́тись, і кіне́ць наста́в
27 йому́. Ніхто́ не мо́же вде́ртись до си́ль-
ного в ха́ту і розграбува́ти його́ до-
бро́, якщо́ він спе́ршу не зв'я́же си́ль-
ного, і тоді́ розграбу́є його́ ха́ту.

Кінець середі.

28 *Істинно кажу́ вам: Усе́ бу́де від- Зач. 14
пу́щене сина́м людським, гріхи́ та бо-
гоху́льства, скільки б вони́ не хули́ли.
29 Але́ хто ви́рече хулу́ про́ти Свято́го
Ду́ха, тому́ пові́ки не прости́ться: він
30 бу́де ви́нен у гріcі́ ві́чнім. Вони́ бо мо́-
31 вили: Він ма́є нечи́стого ду́ха. При-
хо́дять ма́ти та брати́ його́ і, стоячи́

Четвер 13-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

надво́рі, посила́ють до нього́, щоб
його́ прикли́кати. Наро́д же сиді́в 32
круг нього́, і ка́жуть йому́: Ось твоя́
ма́ти і брати́ надво́рі тебе́ шука́ють.
Він у ві́дповідь сказа́в їм: Хто моя́ 33
ма́ти та брати́? І, поглянувши нав- 34
круги́ на тих, які́ сиді́ли довко́ла нього́,
ка́же: Ось моя́ ма́ти та мої́ брати́. Бо 35
хто чи́нить во́лю Бо́жу, той – мені́
брат, сестра́ і ма́ти.

Кінець четвергові.

ГЛАВА 4.

Зач. 15 Зно́ву поча́в Ісу́с * навча́ти над 1
мо́рем. Си́ла людей зібра́лась
навко́ло нього́, і він увійшо́в у чо́вен
та сиді́в у ньо́му, на мо́рі, і ввесь на-
ро́д був на землі́ при мо́рі. Він бага́то 2
навча́в їх у при́тчах, і говори́в до них у
своїм навча́нні: Слу́хайте: ось ви- 3

П’ятниця 13-го тижня: Одного́ ра́зу поча́в Ісус *

4 йшов сія́ч сі́яти. Коли́ він сі́яв, де́що з
зе́рна впа́ло при доро́зі, та прилеті́ло
5 пта́ство і ви́дзьобало його́. І́нше впа́-
ло на ґрунт камени́стий, де не було́
бага́то землі́, і вмить зійшло́, бо зе-
6 мля́ була́ не глибо́ка. Коли́ ж зійшло́
со́нце, воно́ згорі́ло і, за бра́ком ко-
7 рі́ння, ви́сохло. А і́нше впа́ло між тер-
ни́ну, і зійшла́ терни́на та його́ поглу-
8 ши́ла, і воно́ не дало́ пло́ду. Ще і́нше
впа́ло на до́бру зе́млю і, ви́гнавшись
га́рно вго́ру, принесло́ плід: одне́ у
три́дцять, одне́ у шістдеся́т, а одне́ у сто
9 разі́в бі́льше. І дода́в: Хто ма́є ву́ха
слу́хати, хай слу́хає!

Кінець п’ятниці.

10 **К**оли́ Ісу́с був на самоті́, спита́ли Зач. 16
його́ ті, що були́ бі́ля нього ра́зом
із дванадцятьма́, * що означа́ли при́тчі.
11 І він сказа́в їм: Вам да́на та́йна Цар-

Понеділок 14-го тижня: Того́ часу приступи́ли до
Ісу́са учні, як він зостався на самоті́, і запита́ли, *

ства Бо́жого; тим же, що о́сторонь,
усе́ дає́ться у при́тчах, щоб вони́, див- 12
лячи́сь, не ба́чили, слу́хаючи, не розу-
мі́ли, щоб, бува́, не наверну́лись і щоб
їм не прости́лось. І сказа́в їм: Не ро- 13
зумі́єте ціє́ї при́тчі? Як же тоді́ вам
розумі́ти всі при́тчі? Сія́ч сіє сло́во. 14
Ті, що край доро́ги, де сі́ється сло́во, 15
коли́ почу́ють сло́во, сатана́ за́раз же
прихо́дить і бере́ геть посі́яне в них
сло́во. Так са́мо посі́яне на камени́сто- 16
му ґру́нті – це ті, що, почу́вши сло́-
во, за́раз же з ра́дістю його́ прийма́-
ють, але́, не ма́ючи у собі́ корі́ння й 17
сті́йкости, вони́ зго́дом, коли́ настає́
у́тиск або́ пересlі́дування за сло́во, не-
га́йно зневі́рюються. Ще і́нші, посі́яні 18
між те́рня, це ті, що чу́ли сло́во, але́ 19
ось кло́поти сві́ту цього́, прина́да ба-
га́тства й жадо́ба і́нших рече́й увіхо́-
дять і заглу́шують сло́во, і воно́ стає́
неплі́дним. А що посі́яні на до́брій 20

землі́, це ті, які́ чу́ють сло́во, його́
прийма́ють і прино́сять плід: хто у три́д-
цять, хто у шістдеся́т, хто у сто ра-
21 зів бі́льше. І говори́в їм: Хіба́ вно́-
сять сві́тло на те, щоб поста́вити йо-
го́ під по́судом або́ під лі́жком, і не на
те, щоб поста́вити його́ на свічнику́?
22 Нема́є бо ніч́ого схо́ваного, що не ма́-
ло б ста́ти я́вним, ані́ нема́є нічо́го та́й-
23 ного, що не ви́йшло б на я́вне. Хто
ма́є ву́ха слу́хати, хай слу́хає!

Кінець понеділкові.

24 **І** каза́в їм: * Вважа́йте, що чу́єте. Зач 17
Які́ою мі́рою мі́ряєте, тако́ю й вам від-
25 мі́ряють, та ще й причи́нять вам. Бо
хто ма́є, тому́ да́сться, а в то́го, хто не
26 ма́є, ві́зьмуть і те, що ма́є. І каза́в їм:
Із Ца́рством Небе́сним воно́ так, як

Вівторок 14-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням: *

з чолові́ком, що ки́дає насі́ння в зе́-
млю: чи спить він, чи встає́, чи то вно- 27
чі́, чи вдень, насі́ння те кі́льчиться й
росте́. А як – він сам не знає́. Сама́ від 28
се́бе земля́ плід прино́сить: спе́ршу сте-
бе́льце, по́тім ко́лос, а по́тім по́вну в
ко́лосі пшени́цю. А коли́ плід доспі́є, 29
він за́раз же з серпо́м посила́є, бо
жнива́ наста́ли. І мо́вив: До чо́го при- 30
рівня́ємо Ца́рство Бо́же – або́ у які́й
при́тчі ми його́ предста́вимо? Воно́ – 31
немо́в гірчи́чне зе́рно, що, коли́ сі́ єть-
ся у зе́млю, найме́нше від усі́х насі́нь,
що на землі́. А як посі́яне зі́йде, стає́ 32
бі́льшим від уся́кої горо́дини і пуска́є
таке́ вели́ке ві́ття, що пта́ство небе́сне
мо́же схова́тися в його́ ті́ні. І багать- 33
ма́ таки́ми при́тчами він пропові́дував
їм сло́во, наскі́льки воні́ могли́ зрозу-
мі́ти. Без при́тчі не говори́в він їм; на 34
самоті́ ж пояснював усе́ свої́м у́чням.

Кінець вівтіркові.

35 Того́ ж дня, як наста́в ве́чір, він їм Зач. 18
36 ка́же: * Перепливі́мо на той бік! І,
зоста́вивши наро́д, беру́ть його́ з со-
бо́ю, так як він був у човні́; були́ ж і
37 і́нші човни́ з ним. І знявся си́льний бу-
реві́й, і хви́лі ли́нули в чо́вен, так що
38 він уже́ напо́внювався водо́ю. А він
був на кормі́ і спав на поду́шці. Вони́
збуди́ли його́ і ка́жуть йому́: Учи́те-
39 лю, чи байду́же тобі́, що ги́немо? То-
ді́ він встав, погрози́в ві́трові і сказа́в
до мо́ря: Замо́вкни! Ущу́хни! І зати́х
40 ві́тер, і наста́ла вели́ка ти́ша. Тоді́
сказа́в до них: Чого́ ви такі́ боязкі́?
41 Ще до́сі не ма́єте ві́ри? Страх вели́кий
огорну́в їх, і вони́ каза́ли оди́н до о́д-
ного: Хто це таки́й, що йому́ ві́тер і
мо́ре послу́шні?

Кінець середі.

ГЛАВА 5.

Зач. 19 Переплилú вонú * на той бік мóря, 1
в країну герасúнську. І колú він 2
вúйшов з човнá, зрáзу ж вúйшов йомý
назýстріч чоловíк з гробів, що мав у
собі нечúстого дýха. Він перебувáв у 3
гробáх, і ніхтó ланцюгóм не міг йогó
зв'язáти; раз у раз йогó зв'язували 4
кайдáнами та ланцюгáми, алé він роз-
ривáв ланцюгú і трощúв кайдáни, і
ніхтó не міг йогó угóвтати. Днями і 5
нóчами, зáвжди перебувáв він між
гробáми і в гóрах, кричáв і товк себé
камíнням. Побáчивши здáлека Ісýса, 6
він прибіг, уклонúвся йомý і закричáв 7
великим гóлосом: Що менí і тобí,
Ісýсе, Сúну всевúшнього Богá? Закли-
нáю тебé Бóгом: Не муч менé! Ісýс бо 8
сказáв був до ньóго: Вúйди, нечúстий
дýше, з цьóго чоловíка! І спитáв йогó: 9

Як тебе́ зва́ти? Той відпові́в: Леґіо́н
10 – мені́ ім'я́, бага́то бо нас! І блага́в йо-
го́ ве́льми, щоб не виганя́в їх з кра́ю.
11 А було́ там на узгі́р'ї вели́ке ста́до
12 свине́й, що там па́слося. І ста́ли його́
проси́ти: Пошли́ нас у ті сви́ні, щоб
13 ми ввійшли́ в них. І він їм дозво́лив.
І, ви́йшовши, нечи́сті ду́хи ввійшли́ у
свине́й, і ки́нулось ста́до, яки́х дві ти́-
сячі, з кру́чі в мо́ре та й утопи́лось у
14 мо́рі. Пастухи́ втеклй́ і розпові́ли про
те в мі́сті та по се́лах; і ві́йшли лю́-
15 ди поба́чити, що ста́лося. Прихо́дять
вони́ до Ісу́са і ба́чать біснува́того: си-
ди́ть він одя́гнений, при умі́, – той, що
16 мав у собі́ леґіо́н, – і злякал́ися. Розпо-
ві́ли їм очеви́дці, як воно́ ста́лося з бі-
17 снува́тим і зі свиньми́. І проси́ли йо-
18 го́, щоб ви́йшов з їхні́х око́лиць. Ко-
ли́ він сіда́в у чо́вен, біснува́тий став
19 його́ проси́ти, щоб бу́ти з ним. Ісу́с
йому́ не дозво́лив і сказа́в до нього́:
Іди́ до свого́ до́му, до своі́х, і повіда́й

їм, що Госпо́дь зроби́в для те́бе і як
змилосе́рдився над тобо́ю. Пішо́в він і 20
став пропові́дувати у Десятимі́сті, що
зроби́в йому́ Ісу́с, і всі дивува́лися.

Кінець четвергові.

Зач. 20 **К**оли́ Ісу́с перепли́в човно́м знов́у 21
на той бік, зібра́лась до ньо́го си́ла на-
ро́ду, і перебува́в він над мо́рем. Аж 22
ось * прихо́дить оди́н із ста́рших сина-
го́ги, Яі́р на ім'я́, і, поба́чивши його́,
упа́в йому́ до ніг і блага́в його́ ве́льми, 23
ка́жучи: Дочка́ моя́ при сме́рті. При-
йди́, поклади́ на не́ї ру́ки, щоб ви́дужа-
ла і жила́. І він пішо́в з ним. 24
Зач. 21 **С**лідо́м же за ним ** ішло́ бага́то
лю́ду, що тисну́вся до ньо́го.

Переступи п'ятниці.

І ось одна́ жі́нка, що двана́дцять 25
ро́ків страждáла на кровоте́чу і натер- 26

П'ятниця 14-го тижня: В той час до Ісуса *
Понеділок 15-го тижня: Одного разу слідом за Ісусом **

пілась чимáло від багатьóх лікарів та
вúтратила все, що мáла, а полéгші ні-
якої не зазнáла, ба й, навпакú, ще гір-
27 ше їй стáло, почýвши про Ісýса, пі-
дійшлá в нáтовпі ззáду і доторкнýлась
28 йогó одéжі. Мóвила бо: Як доторк-
29 нýся до йогó одéжі – вúдужаю. І вú-
сохла тієї ж хвилúни її кровотéча, і
вонá почýла тíлом, що вúдужала від
30 недýги. Ісýс, вмить почýвши, що з
ньóго вúйшла сúла, обернýвся до на-
рóду і спитáв: Хто доторкнýвся до
31 моєї одéжі? Учні йогó сказáли йомý:
Бáчиш, як нáтовп тúснеться до тé-
бе, і питáєш: Хто менé доторкнýвся?
32 І озирнýвся навкóло, щоб побáчити
33 ту, що так учинúла. Жíнка ж, налякá-
на, тремтячú, – знáла бо, що стáлось з
нéю, – приступúла, впáла пéред ним і
34 оповíла всю прáвду. Він їй сказáв:
Дóчко, віра твоя спаслá тебé. Ідú в
мúрі і будь здорóва від твоєї недýги.

Кінець понеділкові.
Читай п'ятниці:

Коли́ він ще говори́в, прихо́дять від 35
старшини́ синаго́ги і ка́жуть: Дочка́
твоя́ поме́рла, чого́ іще́ завдає́ш кло́-
поту учи́телеві? Але́ Ісу́с, почу́вши 36
сло́во, що ті сказа́ли, промо́вив до стар-
шини́ синаго́ги: Не бі́йся! Тільки
ві́руй. І не дозво́лив іти́ ніко́му з со- 37
бо́ю, окрі́м Петра́, Я́кова та Іва́на,
бра́та Я́кова. Прихо́дять вони́ до стар- 38
шини́ синаго́ги в ха́ту, і ба́чить він
метушню́ і тих, що рида́ли й голоси́ли
ве́льми. Увійшо́в він і ка́же: Чого́ 39
мету́шитесь і пла́чете? Дівча́ не поме́р-
ло, воно́ спить! І насміха́лись з ньо́- 40
го. Він же, ви́славши усі́х, узя́в ба́ть-
ка дівча́ти та ма́тір і тих, що з ним бу-
ли́, і увійшо́в туди́, де лежа́ло дівча́.
Взяв він дівча́ за ру́ку і сказа́в до ньо́- 41
го: Талі́та кум (що зна́чить у пере́-
кладі: ді́вчино, кажу́ тобі́, встань). І 42
в ту ж мить дівча́ вста́ло і почало́ хо-
ди́ти; ма́ло воно́ двана́дцять ро́ків. І
всі тим здивува́лися ве́льми. Та він нака- 43

за́в їм суво́ро, щоб ніхто́ про те не до-
ві́дався; і звелі́в да́ти їй ї́сти.

ГЛАВА 6.

1 І ви́йшовши звідти, прибу́в * у Зач. 22
свою́ батьківщи́ну, і слідо́м за
ним пішли́ його́ у́чні.

Кінець п’ятниці.

2 Якже́ наста́ла субо́та, він поча́в на-
вча́ти у синаго́зі; бага́то з тих, що
його́ слу́хали, дивува́лися, ка́жучи:
Звідкі́ль оте́ в ньо́го? Що то за му́д-
рість, що йому́ да́на, і такі́ чуда́, що ді-
3 ються його́ рука́ми? Хіба́ він не те́сля,
син Марії, брат Якова, Йо́сифа, Юди
та Си́мона? І се́стри його́ – хіба́ не тут
4 між на́ми? І бра́ли йому́ це за зле. Але́
Ісу́с промо́вив до них: Нема́ проро́-
ка без поша́ни, як тільки у своїй кра-

їні, між вла́сною роди́ною та у своє-
му до́мі. І не міг зроби́ти там ніякого 5
чу́да, лише́ ви́лікував де́яких неду́жих,
покла́вши на них ру́ки. І дивува́вся їх 6
неві́рству. І ходи́в круго́м по се́лах і
навча́в.

Зач. 23 **П**окли́кав він * дванадцятьо́х і став 7
їх посила́ти по двох, даючи́ їм вла́ду
над нечи́стими ду́хами.

Кінець вівтірковi.

І наказа́в їм, щоб нічо́го не бра́ли на 8
доро́гу, крім само́ї па́лиці, ні хлі́ба, ні
торби́ни, ні грошéй у гаманéць; щоб 9
обува́лися в санда́лі і не вдяга́лися в
дві оде́жі. І говори́в їм: До яко́го 10
б до́му ви не ввійшли́, там пробува́йте,
аж по́ки не ви́йдете зві́дти. А коли́ 11
в яко́му мі́сці вас не при́ймуть і не
слу́хатимуть вас, вихо́дячи звідті́ль,
обтрусі́ть і по́рох з ва́ших ніг на свідо́-

12 цтво ї́м. Вони́ ви́йшли і пропові́дували
13 покая́ння, виганя́ли числе́нних бісі́в і
нама́щували олі́єю чима́ло хво́рих та
оздоро́влювали ї́х.

Кінець середі.

14 **І** зачу́в цар І́род, – * бо ім'я́ його́ Зач. 24
ста́ло я́вним, – і каза́в, що Іва́н Христи́-
тель воскре́с із ме́ртвих, і тому́ чудо-
15 ді́йні си́ли ді́ють у ньо́му. І́нші ж твер-
ди́ли: то – Ілля́, а ще і́нші: то проро́к
16 – оди́н із проро́ків. Почу́вши про
те, І́род мо́вив: То Іва́н, яко́му я від-
17 тя́в го́лову; він встав із ме́ртвих. Бо
то був той І́род, що посла́в був схопи́-
ти Іва́на і зв'яза́в його́ в темни́ці за-
для Іродія́ди, жі́нки Фили́па, свого́
18 бра́та, бо ожени́вся був з не́ю. Іва́н
каза́в І́родові: Не ли́чить тобі́ ма́ти
19 жі́нку бра́та твого́. Іродія́да ж люти́-
лась на ньо́го і бажа́ла вби́ти його́, та

29 серпня, на Усікновення Предтечі, на Літургії:
В той час почу́в цар І́род про Ісуса, *

не могла́, бо І́род боя́вся Іва́на, зна́ю- 20
чи, що він був чолові́к справедли́вий
і святи́й, і бері́г його́. Слу́хаючи його́,
він ду́же непоко́ївся, одна́к слу́хав йо-
го́ охо́че. Якже́ наста́в сприя́тливий 21
час, коли́ І́род у день свого́ наро́джен-
ня справля́в бенке́т для свої́х вель-
мо́ж, ти́сячників та зна́тних гали-
ле́йських, увійшла́ дочка́ тіє́ї Іроді́я́ди, 22
танцюва́ла і догоди́ла І́родові та го́с-
тям. Цар сказа́в ді́вчині: Проси́ в 23
ме́не, чого́ бажа́єш, я дам тобі́, хоч би
й полови́ну мого́ ца́рства. Ви́йшла во- 24
на́ і ка́же ма́тері: Чого́ ма́ю проси́ти?
Вона́ ж відпові́ла: Го́лову Іва́на Хри-
сти́теля! І за́раз же, увійшо́вши ху- 25
те́нько до царя́, ді́вчина попроси́ла:
Хо́чу, щоб ти дав мені́ негайно на
полу́миску го́лову Іва́на Христи́теля.
Цар ве́льми засмути́вся, та за́для при- 26
ся́ги і госте́й не хоті́в ї́й відмо́вити. І 27
посла́в цар відра́зу свого́ прибі́чника,
наказа́вши йому́ принести́ го́лову Іва́-

28 на. Пішóв той, відтя́в йомý гóлову у
в'язни́ці, приніс її́ на полýмиску і по-
дáв дівчині, а дівчина далá її́ мáтері.
29 Учні йогó, довідавшись про те, при-
йшли́ і взяли́ йогó тіло та поклáли йо-
гó до грóбу.
30 *Апóстоли вернýлися до Ісýса і роз- Зач. 25
повіли йомý про все, що роби́ли й чо-
гó навчáли.

Кінець Усікновенню.

31 Він їм кáже: Ідіть самі одні óсто-
ронь, десь на самотý, і відпочи́ньте
трóхи. Бо тих, що прихóдили і відхó-
дили, так булó багáто, що вони́ не
32 мáли чáсу нáвіть що перекуси́ти. І від-
пли́ли вони́ човнóм у відлю́дне місце
33 самі одні. Алé їх бáчили, як вони́ від-
пливáли, і багáто пізнáли їх, і пішки
збіглись туди́ з усіх міст, і ви́передили
34 їх. Ви́йшовши, Ісýс побáчив си́лу на-

ро́ду і змилосе́рдився над ни́ми, бо
вони́ були́, немо́в вівці, що пастуха́
не ма́ють. І він навча́в їх чима́ло. А 35
коли́ була́ вже пізня годи́на, присту-
пи́ли до ньо́го його́ у́чні і ка́жуть:
Місце само́тнє тут, і час уже́ пізній.
Відпусти́ їх, хай підуть в око́лишні 36
сло́боди й се́ла та ку́плять собі що їс-
ти. А він відповів їм: Да́йте ви їм 37
їсти. Вони́ йому́ ка́жуть: Хіба́ піти́
нам та купи́ти хліба за двісті дина́ріїв
і да́ти їм їсти? Він ка́же їм: Скільки 38
хлібів ма́єте? Підіть і подивіться. До-
відавшись, вони́ ка́жуть: П'ять хлі-
бів і дві ри́би. І велів їм посади́ти всіх 39
гуртка́ми на зеле́ній траві. І посі- 40
да́ли гуртка́ми по со́тнях та півсо́тнях.
Узя́в він п'ять хлібів і дві ри́би і, звів- 41
ши о́чі на не́бо, благослови́в, і розло-
ми́в хлібі́, і став роздава́ти у́чням,
щоб кла́ли пе́ред ни́ми, і розділи́в дві
ри́би між усіма́. І їли всі і насити́лися. 42
І назбира́ли ку́снів хліба по́вних двана́д- 43

44 цять кошíв та рéштки рúби. Тих же,
що ї́ли, булó п’ять тúсяч чоловíк.
45 Зáраз же застáвив * ýчнів сідáти в Зач. 26
чóвен і плистú поперéд ньóго на той
бік до Витсáїди, пóки він не відпý-
стить нарóд.

Кінець четверговí.

46 Відпустúвши їх, пішóв на гóру мо-
47 лúтись. Як настáв вéчір, чóвен був сé-
48 ред мóря, а він сам одúн на землí. Ко-
лú ж побáчив, як вонú втомúлися ве-
слýючи, бо вíтер їм був протúвний,
пішóв до них блúзько четвéртої сторó-
жі нóчі, ідучú по мóрю, і хотíв минý-
49 ти їх. Вонú ж, побáчивши, як він сту-
пáє по мóрю, гадáли, що то примáра,
50 і закричáли. Усí бо узрíли йогó і
занепокóїлись, а він вмить заговорúв
до них, кáжучи: Бýдьте мýжні: це я,
51 не бíйтесь! І ввійшóв до них у чóвен,

П’ятниця 15-го тижня: Одногó рáзу застáвив Ісус *

і ущу́х ві́тер. Вони́ в собі́ ве́льми зду-
мі́ли, по́над мі́ру, бо не розумі́ли чу́да 52
з хліба́ми – се́рце в них було́ нечу́ле.
І, перепли́вши, прибу́ли вони́ в зе́млю 53
Генезаре́тську і прича́лили.

Кінець п'ятниці.

Зач. 27 А колú вúйшли з човна́, лю́ди за́раз 54
же його́ пізна́ли * і розбі́глися по всій 55
краї́ні та почали́ прино́сити хво́рих на
ліжка́х, де ті́льки чу́ли, що він пере-
бува́є. І куди́ він тільки прихо́див, у 56
се́ла, чи міста́, чи в сло́боди, кла́ли на
майда́нах хво́рих і проси́ли його́, щоб
їм мо́жна було́ бода́й доторкну́тися
кра́ю його́ оде́жі; і хто ті́льки торка́вся
його́, става́в здоро́вий.

Понеділок 16-го тижня: В той час, як Ісу́с ви́йшов із човна́, пізна́ли його́ лю́ди землі́ Генезаре́тської *

ГЛАВА 7.

1 Фарисе́ї й де́які з кни́жників, що
були́ з Єрусали́му, зібра́лись ко́-
2 ло Ісу́са. І ба́чили, що де́хто з його́
у́чнів їсть хліб нечи́стими, то́бто неми́-
3 тими, рука́ми. Фарисе́ї й усі́ юде́ї, до-
де́ржуючи пере́дання ста́рших, не
4 їдя́ть, по́ки не ви́миють до́бре рук, і,
верну́вшися з то́ргу, не спожива́ють,
по́ки се́бе не покро́плять; ще бага́то
і́ншого вони́ перейняли́ і дотри́му-
ють: миття́ чаш, гле́ків і мося́жного
по́суду.
5 Пита́ють, о́тже, його́ * фарисе́ї та Зач. 28
кни́жники: Чому́ твої́ у́чні не живу́ть
за пере́даннями ста́рших і їдя́ть неми́-
6 тими рука́ми? Він відпові́в їм: До́бре
пророкува́в про вас, лицемі́рів, Іса́я,
як напи́сано: Наро́д цей уста́ми мене́
почита́є, се́рце ж ї́хнє дале́ко від ме́-

Вівторок 16-го тижня: Одного разу питали Ісуса *

не; та воні́ ма́рно мене́ почита́ють, 7
навча́ючи нау́к – нака́зів лю́дських.
Зане́дбавши за́повідь Бо́жу, притри́- 8
муєтеся лю́дського пере́дання:

Кінець понеділкові.

Ми́єте гле́чики та ку́хлі і ще бага́то
в то́му ро́ді. І сказа́в їм: Як ви хи́тро- 9
му́дро відкида́єте за́повідь Бо́жу, щоб
берегти́ ва́ше пере́дання. Мойсе́й бо 10
наказа́в: Шану́й ба́тька твого́ й ма́тір
твою́, і хто проклина́є ба́тька або́ ма-
тір – смерть тако́му! А ви твердите́: 11
Коли́ хто ба́тькові чи ма́тері ска́же:
Корва́н, то́бто свяще́нний дар, є те,
чим би ти кори́стувався від ме́не, – то- 12
му́ не даєте́ бі́льше змо́ги зроби́ти що
для ба́тька-ма́тері. Таки́м чи́ном, ка- 13
су́єте сло́во Бо́же ва́шим пере́данням,
яке́ ви самі́ завели́. І і́ншого тако́го
чи́ните чима́ло.

14 І приклика́вши знову * народ, про- Зач. 29
мовля́в до нього: Слу́хайте мене всі
15 і розумі́йте! Нема нічого зо́внішнього
для люди́ни, що, вхо́дячи в неї, мо-
гло́ б її оскверни́ти; те, що вихо́дить
16 з люди́ни, те оскве́рнює люди́ну. Хто
має ву́ха слу́хати, хай слу́хає.

Кінець вівтірковi.

17 І коли́ він увійшов до хати, да́льше
від наро́ду, у́чні спита́ли його́ про при́т-
18 чу. Він ка́же їм: І ви ще такі нероз-
су́дливі? Не розумі́єте, що все, що
вхо́дить у люди́ну ззо́вні, не мо́же її
19 оскверни́ти? Воно́ бо не вхо́дить в її
се́рце, лише́ в живі́т і вихо́дить геть.
(Таки́м чи́ном, він об'яви́в чи́стими всі
20 стра́ви). Сказа́в, що те, що вихо́дить з
21 люди́ни, те оскве́рнює люди́ну. З ну-
тра́ бо, з се́рця люди́ни вихо́дять не-
до́брі за́мисли, розпу́ста, злоді́йство,

душегу́бство, пере́люби, загребу́щість, 22
лука́вство, обма́н, безсоро́мність,
за́здрий по́гляд, на́клеп, го́рдість,
безу́мство. Уся́ ця по́гань вихо́дить із ну- 23
тра́ і оскве́рнює люди́ну.
Зач. 30 **І** ви́рушивши зві́дти, пішо́в * у сто́- 24
рони Ти́ру та Сидо́ну.

Кінець середі.

Увійшо́вши ж в оди́н дім, не хоті́в,
щоб дові́дався хто про те, але́ не міг
скри́тися. Бо відра́зу одна́ жі́нка, доч- 25
ка́ яко́ї ма́ла зло́го ду́ха, дізна́вшися
про ньо́го, прийшла́ і впа́ла йому́ до
ніг. Була́ ж та жі́нка пога́нка, ро́дом 26
сирофінікі́йка. Блага́ла вона́ його́,
щоб ви́гнав бі́са з її́ дочки́. Він відпо- 27
ві́в їй: Дай спе́ршу, щоб ді́ти наї́лись;
не ли́чить бо взя́ти хліб у діте́й і
ки́нути щеня́там. Вона́ ж озва́лась і 28
ка́же йому́: Так, Го́споди, але́ й ще-

Четвер 16-го тижня: Одного́ ра́зу пішо́в Ісу́с *

ня́та їдя́ть під столо́м кришки́ по ді-
29 тях. І сказа́в їй: За це сло́во йди: біс
30 ви́йшов з твоє́ї дочки́. Верну́лася вона́
до свого́ до́му і найшла́, що дити́на
лежа́ла на лі́жку, і біс ви́йшов.

Кінець четвергові.

31 І знову, * покинувши тирську кра- Зач. 31
їну, прийшо́в че́рез Сидо́н над Гали-
ле́йське мо́ре у ме́жі око́лиць Десяти-
32 мі́стя. І приво́дять йому́ глухоні́мо́го,
і блага́ють його́, щоб покла́в на ньо́го
33 ру́ку. Взяв він його́ на́бік від наро́ду,
вклав йому́ па́льці свої́ в у́ха і, добу́в-
ши своє́ї сли́ни, доторкну́всь до його́
34 язика́; підві́вши о́чі на не́бо, зітхну́в
і ка́же: Еффата́ (то́бто: відкри́йся).
35 І за́раз же відкри́лись його́ ву́ха, і язи́к
у ньо́го розв'яза́вся, і він поча́в вира́з-
36 но говори́ти. І наказа́в їм ніко́му про
це не говори́ти. А що бі́льше він їм

Субота 4-та посту: Одного́ ра́зу Ісу́с, *

наказував, то більше вони те розголо-
шували. І, здивовані над міру, говори- 37
ли: Він усе добре зробив: і глухим
дає слух, і німим – мову.

Кінець суботі.

ГЛАВА 8.

Зач 32 За тих днів, * як знову була сила 1
народу, а не мали що їсти, за-
кликав Ісус учнів і каже їм: Жаль мені 2
цих людей, ось вони уже три дні зі
мною, і не мають що їсти. Коли відпу- 3
щу голодних додому, ослабнуть у до-
розі; деякі бо з них прийшли здалека.
Учні йому відповіли: Звідкіль хто 4
міг би нагодувати їх хлібом тут у пу-
стелі? Він спитав їх: Скільки маєте 5
хлібів? – Сім, відповіли. Тоді він 6
велів народові сісти на землю і, взяв-
ши сім хлібів та воздавши хвалу,

П'ятниця 16-го тижня: В той час, *

розламав їх, дав учням, щоб роздавали,
7 і вони роздавали народові. Мали вони
також кілька рибок; він благословив
8 їх і наказав теж роздати. І вони їли й
наситились, і зібрали сім кошів ку-
9 сків, що зостались. Було їх яких чо-
10 тири тисячі. І відпустив їх. Ввійшов-
ши відразу в човен з учнями, прибув
у Далманут-край.

Кінець п'ятниці.

11 **В**ийшли тоді фарисеї і стали спе- Зач. 33
речатися з ним, * і вимагали від нього
12 знаку з неба, спокушаючи його. Зіт-
хнув він важко з глибини серця і ка-
же: Чого цей рід вимагає знаку?
Істинно кажу вам: Не дасться цьому
13 родові знаку! І, покинувши їх, знову сів
14 у човен, і поплив на той бік. Учні ж
забули взяти хліба – мали з собою лиш
15 один хліб у човні. Він остерігав їх,

Понеділок 30-го тижня: Одного разу вийшли фарисеї і стали сперечатися з Ісусом, *

ка́жучи: Гляді́ть бережі́ться заква́-
ски фарисе́йської та І́родової! І вони́ 16
стали́ говори́ти між собо́ю про те, що
не ма́ють хлі́ба. Ісу́с, дові́давшись про 17
те, ка́же до них: Чого́ між собо́ю го-
во́рите, що не ма́єте хлі́ба? Невже́
ви іще́ не розумі́єте й не тя́мите? Не-
вже́ у вас іще́ нечу́ле се́рце? Ма́ючи 18
о́чі – не ба́чите? Ма́ючи ву́ха – не чу́-
єте? Не пам'ята́єте, як я лама́в п'ять 19
хлібі́в на п'ять ти́сяч? Скі́льки коші́в,
по́вних ку́снів, ви зібра́ли? – Двана́д-
цять, ка́жуть йому́. – А колі́ я роз- 20
лама́в сім хлібі́в на чоти́ри ти́сячі,
скі́льки коші́в ку́снів ви зібра́ли? –
Сім, ка́жуть. І він сказа́в їм: Іще́ не 21
розумі́єте?

Кінець понеділкові.

Зач. 34 **П**рихо́дять вони́ * у Витса́їду, і ось 22
приво́дять йому́ сліпо́го, і про́сять йо-

Вівторок 30-го тижня: Одного́ ра́зу прийшо́в Ісу́с *

23 го́, щоб його́ доторкну́вся. Узя́вши
сліпо́го за ру́ку, ви́вів він його́ за село́ і,
пома́завши йому́ сли́ною о́чі, покла́в
на ньо́го ру́ки і спита́в його́: Чи ба-
24 чиш що? Гля́нув той і ка́же: Ба́чу
25 люде́й – на́че б дере́ва ходя́чі. Тоді́
він зно́ву покла́в йому́ ру́ки на о́чі, і
той прозрі́в, і оду́жав, і ба́чив усе́ я́сно
26 й дале́ко. Посла́в він його́ додо́му, ка-
жучи: Не входь у село́; і ніко́му в се-
лі́ не розка́зуй!

Кінець вівтірковi.

27 І пішо́в * Ісу́с з у́чнями до сіл Ке- Зач. 35
са́рії Фили́пової і в доро́зі пита́в у́чнів,
ка́жучи до них: За ко́го мене́ ма́ють
28 лю́ди? Вони́ йому́ відпові́ли: Одні́ –
за Іва́на Христи́теля, і́нші – за Іллю́,
29 ще і́нші – за одно́го з проро́ків. – А
ви, спита́в їх, що ка́жете про ме́не:
хто я? Озва́вся Петро́ і ка́же до ньо-
го: Ти – Христо́с.

Субота 5-та посту: Одно́го ра́зу пішо́в *

Зач. 36 І він наказа́в їм го́стро, * щоб ні- 30
ко́му не говори́ли про нього́. І поча́в 31
навча́ти їх, що Си́нові Чолові́чому тре́-
ба бага́то страждá́ти, і ста́рші, перво-
свяще́ники та кни́жники відцура́ються
його́ і його́ уб'ють, і він трьох днях
воскре́сне.

Кінець суботі.

Він говори́в про це відкри́то. Тут 32
Петро́, взя́вши його́ на́бік, поча́в йо-
му́ докоря́ти. Він, оберну́вшись і гля́- 33
нувши на у́чнів, згани́в Петра́ і ска-
за́в: Геть від ме́не, сатано́! Бо ти
ду́маєш не про те, що Бо́же, а про те,
що лю́дське. І, прикли́кавши наро́д 34
ра́зом із у́чнями, сказа́в їм:
Зач. 37 **Коли́ хто хо́че йти за мно́ю, хай
зрече́ться себе́ само́го, ві́зьме на се́бе
хрест свій та йде слідо́м за мно́ю.

Кінець середі.

Середа 30-го тижня: В той час наказа́в Ісу́с свої́м у́чням, *
Неділя 3-тя посту: Сказав Господь: **
Це ж і в неділю після Воздвиження.

35 Бо хто хо́че спасти́ свою́ ду́шу, той
її́ погу́бить; а хто погу́бить свою́ ду́шу
мене́ ра́ди та Єва́нгелія, той її́ спасе́.
36 Яка́ бо ко́ристь люди́ні здобу́ти світ
37 уве́сь і занапасти́ти свою́ ду́шу? Що
бо люди́на мо́же да́ти взамі́н за вла́сну
38 ду́шу? Хто, о́тже, бу́де соро́митися ме-
не́ й моїх слів пе́ред цим ро́дом пере-
лю́бним та грі́шним, того́ бу́де соро́-
митися Син Чолові́чий, коли́ при́йде у
сла́ві Отця́ свого́ зі святи́ми а́нгелами.

ГЛАВА 9.

1 І сказа́в їм: І́стинно кажу́ вам: Є
де́які з оту́т прису́тніх, що не за-
зна́ють сме́рти, аж по́ки не поба́чать
Ца́рства Бо́жого, що при́йде у могу́т-
ності.

Кінець неділі.

2 Шість день після цьо́го * Ісу́с бере́ зі Зач. 38
собо́ю Петра́, Я́кова та Іва́на і веде́

їх самих на високу гору окремо. І пере-
образився перед ними: одежа його стала 3
блискучою й такою білою, що ніякий
білильник на землі так не вибілив би
її. З'явився їм Ілля та Мойсей і гово- 4
рили з Ісусом. Заговорив і Петро і 5
каже до Ісуса: Учителю, добре нам
тут бути! Зробімо три намети: тобі
один, Мойсеєві один та Іллі один.
Не знав бо, що говорив, тому що страх 6
огорнув їх. Тут наступила хмара і 7
отінила їх, і з хмари пролунав голос:
Це Син мій возлюблений, слухайте
його! І, оглянувшись негайно навколо, 8
не бачили більш нікого, крім самого
Ісуса з ними. А коли вони сходили 9
з гори, наказав їм, щоб нікому не
оповідали те, що бачили, аж поки
Син Чоловічий не воскресне з мерт-
вих.

Кінець Переображенню.

10 І зберегли́ вони́ в собі́ це сло́во, пи- Зач. 39
та́ючи оди́н о́дного, * що воно́ зна́чить
11 воскре́снути з ме́ртвих. І спита́ли вони́
його́: Чому́ кни́жники ка́жуть, що Ілля́
12 при́йде пе́рше? Він відпові́в їм: Ілля́
ма́є прийти́ пе́рше і зно́ву все до
ла́ду привести́. Але́ як то воно́ про
Си́на Чолові́чого напи́сано, що він
му́сить бага́то стражда́ти і бу́ти погóр-
13 дженим? Одна́к кажу́ вам, що Ілля́
вже був прийшо́в, і вони́ вчини́ли з
ним, що хоті́ли, як напи́сано про ньо́-
14 го. Верну́вшися до у́чнів, поба́чив нав-
ко́ло си́лу наро́ду і кни́жників, що
15 сперечáлися з ни́ми. Як ті́льки ввесь
наро́д його́ узрі́в, здивува́вся ве́льми
і, біжучи́ до ньо́го, став його́ віта́ти.
16 Він спита́в їх: Про що спереча́єтеся
з ни́ми?

Кінець четверговi.

Четвер 30-го тижня: В той час у́чні, зберíгши сло́во Ісуса, питали оди́н о́дного, *

Зач. 40 І відповів йому один з народу: * 17
Учителю, я привів до тебе сина мого,
що має німого духа, і де тільки його 18
вхопить, кидає його об землю, так що
він піниться, скреготче зубами і ціпе-
ніє. Просив я учнів твоїх, щоб його
вигнали, та вони не могли. Він у від- 19
повідь каже їм: О роде невірний!
Доки я буду з вами? Доки вас терпіти-
му? Приведіть його до мене. І приве- 20
ли його до нього. Як тільки дух поба-
чив його, зараз же потряс ним, і той
повалився на землю, запінився і почав
качатися. Він спитав його батька: 21
Скільки часу, як це йому сталося? –
З дитинства, відповів той. Часто 22
він кидає його у вогонь і в воду, щоб
його погубити. Якщо можеш, поможи
нам, змилосердися над нами. Ісус ка- 23
же йому: Якщо можеш? Все можливе

Неділя 4-та посту: Одного разу чоловік якийсь прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав: *

24 тому́, хто ві́рує. І вмить ба́тько хлоп-
чи́ни скри́кнув крізь сльо́зи: Ві́рую,
25 поможи́ моє́му неві́рству! Ісу́с, ба́чачи,
що збіга́ється наро́д, погрози́в нечи́-
стому ду́хові, ка́жучи: Німи́й та глухи́й
ду́ше! Нака́зую тобі́: Ви́йди з ньо́го
26 і не входь бі́льше в ньо́го. І, закри-
ча́вши та си́льно ним стря́сши, ви́йшов
з ньо́го. І той став, мов ме́ртвий, і
27 бага́то-хто каза́ли: Він уме́р. Ісу́с узя́в
його́ за ру́ку, підві́в його́, і той встав.
28 Коли́ він увійшо́в у дім, у́чні пита́ли
його́ на самоті́: Чому́ ми не могли́
29 його́ ви́гнати? Він відпові́в їм: Цей
рід нічи́м не мо́жна ви́гнати, ті́льки
30 моли́твою та по́стом. Ви́йшовши
зві́дти, прохо́дили крізь Галиле́ю, і
31 він не хоті́в, щоб хто знав, бо він
навча́в свої́х у́чнів і каза́в їм: Син Чо-
ловí́чий бу́де ви́даний у ру́ки лю́дям,
і вб'ю́ть його́, і три дні пі́сля то́го, як
його́ уб'ю́ть, він воскре́сне.

Кінець неділі.

Та вони́ не розумі́ли цього́ сло́ва і 32
боя́лись його́ пита́ти.
Зач 41 **П**рийшли́ вони́ * у Капернау́м, і як 33
був він у до́мі, спита́в їх: Про що ви
сперечáлися в доро́зі? Вони́ мовча́ли, 34
бо сперечáлися були́ в доро́зі, хто з
них бі́льший. Тоді́ він, сі́вши, при- 35
кли́кав дванадцятьо́х і ка́же до них:
Коли́ хто хо́че бу́ти пе́ршим, неха́й бу-
де з усі́х оста́ннім і усі́м слуго́ю.
По́тім узя́в дити́ну, поста́вив її се́ред 36
них і, обня́вши її, ка́же до них: Хто 37
при́йме одне́ з таки́х дитя́т у моє ім'я́
– мене́ прийма́є; а хто мене́ прийма́є –
не мене́ прийма́є, а того́, хто посла́в
мене́. Іва́н сказа́в до ньо́го: Учи́те- 38
лю, ми ба́чили одного́, що твоїм ім'я́м
бісів виганя́є, але́ не хо́дить з на́ми,
і ми заборони́ли йому́, бо не хо́дить з
на́ми. Ісу́с відпові́в: Не бороні́ть йо- 39
му́. Нема́є бо тако́го, хто роби́в би

П'ятниця 30-го тижня:
Одного́ разу прийшо́в Ісус і учні його *
Це й Ігнатію Богоносцеві.

чуда́ мої́м ім'я́м і міг би ско́ро лихо-
40 сло́вити мене́. Бо хто не про́ти нас,
41 той за нас. Хто напої́ть вас ку́хлем
води́, тому́ що ви Христо́ві, і́стинно
кажу́ вам, той не втра́тить своє́ї на-
горо́ди.

Кінець п'ятниці і святому.

42 **Х**то ж * споку́сить одне́ з оци́х ма- Зач. 42
ли́х, що ві́рують, кра́ще було́ б тако́-
му, щоб йому́ пові́шено на ши́ю жор-
43 нови́й ка́мінь та вки́нено в мо́ре. І ко-
ли́ твоя́ рука́ спокуша́є тебе́, відітни́
її́: кра́ще тобі́ ввійти́ в життя́ калі́-
кою, ніж з двома́ рука́ми піти́ у пе́к-
44 ло, у вого́нь незага́сний, де черв'як
45 ї́хній не вмира́є і вого́нь не вгаса́є. І
колй нога́ твоя́ спокуша́є тебе́, віді-
тни́ її́: кра́ще тобі́ ввійти́ в життя́ кри-
вйм, ніж з двома́ нога́ми бу́ти ки́ну-
46 тим у пе́кло, де черв'я́к ї́хній не вмира́є
47 і вого́нь не вгаса́є. І коли́ о́ко твоє́

спокуша́є тебе́, ви́рви його́: кра́ще
тобі́ ввійти́ в Ца́рство Бо́же одноо́ким,
ніж з двома́ очи́ма бу́ти ки́нутим у
пе́кло, де черв'я́к ї́хній не вмира́є і 48
вого́нь не вгаса́є. Бо ко́жен вогне́м 49
посо́литься, і ко́жна же́ртва сі́ллю
посо́литься. Сіль – річ до́бра; та колі́ 50
сіль ста́не несоло́ною, чим її́ припра-
вите? Ма́йте в собі́ сіль, і живі́ть у
ми́рі між собо́ю!

ГЛАВА 10.

Ви́йшовши звідти, Ісу́с прихо́дить 1
у Юде́ю та по той бік Йорда́ну. І
зно́ву схо́дяться до нього люди, і він,
своі́м зви́чаєм, зно́ву навча́є їх.

Кінець понеділкові.

Зач. 43 **П**риступи́ли фарисе́ї і, спокуша́ючи 2
його́, пита́ли: * Чи мо́жна чолові-

Вівторок 31-го тижня: Одно́го ра́зу фарисе́ї,
приступи́вши і спокуша́ючи, питали Ісу́са: *

3 кові відпусти́ти жі́нку? Він у ві́дповідь
сказа́в їм: Що запові́в вам Мойсе́й?
4 Вони́ сказа́ли: Мойсе́й дозво́лив на-
писа́ти розві́дного листа́ і відпусти́ти.
5 Ісу́с сказа́в їм: То че́рез жорсто́ке
се́рце ва́ше написа́в він вам той при́пис.
6 На поча́тку ж сотво́рення Бог створи́в
7 їх чолові́ком та жі́нкою. Ось чому́ чо-
ловíк поки́не ба́тька-ма́тір і приста́не
8 до своє́ї жі́нки, і обо́є бу́дуть одни́м
ті́лом; тому́ вони́ вже не дво́є, а одне́
9 ті́ло. Що, о́тже, Бог з'єдна́є, люди́на
10 хай не розлуча́є. В до́мі ж у́чні знов
11 його́ про те спита́ли. І він сказа́в їм:
*Хто відпуска́є свою́ жі́нку і бе- Зач. 44
12 ре́ і́ншу, чужоло́жить з не́ю. І коли́
жі́нка поки́не свого́ чолові́ка і ви́йде
за і́ншого, чужоло́жить.

Кінець вівтіркові.

Середа 31-го тижня: Сказа́в Госпо́дь:

І прино́сили до ньо́го діте́й, щоб 13
доторкну́вся їх, але́ у́чні забороня́ли
їм. Ба́чачи те, Ісу́с ви́явив невдово́лен- 14
ня і сказа́в їм: Пусті́ть діте́й прихо́-
дити до ме́не, не бороні́ть їм: таки́х
бо Ца́рство Бо́же. І́стинно кажу́ вам: 15
Хто Ца́рства Бо́жого не при́йме, як
дити́на, не вві́йде до ньо́го. І, обня́вши 16
їх, покла́в на них ру́ки і благослови́в
їх.

Кінець середі.

Зач 45 **К**оли́ він ви́рушив * у доро́гу, при- 17
біг оди́н, упа́в пе́ред ним навко́лішки
і поча́в його́ пита́ти: Учи́телю до́-
брий, що мені́ робйти, щоб успадку-
ва́ти життя́ ві́чне? – Чого́ назива́єш 18
мене́ до́брим? – сказа́в Ісу́с до ньо́го.
Ніхто́ не до́брий, крім одного́ Бога́.
За́повіді зна́єш: не вбива́й, не чужо- 19
ло́ж, не кради́, не свідчи́ неправди́во,

Четвер 31-го тижня: В той час, як ви́рушив Ісу́с *

20 не кри́вдь, шану́й ба́тька-ма́тір. Він у
відповідь мо́вив до ньо́го: Учи́телю,
21 я все те дотри́мував зма́лку. Тоді́ Ісу́с,
гля́нувши на ньо́го, полюби́в його́ і
сказа́в йому́: Одного́ тобі́ браку́є:
піди́, прода́й, що ма́єш, дай бі́дним, і
бу́деш ма́ти скарб на не́бі. Тоді́ при-
22 йди́, візьми́ хрест і йди за мно́ю. Той,
засму́чений тим сло́вом, відійшо́в ве́ль-
ми зажу́рений, мав бо вели́кі бага́т-
23 ства. Ісу́с, гля́нувши навко́ло, сказа́в
до свої́х у́чнів:

***Як** тя́жко тим, що ма́ють бага́т- Зач. 46
24 ства, увійти́ в Ца́рство Бо́же! У́чні бу-
ли́ здиво́вані ци́ми слова́ми. Тоді́ Ісу́с
знову заговори́в до них і ка́же: Ді́ти,
як тя́жко тим, що поклада́ються на
бага́тства, увійти́ в Ца́рство Бо́же!
25 Ле́гше верблю́дові пройти́ крізь ву́ш-
ко го́лки, ніж бага́тому ввійти́ в Ца́р-
26 ство Бо́же. Дивува́лися вони́ ще бі́ль-

П’ятниця 31-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

ше і оди́н до о́дного каза́ли: Хто ж
тоді́ мо́же спасти́ся? Ісу́с, гля́нувши 27
на них, мо́вив: У люде́й це неможли́-
во, але́ не в Бо́га; у Бо́га все можли́-
во.

Кінець четвергові.

І заговори́в до ньо́го Петро́: Ось 28
ми поки́нули все і пішли́ слідо́м за то-
бо́ю. Ісу́с озва́всь і ка́же: І́стинно 29
кажу́ вам: Нема́ тако́го, хто, ки́нувши
свій дім, або́ браті́в, або́ сесте́р, або́
ба́тька-ма́тір, або́ діте́й, або́ поля́, ра́-
ди ме́не та ра́ди Єва́нгелія, не діста́в 30
би стори́цею домі́в, браті́в, сесте́р, ма-
тері́в, діте́й і піль, тепе́р, у цьо́му ча́-
сі, се́ред переслі́дувань, і в майбу́тньо-
му ві́ці життя́ ві́чне. І бага́то з пе́рших 31
ста́нуть оста́нніми, а оста́нні – пе́рши-
ми. Вони́ були́ в доро́зі, просту́ючи в 32
Єрусали́м. Ісу́с ішо́в пе́ред ни́ми, і ди-
вува́лись вони́, ідучи́ за ним, і боя́лися.

Кінець п’ятниці.

Взя́вши знову дванадцятьо́х, він * Зач. 47
почав їм говори́ти, що має з ним ста-
33 тися: Оце́ йдемо в Єрусали́м, і Син
Чоловічий буде ви́даний первосвяще́-
никам та кни́жникам, і засудять його
34 на смерть, і ви́дадуть його поганам, і
насміхатимуться з нього, і уб'ють, і
35 по трьох днях він воскресне. Яків та
Іван, сини́ Заведея, підходять до нього
і кажуть йому: Учи́телю, хочемо,
щоб ти нам зроби́в те, чого попроси-
36 мо. Він їм відповів: Що хочете, щоб
37 я зроби́в вам? – Дай нам, ті йому
кажуть, щоб ми сиділи оди́н право-
руч, другий ліворуч тебе у твоїй славі.
38 Ісус сказав їм: Не знаєте, чого про-
сите. Чи можете пи́ти чашу, яку я
п'ю, і христи́тися хрищенням, яки́м я
39 хрищуся? Вони́ йому відповіли: Мо-
жемо. Ісус сказав їм: Чашу, яку я
п'ю, пи́тимете, і хрищенням, яки́м я

Неділя 5-та посту:
Одного разу Ісус, взявши дванадцятьох, *

хрищу́ся, христи́тиметесь. Сиді́ти ж 40
право́руч ме́не чи ліво́руч – не моє́
да́ти вам, а кому́ пригото́вано. Почу́- 41
ли про те деся́теро і обу́рились на
Я́кова та Іва́на. Тоді́ Ісу́с прикли́кав 42
їх і сказа́в їм: Ви зна́єте, що ті, яки́х
уважа́ють князя́ми наро́дів, верхо-
во́дять ни́ми, і ї́хні вельмо́жі утиска́-
ють їх. Не так воно́ хай бу́де між ва́- 43
ми, але́ хто з-по́між вас хо́че ста́ти
вели́ким, хай бу́де вам слуго́ю, і хто 44
з-по́між вас хо́че бу́ти пе́ршим, хай
бу́де рабо́м усі́х. Бо Син Чолові́чий 45
не прийшо́в на те, щоб йому́ служи́ли,
лише́ щоб служи́ти і відда́ти своє́
життя́ як ви́куп за багатьо́х.

Кінець неділі.

Зач 48 Прихо́дять вони́ в Єрихо́н. Колі́ ж 46
він з у́чнями своі́ми і з си́лою наро́-
ду вихо́див * з Єрихо́ну, син Тиме́я –

Понеділок 17-го і 32-го тижня:
Того́ часу, як Ісу́с вихо́див *

Вартиме́й, сліпи́й жебра́к, сиді́в край
47 доро́ги. Дові́давшись, що то Ісу́с з На-
заре́ту, закрича́в він, ка́жучи: Си́-
ну Дави́дів, Ісу́се, зми́луйся на́до мно́ю!
48 Бага́то-хто свари́в його́, щоб мовча́в,
та він крича́в ще бі́льше: Си́ну Да-
49 ви́дів, зми́луйся на́до мно́ю! Ісу́с спи-
ни́вся і ка́же: Покли́чте його́! Кли́-
чуть, о́тже, сліпо́го і гово́рять до
ньо́го: Бадьори́ся! Уста́нь, він кли́че
50 тебе́. Тоді́ він, ски́нувши ве́рхню оде́-
51 жу, ско́чив і підійшо́в до Ісу́са. Ісу́с,
зверну́вшись до ньо́го, ка́же: Що
хо́чеш, щоб я зроби́в тобі́? Сліпи́й
йому́ ка́же: Учи́телю мі́й, щоб я
52 прозрі́в! Сказа́в Ісу́с до ньо́го: Іди́,
ві́ра твоя́ спасла́ тебе́. І негайно про-
зрі́в той, і пішо́в доро́гою за ним.

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 11.

Зач. 49 Коли́ вони́ наблизились до Єруса- 1
ли́му, * до Витфа́гії й Віта́нії,
біля Оли́вної гори́, він посла́в двох
своїх у́чнів, ка́жучи їм: Іді́ть у се- 2
ло́, що пе́ред ва́ми, і як ті́льки ввійде-
те у ньо́го, на́йдете прив'я́зане осля́,
на яке́ ніхто́ з людей ще не сіда́в. Від-
в'яжі́ть і приведі́ть його́. А коли́ 3
вам хто ска́же: Що ро́бите? – скажі́ть:
Госпо́дь його́ потребу́є, і негайно ві-
дішле́ його́ наза́д сюди́. Пішли́ вони́ 4
і найшли́ осля́, прив'я́зане ко́ло две-
ре́й, на ву́лиці, і відв'яза́ли його́. Де́- 5
які з тих, що там стоя́ли, сказа́ли їм:
Що ро́бите, чому́ відв'я́зуєте осля́?
Ті їм відповіли, як сказа́в Ісу́с, і їх від- 6
пусти́ли. Привели́ вони́ осля́ до Ісу́са, 7
покла́ли на ньо́го свою́ оде́жу, і він
сів на ньо́го. І бага́то-хто стели́ли 8

Понеділок м'ясопусного тижня:
В той час, коли́ Ісус наблизився до Єрусали́му і прийшов

свою́ о́діж на доро́зі, інші ж різали
9 віття на по́лі і стели́ли по доро́зі. Ті,
що йшли попе́реду, і ті, що слідували
ззаду, викли́кували: Оса́нна! Благо-
10 слове́н, хто йде в ім'я́ Госпо́днє! Бла-
гослове́нне гряду́ще ца́рство отця́ на́-
шого Дави́да. Оса́нна на висоті́!
11 **І** він увійшо́в у Єрусали́м, * у храм, Зач. 50
і огля́нув усе́; а що було́ вже пізно,
ви́йшов з дванадцятьма́ у Вита́нію.

Кінець понеділкові.

12 На дру́гий день, коли́ вони́ вихо́дили
13 з Вита́нії, зголоднів він. Поба́чивши
зда́лека смоко́вницю, вкри́ту ли́стям,
приступи́в, чи ча́сом не зна́йде чого́ на
ній, та, підійшо́вши до не́ї, окрі́м ли́-
стя, не найшо́в нічо́го, бо ще не була́
14 пора́ смоко́в. І зверну́вшись до смо-
ко́вниці, промо́вив: Неха́й ніхто́ по-
віки не їсть пло́ду з те́бе! Учні його́

Вівторок 17-го і 32-го тижня:
В той час увійшо́в Ісу́с у Єрусали́м, *

чу́ли це. Прихо́дять вони́ в Єрусали́м 15
і, ввійшо́вши у храм, Ісу́с став виганя́-
ти тих, що продава́ли і купува́ли в
хра́мі; він переки́нув столи́ міня́йлів та
осло́ни тих, що продава́ли голубі́в, і 16
не дозво́лив, щоб хто перено́сив що
че́рез храм. Навча́в він їх і каза́в їм: 17
Хіба́ не напи́сано: Дім мі́й до́мом мо-
ли́тви назве́ться для всіх наро́дів? А
ви з ньо́го зроби́ли пече́ру розбі́йників!
Почу́ли це первосвяще́ники та кни́ж- 18
ники і шука́ли, як би його́ погуби́ти,
але́ боя́лися його́, бо ввесь наро́д
дивува́вся його́ нау́ці. А як наста́в 19
ве́чір, він ви́йшов за мі́сто. Прохо́дивши 20
ж тудо́ю вра́нці, вони́ поба́чили смоко́в-
ницю, всо́хлу від ко́реня. Тоді́ Петро́, 21
згада́вши, ка́же йому́: Учи́телю, ди-
ви́ся, смоко́вниця, що ти прокля́в,
усо́хла. Ісу́с у ві́дповідь сказа́в їм: 22
Зач. 51 * **М**а́йте ві́ру в Бо́га. І́стинно ка- 23

Середа 17-го і 32-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням *

жу́ вам, що хто ска́же цій горі́: Дви-
гни́сь і ки́нься в мо́ре, та не сумніва́-
тиметься у своїм се́рці, але́ віруватиме,
що ста́неться те, що ка́же, бу́де
йому́ так.

Кінець вівтіркові.

24 Тому́ й кажу́ вам: Усе́, чого́ бу́дете
проси́ти у молі́тві, віру́йте, що оде́ржи-
25 те, і бу́де вам так. І колі́ стоїте́ на
молі́тві, проща́йте, як ма́єте щось про́-
ти кого́-не́будь, щоб і Оте́ць ваш, яки́й
на не́бі, прости́в вам прови́ни ва́ші.
26 Колі́ ж ви не прости́те́, і Оте́ць ваш,
що на не́бі, не прости́ть прови́н ва-
ших.

Кінець середі.

27 **І** прийшлі́ знов * у Єрусали́м. І Зач. 52
колі́ він ході́в у хра́мі, підійшлі́ до
ньо́го первосвяще́ники, кни́жники та
28 ста́рші і ка́жуть до ньо́го: Яко́ю
вла́дою чи́ниш це? Хто дав тобі́ вла́ду

Четвер 17-го і 32-го тижня:
В той час прийшо́в Ісу́с *

це роби́ти? Ісу́с відпові́в їм: Спита́ю 29
я вас одну́ річ; да́йте мені́ ві́дповідь, і
я скажу́ вам, яко́ю вла́дою я це чиню́.
Іва́нове хрище́ння було́ з не́ба чи від 30
люде́й? Відпові́жте мені́. Вони́ почали́ 31
міркува́ти між собо́ю і говори́ти: Як
відповімо́: З не́ба, – ска́же: Чому́ ж ви
не пові́рили йому́? А ска́жемо: Від 32
люде́й, – боя́лися наро́ду, бо всі вва-
жа́ли Іва́на за проро́ка. І відпові́ли 33
Ісу́сові: Не зна́ємо. Ісу́с же сказа́в
їм: І я вам не скажу́, яко́ю вла́дою
я це чиню́.

Кінець четверговій.

ГЛАВА 12.

Зач. 53 І поча́в до них промовля́ти у при́т- 1
чах: * Оди́н чолові́к насади́в
виногра́дник, обві́в йо́го му́ром,
ви́довбав виното́ку, збудува́в ба́ш-

П'ятниця 17-го і 32-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

ту, найня́в його́ виногра́дарям і від'ї-
2 хав на чужи́ну. І посла́в він у свій час
до виногра́дарів слугу́, щоб узя́ти у них
свою́ части́ну плоді́в виногра́дних.
3 Вони́ його́ схопи́ли, поби́ли і відосла́ли
4 ні з чим. І знов посла́в до них і́ншого
слугу́, але́ й тому́ поби́ли го́лову і зне-
5 ва́жили. Ще і́ншого посла́в він, та
вони́ того́ вби́ли. Та бага́то і́нших по-
сла́в він, і їх вони́ або́ поби́ли, або́ по-
6 вбива́ли. Мав він єди́ного си́на воз-
лю́бленого, і його́ посла́в до них нао-
ста́нку, ка́жучи: Ма́тимуть поша́ну до
7 мого́ си́на. Та виногра́дарі ті каза́ли
між собо́ю: Це спадкоє́мець, ході́ть,
8 уб'ємо́ його́, і спа́дщина бу́де на́ша. І,
схопи́вши його́, вби́ли і ви́кинули з
9 виногра́дника. Що, о́тже, зро́бить го-
спо́дар виногра́днника? При́йде, ви́гу-
бить виногра́дарів, і виногра́дник від-
10 да́сть і́ншим. Чи ви не чита́ли цього́
Писа́ння: Ка́мінь, яки́й відки́нули бу-
11 дівни́чі, став ка́менем нарі́жним. Го-

спо́дь зроби́в це, і воно́ ди́вне в оча́х
на́ших. І шука́ли його́ пійма́ти, але́ 12
боя́лися наро́ду, бо зрозумі́ли, що він
до них сказа́в ту при́тчу. І зоста́вили
його́ і відійшли́.

Кінець п'ятниці.

Зач 54 Посла́ли до ньо́го * де́кого з фари- 13
се́їв та іродія́н, щоб його́ пійма́ти на
сло́ві. Прийшли́ ті і ка́жуть до ньо́го: 14
Учи́телю, зна́ємо, що ти пра́ведний і
не зважа́єш ні на ко́го: бо не ди́вишся
на лице́ люде́й, лише́ по пра́вді наста-
вля́єш на путь Бо́жу. Ли́чить дава́ти
дани́ну ке́сареві, чи ні? Ма́ємо дава́ти,
чи не дава́ти? Він, зна́ючи ї́хнє лука́в- 15
ство, сказа́в їм: Чого́ мене́ споку-
ша́єте? Принесі́ть мені́ дина́рій, щоб я
ба́чив. Ті принесли́. Він сказа́в їм: 16
Чий це о́браз і на́пис? Ті йому́ відпові́-
ли: Ке́сарів. Тоді́ Ісу́с промо́вив до 17

Понеділок 33-го тижня: Одного разу послали до Ісуса фарисеї і старші юдейські *

них: Відда́йте ке́сареві, що ке́сареве,
а Бо́гові, що Бо́же. І вони́ дивува́лись
йому́.

Кінець понеділкові.

18 Прийшли́ до ньо́го садуке́ї, * які́ Зач. 55
ка́жуть, що нема́ воскресі́ння, і пита́-
19 ють його́, ка́жучи: Учи́телю, Мой-
се́й написа́в нам, що коли́ в ко́го по-
мре́ брат і зоста́вить жі́нку, а діте́й не
зоста́вить, то щоб брат його́ взяв жі́н-
ку і дав пото́мство бра́тові своє́му.
20 Сім браті́в було́. Пе́рший узя́в жі́нку і
21 поме́р, не лиши́вши пото́мства. Узя́в
її дру́гий і поме́р, не лиши́вши пото́м-
22 ства; так са́мо і тре́тій. Нікотри́й із
сімо́х не лиши́в пото́мства. А після
23 всіх поме́рла й жі́нка. При воскресі́н-
ні, вони́, як воскре́снуть, котро́го з них
вона́ бу́де жі́нкою? Бо се́меро ма́ли
24 її за жі́нку. Ісу́с сказа́в їм: Чи не то-

Вівторок 33-го тижня: В той час прийшли́ до
Ісуса садукеї, *

му́ ви помиля́єтеся, що не зна́єте ні
Писа́ння, ні Бо́жої си́ли? Бо, як вос- 25
кре́снуть із ме́ртвих, ні жени́тимуться,
ні вихо́дитимуть за́між, але́ бу́дуть, як
а́нгели на не́бі. А про ме́ртвих, що 26
вони́ воскре́снуть, хіба́ ви не чита́ли в
кни́зі Мойсе́я про кущ, як Бог сказа́в
до нього́: Я – Бог Авраа́ма, Бог Ісаа́ка
і Бог Я́кова. Він – Бог не ме́ртвих, а 27
живи́х. Тому́ ви ве́льми помиля́єтеся.

Кінець вівтірковi.

Зач. 56 **О**ди́н же з кни́жників, що чув їхню 28
супере́чку і ба́чив, * як він їм до́бре
відпові́в, підійшо́в і спита́в його́:
Яка́ пе́рша з усі́х за́повідей? Ісу́с 29
відпові́в: Пе́рша: Слу́хай, Ізра́їлю, Го-
спо́дь, Бог наш – Госпо́дь єди́ний, і бу́- 30
деш люби́ти Го́спода, Бо́га твого́, всім
се́рцем твої́м, усіє́ю душе́ю твоє́ю,
всіє́ю ду́мкою твоє́ю і всіє́ю си́лою

Середа 33-го тижня: Того ча́су оди́н з кни́жників, що чув, як садукеї спереча́лися з Ісусом, побачивши, *

31 твоє́ю. А дру́га: Бу́деш люби́ти бли́ж-
 нього твого́, як себе́ само́го. І́ншої,
32 більшої від цих, за́повіді нема́. І ска-
за́в йому́ кни́жник: До́бре, учи́телю:
ти сказа́в по пра́вді, що він – єди́ний,
33 і що нема́є і́ншого, крім нього́. І
люби́ти його́ всім се́рцем, усі́м ро́зу-
мом та си́лою всіє́ю, і люби́ти бли́ж-
нього, як себе́ само́го – це більш, ніж
34 усі́ всепа́лення та же́ртви. Ісу́с, поба́-
чивши, що той відпові́в розу́мно, ска-
за́в до нього́: Ти недале́ко від Ца́р-
ства Бо́жого. І ніхто́ не смів бі́льше
35 його́ пита́ти. Заговори́в тоді́ Ісу́с і ка-
за́в, навча́ючи у хра́мі: Як то воно́
кни́жники ка́жуть, що Христо́с – син
36 Дави́дів? Адже́ ж Дави́д сам промо́вив
був Святи́м Ду́хом: Сказа́в Госпо́дь
Го́сподеві моє́му: Сиди́ право́руч ме́не,
до́ки не покладу́ ворогі́в твоі́х підні́ж-
37 ком ніг твої́х. Сам Дави́д зве його́ Го́-
сподом; як же тоді́ він – його́ син? І
бага́то люде́й слу́хали його́ ра́до.

Кінець середі.

Зач. 57

І він говори́в у своі́м навча́нні: * 38
Остеріга́йтесь кни́жників, що лю-
блять ході́ти собі́ у до́вгих ша́тах, ві-
та́ння на майда́нах, пе́рші си́дження у 39
синаго́гах, пе́рші місця́ на бенке́тах,
що з'їда́ють домі́ вдови́ць і до́вго мо́- 40
ляться на по́каз. Воні́ ма́тимуть тяж-
ки́й за́суд. І, сі́вши про́ти скарбо́ні, ди- 41
ви́вся, як наро́д ки́дав гро́ші у скарбо́-
ню. Чима́ло замо́жних ки́дали бага́то.
І ось прийшла́ одна́ вдови́ця і вки́нула 42
дві ле́пти, то́бто кодра́нт. Прикли́- 43
кавши своі́х у́чнів, сказа́в ім: Іс-
тинно кажу́ вам, що та вбо́га вдови́ця
ки́нула більш від усі́х, які́ ки́дали у
скарбо́ню. Усі́ бо ки́дали зо свого́ за́й- 44
вого, вона́ ж зо свого́ убо́зтва вки́нула
все, що ма́ла, уве́сь свій прожи́ток.

Кінець четверговi.

Четвер 33-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням:

ГЛАВА 13.

1 І як вихо́див * із хра́му, ка́же йому́ Зач. 58
оди́н з його́ у́чнів: Учи́телю,
2 глянь, яке́ камі́ння, яка́ будí́вля! Ісу́с
сказа́в до ньо́го: Ба́чиш оці́ вели́кі
будí́влі? Ка́мінь на ка́мені не ли́шить-
3 ся тут, яко́го б не переверну́ли. Як
він сиді́в на Олйвній горі́, про́ти хра́-
му, Петро́, Я́ків, Іва́н та Андрі́й спи-
4 та́ли його́ на самоті́: Скажи́ нам, ко-
ли́ це бу́де і яки́й бу́де знак, коли́ все
5 те ма́є сповни́тися? Тоді́ Ісу́с поча́в до
них промовля́ти: Уважа́йте, щоб ні-
6 хто́ не обману́в вас. Бага́то при́йде під
мої́м ім'я́м і каза́тимуть вам: Це я! – і
7 багатьо́х зведу́ть. Коли́ почу́єте про
ві́йни та воє́нні чутки́, не триво́жтесь,
бо це му́сить ста́тися, та це ще не кі-
8 не́ць. Наро́д бо на наро́д повста́не, і

П'ятниця 33-го тижня: В той час, як вихо́див Ісус *

ца́рство на ца́рство. По рі́зних місця́х
бу́дуть землетру́си, бу́де голодне́ча.
Це поча́ток го́ря.

Кінець п'ятниці.

Зач. 59 **В**важа́йте * на се́бе сами́х: вас ви́- 9
дадуть на суди́, би́тимуть по синаго́-
гах, ста́витимуть пе́ред прави́телями
та царя́ми ра́ди ме́не – їм на свідо́цтво.
Тре́ба, щоб Єва́нгеліє пропові́дувалось 10
спе́ршу всім наро́дам. І коли́ вести́- 11
муть вас, щоб ви́дати, не клопочі́ться,
що бу́дете говори́ти, лише́ кажі́ть те,
що да́сться вам у ту годи́ну; не ви бо
говори́тимете, а Дух Святи́й. Брат ви́- 12
дасть на смерть бра́та, ба́тько – ди-
ти́ну. Ді́ти повста́нуть на батькі́в і
смерть їм заподі́ють. І нена́видітимуть 13
вас усі́ за моє́ ім'я́. Та хто ви́тримає
до кінця́ – той спасе́ться.

Кінець понеділкові.

Понеділок 34-го тижня: *
Сказав Господь своїм учням: Вважайте *

14 **А** як * поба́чите мерзо́ту запусті́ння, Зач. 60
що наста́не там, де їй не слід бу́ти, –
хто чита́є, хай розумі́є! – тоді́ ті, що в
15 Юде́ї, неха́й утіка́ють у го́ри; хто на
покрі́влі, неха́й уни́з не схо́дить і не
вхо́дить до ха́ти, щоб узя́ти що із не́ї;
16 а хто у по́лі, неха́й не верта́ється на-
17 за́д узя́ти оде́жу. Го́ре вагі́тним і тим,
що годува́тимуть грудьми́ у той час.
18 Молі́ться, щоб це не ста́лося зимо́ю.
19 Бо дні ті бу́дуть таки́м ли́хом, яко́го
не було́ від поча́тку сві́ту, яки́й Бог
сотвори́в, аж пони́ні, і ніко́ли бі́льше
20 не бу́де. І якби́ Госпо́дь не вкороти́в
тих днів, ніхто́ б не врятува́вся; але́ зара́-
ди ви́браних, яки́х ви́брав, він укоро́-
21 тить ті дні. І коли́ вам тоді́ хто ска́-
же: Ось тут Христо́с! Глянь, он там
22 він! – не ві́рте. Поста́нуть бо неправ-
ди́ві месі́ї та лжепроро́ки і чини́тимуть

Вівторок 34-го тижня:
Сказав Господь своїм учням: Коли́

знаки́ та чуда́, щоб, як мо́жна, одури́-
ти ви́браних. Ви ж уважа́йте. Я сказа́в 23
вам усе́ напере́д.

Кінець вівтірковії.

Зач. 61 **З**а тих днів, * після то́го го́ря, со́н- 24
це затьми́ться, мі́сяць не да́сть свого́
сві́тла, зо́рі спаду́ть з не́ба, і си́ли не- 25
бе́сні захита́ються. І тоді́ поба́чать Си́- 26
на Чолові́чого, що йти́ме на хма́рах з
вели́кою си́лою і сла́вою. Тоді́ він по- 27
шле́ а́нгелів і збере́ своі́х ви́браних із
чотирьо́х вітрі́в, від кра́ю землі́ до
кра́ю не́ба. Від смоко́вниці навчі́ться 28
при́тчі: коли́ ві́ття її́ стає́ м'яки́м і пу-
ска́є ли́стя, зна́єте, що лі́то бли́зько.
Так і ви, коли́ поба́чите, що це ді́- 29
ється, зна́йте, що він бли́зько, при две́-
рях. І́стинно кажу́ вам: Не мине́ цей 30
рід, до́ки усе́ це не збу́деться.

Середа 34-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: *

31 * Не́бо і земля́ про́йдуть, слова́ ж Зач. 62
мої́ не про́йдуть.

Кінець середі.

32 Про день же той чи годи́ну, ніхто́
не зна́є: ні а́нгели на не́бі, ні Син, тіль-
33 ки Оте́ць. Глядіть, чува́йте, не зна́є-
34 те бо, коли́ наста́не той час. І воно́ так,
як чолові́к, що, від'їжджа́ючи, зо-
ста́вив свій дім, дав слу́гам свої́м вла́ду
і ко́жному робо́ту, і велі́в воротаре́ві
35 пильнува́ти. Так пильну́йте й ви, бо
не зна́єте, колй прййде пан до́му: уве́-
чорі, чи опі́вночі, чи як запі́є пі́вень,
36 чи вра́нці, щоб, коли́ ве́рнеться не-
37 сподівано, не заста́в вас у сні. А що
вам кажу́, кажу́ всім: Чува́йте!

Четвер 34-го тижня:
Сказав Госпо́дь свої́м учням:

ГЛАВА 14.

Два дні ж по то́му ма́ла бу́ти Па́сха 1
й Опрі́сноки, і первосвяще́ники
та кни́жники шука́ли, як би його схо-
пи́ти пі́дступом і вби́ти, та каза́ли: 2
Ті́льки не під час свя́та, щоб не було́
ро́зруху в наро́ді.

Кінець четверговї.

Зач. 63 Колú був він * у Вита́нії, в до́мі 3
Си́мона прокаже́ного, як був за столо́м,
підійшла́ жі́нка з алябáстровою посу́-
динкою щи́рого дорогоці́нного на́рду
і, розби́вши посу́динку, ви́лила йому́
на го́лову. Де́які обу́рилися і говори́ли 4
між собо́ю: Наві́що така́ втра́та ми́ра!
Таж його́ мо́жна було́ прода́ти більш, 5
ніж за три́ста дина́ріїв, і гро́ші да́ти
бі́дним. І вони́ ре́мствували на не́ї.
Але́ Ісу́с сказа́в: Лиші́ть її. Чого́ ї́ї 6

П'ятниця 34-го тижня: Того́ часу, як Ісус був *

непокоїте? Вона́ зроби́ла для ме́не
7 до́брий учи́нок. Бі́дних бо ви за́вжди
ма́єте з собо́ю і, коли́ захо́чете, мо́же-
те їм добро́ чини́ти; мене́ ж не за́в-
8 жди ма́єте. Що могла́, те зроби́ла; во-
на́ заздалегі́дь намасти́ла моє́ ті́ло на
9 по́хорон. І́стинно кажу́ вам: По ці́лім
сві́ті, скрізь, де ті́льки бу́де пропові́-
дуватись це Єва́нгеліє, оповіда́тимуть
і те, що вона́ зроби́ла, на па́м'ятку
про не́ї.

Кінець п'ятниці.

10 * Ю́да Іскаріо́тський, оди́н з два- Зач. 64
надцятьо́х, пішо́в до первосвяще́ників,
11 щоб його́ ви́дати їм. Почу́вши це, во-
ни́ зраді́ли і обіця́ли да́ти йому́ гро́ші.
І він шука́в, як би його́ ви́дати у спри-
12 ятливий час. Пе́ршого дня Опрі́сноків,
коли́ же́ртвували Па́сху, ка́жуть до
ньо́го у́чні: Де хо́чеш, щоб ми йшли

і приготували тобі їсти Пасху? Тоді 13
він послав двох із своїх учнів і сказав
їм: Ідіть у місто; і стріне вас чоловік,
що нестиме жбан води; ідіть лишень
за ним, і, куди він увійде, скажіть 14
господареві дому: Учитель питає, де
моя світлиця, в якій я міг би їсти з мо-
їми учнями Пасху? І він вам покаже 15
велику світлицю, вистелену килимами
та готову. Там приготуйте нам. Учні 16
пішли, прибули до міста і найшли, як
він сказав їм, і приготували Пасху.
Якже настав вечір, приходить він з 17
дванадцятьма. І коли вони сиділи за 18
столом та їли, Ісус промовив: Істин-
но кажу вам, один з вас, що їсть зі
мною, зрадить мене. Вони засмути- 19
лись, і один по одному почали його пи-
тати: Чи це я? Він відповів їм: Один 20
з дванадцятьох, що вмачає зі мною
руку в миску. Син Чоловічий іде, як 21
написано про нього, але горе тому
чоловікові, що зрадить Сина Чолові-

чого. Кра́ще було́ б не роди́тись чоло-
22 ві́кові тому́! І коли́ вони́ ї́ли, Ісу́с узя́в
хліб, благослови́в, розломи́в і дав їм,
23 ка́жучи: Бері́ть, це моє́ ті́ло. По́тім
узя́в ча́шу, возда́в хвалу́, дав їм, і пи-
24 ли́ з не́ї всі. І сказа́в їм: Це моя́ кров
заві́ту, що пролива́ється за багатьо́х.
25 І́стинно кажу́ вам, що не пи́тиму біль-
ше від пло́ду виногра́ду аж по той день,
як бу́ду його́ пи́ти нови́м у Ца́рстві
26 Бо́жім. І, проспіва́вши хвалу́, ви́йшли
27 на Оли́вну го́ру. Сказа́в їм Ісу́с: Усі́
ви споку́ситеся, бо напи́сано: Вда́рю
28 па́стиря, і ві́вці розбіжа́ться. Та по
мої́м воскресі́нні ви́переджу вас у Га-
29 лиле́ї. Петро́ сказа́в до нього́: Хоч і
30 всі споку́сяться, та не я! Відпові́в йо-
му́ Ісу́с: І́стинно кажу́ тобі́, що ти
сього́дні, ціє́ї ж но́чі, за́ки пі́вень
заспіва́є двічі, три́чі мене́ відрече́шся.
31 Та він ще бі́льше тверди́в: Хоч би
мені́ прийшло́ся з тобо́ю і вме́рти, не
відречу́ся тебе́! І всі говори́ли так са-

мо. Прийшли́ вони́ на мі́сце, що зве́ть- 32
ся Гетсима́нія, і він сказа́в свої́м у́ч-
ням: Поси́дьте тут, по́ки я помолю́-
ся. І взяв зі собо́ю Петра́, Якова та 33
Іва́на, і його́ став огорта́ти жах і три-
во́га. По́тім сказа́в до них: Душа́ моя́ 34
смутна́ аж до сме́рти. Лиші́ться тут і
чува́йте. Пройшо́вши тро́хи да́лі, він 35
припа́в до землі́ і поча́в моли́тися,
щоб, якщо́ можли́во, мину́ла його́ ця
годи́на. І мо́вив: А́вва-О́тче, усе́ то- 36
бі́ можли́ве: віддали́ від ме́не цю ча́шу!
Та не, що я хо́чу, але́ що ти. І прихо́- 37
дить, і знахо́дить їх у сні, і ка́же до
Петра́: Си́моне, ти спиш? Не міг ти
чува́ти ні однієї годи́ни? Чува́йте, мо- 38
лі́ться, щоб не ввійти́ в споку́су. Дух
бо бадьо́рий, але́ ті́ло кво́ле. І, зно́ву 39
відійшо́вши, моли́вся та говори́в те са́-
ме сло́во. І, верну́вшися, зно́ву знай- 40
шо́в їх у сні, о́чі бо в них були́ отя-
жі́лі, і вони́ не зна́ли, що йому́ відпо-

41 ві́сти. Верну́вся він утре́тє і ка́же їм:
Усе́ ще спите́ і спочива́єте? Го́ді.
Прийшла́ годи́на: ось Син Чолові́чий
42 бу́де ви́даний у ру́ки грі́шникам. Уста-
ва́йте, ході́мо! Зра́дник мій ось набли́-
зився.

Кінець вівтірко́ві.

43 І відра́зу, коли́ він ще говори́в, * Зач. 65
прибу́в Юда, оди́н з дванадцятьо́х, і з
ним юрба́ з меча́ми та кия́ми, від пер-
восвяще́ників, кни́жників і ста́рших.
44 Його́ зра́дник дав був їм знак, ка́жучи:
Кого́ поцілу́ю, то він: візьмі́ть його́
45 і веді́ть під до́брою сторо́жею. І, при-
йшо́вши, за́раз приступи́в до Ісу́са і
ка́же: Учи́телю! І поцілува́в його́.
46 Вони́ ж накла́ли на ньо́го ру́ки і схо-
47 пи́ли його́. Оди́н із тих, що були́ там,
ви́тягнув меч, вда́рив слугу́ перво-

Середа м’ясопусного тижня:
В той час, як Ісус говори́в учням своїм, *

священика і відтяв йому вухо. Ісус, 48
звернувшись до них, сказав їм: Немов
на розбійника ви вийшли з мечами
та киями, щоб мене піймати. Щодня 49
був я між вами, навчаючи у храмі,
і ви мене не схопили. Та це – щоб збу-
лося Писання. Тоді всі, лишивши йо- 50
го, втекли. Якийсь же юнак, загорне- 51
ний в одне лиш покривало, ішов за
ним. Його схопили, і він, покинувши 52
покривало, втік від них нагий. Повели 53
Ісуса до первосвященика; і зібрались
усі первосвященики, старші та книжни-
ки. Петро ж ішов слідом за ним зда- 54
лека аж усередину до двору первосвя-
щеника і, сівши з слугами, грівся при
вогні. Первосвященики і вся рада шу- 55
кали свідчення на Ісуса, щоб його
вбити, та не знаходили. Багато бо 56
свідчило неправдиво проти нього,
але свідчення їхні не були згідні. Та 57
деякі, підвівшись, так свідчили проти
нього ложно: Ми чули, як він говорив: 58

Зруйную храм цей рукотворний і за
три дні збудую інший, нерукотворний.
59 Але й ці свідчення не були між собою
60 згідні. Тоді первосвященик, вставши
посередині, спитав Ісуса: Не відпо-
відаєш нічого, що оці свідчать проти
61 тебе? Та він мовчав і нічого не відпо-
відав. Знову спитав його первосвяще-
ник і каже йому: Чи ти є Христос,
62 Син Благословенного? Ісус відповів:
Я є; і побачите Сина Чоловічого, що
сидітиме праворуч Всемогутнього та
63 йтиме на хмарах небесних. Тоді пер-
восвященик роздер на собі одежу і
64 каже: Навіщо нам іще свідків? Ви
чули богохульство! Як вам здається?
І всі вони присудили, що він винен
65 смерти. Деякі стали плювати на нього,
го, закривати йому лице і бити його
по щоках та казали йому: Проро-
куй! Слуги також били його по що-
66 ках. Коли Петро був внизу на подві-
р'ї, приходить одна з служниць пер-

восвящéника і, побáчивши Петрá, що 67
грівся, подивилась на ньóго і кáже:
І ти був з Ісýсом Назарянйном. Та він 68
відрíкся, кáжучи: Не знáю й не розу-
мію, що ти кáжеш. І він вийшов на
передвір'я. Тут заспівáв півень. Служ- 69
ниця, побáчивши йогó знóву, почалá
говорйти тим, що там стоя́ли: Цей
із них. Та він відрíкся знóву. І трóхи 70
згóдом ті, що там стоя́ли, сказáли до
Петрá: Ти спрáвді з них, бо ти гали-
лéянин. Тоді він став кля́стися й божи- 71
тися, кáжучи: Не знáю цьогó чоло-
віка, про якóго говóрите. І зáраз же 72
удрýге заспівáв півень. І згадáв Петрó
слóво, що Ісýс був промóвив до ньóго:
Пéрше, ніж півень заспівáє двічі, три-
чі менé відречéшся. Та й заридáв
гірко.

ГЛАВА 15.

1 Зараз же вра́нці * первосвяще́ники Зач 66
вчини́ли нара́ду із ста́ршими та
кни́жниками – уве́сь синедріо́н. Зв’я-
за́вши Ісу́са, вони́ повели́ і ви́дали йо-
го́ Пила́тові.

Кінець середі.

2 Пила́т спита́в його́: Ти – цар юде́й-
ський? Він у ві́дповідь ка́же йому́:
3 Ти ка́жеш. Первосвяще́ники обвину-
4 ва́чували його́ бага́то. І зно́ву спита́в
його́ Пила́т, ка́жучи: Не відповіда́єш
нічо́го? Диви́сь, скі́льки тебе́ обвину-
5 ва́чують. Та Ісу́с нічо́го бі́льше не від-
6 повіда́в, і Пила́т дивува́вся. На свя́то
Па́схи він відпуска́в їм одного́ в’я́зня,
7 яко́го вони́ проси́ли. А був оди́н, що
зва́вся Вара́вва, ув’я́знений з бунтівни-
ка́ми, які́ під час бу́нту вчини́ли були́

вби́вство. І наро́д, підійшо́вши, поча́в 8
проси́ти про те, що він роби́в їм за
зви́чаєм. Піла́т відпові́в їм, ка́жучи: 9
Хо́чете, щоб я вам відпусти́в царя́
юде́йського? Знав бо, що первосвяще́- 10
ники ви́дали його́ зі за́здрощів. Перво- 11
свяще́ники ж підбу́рили наро́д, щоб
він відпусти́в їм ра́дше Вара́вву. Піла́т 12
зно́ву заговори́в і сказа́в до них: Що
мені́ роби́ти з тим, яко́го ви звете́ ца-
ре́м юде́йським? Ті зно́ву закрича́ли: 13
Розпни́ його́! Піла́т сказа́в до них: 14
Яке́ зло вчини́в він? Та вони́ ще гі́рше
крича́ли: Розпни́ його́! Тоді́ Піла́т, 15
бажа́ючи догоди́ти юрбі́, відпусти́в їм
Вара́вву, Ісу́са ж велі́в бичува́ти і ви́дав
на розп'я́ття.

Кінець четверговi.

Зач. 67 **В**ояки́ повели́ його́ * в сере́дину дво- 16
ру, то́бто у прето́рію, і скли́кали всю

Євангеліє 6-те святих страстей, не переступаючи:
В той час вояки́ повели́ Ісуса *
Це ж і на 3-му Часі, не переступаючи, і ризі
Господній на Літургії.

17 чоту́. Вони́ вдягли́ його́ в багряни́цю
і, сплі́вши віне́ць із терни́ни, покла́ли
18 на ньо́го, і почали́ його́ віта́ти: Ра́-
19 дуйся, ца́рю юде́йський! І би́ли його́
трости́ною по голові́, плюва́ли на ньо́-
го і, па́даючи на колі́на, кла́нялись йо-
20 му́. Коли́ над ним наглуми́лися, зняли́
з ньо́го багряни́цю і одягну́ли його́ в
його́ оде́жу. Опі́сля ж повели́ його́ на
21 розп'я́ття. І заста́вили одного́ з прохо́-
жих, Си́мона Кирине́я, ба́тька Оле-
кса́ндра та Ру́фа, що верта́вся з по́ля,
нести́ його́ хрест.
22 І привели́ його́ * на мі́сце Голго́ту, Зач. 68
що зна́чить Че́реп-мі́сце,

Переступи п'ятниці.

23 І дали́ йому́ пи́ти вина́, змі́шаного з
24 мі́ррою, але́ віп не прийня́в. Тоді́ роз-
п'яли́ його́ і поділи́лись його́ оде́жею,
ки́нувши на не́ї же́реб, хто що ві́зьме.

Читай п'ятниці:

П'ятниця м'ясопусного тижня: В той час вояки́, взя́вши Ісуса, повели́ його *

Була́ ж тре́тя годи́на, коли́ розп'яли́ 25
його́.

Переступи знову п'ятниці.

Був тако́ж на́пис, за що його́ було́ 26
засу́джено, на яко́му стоя́ло: Цар
юде́йський. І розп'яли́ з ним двох роз- 27
бі́йників, одного́ право́руч, дру́гого
ліво́руч нього. Тоді́ збуло́сь Писа́ння, 28
що ка́же: До беззако́нних зарахо́вано
його́. Прохо́жі хули́ли його́ і, кива́ючи 29
го́ловами, промовля́ли: Овва́! Ти, що
руйну́єш храм і в три дні знов його́ бу-
ду́єш, спаси́ се́бе, зійди́ з хреста́! Так 30-31
са́мо й первосвяще́ники ра́зом з кни́ж-
никами, глузу́ючи, говори́ли між со-
бо́ю: І́нших спаса́в, себе́ ж спасти́ не
мо́же! Христо́с, цар Ізра́їля, хай зі́йде 32
тепе́р із хреста́, щоб ми поба́чили і
уві́рували.

Кінець 6-му страсному Євангелію і ризі Господній.

І ті, що були́ з ним розп'я́ті, знева-
жа́ли його́.

Читай п'ятниці:

33 А як настáла шóста годи́на, тéмрява
наступи́ла по всій землí аж до дев'я́-
34 тої годи́ни. О дев'я́тій же годи́ні Ісýс
скри́кнув си́льним гóлосом: Елоí, Елоí,
ламá савахтáні? (що означáє у перéкла-
ді: Бóже мій, Бóже мій! Чомý поки́-
35 нув ти менé?). Дéякі з тих, що там
стоя́ли, почýвши те, казáли: Он,
36 Іллю́ кли́че! Побіг оди́н і, намочи́вши
гýбку óцтом та настроми́вши на тро-
сти́ну, дав йомý пи́ти, кáжучи: Че-
кáйте, побáчимо, чи при́йде Ілля́ йо-
37 гó зня́ти! Ісýс же, скри́кнувши си́льним
38 гóлосом, віддáв дýха. Тоді́ завíса в
хрáмі роздéрлася надвóє, звéрху аж
39 донúзу. Сóтник, що стоя́в прóти ньóго,
бáчачи, що так віддáв дýха, сказáв:
Чоловíк цей спрáвді був Син Бóжий.
40 Були́ там і жінки́, що диви́лися здáле-
ка. Між ни́ми булá Марíя Магдали́на,
Марíя, мáти Якова Молóдшого та Йó-
41 сифа, і Саломíя, що слідóм за ним хо-

ди́ли і йому́ услуго́вували, як був він
у Галиле́ї, та й бага́то і́нших, що з ним
булú прийшлú в Єрусали́м.

Кінець п'ятниці м'ясопусній, і 3-му Часові.

Колú наста́в уже́ ве́чір, тому́ що то 42
була́ п'я́тниця, то́бто пе́ред субо́тою,
Зач. 69 * Йо́сиф з Аримате́ї, пова́жний ра́д- 43
ник, що й сам очі́кував Ца́рства Бо́-
жого, прибу́в і, смілúво ввійшо́вши до
Пила́та, попросúв ті́ло Ісу́са. Пила́т 44
здивува́вся, що вже вмер; і, приклúкав-
ши со́тника, спита́в його́, чи вже по-
ме́р. Дові́давшись від со́тника, що так, 45
він вúдав Йо́сифові ті́ло; тоді́ Йо́сиф, 46
купúвши полотно́, зняв його́, обгор-
ну́в полотно́м і покла́в у гро́бі, що
був вúсічений у ске́лі. По́тім прикотúв
ка́мінь до вхо́ду гро́бу; Марі́я ж Маг- 47
далúна й Марі́я, ма́ти Йо́сифа, дивú-
лись, де його́ покла́ли.

Кінець 10-му страсному Євангелію.

Євангеліє 10-те святих страстей: В той час *
Це ж і в неділю 3-тю після Пасхи, мироносицям.

ГЛАВА 16.

1 Я кже́ мину́ла * субо́та, Марі́я Маг- Зач.
дали́на, Марі́я, ма́ти Я́кова, та 70
Саломі́я купи́ли па́хощів, щоб піти́
2 та намасти́ти Ісу́са. Ра́но-вра́нці, пе́р-
шого дня ти́жня, прийшли́ вони́ до
3 гро́бу, як схо́дило со́нце, і говори́ли
між собо́ю: Хто нам відко́тить ка́-
4 мінь від вхо́ду до гро́бу? Але́, гля́нув-
ши, поба́чили, що ка́мінь був відва́-
5 лений, був бо ду́же вели́кий. Увійшо́в-
ши до гро́бу, поба́чили юнака́, що
сиді́в право́руч, одя́гнений у бі́лу оде́-
6 жу, і зляка́лись. Він до них промо́вив:
Не бі́йтеся! Ви шука́єте Ісу́са Наза-
ряни́на, розп'я́того. Він воскре́с, йо-
го́ нема́ тут. Ось мі́сце, де його́ були́
7 покла́ли. Та ви йді́ть, скажі́ть його́ у́ч-
ням та Петро́ві, що він ви́передить вас

Євангеліє 2-ге воскресне: В той час, як мину́ла *

у Галилеї: там його побачите, як він
сказав вам. І вони, вийшовши, побіг- 8
ли геть від гробу, бо страх і трепет
огорнув їх, і нікому нічого не казали,
бо боялися.

Кінець 2-му воскресному, і мироносицям.

Зач. 71 **К**оли Ісус воскрес * уранці першого 9
дня тижня, найперше з'явився Марії
Магдалині, з якої вигнав був сім бісів.
Вона пішла і повідомила тих, що були 10
з ним і що сумували і плакали. Вони, 11
почувши, що він живий та що вона його
го бачила, не йняли віри. Після цьо- 12
го з'явився в іншім вигляді двом з них,
що були в дорозі і йшли на село. І ці, 13
вернувшися, сповістили інших, але і
їм не йняли віри. Нарешті, з'явився 14
він також і одинадцятьом, коли вони
були за столом, і докоряв їм за їх не-

Євангеліє 3-тє воскресне: В той час, коли воскрес Ісус
Це і на Утрені Вознесення Христового.

вíрство та заскорýзлість сéрця, що не
повíрили тим, якí бáчили йогó воскрéс-
15 лого з мéртвих. І сказáв їм: Ідíть по
всьомý свíту і проповíдуйте Євáнгеліє
16 вся́кому сотворíнню. Хто увíрує і охри-
сти́ться, той бýде спасéнний; а хто
17 не увíрує, той бýде осýджений. І ось
знáки, що бýдуть супровóдити тих,
якí увíрують: ім'я́м моїм виганя́ти-
муть бісíв, говори́тимуть нови́ми мó-
18 вами; брáтимуть гадю́к рукáми і, хоч
би ви́пили що смертéльне, не пошкó-
дить їм; на хвóрих клáстимуть рýки,
19 і їм стáне дóбре. Госпóдь же Ісýс,
промóвивши до них так, вознíсся на
20 нéбо і возсíв правóруч Бóга. А вони́
пішли́ і проповíдували всю́ди, і Гос-
пóдь помагáв їм та ствéрджував слó-
во чудесáми, якí йогó супровóдили.
Амíнь.

Кінець 3-му воскресному Євангелію і Вознесенню.
Кінець святого Євангелія від Марка. Має в собі 16 глав
і 71 церковне зачало.

ВІД ЛУКИ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Передмова 1-4; зачаття і народження Івана Христителя 5-25; 57-80; Благовіщення 26-38; Марія у Єлисавети 39-56.

Глава 2

Різдво Ісуса Христа 1-7; поклін пастирів 8-21; жертвування Ісуса у храмі 22-40; Ісус у святині 41-52.

Глава 3

Іван проповідує 1-20; хрищення Ісуса 21-22; родовід Ісуса Христа 23-38.

Глава 4

Диявол спокушає Ісуса 1-13; Ісус у Назареті 14-30; Ісус виганяє бісів у Капернаумі і оздоровлює тещу Петра 31-44.

Глава 5

Перше покликання учнів 1-11; оздоровлення прокаженого 12-16; оздоровлення розслабленого 17-26; покликання Матея 27-39.

Глава 6

Учні зривають колосся 1-5; оздоровлення сухорукого 6-11; вибір апостолів 12-16; нагірна проповідь 17-49.

Глава 7

Оздоровлення слуги сотника 1-10; воскресіння юнака з Наїну 11-23; Ісус про Івана 24-35; грішниця помазує Ісуса 36-50.

Глава 8

Притча про сіяча 1-21; утихомирення бурі 22-25; біси входять у безроги 26-39; оздоровлення кровоточивої та воскресіння дочки Яіра 40-56.

Глава 9

Ісус висилає апостолів 1-6; Ірод хоче бачити Ісуса 7-9; помноження хлібів 10-17; Петро визнає, що Ісус – це Христос 18-22; про самозречення та хрест 23-27; Переображення 28-36; оздоровлення сновиди 37-45; суперечка між апостолами 46-50; самаряни не приймають Христа 51-62.

Глава 10

Ісус висилає учнів 1-16; учні повертаються 17-24; добрий самарянин 25-37; Марта й Марія 38-42.

Глава 11

Христос навчає молитися 1-13; вигнання бісів 14-28; засуд розпусного роду 29-36; картання фарисеїв 37-54.

Глава 12

Пересторога супроти навчання фарисеїв 1-3; кого треба боятися 4-12; про дочасні блага 13-34; притча про вірного слугу 35-48; Ісус приносить розподіл 49-59.

Глава 13

Ісус закликає до покаяння 1-5; притча про смоковницю 6-9; Ісус оздоровляє в суботу 10-17; зерно гірчичне і закваска 18-21; вузька брама 22-30; Ірод хоче вбити Христа 31-35.

Глава 14

Оздоровлення хворого на водянку 1-6; про покору 7-14; притча про запрошених на весілля 15-24; потреба самозречення 25-35.

Глава 15

Заблукана вівця 1-7; загублена драхма 8-10; про блудного сина 11-32.

Глава 16

Несправедливий управитель 1-8; про неможливість служити двом панам 9-18; багач та Лазар 19-31.

Глава 17

Чотири попередження 1-10; оздоровлення десятьох прокажених 11-19; прихід Божого Царства 20-37.

Глава 18

Притча про суддю та вдовицю 1-8; фарисей та митар 9-14; благословення дітей 15-17; багатий юнак 18-30; Ісус прорікає свої муки 31-34; оздоровлення сліпого 35-43.

Глава 19

Ісус у Закхея 1-10; притча про міни 11-28; в’їзд у Єрусалим 29-40; Ісус плаче над Єрусалимом 41-44; вигнання торгівців із храму 45-48.

Глава 20

Ісус не бажає відповідати книжникам 1-8; притча про виноградник 9-19; про данину кесареві 20-26; садукеї та воскресіння 27-40; Христос – син Давида 41-47.

Глава 21

Дві вдовині лепти 1-4; про зруйнування храму 5-19; про знищення Єрусалиму 20-38.

Глава 22

Тайна Вечеря 1-23; суперечка між апостолами 24-38; на Оливній горі 39-46; схоплення Ісуса 47-53; відречення Петра 54-62; Христос відкриває себе як Сина Божого 63-71.

Глава 23

Ісус перед Пилатом 1-7; перед Іродом 8-12; Ісус чи Варавва? 13-19; засуд Ісусові 20-25; Симон Киреней 26-32; розп'яття 33-43; смерть та похорони 44-56.

Глава 24

Жінки та Петро при гробі 1-12; по дорозі до Емаусу 13-35; Ісус з'являється апостолам 36-49; Вознесіння 50-53.

ВІД ЛУКИ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 Тому́ що * бага́то-хто бра́вся скла- Зач. 1
сти оповіда́ння про ре́чі, які́ ста-
2 лися між на́ми, як нам передали́ ті, що
були́ від поча́тку нао́чними сві́дками і
3 слу́гами сло́ва, ріши́в і я, розві́давшись
про все докла́дно від поча́тку, написа́ти
тобі́ за поря́дком, високодосто́йний
4 Тео́філе, щоб ти мав то́чне знання́
нау́ки, яку́ ти прийня́в.

Різдво святого пророка предтечі і Христителя Івана,
на Літургії: Тому́ що *

Зач. 2

Був за часі́в * І́рода, царя́ юде́йсько- 5
го, оди́н свяще́ник, на ім'я́ Заха́рія, з
че́рги Аві́ї, та його́ жі́нка з до́чок Аа-
ро́на, на ім'я́ Єлисаве́та. Були́ вони́ 6
обо́є пра́ведні пе́ред Бо́гом і вико́ну-
вали всі за́повіді та нака́зи Госпо́дні
бездога́нно. Але́ вони́ були́ безді́тні, бо 7
Єлисаве́та була́ неплі́дна, і обо́є були́
похи́лі ві́ком. Ось одного́ ра́зу, колй 8
Заха́рія за поря́дком своє́ї че́рги слу-
жи́в пе́ред Бо́гом, згі́дно з зви́чаєм 9
свяще́ничої слу́жби, ви́пав на нього́
же́реб увійти́ у храм Госпо́дній і кади́ти.
А вся си́ла наро́ду під час каді́ння мо- 10
ли́лася надво́рі. Тоді́ з'яви́вся йому́ 11
а́нгел Госпо́дній, сто́ячи право́руч ка-
ди́льного жерто́вника. Заха́рія, поба́- 12
чивши його́, стриво́жився, і страх на-
па́в на нього́. А́нгел сказа́в до нього́: 13
Не бі́йся, Заха́ріє, бо твоя́ моли́тва

23 вересня, на зачаття Івана Хрестителя:
В той час був за часів *

вислухана; жінка твоя Єлисавета по-
родить тобі сина, і ти даси йому ім'я
14 Іван. Він буде тобі на радість і веселість,
і багато радітимуть з його народжен-
15 ня, бо він буде великий в очах Господ-
ніх; не питиме він вина, ні напою
16 п'янкого, і наповниться Духом Святим
вже з лона матері своєї, і багато синів
Ізраїля наверне до Господа, їхнього
17 Бога. Сам він ітиме перед ним з духом
та силою Іллі, щоб навернути серця
батьків до дітей і неслухняних – до му-
дрости праведних, щоб приготувати
18 Господеві народ достойний. Захарія
сказав до ангела: По чому знатиму
це? Я бо старий і жінка моя на схилі
19 віку свого. Ангел озвавсь до нього:
Я Гавриїл, що стою перед Богом; ме-
не послано говорити з тобою та при-
20 нести тобі цю благовість. Ось замовк-
неш і не зможеш говорити аж до
дня, коли це здійсниться, за те, що ти

не повірив слова́м мої́м, які́ збу́дуться
сво́го ча́су. Лю́ди чека́ли Заха́рії і ди- 21
вува́лись, що він так забари́вся у хра́мі.
Коли́ він ви́йшов, не міг до них гово- 22
ри́ти, і вони́ зрозумі́ли, що він ба́чив
виді́ння у хра́мі. Він же дава́в їм знаки́,
і зоста́вся німи́й. І як скінчи́лися дні 23
його́ слу́жби, він верну́вся до сво́го до́му.

Зач. 3 **П**і́сля тих днів зачала́ Єлисаве́та, йо- 24
го́ жі́нка, * і таї́лася п'ять мі́сяців, ка-
жучи: Так учини́в мені́ Госпо́дь у ці 25
дні, коли́ зглянувся, щоб зня́ти мою́
ганьбу́ між людьми́.

Кінець зачаттю Івана.
Переступи різдву Івана.

Шо́стого мі́сяця а́нгел Гаврии́л був 26
по́сланий Бо́гом у мі́сто в Галиле́ї,
яко́му ім'я́ Назаре́т, до ді́ви, зару́ченої 27
чолові́кові, на ім'я́ Йо́сиф, з Дави́до-

Благові́щення Пресвятої Богородиці, на Літургії:
В ті дні зачала Єлисаве́та, жі́нка Заха́рії, *
Це й на різдво Івана Предтечі, на Утрені.

вого до́му; ім'я́ ж ді́ви було́ Марі́я.
28 Ввійшо́вши до не́ї, а́нгел сказа́в їй:
Ра́дуйся, благода́тна, Госпо́дь з тобо́ю!
29 Благослове́нна ти між жінка́ми. Вона́ ж
стриво́жилась цим сло́вом і почала́
розду́мувати в собі́, що могло́ зна́чити
30 те приві́та́ння. А́нгел сказа́в їй: Не
бі́йся, Марі́є! Ти бо знайшла́ ла́ску в
31 Бо́га. Ось ти зачне́ш у ло́ні, і поро́диш
32 си́на, і даси́ йому́ ім'я́ Ісу́с. Він бу́де ве-
ли́кий і Си́ном Всеви́шнього назве́ться.
Госпо́дь Бог дасть йому́ престо́л Дави́-
33 да, його́ ба́тька, і він царюва́тиме над
до́мом Я́кова пові́ки, і царюва́нню йо-
34 го́ не бу́де кінця́. Марі́я сказа́ла до
а́нгела: Як воно́ ста́неться, коли́ я
35 му́жа не зна́ю? А́нгел у ві́дповідь ска-
за́в їй: Дух Святи́й зі́йде на те́бе і
си́ла Всеви́шнього осі́нить тебе́, тому́
і святе́, що наро́диться, назве́ться Син
36 Бо́жий. Ось твоя́ ро́дичка Єлисаве́та,
вона́ тако́ж у своїй ста́рості зачала́
си́на, і оце́ шо́стий мі́сяць тій, що її

звуть неплі́дною; нічо́го бо нема́є не- 37
мо́жли́вого в Бо́га. Тоді́ Марі́я сказа́- 38
ла: Ось я Госпо́дня слуги́ня: неха́й
зо мно́ю ста́неться по твоє́му сло́ву.
І відійшо́в від не́ї а́нгел.

Кінець Благовіщенню на Літургії.

Зач 4 Ти́ми дня́ми Марі́я зібра́лася і * пу- 39
сти́лася шви́дко в доро́гу в гірську́
око́лицю, в мі́сто Юди. Увійшла́ вона́ 40
в дім Заха́рії і привіта́ла Єлисаве́ту.
Як почу́ла Єлисаве́та приві́т Марі́ї, 41
здригну́лося дитя́ в її́ ло́ні, і Єлисаве́та
спо́внилася Святи́м Ду́хом, і скли́кнула 42
си́льним го́лосом, і сказа́ла: Бла-
гослове́нна ти між жінка́ми і благосло-
ве́н плід ло́на твого́! Звідкіля́ мені́ це, що 43
прийшла́ до ме́не ма́ти Го́спода мого́?
Ось бо, як го́лос твого́ привіта́ння за- 44
луна́в у мої́х ву́хах, дитя́ з ра́дости здри-
гну́лось у мої́м ло́ні. Щасли́ва та, що 45

Благовіщення, на Утрені: В ті дні, вста́вши, Марі́я
Це й на інші свята Пресвятої Богородиці.

повíрила, бо здійсни́ться ска́зане їй від
46 Го́спода. І мо́вила Марíя: Велича́є душа́
47 моя́ Го́спода, і дух мій радíє в Бо́зі,
48 Спа́сі моїм, бо він зглянувся на поко́-
ру раби́ своєї; ось бо відни́ні ублажа́-
49 тимуть мене́ всі ро́ди. Вели́ке бо вчи-
ни́в мені Всемогу́тній, і святе́ його́ ім'я.

Переступи Богородиці.

50 Милосе́рдя його́ з ро́ду в рід на тих,
51 що його́ боя́ться. Він ви́явив поту́гу
раме́на свого́, розвíяв го́рдих у за́ду-
52 мах серде́ць їх. Могу́тніх він ски́нув з
престо́лів, підня́в смире́нних уго́ру.
53 Насити́в голо́дних бла́гами, бага́тих
54 відісла́в з поро́жніми рука́ми. Він при-
йня́в Ізраї́ля, слугу́ свого́, згада́вши
55 своє́ милосе́рдя, як обіця́в був батька́м
на́шим – Авраа́мові і його́ пото́мству
повíки.

Читай Богородиці:

Марі́я пробула́ в Єлисаве́ти місяців 56
зо три; по́тім верну́лася до до́му свого́.

Кінець Богородиці.
Читай різдву Івана:

Тим ча́сом наста́в Єлисаве́ті час ро- 57
ди́ти, і вона́ породи́ла си́на. Її́ сусі́ди 58
та роди́на почу́ли, що Госпо́дь ви́явив
їй своє вели́ке милосе́рдя, і ра́дува-
лися з не́ю. Во́сьмого дня прийшли́ 59
обрі́зати хлоп'я́, і хоті́ли назва́ти йо-
го́ ім'я́м його́ ба́тька – Заха́рія; але́ 60
його́ ма́ти заговори́ла, ка́жучи: Ні,
він бу́де зва́тися Іва́н. Ка́жуть до неї: 61
У твої́й роди́ні нема́ ніко́го, хто зва́вся
б тим ім'я́м. І спита́ли його́ ба́тька 62
знака́ми, як би хоті́в, щоб той назва́в-
ся. Попроси́вши табли́чку, він напи- 63
са́в: Іва́н – його́ ім'я́. Всі дивува́лись
тому́. Тієї ж хвили́ни відкри́лись його́ 64
уста́ і язи́к розв'яза́вся, і він поча́в го-
вори́ти та благослови́ти Бо́га. І страх 65
напа́в на всіх ї́хніх сусі́дів; по всіх гір-

ськи́х око́лицях Юде́ї про все це го-
66 вори́ли. Усі́, що чу́ли, береглй те
в свої́м се́рці і між собо́ю каза́ли: Що
з того́ хлоп'я́ти бу́де? І, спра́вді, рука́
67 Господня була́ з ним. Заха́рія, його́
ба́тько, спо́внився Святи́м Ду́хом і по-
68 ча́в пророкува́ти: Благослове́н Го-
спо́дь, Бог Ізра́їля, що наві́дався і звіль-
ни́в наро́д свій.

Переступи різдву Івана.

69 Що підня́в нам спасе́нну поту́гу в до́-
70 мі Дави́да, слуги́ свого́; як то він спові-
сти́в був уста́ми святи́х свої́х від ві́ку
71 проро́ків, що нас спасе́ від ворогі́в на́-
ших та з рук усі́х тих, що нас нена́ви-
72 дять, що вчи́нить милосе́рдя з на́шими
батька́ми і що згада́є святи́й сою́з свій:
73 кля́тву, яко́ю був покля́вся Авраа́мо-
74 ві, на́шому ба́тькові, що дасть нам,
звільненим з рук ворогі́в, служи́ти йо-
75 му́ безстра́шно у святості та справедли́-
вості, пе́ред ним уве́сь вік наш.

Читай різдву Івана:

А ти, дити́но, проро́ком Ви́шнього 76
назве́шся, бо пе́ред Го́сподом бу́деш
ходи́ти, щоб приготува́ти йому́ доро́гу.

Переступи різдву Івана.

Да́ти його́ наро́дові знання́ спасі́ння 77
че́рез відпу́щення гріхі́в їх, завдяки́ 78
серде́чній ми́лості на́шого Бо́га, з
яко́ю згля́нулось на нас Сві́тло з висо-
ти́, щоб освіти́ти тих, що сидя́ть у те́м- 79
ряві та в ті́ні сме́ртній, щоб спряму-
ва́ти на́ші но́ги на доро́гу ми́ру.

Читай різдву Івана:

Дитя́ ж росло́ і скріпля́лося на ду́сі 80
та пробува́ло в пусти́ні аж до дня свого́
об'я́влення Ізра́їлеві.

Кінець різдву Івана, на Утрені й на Літургії.

ГЛАВА 2.

1 Тими днями * вийшов наказ від ке- Зач. 5
саря Авґуста переписати всю
2 вселенну. Це був перший перепис,
3 коли Сирією правив Кириній. І всі
йшли записатися – кожний у своє мі-
4 сто. Пішов також і Йосиф з Галилеї,
з міста Назарету, в Юдею, в місто Да-
вида, що зветься Вифлеєм, бо він по-
5 ходив з дому й роду Давида, щоб запи-
сатися з Марією, зарученою своєю,
6 що була вагітна. Коли вони були там,
7 настав їй час родити, і вона породила
свого сина первородного, сповила йо-
го та поклала в ясла, бо не було їм
8 місця в заїзді. Були ж у тій стороні
пастухи, що перебували в чистім полі
та вночі стояли на сторожі коло своїх
9 отар. Аж ось ангел Господній з'явився

В навечір'я Різдва Христового, і на 3-му Часі: У ті дні *

їм, сла́ва Госпо́дня їх осія́ла, і вели́-
кий страх огорну́в їх. А́нгел сказа́в їм: 10
Не бі́йтеся, бо я звіща́ю вам вели́ку
ра́дість, що бу́де ра́дістю всього́ наро́-
ду: Сього́дні вам народи́вся у місті Да- 11
ви́довім Спаси́тель – Христо́с Госпо́дь.
І ось вам знак: ви зна́йдете дитя́ спо- 12
ви́те, що лежа́тиме в я́слах. І вмить 13
приста́ла до а́нгела вели́ка си́ла небе́с-
ного ві́йська, що хвали́ла Бо́га, ка́жу-
чи: Сла́ва на висо́тах Бо́гу, і на землі́ 14
мир, лю́дям благоволі́ння. І коли́ а́н- 15
гели знялú́сь від них на не́бо, пастухи́
оди́н до о́дного заговори́ли: Ході́м
лише́нь до Вифлеє́му та подиві́мся на
те, що Госпо́дь об'яви́в нам. Пішли́ 16
воні́ поспі́шно і знайшли́ Марі́ю, Йо́-
сифа і дитя́тко, що лежа́ло в я́слах.
Поба́чивши його́, вони́ розповіли, що 17
їм було́ ска́зано про це хлоп'я́тко; і 18
всі, хто чув їх, дивува́лись тому́, що
пастухи́ їм оповіда́ли. Марі́я ж пи́льно 19

зберіга́ла все це, розду́муючи в свої́м
се́рці.
20 **А** * пастухи́ верну́лися, прославля́- Зач. 6
ючи і хва́лячи Бо́га за все, що чу́ли й
ба́чили, так як їм було́ ска́зано.

Кінець навечір'ю Різдва Христового і 3-му Часові.

21 Як спо́внилось ві́сім днів, коли́ ма́ли
обрі́зати хлоп'я́тко, назва́ли його́ ім'я́м
Ісу́с – що дав був а́нгел, пе́рше ніж воно́
зачало́ся в ло́ні.

Переступи Обрізанню.

22 **І** як спо́внились дні очи́щення ї́хньо- Зач. 7
го, вони́, за зако́ном Мойсе́я, привели́
його́ ** в Єрусали́м поста́вити пе́ред Го́-
23 сподом, як напи́сано в Господ́ньому за-
ко́ні: Ко́жний хло́пець первоно́дний бу́де
24 посвя́чений Го́сподеві. І принесли́ же́рт-
ву, як напи́сано в Госпо́дньому зако́ні:
па́ру го́рлиць або́ дво́є голубеня́т.

Обрізання Господнє, на Літургії: В той час *
Стрітення Господнє, на Літургії:
В той час принесли́ батьки́ дитя́ Ісу́са **

Зач. 8 А * був у Єрусалимі чоловік на ім'я 25
Симеон; чоловік той, праведний та
побожний, очікував утіхи Ізраїля, і
Дух Святий був на ньому. Йому було 26
відкрито Святим Духом, що не бачи-
тиме смерти, перш ніж побачить Хри-
ста Господа. Він прийшов Духом у 27
храм, і як батьки вносили дитя Ісуса,
щоб над ним учинити за законним
звичаєм, він узяв його на руки, благосло- 28
вив Бога і мовив: Нині можеш відпу- 29
стити раба твого, Владико, за твоїм сло-
вом у мирі, бо бачили очі мої спасін- 30
ня твоє, що ти приготував перед усіма 31
народами; світло на просвіту поганам, 32
і славу людей твоїх – Ізраїля.

Кінець Стрітенню на Утрені.

Батько його і мати дивувалися то- 33
му, що говорилося про нього. Симеон 34
благословив їх і сказав до його матері

Стрітення Господнє, на Утрені, і в день пам'яті Симеона богоприїмця: В той час *

Марі́ї: Ось цей поста́влений для па-
ді́ння і підняття́ багатьо́х в Ізра́їлі; він
35 бу́де зна́ком протирі́ччя, – та й тобі́ са-
мі́й меч прошиє ду́шу, – щоб відкри́лись
36 думки́ багатьо́х серде́ць. Була́ там та-
ко́ж і А́нна, проро́чиця, дочка́ Фану́їла
з поколі́ння Асе́ра; вона́ ж була́ ве́льми
похи́ла ві́ком, прожи́вши сім ро́ків з
37 чолові́ком від дівува́ння свого́ і, зоста́в-
шися вдово́ю аж до вісімдеся́т четве́р-
того ро́ку, не відхо́дила від хра́му,
слу́жачи Бо́гові вночі́ і вдень по́стом
38 та моли́твою. І надійшла́ вона́ тієї са-
мої годи́ни і почала́ прославля́ти Бо́га
та говори́ти про ньо́го всім, що чека́-
ли ви́зволення Єрусали́му.

Кінець святому.

39 Як вони́ зроби́ли все за зако́ном Го-
спо́днім, верну́лися в Галиле́ю, до На-
заре́ту, свого́ мі́ста.

Читай Обрізанню:

40 Хлоп'я́ ж росло́ й міцні́ло, по́вне
му́дрости, і благода́ть Бо́жа була́ на
ньо́му.

Кінець Стрітенню, на Літургії.

Батькú його́ ходи́ли щоро́ку в Єру- 41
салúм на свя́то Па́схи. І як йому́ було́ 42
двана́дцять ро́ків, вонú пішлú за звú-
чаєм на свя́то. Колú мину́ли ті дні і 43
вонú верта́лися, хлопчúна Ісу́с зоста́в-
ся в Єрусалúмі; батькú ж його́ про те
не зна́ли. Гада́ючи, що він у гурті́, 44
вонú пройшлú день доро́ги і тоді́ поча-
лú його́ шука́ти між ро́дичами та зна-
йо́мими, та, не найшо́вши, верну́лися 45
в Єрусалúм, щоб там його́ шука́ти.
Че́рез три дні знайшлú його́ у хра́мі, 46
як він сиді́в се́ред учителі́в та слу́хав
і пита́в їх. Усі́ ті, що його́ слу́хали, 47
дивува́лися його́ ро́зумові й відпові-
дям. Поба́чивши його́, вонú булú зди- 48
во́вані, і його́ ма́ти сказа́ла йому́:
Дитúно, чому́ ти так зробúв нам? Ось
ба́тько твій і я, болі́ючи, тебе́ шука́ли.
Він відпові́в їм: Чого́ ви мене́ шука́ли? 49
Хіба́ не зна́ли, що я ма́ю бу́ти при
спра́вах Отця́ мого́? Але́ вонú не зро- 50
зумі́ли сло́ва, що він сказа́в їм. І він 51

пішо́в з ни́ми, і верну́всь у Назаре́т, і
був їм слухня́ний. А ма́ти його́ збері-
52 га́ла всі ці слова́ у се́рці свої́м. Ісу́с же
зроста́в му́дрістю, літа́ми і ла́скою в
Бо́га та в люде́й.

Кінець Обрізанню.

ГЛАВА 3.

1 П'ятна́дцятого * ро́ку правлі́ння Зач. 9
ке́саря Тиве́рія, колі́ По́нтій Пи-
ла́т був прави́телем Юде́ї, І́род четве-
ровла́сником Галиле́ї, а Фили́п, його́
брат, четверовла́сником кра́ю Іturéї
та Трахоніті́ди, Ліса́ній же четверовла́-
2 сником Авіле́ни, за первосвяще́ників
А́нни та Кая́фи, сло́во Бо́же було́ до
3 Іва́на, си́на Заха́рії, в пусти́ні. І він хо-
ди́в по всій око́лиці йорда́нській, про-

пові́дуючи хрище́ння покая́ння на про-
ще́ння гріхі́в, як напи́сано в кни́зі про- 4
ро́цтв проро́ка Іса́ї: Го́лос вопіющого
в пусти́ні: Готу́йте путь Господню, рів-
ня́йте стежки́ його́. Ко́жна доли́на за- 5
по́вниться, ко́жна гора́ й горб зни́зить-
ся, нері́вне ви́рівняється, доро́ги ви-
бо́їсті ста́нуть гладкі́, і ко́жна люди́на 6
поба́чить спасі́ння Госпо́днє. Іва́н го- 7
вори́в до люде́й, що прихо́дили христи́-
тися до нього: Ро́де гадю́чий! Хто
вам вказа́в утіка́ти від гряду́чого гні́ву?
Чині́ть плоди́, досто́йні покая́ння, і не 8
захо́дьтеся говори́ти собі́: Ма́ємо за
ба́тька Авраа́ма. Кажу́ бо вам, що Бог
з цього камі́ння мо́же підня́ти діте́й
Авраа́мові. Бо вже соки́ра при ко́ре- 9
ні дере́в: ко́жне бо де́рево, що не при-
но́сить до́брого пло́ду, зруба́ють та
вки́нуть у вого́нь. Лю́ди пита́ли його́: 10
Що нам роби́ти? Він відпові́в їм: 11
Хто ма́є дві оде́жі, неха́й дасть тому́,

що не ма́є. А хто ма́є харч, неха́й так
12 са́мо зро́бить. Прийшли́ тако́ж ми́тарі
христи́тись і каза́ли йому́: Учи́телю,
13 що ма́ємо роби́ти? Він сказа́в їм:
Нічо́го не домага́йтесь більше того́,
14 що вам призна́чено. Вояки́ теж його́
пита́ли: А ми що ма́ємо роби́ти? Він
відпові́в їм: Ніко́му кри́вди не чиніть,
фальши́во не доно́сьте і вдовольня́йтесь
15 ва́шою платне́ю. Тому́ що люди у своїм
се́рці вижида́ли і ко́жен міркува́в про
16 Іва́на, чи не він ча́сом Месія, Іва́н звер-
ну́вся до всіх і сказа́в: Я вас хрищу́
водо́ю, але́ йде сильні́ший від ме́не,
яко́му я негі́дний розв'яза́ти ре́мінь
взуття́ його́. Той бу́де вас христи́ти
17 Ду́хом Святи́м і вогне́м. Лопа́та в руці
в нього, щоб ви́чистити тік свій і зі-
бра́ти пшени́цю в свою́ клу́ню, а поло́-
18 ву спали́ти вогне́м незага́сним. Навча́-
ючи ще бага́то іншого, він звіща́в на-
ро́дові До́бру Нови́ну.

Кінець навечір'ю Богоявлення.

Зач. 10 Тим ча́сом четверовла́сник І́род, 19
яко́му Іва́н докоря́в * за Іродія́ду, жін-
ку його́ бра́та, і за все, що І́род учини́в,
дода́в до то́го всьо́го ще й те, що зам- 20
кну́в Іва́на до в'язни́ці. І ста́лось, як 21
уве́сь наро́д христи́вся, і Ісу́с, охристи́в-
шись, моли́вся, відкри́лось не́бо, і 22
Дух Святи́й у тіле́снім ви́ді, немо́в го́-
луб, зійшо́в на ньо́го, і з не́ба залуна́в
го́лос: Ти Син мій улю́блений, тебе́ я
вподо́бав.

Кінець понеділкові.

Зач. 11 Ісу́с, коли́ ** поча́в пропові́дувати, 23
мав яки́х три́дцять ро́ків і, як гада́ли,
був си́ном Йо́сифа, си́на Елі́, си́на Мат- 24
та́та, си́на Леві́, си́на Мелхі́, си́на Ян-
на́я, си́на Йо́сифа, си́на Маттаті́ї, си́на 25
Амо́са, си́на Нау́ма, си́на Еслі́, си́на
Нагга́я, си́на Маа́та, си́на Маттаті́ї, 26

Понеділок 18-го тижня:
В той час І́род четверовла́сник, яко́му докоря́в Іва́н *
Вівторок 18-го тижня: В той час, коли́ Ісу́с **

си́на Семеї́на, си́на Йосе́ха, си́на Йо́-
27 да, си́на Йоанна́на, си́на Ре́си, си́на
Зорова́вела, си́на Салатії́ла, си́на Не-
28 рі́, си́на Мелхі́, си́на Адді́, си́на Коса́-
29 ма, си́на Елмада́ма, си́на Ера́, си́на
Ісу́са, си́на Еліє́зе́ра, си́на Йорі́ма,
30 си́на Матта́та, си́на Леві́, си́на Симео́-
на, си́на Юди, си́на Йо́сифа, си́на Йо-
31 на́ма, си́на Еліяки́ма, си́на Меле́а, си́-
на Ме́нни, си́на Матта́та, си́на Ната́на,
32 си́на Дави́да, си́на Єссе́я, си́на Йови́да,
си́на Воо́за, си́на Са́ли, си́на Наассо́-
33 на, си́на Амінада́ва, си́на Адмі́на, си́на
Арні́, си́на Есро́ма, си́на Фареса́, си́-
34 на Юди, си́на Я́кова, си́на Ісаа́ка, си́-
на Авраа́ма, си́на Та́ри, си́на Нахо́ра,
35 си́на Серу́ха, си́на Рага́ви, си́на Фале́-
36 ка, си́на Еве́ра, си́на Са́ли, си́на Каї-
на́ма, си́на Арфакса́да, си́на Си́ма, си́-
37 на Но́я, си́на Ламе́ха, си́на Матуса́ли,
си́на Ено́ха, си́на Яре́та, си́на Малеле-
38 е́ла, си́на Каїна́ма, си́на Ено́са, си́на
Си́та, си́на Ада́ма, си́на Бо́га.

ГЛАВА 4.

Зач. 12 Ісу́с же, по́вен Ду́ха Свято́го, * вер- 1
ну́вся з-над Йорда́ну, і Дух пові́в
його́ в пусти́ню,

Кінець вівтірковi.

де со́рок днів його́ спокуша́в дия́- 2
вол; і про́тягом тих днів Ісу́с не їв ні-
чо́го. Коли́ ж вони́ кінчи́лись, він зго-
лодні́в. Диявол йому́ ка́же: Якщо́ ти 3
Син Бо́жий, скажи́ цьому́ ка́меневі,
щоб став хлі́бом. Ісу́с озва́всь до нього́- 4
го: Напи́сано, що не сами́м лише́
хлі́бом жи́тиме люди́на. Тоді́ дия́вол 5
ви́вів його́ ви́соко, показа́в йому́ в од-
ну́ мить усі́ ца́рства сві́ту і сказа́в до 6
нього́: Я дам тобі́ всю цю вла́ду і
сла́ву ї́хню, бо вона́ мені́ була́ переда-
на, і я даю́ її́, кому́ захо́чу. І коли́ ти 7
покло́нишся пе́редо мно́ю, вся твоя́

Середа 18-го тижня: В той час Ісус, повний Духа Святого, *

8 бу́де. Ісу́с у ві́дповідь сказа́в до нього́:
Напи́сано: Ти бу́деш поклоня́тись
Го́сподеві, Бо́гові твоє́му, і йому́ єди́-
9 ному служи́ти. По́тім він пові́в його́ в
Єрусали́м, поста́вив на крилі́ хра́му і
сказа́в до нього́: Коли́ ти Син Бо́жий,
10 ки́нься звідсі́ль додо́лу; напи́сано бо:
Він а́нгелам своїм велі́тиме про те́бе,
11 щоб тебе́ зберіга́ли; і вони́ зні́муть те-
бе́ на ру́ки, щоб ти не спіткну́всь но-
12 го́ю об ка́мінь. Ісу́с озва́вся до нього́:
Ска́зано: Не спокуша́тимеш Го́спода,
13 Бо́га твого́. І, скінчи́вши всі споку́-
си, дия́вол відійшо́в від нього́ до яко́-
14 гось ча́су. Ісу́с у си́лі Ду́ха верну́вся в
Галиле́ю, і чу́тка про нього́ рознесла́сь
15 по всій око́лишній краї́ні. Він навча́в
по всіх ї́хніх синаго́гах, і всі його́ хва-
ли́ли.

Кінець середі.

Зач. 13 Прибу́в він * у Назаре́т, де був ви́хо- 16
ваний́, увійшо́в своі́м зви́чаєм субо́т-
нього дня в синаго́гу і встав, щоб чи-
та́ти. Йому́ подали́ кни́гу, і він, розгор- 17
ну́вши її́, знайшо́в мі́сце, де було́ на-
пи́сано: Дух Госпо́дній на мені́, бо він 18
пома́зав мене́. Посла́в мене́ благові-
сти́ти вбо́гим, звіща́ти полоне́ним ви́-
зволення, сліпи́м прозрі́ння, ви́пусти-
ти пригно́блених на во́лю, оповісти́ти 19
рік Госпо́днього поми́лування. Згор- 20
ну́вши кни́гу, він відда́в її́ слузі́ і сів.
О́чі всіх у синаго́зі були́ пи́льно звер́-
нені на нього́. І він поча́в до них го- 21
вори́ти: Сього́дні збуло́сь це писа́ння
у ву́хах ва́ших. Всі сві́дчили про нього́ 22
і дивува́лись слова́м ла́ски, які́ вихо́-
дили з уст його́.

Кінець четвергові і Новому рокові.

Четвер 18-го тижня: В той час прийшо́в Ісу́с *
Це й 1 вересня, на Новий рік.

* **І** говори́ли: Чи він не син Йо́си- Зач. 14
23 фа? Він сказа́в їм: Ви, пе́вно, ска́же-
те мені́ цю при́новідку: Лі́карю, ви́лі-
куй себе́ само́го. Про що ми чу́ли, що
ста́лося в Капернау́мі, зроби́ те й тут у
24 твої́й батьківщи́ні. І він дода́в: І́стин-
но кажу́ вам: Нія́кого проро́ка не при-
25 йма́ють у його́ батьківщи́ні. Та я вам
кажу́ по пра́вді: Бага́то вдів було́ в Із-
раї́лі за днів Іллі́, як зачини́лось було́
не́бо на три ро́ки й шість мі́сяців, і ве-
ли́кий го́лод лютува́в по всьо́му кра́ю;
26 одна́к, ні до одніє́ї з них не був по́сла-
ний Ілля́, ті́льки в Саре́пту, що в Си-
27 до́н-кра́ю, до вдови́ жі́нки. Та і прока-
же́них теж в Ізраї́лі було́ чима́ло за
проро́ка Єлисе́я; одна́к, ніхто́ з них не
28 очи́стився, крім сирі́йця Наама́на. По-
чу́вши це, всі в синаго́зі спо́внилися
29 лю́ттю і, вста́вши, ви́гнали його́ геть

П'ятниця 18-го тижня: Того́ ча́су дивува́лися
люди слова́м ла́ски, що вихо́дили з уст Ісу́сових, *
Це й пророкові Іллі.

за місто і ви́вели на край гори́, на які́й
було́ збудо́ване ї́хнє місто, щоб ски́-
нути його́ додо́лу. Та він, пройшо́вши 30
се́ред них, пішо́в да́лі.

Кінець п'ятниці і святому.

Зач. 15
По́тім прийшо́в у Капернау́м, у мі- 31
сто галиле́йське, і навча́в їх у субо́ту.
* І дивува́лися його́ нау́ці, бо його́ сло́- 32
во було́ по́вне вла́ди. А був там у си- 33
наго́зі чоловік, що мав нечи́стого ду́-
ха; він закрича́в си́льним го́лосом:
Лиши́, що нам і тобі, Ісу́се Назаряни́- 34
не? Прийшо́в ти погуби́ти нас? Я зна́ю,
хто ти: ти – святи́й Бо́жий. Ісу́с погро- 35
зи́в йому́, ка́жучи: Мовчи́ і ви́йди з
ньо́го. І, ки́нувши ним об зе́млю пе́ред
усіма́, де́мон ви́йшов з ньо́го, нічо́го
не зроби́вши йому́ зло́го. Жах огор- 36
ну́в усіх, і вони́ оди́н до о́дного каза́ли:

Субота 18-го тижня: В той час прийшов Ісус у Капернау́м, місто галиле́йське, і навча́в людей у субо́ту.

Що це за мо́ва, що він з вла́дою й
си́лою вели́ть нечи́стим ду́хам, і вони́
вихо́дять!

Кінець суботі.

37 І рознесла́ся про ньо́го чу́тка скрізь Зач. 16
38 по всій тій краї́ні. Ви́йшовши з си-
наго́ги, він пішо́в у дім Си́мона. * Те́-
ща Си́мона була́ в тяжкі́й гаря́чці, і
39 його́ попроси́ли за не́ї. Нахили́вшися
над не́ю, він погрози́в гаря́чці, і гаря́ч-
ка відійшла́ від не́ї; за́раз же підві́в-
40 шись, те́ща почала́ їм услуго́вувати. А
як захо́дило со́нце, всі, хто мав яки́х
неду́жих на рі́зні хворо́би, приво́дили
їх до ньо́го, і він на ко́жного з них
41 клав ру́ки, і оздоровля́в їх. А з бага-
тьо́х з них вихо́дили тако́ж і біси́, що
крича́ли: Ти – Син Бо́жий! Та він,
грозячи́, не дава́в їм говори́ти, бо вони́
42 зна́ли, що він – Христо́с. Як наста́в

Понеділок 19-го тижня: В той час прийшо́в Ісу́с до до́му Си́мона і рознеслася чутка про нього по всій тій країні. *

день, він ви́йшов і пішо́в на самі́тне
мі́сце, і лю́ди ки́нулись його́ шука́ти,
і, найшо́вши, хоті́ли затри́мати його́,
не пусти́ти від се́бе. Він сказа́в їм: Я 43
ма́ю и́ і́ншим міста́м звіща́ти До́бру
Нови́ну про Ца́рство Бо́же, бо на це я
по́сланий. І пропові́дував по синаго́гах 44
у Галиле́ї.

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 5.

Зач. 17 Одного́ ра́зу, коли́ наро́д то́впився 1
ко́ло нього́, щоб почу́ти сло́во
Бо́же, і він стоя́в * біля Генезаре́т-
ського о́зера, поба́чив два човни́, що 2
стоя́ли край о́зера; риба́лки ви́йшли
з них і полоска́ли сі́ті. Він увійшо́в в 3
оди́н з човні́в, що нале́жав Си́монові,

Неділя 18-та: Одного́ ра́зу, коли́ стоя́в Ісус *

і попроси́в його́ відплисти́ тро́хи від
землі́, а сам, сі́вши, з човна́ поча́в на-
4 ро́д навча́ти. Коли́ він переста́в гово-
ри́ти, сказа́в до Си́мона: Відчали́ на
глибі́нь і заки́ньте ва́ші сі́ті на лови́т-
5 ву. Озва́вся Си́мон і ка́же: Наста́вни-
ку, всю ніч ми труди́лись, і ні́чо́го не
спі́йма́ли, але́ на твоє́ сло́во заки́ну сі-
6 ті. Так вони́ і зроби́ли, і пійма́ли ве-
ли́ку си́лу ри́би, і ї́хні сі́ті почали́ рва́-
7 тися. Тоді́ вони́ кивну́ли до свої́х това-
ришів, що були́ в дру́гім човні́, щоб ті
прийшли́ і помогли́ їм. Прийшли́ во-
ни́ і напо́внили оби́два човни́, аж поча-
8 ли́ потопа́ти. Поба́чивши це, Си́мон
Петро́ припа́в до стіп Ісу́са і ка́же:
Іди́ від ме́не, Го́споди, бо я грі́шний
9 чолові́к. Жах бо вели́кий огорну́в йо-
го́ й усі́х, що були́ з ним, від лови́тви
10 риб, що їх пійма́ли, як тако́ж і Я́кова
та Іва́на, сині́в Заведе́я, які́ були́ спі́ль-
никами Си́мона. Ісу́с промо́вив до

Си́мона: Не бі́йся! Відни́ні бу́деш ло-
ви́ти людей́. І, ви́тягши човна́ на бе́рег, 11
ки́нули все, і пішли́ слідо́м за ним.

Кінець неділі.

Зач. 18 І от, як він * був в одні́м з міст, з'я- 12
ви́вся чолові́к, уве́сь у прока́зі. Поба́-
чивши Ісу́са, упа́в він ниць і став йо-
го́ блага́ти: Го́споди, якщо́ хо́чеш,
мо́жеш мене́ очи́стити. Ісу́с простяг- 13
ну́в ру́ку, доторкну́всь до ньо́го і ка́же:
Хо́чу, очи́сться! І вмить поки́нула йо-
го́ прока́за. І наказа́в йому́: Ніко́му 14
не говори́, але́ йди та покажи́сь свяще́-
никові і принеси́ дар за твоє́ очи́щен-
ня, як наказа́в Мойсе́й, їм на сві́дчення.
Чу́тка про ньо́го ши́рилась деда́лі 15
бі́льше, і си́ла людей́ збіга́лася, щоб
його́ почу́ти і ви́лікуватись від свої́х
неду́г. Та він відхо́див у місця́ самі́тні і 16
моли́вся.

Кінець вівтіркові.

17 І ста́лось одного́ дня, коли́ Ісу́с * на- Зач. 19
вча́в, були́ при то́му фарисе́ї та зако-
новчи́телі, що прийшли́ були́ з усі́х сіл
Галиле́ї та Юде́ї, і з Єрусали́му; і си́ла
Госпо́дня була́ на ньо́му, щоб оздоро-
18 вля́ти. Аж ось люди несу́ть на лі́жку
чолові́ка, що був розсла́блений; вони́
шука́ли, як би його́ внести́ і покла́сти
19 пе́ред ним. Не найшо́вши, кудо́ю б йо-
го́ внести́ че́рез на́товп, ви́лізли на по-
крі́влю і крізь череп'я́ну сте́лю спу-
сти́ли його́ з лі́жком на сере́дину пе́ред
20 Ісу́са. Ба́чачи ї́хню ві́ру, Ісу́с мо́вив:
Чолові́че, проща́ються тобі́ гріхи́ твої́!
21 Кни́жники та фарисе́ї почали́ мі́ркува́-
ти: Хто це, що гово́рить богоху́ль-
ства? Хто мо́же гріхи́ відпуска́ти, крім
22 одного́ Бога́? Ісу́с, зна́ючи думки́ ї́х-
ні, відпові́в їм: Чому́ так ду́маєте

Субота 19-го тижня: Одного́ разу, коли́ Ісус *

в серця́х ва́ших? Що ле́гше – сказа́- 23
ти: Відпуска́ються тобі́ гріхи́ твої́; чи
сказа́ти: Встань і ходи́? Та щоб ви 24
зна́ли, що Син Чолові́чий ма́є вла́ду
на землі́ гріхи́ відпуска́ти, – мо́вив
розсла́бленому, – кажу́ тобі́: Встань,
візьми́ твоє́ лі́жко і йди додо́му. І вмить 25
він встав у них пе́ред очи́ма, взяв те,
на чо́му лежа́в, і пішо́в до свого́ до́му,
сла́влячи Бо́га. Всі, диву́ючись, остов- 26
пі́ли і прославля́ли Бо́га, і, по́вні
стра́ху, каза́ли: Сього́дні ба́чили ми
ди́вні ре́чі.

Кінець суботі.

Зач. 20 **П**і́сля цьо́го він ви́йшов, * поба́чив 27
ми́тника, Леві́ на ім’я́, що сиді́в на
ми́тниці, і сказа́в до ньо́го: Ходи́ за
мно́ю! Той, ки́нувши все, встав і пі- 28
шо́в за ним. По́тім Леві́ спра́вив для 29
ньо́го вели́кий бенке́т у свої́й ха́ті;

Субота 20-го тижня: В тому́ ча́сі, коли́ прохо́див Ісу́с, *

була́ там вели́ка си́ла ми́тарів та і́нших
30 з ни́ми за столо́м. Фарисе́ї та ї́хні
кни́жники нарiка́ли і, зверта́ючись до
його́ у́чнів, говори́ли: Чого́ ви з ми́-
тарями і грі́шниками їсте́ й п'єте́?
31 Ісу́с у ві́дповідь сказа́в їм: Не здоро́ві
32 потребу́ють лі́каря, але́ хво́рі. Я при-
йшо́в кли́кати не пра́ведників, але́
грі́шників до покая́ння.

Кінець суботі.

33 **В**они́ йому́ каза́ли: * У́чні Іва́на Зач 21
по́стять ча́сто і мо́ляться, так са́мо й
у́чні фарисе́їв, твої́ ж їдя́ть та п'ють!
34 Ісу́с до них промо́вив: Чи мо́жете
приму́сити весі́льних госте́й по́стити,
35 по́ки молоди́й з ни́ми? При́йдуть дні,
коли́ ві́зьмуть від них молодо́го, тоді́
36 бу́дуть по́стити в ті дні. Він їм сказа́в
тако́ж цю при́тчу: Ніхто́ не відрива́є

Середа 19-го тижня:
В той час приступи́ли фарисе́ї до Ісуса, ка́жучи: *

куска́ від нової́ оде́жі і не пришива́є
його́ до старо́ї, а то й нову́ порве́, і
ла́тка від ново́ї не піді́йде до старо́ї.
Ніхто́ тако́ж не влива́є молодо́го вина́ 37
до стари́х бурдюкі́в, а то нове́ вино́
прорве́ бурдюки́, і вино́ розілле́ться, і
бурдюки́ пропаду́ть. Але́ молоде́ вино́ 38
слід влива́ти до нови́х бурдюкі́в. І ні- 39
хто́, що п'є старе́ вино́, ново́го не за-
хо́че, бо ка́же: Старе́ лі́пше.

Кінець середі.

ГЛАВА 6.

Зач. 22 Одного́ ра́зу в субо́ту, коли́ Ісу́с 1
прохо́див * засі́яними лана́ми,
у́чні його́ зрива́ли колоски́ і, розте́рши
їх рука́ми, ї́ли. Де́які з фарисе́їв їм 2
сказа́ли: Чому́ ви ро́бите, чого́ не го-

Субота 21-го тижня:
Одного́ разу, коли́ Ісус у суботу прохо́див *

3 ди́ться роби́ти в субо́ту? Ісу́с відповів
їм: Хіба́ ви не чита́ли, що зроби́в
Дави́д, як зголоднів, він сам і ті, що
4 булй з ним? Як він увійшо́в у дім Бо́-
жий, взяв жерто́вні хліби́, їв їх і дав
тим, що булй з ним, – хліби́, яки́х не
дозво́лено ї́сти, хіба́ що сами́м свяще́-
5 никам? Да́лі сказа́в їм: Син Чолові́чий
6 – влади́ка і субо́ти. Раз яко́сь, дру́гої
субо́ти, ввійшо́в він у синаго́гу і поча́в
навча́ти. А був там чолові́к з сухо́ю
7 пра́вою руко́ю. Кни́жники та фарисе́ї
ста́ли за ним назира́ти, чи він оздоро́-
вить у субо́ту, щоб найти́ яке́ оска́р-
8 ження на ньо́го. Ісу́с же знав думки́
ї́хні і сказа́в до чолові́ка, що мав суху́
ру́ку: Встань і ви́йди на сере́дину!
9 Підві́вся той і став. Тоді́ Ісу́с до них
промо́вив: Пита́ю вас: Чи годи́ться в
субо́ту добро́ чини́ти, чи зло роби́ти?
10 Спасти́ життя́, чи погуби́ти? І, гля́нувши
круго́м на всіх, сказа́в до ньо́го: Про-

стягни́ ру́ку! Той зроби́в так, і його́
рука́ ста́ла здоро́ва, як і дру́га.

Кінець суботі.

Вони́ ж напо́внилися лю́ттю і змов- 11
ля́лися між собо́ю, що їм зроби́ти з
Ісу́сом.

Зач. 23 Ти́ми дня́ми він ви́йшов * на го́ру 12
моли́тись і прові́в усю́ ніч на моли́тві
до Бо́га. А як наста́в день, покли́кав 13
своі́х у́чнів і ви́брав з них дванадця-
тьо́х, яки́х назва́в апо́столами: Си́мона, 14
яко́го назва́в Петро́м, Андрія, його́
бра́та, Я́кова, Іва́на, Фили́па, Варто-
ломе́я, Мате́я, Тому́, Я́кова, си́на 15
Алфе́я, Си́мона, на прі́звище Зило́та,
Ю́ду, си́на Я́кова, та Ю́ду Іскаріо́та, 16
що став зра́дником.

Зач. 24 Зійшо́вши з ни́ми, він став ** на 17
рі́внім мі́сці; була́ там вели́ка си́ла

Четвер 19-го тижня: В той час
вийшов Ісус *
П’ятниця 19-го тижня: В той час став Ісус **
Це ж і преподобним.

його́ у́чнів і люде́й ве́льми бага́то з Юде́ї
та з Єрусали́му, і з побере́жжя Ти́ру та
18 Сидо́ну. Вони́ прийшли́ слу́хати його́ і
оздорови́тись від свої́х неду́г; і всі ті,
що їх му́чили нечи́сті ду́хи, теж оздо-
19 ровля́лись. Уве́сь наро́д намага́вся
його́ торкну́тися, бо си́ла вихо́дила з
ньо́го і всіх оздоровля́ла.

Кінець четвергові.

20 Тоді́ він, зві́вши на свої́х у́чнів о́чі,
мо́вив: Блаже́нні вбо́гі, бо ва́ше Ца́р-
21 ство Бо́же. Блаже́нні голо́дні ни́ні, бо
ви насити́те́ся. Блаже́нні, що пла́чете
22 ни́ні, бо бу́дете смі́ятись. Блаже́нні
бу́дете, коли́ вас нена́видітимуть люди,
коли́ вас ви́лучать, коли́ ганьби́тимуть
вас та коли́ ви́кинуть як безче́сне ва́ше
23 ім'я́ Си́на Чолові́чого ра́ди. Раді́йте
того́ дня і веселі́ться, бо ва́ша наго-
ро́да вели́ка на не́бі.

Кінець п'ятниці і преподобним.

Так са́мо бо батьки́ ї́хні пово́дилися
з проро́ками.

Зач. 25 * Го́ре вам, бага́тим, бо ви оде́р- 24
жали втíху ва́шу. Го́ре вам, що си́ті 25
ни́ні, бо бу́дете голодува́ти. Го́ре вам,
що сміє́теся ни́ні, бо бу́дете рида́ти й
сумува́ти. Го́ре вам, коли́ про вас усí 26
лю́ди бу́дуть до́бре говори́ти. Так са́мо
бо батькú їхні пово́дилися з ло́жними
проро́ками. А вам, що слу́хаєте, кажу́: 27
Любíть ворогíв ва́ших, добро́ чинíть
тим, якí вас нена́видять, благослов- 28
ля́йте тих, якí вас проклина́ють, мо-
лíться за тих, що вас зневажа́ють. Тому́, 29
хто б'є тебе́ в одну́ щоку́, підста́в і дру́-
гу; хто ж бере́ в те́бе сви́ту, не боро-
ни́ й оде́жі. Дай ко́жному, хто тебе́ про́- 30
сить; хто бере́ щось твоє́, не допоми-
на́йся.

Кінець понеділкові.

Зач. 26 І як ** бажа́єте, щоб вам чини́ли лю- 31
ди, чинíть їм і ви так са́мо. Коли́ ви 32

Понеділок 20-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь юде́ям, якí до ньо́го прийшли́: *
Неділя 19-та: Сказа́в Госпо́дь: Як **

любите тих, що вас люблять, яка ваша
заслуга? Таж бо і грішники люблять
33 тих, що їх люблять. І коли чините до-
бро тим, що вам чинять, яка вам за-
34 слуга? І грішники те саме чинять. І
коли ви позичаєте тим, від кого маєте
надію назад узяти, яка ваша заслуга?
Адже і грішники грішникам позича-
35 ють, щоб відібрати від них рівне. Ви ж
любіть ворогів ваших, добро чиніте
їм, і позичайте, не чекаючи назад ні-
чого, і велика буде ваша нагорода, і
будете синами Всевишнього, бо він
36 добрий для невдячних і злих. Будьте
милосердні, як і Отець ваш милосерд-
ний.

Кінець неділі.

37 **Н**е судіть, * і не будете суджені; не Зач. 27
засуджуйте, і не будете засуджені;
38 простіть, і вам проститься. Дайте,

і вам да́сться: мі́ру до́бру, нато́птану,
потря́сену, перепо́внену даду́ть вам.
Яко́ю бо мі́рою ви мі́ряєте, тако́ю й
вам відмі́ряють. Він їм сказа́в тако́ж і 39
при́тчу: Чи мо́же сліпи́й води́ти слі-
по́го? Хіба́ вони́ оби́два не впаду́ть у
я́му? У́чень не бі́льший за вчи́теля, але́, 40
навчи́вшися, ко́жний бу́де, як його́ вчи́-
тель. Чому́ ди́вишся на ска́лку в о́ці 41
бра́та твого́, коло́ди ж у вла́снім о́ці
не чу́єш? І як мо́жеш сказа́ти бра́тові 42
твоє́му: Дай, бра́те, ви́йму ска́лку, що в
твоїм о́ці, ти, що не ба́чиш коло́ди, яка́
у твоїм о́ці? Лицемі́ре, ви́йми пере́д-
ше коло́ду з о́ка свого́, і тоді́ поба́чиш,
як ви́йняти ска́лку з о́ка бра́та твого́.
Нема́є до́брого де́рева, що роди́ло б 43
плід пога́ний, ані́ де́рева пога́ного,
що роди́ло б плід до́брий. Ко́жне бо 44
де́рево по своє́му пло́ді пізна́ється;
не зрива́ють бо смо́кви з терни́ни, ані́
з ожи́ни не збира́ють виногра́ду. До́- 45

бра люди́на з до́брого ска́рбу се́рця
свого́ вино́сить до́бре; лиха́ ж з лихо́-
го лихе́ вино́сить, бо з повноти́ се́рця
уста́ гово́рять.

Кінець вівтіркові.

46 **Ч**ому́ * ви мене́ звете́: Го́споди, Го́- Зач 28
47 споди, а не ро́бите, що я кажу́? Ко́ж-
ний, хто прихо́дить до ме́не, слу́хає
мої́ слова́ і вико́нує їх – скажу́ вам, на
48 ко́го він схо́жий: він схо́жий на чо-
ловíка, що, буду́ючи дім, ви́копав глй-
боко і покла́в підва́лину на ка́мінь. І
як наста́ла зли́ва, во́ди натисну́ли на
дім той, але́ не могли́ його́ захита́ти,
49 бо він збудо́ваний був до́бре. Той же,
хто слу́хає і не чи́нить, схо́жий на
чоловíка, яки́й збудува́в дім свій на
землí, без підва́лин. Во́ди натисну́ли
на ньо́го, і він відра́зу завали́вся, і ру-
їна того́ до́му була́ вели́ка.

Середа 20-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: Чому́ *

ГЛАВА 7.

Зач. 29 Коли́ Ісу́с скінчи́в усі́ свої́ слова́ до 1
наро́ду, що слу́хав його́, ввійшо́в *
у Капернау́м.

Кінець середі.

А був там в одного́ со́тника слуга́ 2
хво́рий, що мав умира́ти; він був доро-
ги́й для ньо́го. Почу́вши про Ісу́са, він 3
посла́в до ньо́го ста́рших юде́йських,
блага́ючи його́, щоб прийшо́в і вря-
тува́в слугу́ його́. Прийшли́ ті до Ісу́са 4
і почали́ наполе́гливо його́ проси́ти,
ка́жучи: Він досто́йний, щоб ти йо- 5
му́ зроби́в це: лю́бить бо наро́д наш і
збудува́в нам синаго́гу. І пішо́в Ісу́с з 6
ни́ми. Та як він уже́ був недале́ко від
до́му, со́тник ви́слав дру́зів, щоб йому́
сказа́ти: Го́споди, не труди́ся, бо я

Субота 22-го тижня: Одного́ ра́зу ввійшо́в Ісус *

недостóйний, щоб ти увійшóв під мою
7 покрíвлю. Томý я не насмíлився йти
до тéбе, алé скажи́ лиш слóво, і слугá
8 мій ви́дужає. Бо і я чоловíк, що стою
під влáдою, мáю воякíв під собóю, і
кажý одномý: Іди́, і той ідé; íншому:
Ходи́, і той прихóдить; і слузí моéму:
9 Зроби́ це, і той рóбить. Почýвши це,
Ісýс здивувáвся і, обернýвшись, сказáв
до нарóду, що йшов за ним: Кажý
вам, що й в Ізрáїлі я не найшóв такóї
10 вíри. І коли́ посланцí вернýлися додóму,
знайшли́ слугý здорóвим.

Кінець суботі.

11 **П**óтім * пішóв Ісýс у мíсто, що звéть- Зач. 30
ся Наїн, і з ним ішли́ йогó ýчні й
12 си́ла нарóду. Коли́ вони́ набли́зились
до міськóї брáми, аж ось винóсили мéр-
твого си́на, єди́ного в мáтері своéї, що
булá вдовóю. І булó з нéю чимáло лю-
13 дéй з міста. Побáчивши її, Госпóдь

зглянувся над нею і сказав до неї: Не
плач. І, приступивши, доторкнувсь до
мар, а ті, що несли, зупинились. Тоді 14
Ісус сказав: Юначе, кажу тобі, встань!
І мертвий підвівся, і почав говорити.
Він віддав його матері. Страх огорнув 15
усіх, і вони прославляли Бога, кажучи: 16
Великий пророк встав між нами,
і Бог навідався до народу свого.

Кінець неділі.

Зач. 31 **Ч**утка про Ісуса розійшлася * по 17
всій Юдеї і по всій країні. Учні Івана 18
сповістили його про те все. Тоді Іван
покликав двох із своїх учнів і послав 19
їх до Господа сказати: Ти той, що
має прийти, чи іншого нам ждати?
Прийшовши до нього, ті мужі кажуть: 20
Іван Христитель послав нас до тебе
спитати: Ти той, що має прийти, чи
іншого нам ждати? Саме того часу Ісус 21

Четвер 20-го тижня: В той час розійшлася чутка про Ісуса *

Це ж і на знайдення голови Івана Предтечі, на Утрені.

оздорови́в багатьо́х від неду́г, не́мочей
та від злих ду́хів і багатьо́м сліпи́м дав
22 зір. У ві́дповідь Ісу́с сказа́в їм: Іді́ть
сповісті́ть Іва́на, що ви ба́чили й чу́ли:
сліпі́ прозріва́ють, криві́ хо́дять, про-
каже́ні очи́щуються, глухі́ чу́ють, ме́р-
тві воскреса́ють, бі́дним звіща́ється
23 До́бра Нови́на. І блаже́нний той, хто не
24 спіткне́ться че́рез ме́не. А коли́ послан-
ці́ Іва́на відійшли́, Ісу́с поча́в говори́-
25 ти до наро́ду про Іва́на: На що ви
ви́йшли диви́тися в пусти́ню? На тро-
сти́ну, що її́ ві́тер коли́ше? На що ви́-
йшли ви гляді́ти? На чолові́ка, одя́г-
неного в м'які́ оде́жі? Таж ті, що в
пи́шних оде́жах і в розко́шах, сидя́ть у
26 ца́рських пала́тах. На що ви ви́йшли
диви́тись? На проро́ка? Так, кажу́ вам,
27 і бі́льше, ніж на проро́ка. Це той, про
ко́го напи́сано: Ось я посила́ю послан-
ця́ мого́ пе́ред лице́м твої́м, що при-
28 готу́є путь твою́ пе́ред тобо́ю. Кажу́

вам: Між наро́дженими з жіно́к нема́
ніко́го бі́льшого по́над Іва́на; але́ най-
ме́нший у Ца́рстві Бо́жім – бі́льший
від ньо́го. Ввесь наро́д, що його́ слу́- 29
хав, і ми́тарі ви́знали справедли́вість
Бо́жу і христи́лися хрище́нням Іва́на.
А фарисе́ї та законовчи́телі відки́нули 30
Бо́жий про них на́мір і не христи́лись
від ньо́го.

Кінець четверговій й Іванові.

Зач. 32 До ко́го, о́тже, * мені́ порівня́ти 31
люде́й цього́ ро́ду? До ко́го вони́ по-
ді́бні? Вони́ поді́бні до діте́й, що сидя́ть 32
на майда́ні і кли́чуть одні́ до о́дних:
Ми гра́ли вам на сопі́лці, та ви не тан-
цюва́ли; ми вам співа́ли жало́бної, та
ви не пла́кали. Прийшо́в бо Іва́н Хри- 33
сти́тель, що не їсть хлі́ба і не п'є ви-
на́, і ви ка́жете: Він бі́са ма́є! При- 34
йшо́в Син Чолові́чий, що їсть і п'є, і ви
ка́жете: Ось чолові́к, що лю́бить ї́сти

П'ятниця 20-го тижня: Сказав Госпо́дь: До ко́го *

та вино́ пи́ти, при́ятель ми́тарів та
35 грі́шників. І всі ді́ти му́дрости ви́прав-
дали її́.

Кінець п’ятниці.

36 **Я**ки́йсь із фарисе́їв проси́в його́, * Зач. 33
щоб їв з ним. І ввійшо́в Ісу́с до фари-
37 се́я в ха́ту і сів за столо́м. Аж тут жі́н-
ка, що була́ грі́шниця у мі́сті, дові́дав-
шись, що він був за столо́м у ха́ті фа-
рисе́я, принесла́ алява́строву пляще́нку
38 па́хощів, і, ста́вши, вся у сльоза́х, ко́ло
ніг Ісу́са ззаду, почала́ обмива́ти слі́зьми́
його́ но́ги, воло́ссям своє́ї голови́ обти-
ра́ти й цілува́ти но́ги і мастити їх па-
39 хощами. Поба́чивши те, фарисе́й, що за-
проси́в його́, мі́ркува́в собі́, ка́жучи:
Якби́ це був проро́к, він знав би, хто і
яка́ це жі́нка, що доторка́ється його́: це
40 грі́шниця! Тоді́ Ісу́с заговори́в до ньо́го:
Си́моне, ма́ю тобі́ щось сказа́ти. Той
41 відпові́в: Кажи́, учи́телю. – Двоє борж-

Понеділок 21-го тижня: В той час проси́в Ісу́са оди́н
з фарисеїв, *
Це ж і преподобним жінкам.

никі́в було́ в одного́ позикода́вця;
оди́н був ви́нен п'ятсо́т дина́ріїв, а дру́-
гий п'ятдеся́т. А що вони́ не ма́ли зві́д-
ки відда́ти, він подарува́в обо́м. Котри́й, 42
о́тже, з них бі́льше бу́де його́ люби́ти?
Озва́вся Си́мон і ка́же: Гада́ю, той, 43
яко́му подарува́в бі́льше. Ісу́с сказа́в
до ньо́го: Суди́в ти до́бре. І, обер- 44
ну́вшися до жі́нки, промо́вив до Си́-
мона: Ба́чиш цю жі́нку? Прибу́в я у
дім твій, і ти не дав мені́ води́ на но́ги;
вона́ ж слі́зьми́ обми́ла мені́ но́ги і
ви́терла свої́м воло́ссям. Поцілу́нку ти 45
мені́ не дав; вона́ ж, відколи́ я ввійшо́в,
не переста́ла цілува́ти мені́ но́ги. Оли́- 46
вою не намасти́в ти голови́ моє́ї; вона́
ж ми́ром паху́чим намасти́ла мені́ но́ги.
Тому́ кажу́ тобі́, проща́ються їй чи- 47
сле́нні її́ гріхи́, бо вона́ полюби́ла ба-
га́то. Кому́ ж ма́ло проща́ється, той
ма́ло лю́бить. По́тім сказа́в до жі́нки: 48
Проща́ються тобі́ гріхи́ твої́. І почали́ 49

ті, що з ним сиді́ли за столо́м, гово-
ри́ти між собо́ю: Хто це таки́й, що і
50 гріхи́ відпуска́є? До жі́нки ж промо́вив:
Ві́ра твоя́ спасла́ тебе́; іди́ в ми́рі.

Кінець понеділкові й жінкам.

ГЛАВА 8.

1 По то́му Ісу́с прохо́див * че́рез Зач. 34
міста́ та се́ла, пропові́дуючи і
звіща́ючи До́бру Нови́ну про Ца́рство
2 Бо́же. З ним були́ двана́дцять і де́які
жінки́, що були́ оздоро́влені ним від
злих ду́хів і неду́г: Марі́я, зва́на Маг-
3 дали́на, з яко́ї ви́йшло сім бісі́в, Іва́н-
на, жі́нка Ху́зи, І́родового урядо́вця,
Суса́нна та бага́то і́нших, що їм пома-
га́ли зо своі́х ма́єтків.

Кінець вівтірковi.

Вівторок 21-го тижня: Одно́го ра́зу прохо́див Ісус *

Коли́ зібра́лася си́ла наро́ду і ті, що 4
з усі́х міст прийшли́ до нього́, Ісу́с ска-
за́в їм у при́тчі:
Зач. 35 * **В**и́йшов сія́ч сі́яти своє́ зе́рно. І 5
як він сі́яв, одне́ впа́ло край доро́ги і
було́ пото́птане, і пти́ці небе́сні його́
ви́дзьобали. Дру́ге впа́ло на ка́мінь і, 6
зійшо́вши, ви́сохло, бо во́гкости не ма́-
ло. І́нше впа́ло між терни́ну, і терни́на, 7
ви́гнавшися з ним уку́пі, його́ заглу-
ши́ла. Наре́шті, і́нше впа́ло на до́бру 8
зе́млю і, зійшо́вши, вроди́ло стори́-
цею. Ка́жучи це, Ісу́с го́лосно мо́вив:
Хто ма́є ву́ха слу́хати, хай слу́хає.
У́чні його́ спита́ли, що зна́чить ця 9
при́тча. Він сказа́в їм: Вам да́но ро-
зумі́ти та́йни Ца́рства Бо́жого, і́ншим 10
же у при́тчах, щоб вони́, дивлячи́сь,
не ба́чили і, слу́хаючи, не розумі́ли.
Ось що означа́є ця при́тча. Зе́рно – це 11
сло́во Бо́же. Ті́ї, що край доро́ги, це 12

ті, що слу́хають, та по́тім прихо́дить
дия́вол і бере́ геть з їх се́рця сло́во,
щоб вони́ не увірували і не спасли́ся.
13 Ті ж, що на ка́мені, це ті́ї, що слу́ха-
ють і з ра́дістю прийма́ють сло́во,
але́, не ма́ючи корі́ння, ві́рують до
14 ча́су і під час споку́си відпада́ють. А
те, що впа́ло між терни́ну, це ті, що,
ви́слухавши, іду́ть, та кло́поти, бага́т-
ства й життє́ві розко́ші їх заглуша́-
15 ють, і вони́ не даю́ть пло́ду. Наре́шті,
те, що на до́брій землі́, це ті, що, чу́ю-
чи до́брим і щи́рим се́рцем сло́во,
держа́ть його́ і даю́ть плі́д у терпі́нні.

Кінець неділі.

16 **Н**іхто́ * не засві́чує світи́ла, щоб йо- Зач. 36
го́ вкри́ти посу́диною або́ поста́вити
під лі́жко, а, навпаки́, його́ ста́влять на
свічнику́, щоб ті, що вхо́дять, ба́чили

Субота 23-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: Ніхто́
Це і святій Анні.

світло. Нічого бо нема схованого, що 17
не стало б явним, нічого тайного, що
не стало б знаним і не вийшло на яв.
Вважайте, отже, як слухаєте: бо хто 18
має, тому дасться; а хто не має, візь-
муть і те, що йому здається, ніби має.
Мати його і брати нрийшли до нього, 19
та через народ не могли до нього до-
ступитись. Йому сказали: Мати твоя 20
і брати стоять надворі, хочуть побачи-
тись з тобою. Він у відповідь сказав 21
їм: Мати моя і брати мої – це ті, що
слухають слово Боже і виконують його.

Кінець суботі і святій.

Зач. 37 **О**дного дня Ісус увійшов * до човна 22
зо своїми учнями і сказав їм: Пере-
плиньмо на той бік озера. І відплили.
Як вони плили, він заснув. Тим часом 23
зірвалась буря з вітром над озером; їх
почало заливати, і вони були в небез-

Середа 21-го тижня: Одного разу увійшов Ісус *

24 пе́ці. Приступи́вши до нього, вони́ збу-
ди́ли його́ і ка́жуть: Наста́внику, на-
ста́внику, ми ги́немо! Він встав, по-
грози́в ві́трові й розбу́рханим хви́лям,
25 і вони́ ущу́хли, і наста́ла ти́ша. Тоді́
сказа́в їм: Де ва́ша ві́ра? Вони́, на-
ля́кані і здиво́вані, оди́н до о́дного ка-
за́ли: Хто це, що вели́ть вітра́м і во-
ді́, і вони́ слу́хають його́?

Кінець середі.

26 Вони́ приста́ли в Герасин-кра́ю, * Зач. 38
27 що про́ти Галиле́ї. Як Ісу́с ви́йшов на
бе́рег, попа́вся йому́ назу́стріч оди́н
чолові́к з мі́ста, що мав бі́сів. Він з
да́внього ча́су не носи́в оде́жі і ме́шкав
28 не в ха́ті, а в гроба́х. Поба́чивши Ісу́-
са, він закрича́в, припа́в йому́ до ніг і
сказа́в си́льним го́лосом: Що мені́ і
тобі́, Ісу́се, си́ну Бо́га Всеви́шнього?
29 Блага́ю тебе́, не муч мене́! Він бо

Неділя 23-тя: В той час прийшов Ісус
у Гераси́н-око́лицю, *

велі́в нечи́стому ду́хові ви́йти з чоло-
ві́ка. Дух той ча́сто хапа́в чолові́ка, і
його́ тоді́ в'яза́ли кайда́нами та ланцю-
га́ми і стерегли́, та він тро́щив око́ви,
і де́мон гони́в його́ по пусти́нях. Ісу́с 30
спита́в його́: Як тобі́ на ім'я́? – Ле-
ґіо́н, відпові́в той, бага́то бо бісі́в
увійшло́ в ньо́го. І вони́ блага́ли його́, 31
щоб він не велі́в їм іти́ в безо́дню.
Було́ ж там вели́ке ста́до свине́й, що 32
па́слося на горі́, і де́мони проси́ли йо-
го́, щоб він дозво́лив їм увійти́ в них.
Він дозво́лив їм. Ви́йшли де́мони з 33
чолові́ка, увійшли́ в свине́й, і ки́нулося
ста́до з кру́чі в о́зеро і пото́нуло. По- 34
ба́чивши, що ста́лося, пастухи́ ки́ну-
лись уро́зтіч і розпові́ли про це в мі-
сті та по се́лах. І ви́йшли лю́ди поди- 35
ви́тися, що ста́лось. Прибули́ вони́ до
Ісу́са і найшли́, що чолові́к, з яко́го
ви́йшли біси́, сиді́в при нога́х Ісу́са,

одя́гнений та при умі́ – і злякáлись.
36 Нао́чні свíдки їм розповíли, як ви́лі-
37 кувався біснува́тий. Тоді́ все насе́лення
гераси́нської окру́ги почало́ його́ про-
си́ти, щоб відійшо́в від них, бо вели́-
кий страх огорну́в їх. І він увійшо́в до
38 човна́ і верну́вся. А чоловíк, з яко́го
ві́йшли біси́, проси́в Ісу́са, щоб бу́ти
з ним, але́ він відпусти́в його́, ка́жучи:
39 Верни́ся додо́му і розкажи́ все, що
Бог зроби́в тобі́. Пішо́в той, сповіща́-
ючи по всьо́му місті, що Ісу́с зроби́в
йому́.

Кінець неділі.

40 Ста́лось, як верну́вся Ісу́с, наро́д Зач. 39
41 прийня́в його́, бо всі його́ чека́ли. Аж
ось прийшо́в чоловíк, * Яі́р на ім'я́,
що був голово́ю синаго́ги. Припа́вши
до ніг Ісу́са, він став проси́ти зайти́ до

Неділя 24-та: В той час оди́н чоловíк
приступи́в до Ісу́са, *

нього в хату, бо була в нього дочка 42
одиначка, яких дванадцять років, і
вона вмирала. І як він ішов туди, люди
тиснулися до нього. Аж тут якась жін- 43
ка, що була хвора дванадцять років
на кровотечу і витратила на лікарів
увесь свій прожиток, і ніхто з них не
міг її оздоровити, підійшовши ззаду, до- 44
торкнулась краю його одежі, і вмить
стала здоровою – спинилась її крово-
теча. Ісус спитав: Хто доторкнувся 45
мене? А що всі відпекувались, Петро
мовив: Наставнику, люди коло тебе
товпляться й тиснуться! Ісус сказав: 46
Хтось доторкнувся до мене, бо я чув,
як сила вийшла з мене. Побачивши 47
жінка, що не втаїться, тремтячи пі-
дійшла і, упавши йому до ніг, призна-
лася перед усіма людьми, чому до
нього доторкнулась і як негайно оду-
жала. Сказав їй Ісус: Дочко, віра 48
твоя спасла тебе, іди в мирі! Він гово- 49
рив іще, як ось приходить хтось від

головй синагóги і кáже: Твоя́ дочкá
помéрла, не турбу́й бі́льше учи́теля.
50 Ісу́с, почу́вши це, озвáвсь до ньóго:
Не бі́йся, ті́льки ві́руй, і вонá спасéть-
51 ся. Прийшóвши до хáти, він не пусти́в
нікóго з собóю всерéдину, крім Петрá,
Івáна та Я́кова з бáтьком та мáтір'ю
дити́ни. Всі плáкали за нéю й голо-
52 си́ли. Він мóвив: Не плáчте, вонá не
53 вмéрла, вонá спить. Ті сміялися з ньó-
54 го, бо знáли, що вмéрла. Тоді́ він узя́в
її́ за ру́ку і гóлосно промóвив: Ді́в-
55 чино, встань! І дух її́ верну́всь до
нéї, і вонá вмить встáла. Він велі́в
56 дáти їй ї́сти. Батьки́ ж її́ були́ здивó-
вані вéльми, та наказáв їм нікóму не
говори́ти, що стáлося.

Кінець неділі.

ГЛАВА 9.

Зач 40 Скли́кавши дванадцятьо́х, Ісу́с * 1
дав їм си́лу і вла́ду над усіма́ бі-
са́ми, і оздоровля́ти неду́ги; тоді́ посла́в 2
їх пропові́дувати Ца́рство Бо́же і ліку-
ва́ти неду́жих. Він до них промо́вив: 3
Нічо́го не бері́ть у доро́гу: ні па́лиці,
ні то́рби, ні хлі́ба, ні гро́шей, ані́ дві
оде́жі не ма́йте. В яку́ ха́ту ви не уві- 4
йшли́ б, там пробува́йте, по́ки не ви́-
йдете. А як хто вас не при́йме, вихо- 5
дячи́ з того́ мі́ста, обтрусі́ть по́рох з
ніг ва́ших на сві́дчення про́ти них. І 6
ви́йшли вони́ та, хо́дячи по се́лах, зві-
ща́ли До́бру Нови́ну і оздоровля́ли
всю́ди.

Кінець суботі.

Зач. 41 І́род четверовла́сник дові́дався про 7

Субота 24-го тижня: В той час Ісус, скли́кавши дванадцятьо́х у́чнів своїх, *

все, що ді́ялось, і * збенте́жився, бо
де́які каза́ли, що то Іва́н воскре́с із
8 ме́ртвих, і́нші ж – що Ілля́ яви́вся, а
ще і́нші, – що яки́йсь проро́к із да́вніх
9 встав з ме́ртвих. І сказа́в І́род: Іва́нові я
відтя́в го́лову. Хто ж це таки́й, що я про
ньо́го оце́ чу́ю? І намага́вся поба́чити
10 його́. Апо́столи ж, верну́вшися,
розпові́ли йому́ про те, що зроби́ли.
Тоді́ він узя́в їх і пішо́в о́сторонь у
на́прямі мі́ста, що зве́ться Витсаї́да.
11 Лю́ди, дові́давшись про те, пішли́
слідо́м за ним. Він їх прийня́в і говори́в
їм про Ца́рство Бо́же та оздоровля́в
тих, що потребува́ли того́.

Кінець четверговí.

12 А день поча́в хили́тись до ве́чора.
І двана́дцятеро підійшли́ до ньо́го і Зач. 42
ка́жуть: ** Відпусти́ люде́й: хай

Четвер 21-го тижня: В той час І́род четверовласник почу́в про Ісуса і *
П'ятниця 21-го тижня: Одного ра́зу приступи́ли до Ісуса двана́дцять у́чнів його́ та й ка́жуть: **

ідуть по хуторах та селах, що навко-
ло, і знайдуть собі притулок та пожи-
ву, бо тут ми в пустому місці. А він 13
їм каже: Дайте ви їм їсти. Вони від-
повіли: Є у нас тільки п'ять хлібів
і дві риби. Хіба що підемо та купимо
поживи для всього цього народу. Бу-
ло бо їх яких п'ять тисяч чоловіків.
Ісус сказав до своїх учнів: Розсадіть 14
їх гуртами по яких п'ятдесят чоловіка.
Вони так зробили і всіх розсадили. 15
Тоді він узяв п'ять хлібів і дві риби і, 16
звівши очі вгору, благословив їх, по-
ламав і дав учням, щоб вони клали
перед народом. Усі їли до наситу і 17
зібрали куснів, що зосталися, дванад-
цять кошів.

Кінець п'ятниці.

Зач. 43 **О**дного разу, коли він * молився на 18
самоті, і були з ним його учні, він

спита́в їх: За ко́го мене́ ма́ють
19 лю́ди? Вони́ у ві́дповідь сказа́ли: За
Іва́на Христи́теля, і́нші – за Іллю́, ще
і́нші – за яко́гось із старови́нних про-
20 ро́ків, що воскре́с із ме́ртвих. – А
ви, спита́в їх, що ка́жете про ме́не?
Хто я? Тоді́ Петро́, озва́вшись, мо́вив:
21 Ти – Христо́с Бо́жий. Він звелі́в їм
го́стро про це ніко́му не говори́ти.
22 Да́лі дода́в: Син Чолові́чий ма́є ба-
га́то стражда́ти; ста́рші, первосвяще́-
ники та книжники його́ відки́нуть
і уб'ю́ть, та він на тре́тій день во-
скре́сне.

Кінець понеділкові.

23 Зверта́ючись до всіх, він промо́вив: Зач. 44
* Коли́ хто хо́че йти за мно́ю, неха́й
зрече́ться себе́, ві́зьме щодня́ на се́бе
24 хрест свій і йде за мно́ю. Бо хто хо́че
спасти́ свою́ ду́шу, той її́ погу́бить; а
хто погу́бить свою́ ду́шу за́для ме́не,

Вівторок 22-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

той її врятýє. Якá бо кóристь людúні, 25
колú ввесь світ здобýде, себé ж самý
погýбить абó занапастúть? Хто бýде 26
сорóмитися менé та моєї наýки, тогó й
Син Чоловíчий бýде сорóмитися, колú
прúйде у слáві своїй, і Отця́, і áнгелів
святúх. Íстинно кажý вам, що дéякі із 27
тут присýтніх не зазнáють смéрти, аж
пóки не побáчать Цáрства Бóжого.

Кінець вівтіркові.

Зач. 45 Чéрез якúх вíсім днів по цих словáх 28
Ісýс узя́в з собóю * Петрá, Івáна та
Я́кова і вúйшов на гóру молúтись.
Колú він молúвся, вúгляд йогó облúччя 29
став íнший, а одéжа – біла та блискý-
ча. І ось два мужí з ним розмовля́ли: 30
булú то Мойсéй та Ілля́, що з’явúлись 31
у слáві і говорúли про йогó смерть,
якóю він мав умéрти в Єрусалúмі. Пе- 32

Переображення, на Утрені: В той час узяв Ісус *

тро́ й ті, що були́ з ним, були́ змо́рені
сном. Та як пробуди́лися, поба́чили
його́ сла́ву і двох мужі́в, що з ним сто-
33 я́ли. А коли́ ці розстава́лись з ним,
Петро́ промо́вив до Ісу́са: Наста́в-
нику, до́бре нам тут бу́ти! Зро́бимо три
наме́ти: оди́н тобі́, оди́н Мойсе́єві і
оди́н Іллі́. Не знав бо, що гово́рить.
34 Коли́ він говори́в це, насу́нулася хма́ра
і огорну́ла їх; у́чні наляка́лись, як на-
35 ді́йшла на них хма́ра. І го́лос залуна́в
із хма́ри: Це Син мій улю́блений;
36 його́ слу́хайте! І коли́ почу́вся цей го́-
лос, Ісу́с зоста́вся оди́н. У́чні мовча́ли,
і нічо́го з то́го, що ба́чили, ніко́му в ті
дні не оповіда́ли.

Кінець Переображенню.

37 **Н**а дру́гий день, коли́ вони́ зійшли́ * Зач. 46
38 з гори́, си́ла люде́й його́ зустрі́ла. І ось
яки́йсь чолові́к з наро́ду поча́в крича́-

ти: Учи́телю, блага́ю тебе́, зглянься
над мої́м си́ном, бо він єди́ний у ме́не.
Дух його́ хапа́є, і він кричи́ть ра́птом, 39
трясе́ ним, і він пуска́є піну; той його́,
ви́мучивши, залиша́є цілко́м знеси́ле-
ним. Проси́в я твоїх у́чнів, щоб його́ 40
ви́гнали, та вони́ не змоглй. Ісу́с відпо-
вів: О, ро́де невірний та розпу́сний!
До́ки ма́ю бу́ти з ва́ми та терпіти вас? 41
Приведи́ сюди́ твого́ си́на! Коли́ хло́- 42
пець наближа́вся, де́мон ки́нув ним
об зе́млю і си́льно потря́с ним; але́ Ісу́с
погрози́в нечи́стому ду́хові, оздорови́в
юнака́ і відда́в його́ ба́тькові. Всі були́ 43
захо́плені ве́личчю Бо́жою.

Кінець суботі.

Зач. 47 **І** як усі́ дивува́лися всьому́, що Ісу́с
чини́в, він сказа́в до своїх у́чнів:
* Затя́мте собі́ до́бре ці слова́: Син 44
Чолові́чий ма́є бу́ти ви́даний у ру́ки

45 людям. Однáк, вонú не розуміли цьогó
слóва; вонó булó від них скрúте, так що
вонú йогó не моглú збагнýти, і боя-
46 лися йогó питáти про це слóво. І та-
кé впáло їм на дýмку: хто з них най-
47 бíльший? Ісýс, знáючи думкú ї́хніх
сердéць, узя́в малý дитúну, постáвив
48 ї́ї бíля сéбе і сказáв їм: Хто приймáє
цю малý дитúну в моє ім'я́, той менé
приймáє; а хто менé приймáє, той
приймáє тогó, хто менé послáв: бо
хто наймéнший пóміж усімá вáми, той
– великúй.

49 **О**звáвся Івáн і кáже: * Настáвнику, Зач. 48
ми бáчили одногó, що твоїм ім'я́м
виганя́в бісíв, і ми йомý заборонúли,
50 бо він не хóдить з нáми. А Ісýс сказáв
до ньóго: Не боронíть, бо хто не
прóти вас, той з вáми.

Кінець середі.

Четвер 22-го тижня: Одногó рáзу приступúв до Ісуса
одúн з йогó учнів і сказáв йомý: *

Зач. Обр. **Як** набли́зився час, коли́ Ісу́с мав 51
відійти́ * з цьо́го сві́ту, він тве́рдо
постанови́в пусти́тися в доро́гу до Єру-
сали́му. І ви́слав посланці́в пе́ред 52
собо́ю; пішли́ вони́ і увійшли́ в яке́сь
самаря́нське село́, щоб йому́ приготу-
ва́ти мі́сце. Та самаря́ни його́ не при- 53
йняли́, бо він подорожува́в до Єруса-
ли́му. Ба́чивши те, у́чні Я́ків та Іва́н 54
сказа́ли: Го́споди, хо́чеш – ми ска́жемо,
щоб вого́нь зійшо́в з не́ба і зни́щив їх
(як і Ілля́ вчини́в). Ісу́с, оберну́вшись, 55
став докоря́ти їм: Не зна́єте, яко́го ви
ду́ха. Бо Син Чолові́чий не прийшо́в 56
губи́ти людські́ ду́ші, а спасти́. І вони́
пішли́ в і́нше село́.

Кінець четверговi.

Переступи Обрусові до зачала 52.

Зач. 49 **А** як вони́ подорожува́ли, ** сказа́в 57
хтось до ньо́го: Я піду́ за тобо́ю,

Святому Обрусові: Одного разу сталось, коли́ наближалися дні відходу Ісуса *
Субота 26-го тижня: В той час, як Ісус був у дорозі, **

58 куди́ б ти не пішо́в. Ісу́с озва́вся до
ньо́го: Лиси́ці ма́ють но́ри і пти́ці
небе́сні гні́зда, Син же Чолові́чий
59 не ма́є де голови́ приклони́ти. До дру́-
гого сказа́в: Іди́ за мно́ю. Та той від-
пові́в: Го́споди, дозво́ль мені́ пере́дше
60 піти́ та похова́ти мого́ ба́тька. – Лиши́
ме́ртвим хова́ти свої́х ме́ртвих, ска-
за́в Ісу́с до ньо́го. Ти ж іди́, пропові́-
61 дуй Ца́рство Бо́же. І́нший сказа́в:
Я піду́ за тобо́ю, Го́споди, але́ пере́д-
ше дозво́ль мені́ з мої́ми дома́шніми
62 попраща́тися. Ісу́с сказа́в до ньо́го:
Ніхто́, покла́вши ру́ку на плуг і ози-
ра́ючись, не зда́тний до Ца́рства Бо́-
жого.

Кінець суботі.

ГЛАВА 10.

Зач. 50 Після цього Господь призначив сім- 1
десят двох інших * і послав їх
по двох перед собою в кожне місто й
місце, куди сам мав прибути. Він до них 2
промовив: Жнива великі, а робітників
мало. Просіть, отже, Господа жнив,
щоб послав робітників на свої жнива.
Ідіть, ось я вас посилаю, як ягнят між 3
вовків. Не беріть із собою ні калитки, 4
ні торби, ні взуття, і нікого в дорозі
не вітайте. В який би дім ви не вві- 5
йшли, скажіть спершу: Мир домові
цьому! І коли там буде син миру, мир 6
ваш спочине на ньому; а коли ні, до
вас повернеться. І зоставайтесь у тім 7
домі, їжте й пийте, що в них є: достоїн
бо робітник своєї нагороди. Не пере-

П'ятниця 22-го тижня: В той час Господь призначив сімдесят двох інших учнів своїх *
Це й апостолам.

8 хо́дьте з ха́ти до ха́ти. І в яке́ мі́сто ви
не ввійшли́ б, і вас прийму́ть, ї́жте що
9 поста́влять пе́ред ва́ми; оздоровля́йте в
ньо́му хво́рих і кажі́ть їм: Набли́зи-
10 лося до вас Ца́рство Бо́же. Коли́ ж ви
вві́йдете в яке́ мі́сто, і вас не прийму́ть,
11 ви́йшовши на ї́хні ву́лиці, скажі́ть: Ми
вам обтру́шуємо й по́рох з ва́шого мі-
ста, що приста́в до на́ших ніг; та зна́й-
12 те, що Ца́рство Бо́же бли́зько. Кажу́
вам: Того́ дня Содо́мі бу́де ле́гше, ніж
13 мі́сту тому́. Го́ре тобі́, Хорази́не! Го́ре
тобі́, Витса́їдо! Бо якби́ в Ти́рі та Си-
до́ні ста́лися ті чуда́, що зро́блені у вас,
вони́ б давно́ пока́ялися, си́дячи у ве-
14 ре́тищі й по́пелі! Та Ти́рові й Сидо́нові
15 ле́гше бу́де під час су́ду, ніж вам. І ти,
Капернау́ме, чи, мо́же, підні́мешся аж
до не́ба? Аж до а́ду прова́лишся!

Кінець п'ятниці і апостолам.

Зач. 51
* **Х**то слу́хає вас, мене́ слу́хає; хто 16
відріка́ється вас, мене́ відріка́ється; а
хто відріка́ється мене́, відріка́ється то-
го́, хто посла́в мене́. Верну́лись сімде- 17
ся́т два з ра́дістю, ка́жучи: Го́споди, і
біси́ коря́ться нам з-за твого́ і́мені.
Він сказа́в їм: Я ба́чив сатану́, що, 18
на́че бли́скавка, па́дав з не́ба.

Зач. Суб. 27 тижн.
** **О**сь я даю́ вам вла́ду наступа́ти на 19
змі́їв, скорпіо́нів і на всю си́лу воро́жу
– і ніщо́ вам не пошко́дить. Одна́че, не 20
раді́йте тому́, що ду́хи вам коря́ться,
але́ раді́йте тому́, що імена́ ва́ші за-
пи́сані на не́бі. В той ча́с Ісу́с зраді́в 21
Ду́хом Святи́м і сказа́в: Прославля́ю
тебе́, О́тче, Го́споди не́ба і землі́, що
ти вта́їв це від му́дрих та розу́мних і від-
кри́в немовля́там. Так, О́тче, бо так
тобі́ подо́балося.

Кінець апостолам, ангелам і суботі.
Читай Обрусові:

Це загальне апостолам і ангелам: Сказа́в Госпо́дь свої́м учням: *

Субота 27-го тижня: Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: **

22 * **В**се дав мені́ Оте́ць мій, і ніхто́ не Зач. 52
зна́є, хто Син, крім Отця́, і хто Оте́ць,
крім Си́на, та кому́ Син схо́че відкри́-
23 ти. По́тім, зверну́вшись до у́чнів, ок-
ре́мо промо́вив: Щасли́ві о́чі, які́ ба́-
24 чать, що ви ба́чите. Кажу́ бо вам, що
бага́то проро́ків і царі́в хоті́ли ба́чити,
що ви ба́чите, і не ба́чили, і чу́ти, що
ви чу́єте, і не чу́ли.

Кінець понеділкові й Обрусові.

25 **І** ось яки́йсь законовчи́тель встав, Зач. 53
** щоб його́ ви́пробувати, і ка́же:
Учи́телю, що мені́ роби́ти, щоб ві́чне
26 життя́ осягну́ти? Ісу́с мо́вив до ньо́го:
В зако́ні що напи́сано? Як чита́єш?
27 Озва́вся той і ка́же: Люби́ Го́спода,
Бо́га твого́, всім се́рцем твої́м, усіє́ю
душе́ю твоє́ю, і всіє́ю си́лою твоє́ю, і
всіє́ю ду́мкою твоє́ю; а бли́жнього тво-
28 го́, як себе́ само́го. Сказа́в йому́: Ти

Понеділок 23-то тижня: Сказа́в Госпо́дь свої́м учням: *
Неділя 25-та: Одного́ разу зако́нник яки́йсь
приступи́в до Ісуса, **

добре відповів. Роби це і будеш жи-
ти. Та той, бажаючи себе самого ви- 29
правдати, каже до Ісуса: А хто є мій
ближній? Ісус мовив, кажучи: Один 30
чоловік сходив з Єрусалиму до Єрихо-
ну і попав розбійникам у руки, що йо-
го обдерли й побили тяжко, і пішли
геть, зоставивши його напівмертвого.
Випадково ішов якийсь священик тією 31
дорогою; побачив він його, минув і пі-
шов далі. Так само й левіт прийшов 32
на те місце, глянув на нього і про-
йшов мимо. Але один самарянин, що 33
був у дорозі, надійшов на нього і, поба-
чивши його, змилосердився. Приступив 34
він до нього, перев'язав йому рани,
полив їх оливою і вином; потім поса-
див його на свою скотину, привів до
заїзду і доглянув його. На другий день 35
він вийняв два динарії, дав їх госпо-
дареві і мовив: Доглядай його, і те, що
витратиш на нього більше, я заплачу
тобі, коли вернуся. Хто з оцих трьох, 36

на твою́ ду́мку, був бли́жнім тому́, що
37 попа́вся розбі́йникам? Він відпові́в:
Той, хто вчини́в над ним милосе́рдя.
Тоді́ Ісу́с сказа́в до нього́: Іди́, і роби́
ти так са́мо.

Кінець неділі.

38 **К**оли́ вони́ були́ в доро́зі, він уві- Зач. 54
йшо́в * в одне́ село́, і яка́сь жі́нка,
на ім'я́ Ма́рта, прийняла́ його́ в свій
39 дім. Була́ у не́ї сестра́, що зва́лася
Марі́я; ця, сі́вши в нога́х Го́спода,
40 слу́хала його́ сло́ва. Ма́рта ж клопо-
та́лася усякою послу́гою. Підійшла́
вона́ і ка́же: Го́споди, чи тобі́ бай-
ду́же, що сестра́ моя́ лиши́ла мене́
саму́ служи́ти? Скажи́ ж їй, щоб
41 мені́ помогла́. Озва́вся Госпо́дь до
не́ї і промо́вив: Ма́рто, Ма́рто,
ти побива́єшся і клопо́чешся про
бага́то, одного́ ж потрі́бно. Марі́я

На всі празники Богородиці: В той час увійшо́в Ісус *

ви́брала кра́щу ча́стку, що не відні́-
меться від не́ї.

Переступи Богородиці, до зачала 58.

ГЛАВА 11.

Зач. 55 Раз яко́сь він * моли́вся в одному́ 1
мі́сці і, як кінчи́в, сказа́в до ньо́-
го оди́н з його́ у́чнів: Го́споди, на-
вчи́ нас моли́тись, як Іва́н навчи́в свої́х
у́чнів. Він до них промо́вив: Коли́ 2
ви мо́литесь, кажі́ть: О́тче, неха́й свя-
ти́ться ім'я́ твоє́, неха́й при́йде Ца́р-
ство твоє́. Дай нам ко́жного дня наш 3
хліб насу́щний. І прости́ нам гріхи́ на́- 4
ші, як і ми проща́ємо винува́тцеві на́-
шому; і не введи́ нас у споку́су. Да́лі 5
до них промо́вив: Якби́ хто з вас мав
при́ятеля, і той прийшо́в до нього опів-
ночі і сказа́в до ньо́го: Дру́же, пози́ч

Вівторок 23-го тижня: Того часу Ісус *

6 мені́ три хліби́, бо при́ятель мій при-
бу́в до ме́не з доро́ги, і я не ма́ю що
йому́ да́ти; а той зсере́дини відпові́в би
7 йому́: Не докуча́й мені́, две́рі вже за́м-
кнені, і ді́ти мої́ зо мно́ю в лі́жку; не
8 мо́жу вста́ти і да́ти тобі́; кажу́ вам,
що колі́ й не вста́не та не да́сть, тому́
що він його́ при́ятель, однак, че́рез йо-
го́ насти́рливість, підведе́ться і дасть,
скі́льки той потребу́є.
9 Отож, кажу́ вам: * Просі́ть, і да́сться Зач. 56
вам; шука́йте, і зна́йдете; сту́кайте, і
10 відчи́нять вам. Ко́жний бо, хто про́-
сить, оде́ржує, хто шука́є, знахо́дить, і
тому́, хто сту́кає, відчи́ниться.

Кінець вівтірко́ві.

11 Котри́й із вас, батькі́в, колі́ син
проси́тиме в ньо́го хлі́ба, дасть йому́
ка́мінь? Або́, колі́ попро́сить ри́би,
12 за́мість ри́би дасть йому́ гадю́ку? Або́,
колі́ яйця́ попро́сить, дасть йому́

Середа 23-го тижня: Сказав Ісус своїм учням:

скорпіóна? Отáк, колú ви, бýвши 13
злúми, умíєте давáти дíтям вáшим
дóбрі дарú, оскíльки бíльше Отéць
небéсний дасть Святóго Дýха тим, що
прóсять у ньóго.

Кінець середі.

Зач. 57 Ісýс виганя́в * біса, що був німúй. 14
І як біс вúйшов, німúй заговорúв, і
дивувáлись лю́ди. Та дéякі з них гово- 15
рúли: Він Велзевýлом, князем бі-
сíвським, виганя́є бісів. Інші ж, щоб 16
йогó вúпробувати, домагáлися від ньó-
го знáку з нéба. Він же, знáючи їх, 17
сказáв їм: Кóжне цáрство, розді́лене
самé в собі, запустíє, і дім на дім упадé.
Колú, óтже, і сатанá розді́лений 18
сам у собі, як устóїться йогó цáрство?
Кáжете бо, що Велзевýлом виганя́ю
бісів. Колú я Велзевýлом виганя́ю бі- 19
сів, ким виганя́ють синú вáші? Ось

Четвер 23-го тижня: Одногó рáзу виганя́в Ісýс *

чому́ вони́ бу́дуть ва́шими суддя́ми.
20 Коли́ ж я па́льцем Бо́жим виганя́ю
бісі́в – прийшло́ до вас Ца́рство Бо́же.
21 Коли́ хто си́льний та озбро́єний пиль-
ну́є свого́ дво́ру, його́ майно́ в безпе́-
22 ці. Коли́ ж наді́йде хто сильні́ший від
ньо́го і його́ подола́є, забере́ у ньо́го
всю його́ збро́ю, на яку́ він поклада́вся,
і розді́лить його́ здо́бич.
23 * Хто не зо мно́ю, той про́ти ме́не; Зач 58
і хто зо мно́ю не збира́є, той розсипа́є.

Кінець четверговi.

24 Коли́ дух нечи́стий ви́йде з чолові́ка,
блука́є по місця́х безво́дних, шука́ючи
спочи́нку, і, не найшо́вши, ка́же: Вер-
25 ну́ся в дім свій, звідкі́ль я ви́йшов. І,
прибу́вши, знахо́дить його́ заме́теним,
26 при́браним. Тоді́ йде і бере́ з собо́ю
і́нших сім ду́хів, гі́рших від се́бе, і
вони́ вхо́дять і там осе́люються, і

останнє того чоловіка стає гіршим,
ніж перше.

Кінець п'ятниці.
Читай Богородиці:

Коли він говорив це, якась жінка 27
підняла голос з-між народу і сказала
до нього: Блаженне лоно, що тебе
носило, і груди, що тебе кормили. Він 28
же сказав: Блаженні ті, що слухають
слово Боже і зберігають його.

Кінець Богородиці.

Зач. 59 **К**оли народу сходилось щораз біль- 29
ше, Ісус почав * промовляти: Рід
цей – рід лукавий; він шукає знаку,
але знаку йому не дасться, окрім зна-
ку Йони, бо як Йона був знаком для 30
ніневитян, так і Син Чоловічий буде
знаком для цього роду. Цариця півдня 31
встане на суд з людьми цього ро-
ду і його засудить, бо прийшла з кін-

Понеділок 24-го тижня: Одного разу, коли народ сходився, почав Ісус *

ців сві́ту слу́хати му́дрости Соломо́-
на, а ось тут бі́льше від Соломо́на.
32 Ніневитя́ни вста́нуть з цим ро́дом під
час су́ду і його́ засу́дять, бо вони́ по-
ка́ялись на про́повідь Йо́ни, а ось тут
33 бі́льше від Йо́ни. Ніхто́ не світить
сві́тла і не ста́вить його́ у схо́вок, ані́
під посу́дину, але́ на свічни́к, щоб ті,
що вхо́дять, ба́чили сві́тло.

Кінець понеділкові.

34 * Сві́тло твого́ ті́ла – о́ко твоє́. Ко- Зач. 60
ли́ о́ко твоє́ здоро́ве, все ті́ло твоє́
сві́тле; коли́ ж воно́ неду́же, все ті́ло
35 твоє́ те́мне. Гляди́, о́тже, щоб сві́тло,
36 що в тобі́, не ста́ло те́мрявою. Коли́,
о́тже, все ті́ло твоє́ сві́тле і нічо́го
те́много не ма́є, воно́ бу́де все в сві́тлі
так, нена́че б осві́чувало тебе́ сві́тло
37 свої́м ся́йвом. Коли́ він говори́в іще́,
яки́йсь фарисе́й запроси́в його́ на обі́д

Вівторок 24-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

до се́бе. Ісу́с увійшо́в і сів за столо́м.
Поба́чивши це, фарисе́й здивува́вся, 38
що він перш не обми́вся пе́ред обі́дом.
Госпо́дь сказа́в до ньо́го: От ви, фа- 39
рисе́ї, чи́стите лиш зве́рху ча́шу й по-
лу́мисок, самі́ ж ви всере́дині по́вні
зди́рства й лука́вства. Безу́мні! Чи 40
той, що зроби́в верх, не зроби́в і
сере́дини? Кра́ще да́йте ми́лостиню з 41
то́го, що всере́дині, і все у вас бу́де
чи́сте.

Кінець вівтірко́ві.

Зач. 61 **Та** * го́ре вам, фарисе́ям, бо ви дає́те 42
десяти́ну з м’я́ти, ру́ти та вся́кої горо́-
дини, але́ зане́дбуєте правосу́ддя і
любо́в Бо́жу! І це тре́ба було́ роби́ти,
і того́ не лиша́ти. Го́ре вам, фарисе́ям, 43
що лю́бите пе́рші місця́ в синаго́гах та
привіта́ння на майда́нах. Го́ре вам, бо 44
ви – немо́в гроби́ непомі́тні, по яки́х

Середа 24-го тижня: Сказа́в Госпо́дь до юде́їв,
які́ до ньо́го прийшли́: *

лю́ди зве́рху хо́дять, і не зна́ють того́.
45 Озва́всь тоді́ оди́н із законовчителі́в:
Учи́телю, ка́жучи це, ти й нас обра-
46 жа́єш. Він відпові́в: Го́ре й вам, за-
коновчителя́м, бо ви наклада́єте на
люде́й тягарі́, які́ ва́жко носи́ти, самі́
ж до тих тягарі́в і па́льцем не дотор-
ка́єтеся.

Кінець середі.

47 Го́ре вам, * що буду́єте гроби́ про- Зач. 62
48 ро́кам, а ва́ші батьки́ їх уби́ли! Ви так
стаєте́ сві́дками і даєте́ зго́ду вчи́нкам
батькі́в ва́ших: вони́ їх убива́ли, а ви
49 буду́єте їм гроби́! Тому́ й ка́же му́д-
рість Бо́жа: Я їм пошлю́ проро́ків і
апо́столів; вони́ де́яких з них уб’ю́ть, а
50 де́яких бу́дуть гони́ти, щоб цей рід
відпові́в за кров усі́х проро́ків, проли́ту
51 від сотво́рення сві́ту, від кро́ви Аве́ля
до кро́ви Заха́рії, вби́того між вівта-

Четвер 24-го тижня: Сказа́в Госпо́дь до юдеїв, які́ до нього прийшли́: Го́ре вам, кни́жники й фарисеї, *

рем і храмом. Так, я кажу вам: Рід цей
відповідатиме за все те. Горе вам, за- 52
коновчителям, бо ви взяли ключ знан-
ня. Самі ви не ввійшли, і тим, що хо-
тіли ввійти, заборонили. Як він ви- 53
йшов звідти, книжники та фарисеї
стали сильно на нього нападати і
ставити йому різні питання, чигаючи, 54
щоб несподівано піймати якесь слово
з уст його.

ГЛАВА 12.

Тим часом, як народ зібрався 1
тисячами, так що одне одно-
го топтало, він почав говорити,
перш до своїх учнів: Остерігайтесь
фарисейської закваски, тобто лице-
мірства.

Кінець четверговi.

2 Ні́чо́го бо * нема́ схо́ваного, що б Зач. 63
не відкри́лось, і скри́того, що б не ви́я-
3 вилось. Ось чому́ те, що ви сказа́ли
по́темки, почу́ється при сві́тлі; і те, що
ви говори́ли на ву́хо по схо́вках, ого-
4 ло́ситься на покрі́влях. Кажу́ вам, мо-
ї́м дру́зям: Не бі́йтесь тих, що убива́-
ють ті́ло, і по́тім більш ні́чо́го зроби́ти
5 не мо́жуть. Покажу́ вам, кого́ тре́ба
боя́тись: бі́йтесь того́, що, вби́вши,
ма́є вла́ду вки́нути у пе́кло. Так, кажу́
6 вам, того́ бі́йтесь. Хіба́ п'ять гороб-
ці́в не продаю́ться за два шаги́? Та ні
7 оди́н з них не забу́тий у Бо́га. Ба, на́-
вiть і воло́сся на голові́ у вас усе́ пора-
хо́ване. Не бі́йтесь: ви вартні́ші за ба-
гатьо́х горобці́в.

Кінець святому.

8 Кажу́ вам: ** Ко́жен, хто ви́знає ме- Зач. 64
не́ пе́ред людьми́, і Син Чолові́чий ви́-

П'ятниця 24-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: Ні́чо́го *
Це ж і святому Юрієві, на Утрені.
6 листопада, святому ісповідникові Павлові:
Сказа́в Госпо́дь: **

знає його перед ангелами Божими.
Хто ж мене відречеться перед людьми, 9
того і я відречуся перед ангелами Бо-
жими. І всякому, хто скаже слово про- 10
ти Сина Чоловічого, проститься йому;
а тому, хто хулитиме Святого Духа,
не проститься. Коли вас приведуть у 11
синагоги, до урядів та до влади, не кло-
почіться тим, як або що маєте відпові-
дати, або що маєте казати, бо Дух 12
Святий навчить вас тієї години, що
треба говорити.

Кінець п'ятниці і святому.

Зач. 65 Відізвався * до нього хтось із народу: 13
Скажи братові моєму, щоб поділився
зо мною спадщиною. Ісус промовив 14
до нього: Чоловіче, хто настановив
мене суддею або розподілювачем над
вами? Далі промовив до них: Глядіть 15
і бережіться всякої зажерливости, бо

Понеділок 25-го тижня: Одного разу, коли Ісус учив, сказав: *

не від на́дміру того́, що хто ма́є, зале́-
жить його́ життя́.

Переступи понеділкові.

16 **В**ін розпові́в їм цю при́тчу: * В
одного́ багача́ земля́ роди́ла га́рно.
17 Поча́в він міркува́ти, ка́жучи сам до
се́бе: Що мені́ роби́ти? Не ма́ю де
18 звезти́ урожа́й мій. І ка́же: Ось що я
зроблю́: розберу́ мої́ стодо́ли, більші
побуду́ю і зберу́ туди́ все збі́жжя і
19 ввесь мій доста́ток, і скажу́ душі́ моїй:
Душе́ моя́, ма́єш добра́ бага́то в запа́-
сі на бага́то рокі́в! Спочива́й, їж, пий
20 і весели́ся! А Бог сказа́в до нього́:
Безу́мний, ціє́ї ж но́чі ду́шу ві́зьмуть у
те́бе, і те, що ти зібра́в, кому́ воно́ бу́-
21 де? Ота́к воно́ з тим, хто збира́є для
се́бе, за́мість багаті́ти у Бо́га.

Кінець неділі.

22 Да́лі сказа́в до своїх у́чнів:

Читай понеділкові:

Зач. 66

Неділя 26-та: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

Тому́ кажу́ вам: Не журі́ться про
життя́ ва́ше, що ї́стимете, ані́ про
ті́ло, в що одя́гнетеся; бо життя́ бі́льше 23
від ї́жі і ті́ло – від оде́жі. Гля́ньте на 24
кру́ків, що не сі́ють, ні жну́ть; нема́ в
них ні комо́ри, ні стодо́ли, а проте́
Бог їх году́є. Оскі́льки бі́льше ва́рті
ви від пта́хів. Хто з вас, труди́вшись, 25
мо́же дода́ти до ві́ку свого́ хоча́ б оди́н
лі́коть? Коли́, о́тже, і це найме́нше 26
по́над ва́шу си́лу, чому́ клопо́четесь
про і́нше? Гля́ньте на ліле́ї, як росту́ть: 27
не працю́ють і не пряду́ть, а кажу́
вам, що на́віть Соломо́н у своі́й сла́ві
не одяга́вся так, як одна́ з них. Коли́, 28
о́тже, траву́, що сього́дні на по́лі,
а за́втра ки́дають до пе́чі, Бог так
одяга́є, то скі́льки бі́льше вас, мало-
ві́ри. І не побива́йтесь, що вам ї́сти та 29
що пи́ти, і не клопочі́ться. Бо того́ 30
всього́ шука́ють лю́ди ві́ку цього́;
Оте́ць же ваш зна́є, що воно́ потрі́бне.

31 Ото́ж, шука́йте його́ Ца́рства, і це вам
дода́сться.

Кінець понеділкові.

32 * Не бі́йся, мале́ ста́до, бо ва́шому Зач. 67
Отце́ві подо́балося да́ти вам Ца́рство.
33 Прода́йте ва́ше майно́ і да́йте ми́ло-
стиню; зробі́ть собі́ гамани́, що не
старі́ються, невиче́рпний скарб на не́-
бі, де зло́дій при́ступу не ма́є, ні міль
34 не то́чить. Бо де скарб ваш, там бу́де
35 і се́рце ва́ше. Глядí́ть, щоб ваш стан
був підпере́заний, і свічники́ засві́чені.
36 І бу́дьте, як лю́ди, що чека́ють па́на
свого́, коли́ він ве́рнеться з весі́лля,
щоб йому́ нега́йно відчини́ти, як при́-
37 йде і засту́кає. Щасли́ві ті слу́ги, яки́х
він, прийшо́вши, заста́не невсипу́щи-
ми! І́стинно кажу́ вам: Він підпере́-
жеться, посади́ть їх за стіл і, присту-
38 пи́вши, почне́ їм служи́ти. І як при́йде
о дру́гій або́ о тре́тій сторо́жі, і так

усе́ зна́йде, щасли́ві ті слу́ги. Збагні́ть 39
це до́бре: коли́ б госпо́дар знав, о
котрі́й годи́ні при́йде зло́дій, пильну-
ва́в би і не дав би пролама́ти стіни́ у
свої́м до́мі. І ви тако́ж бу́дьте гото́ві, 40
бо не зна́єте, о котрі́й годи́ні Син Чо-
лові́чий при́йде.

Кінець суботі.

Тут Петро́ озва́вся: Го́споди, чи 41
ти до нас ка́жеш цю при́тчу, чи тако́ж
до всіх? Госпо́дь відпові́в:

Зач. 68 * **Х**то той ві́рний і розва́жний упра- 42
ви́тель, яко́го пан настано́вить над
че́ляддю своє́ю, щоб да́ти їй у ви́зна-
чену по́ру мі́рку пшени́ці? Щасли́вий 43
той слуга́, пан яко́го, прийшо́вши, зна́й-
де, що він так ро́бить. І́стинно кажу́ 44
вам, що він його́ поста́вить над свої́м
ма́єтком. Коли́ ж слуга́ той ска́же в 45
свої́м се́рці: Мій пан бари́ться, не при-
хо́дить; і почне́ би́ти слуг та служни́ць,

Вівторок 25-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

46 їсти, пи́ти й упива́тись, пан того́ слуги́
при́йде того́ дня, яко́го він не сподіва́-
ється, і тіє́ї годи́ни, яко́ї він не зна́є, і
відлу́чить його́, і між неві́рними при-
47 зна́чить йому́ до́лю. Той, що, зна́ючи
во́лю свого́ па́на, не приготува́вся, і не
зроби́в по його́ во́лі, бу́де тя́жко би́-
48 тий; а той, що її́ не знав і зроби́в кари-
гідне, бу́де ма́ло би́тий.

Від ко́жного, * кому́ да́но бага́то, ви- Зач. 69
мага́тимуть бага́то; і кому́ пові́рено
бага́то, від то́го бу́дуть бі́льше жа-
да́ти.

Кінець вівтірко́ві.

49 Вого́нь прийшо́в я ки́нути на зе́млю
– і як я пра́гну, щоб він уже́ розгорі́в-
50 ся! Хрище́ння ма́ю я прийня́ти – і як
мені́ на душі́ ва́жко, до́ки воно́ не здій-
51 сни́ться! Гада́єте, що я прийшо́в мир
да́ти на землі́? Ні бо, кажу́ вам, але́
52 ро́зділ. Відни́ні бо п’я́теро в одні́й ха́ті

Середа 25-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: Від ко́жного, *

бу́дуть розді́лені: тро́є про́ти двох і
дво́є про́ти трьох. Бу́дуть розді́лені 53
ба́тько про́ти си́на і син про́ти ба́тька,
ма́ти про́ти дочки́ і дочка́ про́ти ма́тері,
свекру́ха про́ти неві́стки і неві́стка
про́ти свекру́хи. Він промо́вив іще́ до 54
наро́ду: Коли́ ба́чите хма́ру, що насу-
ва́ється зі за́ходу, за́раз ка́жете: Дощ
бу́де; і так воно́ бува́є. І коли́ дме пів- 55
де́нний ві́тер, ка́жете: Спе́ка бу́де; і так
бува́є. Лицемі́ри, лице́ землі́ і не́ба 56
вмі́єте розпізнава́ти; ча́су ж цього́ як
не розпізнаєте́? Чому́ самі́ собо́ю не 57
су́дите, що справедли́ве? Коли́ йдеш з 58
проти́вником своі́м до су́ду, намага́й-
ся ви́зволитися від нього в доро́зі,
щоб він не потя́г тебе́ до судді́, і суд-
дя́ не ви́дав тебе́ во́зному, і во́зний щоб
не ки́нув тебе́ до в'язни́ці. Кажу́ тобі́: 59
Не ви́йдеш звідти, аж по́ки не віддаси́
оста́ннього шага́.

Кінець середі.

ГЛАВА 13.

1 Того́ ж ча́су прибули́ де́які * і роз- Зач. 70
пові́ли йому́ про галилея́н, яки́х
кров Пила́т зміша́в був з ї́хніми же́р-
2 твами. Озва́вшись, він сказа́в їм:
Гада́єте, що ті галилея́ни, тому́ що
таке́ постражда́ли, були́ бі́льші грі́ш-
3 ники, ніж усі́ галилея́ни? Ні, кажу́
вам, але́, як не пока́єтесь, усі́ заги́нете
4 так са́мо. Або́ ті вісімна́дцять, на яки́х
упа́ла силоа́мська ба́шта і їх заби́ла,
гада́єте, що були́ більш ви́нні від усі́х
5 ме́шканців Єрусали́му? Ні, кажу́ вам,
але́, як не пока́єтесь, усі́ заги́нете так
6 са́мо. І він розпові́в їм цю при́тчу:
Оди́н чолові́к мав смоко́вницю, поса́-
джену в його́ виногра́днику. Прийшо́в
він і став шука́ти на ній пло́ду, та не
7 знайшо́в. Тоді́ він сказа́в до виногра́-

Четвер 25-го тижня: В той час прийшли́ деякі до Ісуса *

даря: Оце́ три ро́ки, як я прихо́джу,
шука́ючи пло́ду на цій смоко́вниці, і
не нахо́джу. Зруба́й її́: наві́що займа́є
зе́млю? Той озва́вся до нього: Па́не, 8
лиши́ її ще цей рік: я обкопа́ю навкру́г
не́ї і обкладу́ гно́єм. Мо́же що вро́дить 9
насту́пного ро́ку, а як ні, зруба́єш її́.

Кінець четверговi.

Зач. 71 Ісу́с навча́в * в одні́й з синаго́г у 10
субо́ту. Була́ ж там одна́ жі́нка, яку́ 11
трима́в дух у неду́зі вісімна́дцять ро́ків:
вона́ була́ ско́рчена і не могла́ ні́як
ви́простатись. Поба́чивши її́, Ісу́с по- 12
кли́кав її́ і промо́вив до не́ї: Жі́нко, ти
зві́льнена від неду́ги твоє́ї. І покла́в на 13
не́ї ру́ки, і вона́ за́раз же ви́просталась,
і почала́ прославля́ти Бо́га. Тоді́ нача́ль- 14
ник синаго́ги, обу́рений, що Ісу́с оздоро-
ви́в у субо́ту, озва́вся і мо́вив до наро́ду:
Шість день є, коли́ ма́єте працюва́ти;
тоді́ прихо́дьте оздоровля́тись, а не в

Неділя 27-ма: Того́ ча́су Ісу́с навча́в *

15 день субо́тній. Госпо́дь у ві́дповідь
сказа́в до ньо́го: Лицемі́ри! Хіба́ ко́ж-
ний з вас не відв'я́зує в субо́ту свого́
вола́ чи осла́ від ясе́л і не веде́ поі́ти?
16 Цю ж жі́нку, дочку́ Авраа́ма, яку́ са-
тана́ зв'яза́в ось вісімна́дцять ро́ків, не
тре́ба було́ від цьо́го вузла́ звільни́ти
17 в день субо́тній? І як він говори́в це,
усі́ проти́вники йо́го́ засоро́мились, а
ввесь наро́д раді́в усі́м сла́вним учи́н-
кам, які́ він роби́в.

Кінець неділі.

18 Да́лі промо́вив: * На що схо́же Ца́р- Зач. 72
ство Бо́же? До чого́ б мені́ його́ при-
19 рівня́ти? Воно́ схо́же на гірчи́чне зе́рно,
що чолові́к взяв і ки́нув у горо́д свій, і
воно́ ви́гналось, і ста́ло вели́ким куще́м,
і пта́ство небе́сне гнізди́ться у його́
20 гілля́ках. І зно́ву промо́вив: До чо́го
21 мені́ прирівня́ти Ца́рство Бо́же? Во-

Субота 29-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю: *
Це й перед Різдвом Христовим у суботу.

но́ схо́же на заква́ску, яку́ жі́нка взяла́
і покла́ла в три мі́рки бо́рошна, аж
по́ки все не ски́сне. Ісу́с прохо́див че́- 22
рез міста́ та че́рез се́ла, навча́ючи і
просту́ючи до Єрусали́му. Хтось ска- 23
за́в до нього́: Го́споди, чи ма́ло бу́де
тих, що спасу́ться? Він відпові́в їм:
Намага́йтеся ввійти́ че́рез тісні́ две́рі, 24
бага́то бо, кажу́ вам, бу́дуть намага́тися
ввійти́, але́ не змо́жуть. І як госпо́дар 25
уста́не і замкне́ две́рі, ви ж зоста́не-
те надво́рі і почне́те сту́кати у две́рі
та каза́ти: Го́споди, відчини́ нам! – він
відпові́сть вам: Не зна́ю вас, звідкіля́
ви. Тоді́ ви почне́те каза́ти: Ми ї́ли й 26
пили́ пе́ред тобо́ю, і ти навча́в нас на
майда́нах на́ших. Та він відпові́сть: Ка- 27
жу́ вам – не зна́ю вас, зві́дки ви; геть
від ме́не всі ви, що чи́ните непра́вду!
Там бу́де плач і скре́гіт зубі́в, коли́ 28
поба́чите Авраа́ма, Ісаа́ка та Я́ко-
ва й усі́х проро́ків у Ца́рстві Бо́жім,
сами́х же себе́ ви́гнаних геть. При́- 29

йдуть тоді́ зі схо́ду і зі за́ходу, з півно-
чі і з півдня, і зася́дуть (на бенке́ті) в
Ца́рстві Бо́жім.

Кінець суботі.

30 І тоді́ де́які оста́нні бу́дуть пе́рши-
ми, а пе́рші – оста́нніми.
31 Якра́з тоді́ підійшли́ * де́які фарисе́ї Зач. 73
і сказа́ли йому́: Ви́йди і йди звідси, бо
32 І́род хо́че тебе́ вби́ти. Він сказа́в їм:
Іді́ть і скажі́ть тому́ ли́сові: Ось вига-
ня́ю бісів і зціля́ю сього́дні і за́втра,
33 тре́тього ж дня скінчу́ся. Однак,
сього́дні, за́втра і ще насту́пного дня
я му́шу простува́ти да́лі, бо не годи́ться,
щоб проро́к заги́нув по́за Єрусали́мом.
34 Єрусали́ме, Єрусали́ме, що вбива́єш
проро́ків і камену́єш по́сланих до те́бе!
Скільки разі́в я хоті́в зібра́ти твої́х
діте́й, мов кво́чка свої́х курча́т під
35 кри́ла, та ви не хоті́ли! Ось лиша́ється
вам ваш дім пусти́й. Кажу́ вам: Не по-

П'ятниця 25-го тижня: В той час приступи́ли до Ісу́са *

ба́чите мене́, аж по́ки не наста́не
день, коли́ ска́жете: Благослове́н, хто
йде в ім'я Госпо́днє!

Кінець п'ятниці.

ГЛАВА 14.

Зач. 74 Одного́ ра́зу в субо́ту Ісу́с пішо́в 1
ї́сти * в дім одного́ визначно́го
фарисе́я, і вони́ за ним назира́ли. Аж 2
ось пе́ред ним яки́йсь чолові́к, хво́рий
на водя́нку. Зверта́ючись до законо- 3
вчи́телів і фарисе́їв, Ісу́с спита́в: Чи
годи́ться оздоровля́ти в субо́ту, чи ні?
Вони́ мовча́ли. Тоді́ він, діткну́вшись 4
його́, оздорови́в і відпусти́в його́. І 5
промо́вив до них: Хто з вас, коли́ в
нього́ син чи віл упаде́ в коло́дязь, не
ви́тягне його́ нега́йно в день субо́тній?

Субота 30-го тижня: В той час прийшов Ісус у суботу *

6 І воні́ не могли́ нічо́го йому́ на це від-
7 повісти. По́тім, зауважи́вши, як воні́
вибира́ли собі́ пе́рші місця́, Ісу́с сказа́в
8 до запро́шених при́тчу: Як хто покли́-
че тебе́ на весі́лля, не сіда́й на пе́ршім
мі́сці, щоб, бува́, не був хто, запро́ше-
9 ний ним, поважні́ший від те́бе, і той,
хто запроси́в тебе́ і його́, не підійшо́в
і не сказа́в до те́бе: Поступи́ся цьо-
му́ мі́сцем. І тоді́ довело́сь би тобі́ з
10 со́ромом зайня́ти оста́ннє мі́сце. А, нав-
паки́, коли́ тебе́ запро́сять, іди́ і зай-
ми́ оста́ннє мі́сце, щоб, коли́ при́йде
той, що тебе́ запроси́в, сказа́в до те́бе:
Дру́же, сіда́й ви́ще. Тоді́ бу́де тобі́
честь пе́ред усіма́, що сиді́тимуть з
11 тобо́ю. Бо ко́жний, хто несе́ться вго́ру,
бу́де прини́жений, а хто прини́жується,
бу́де ви́вищений.

Кінець суботі.

Зач. 75 **В**ін сказа́в тако́ж тому́, * що його́ 12
запроси́в: Коли́ справля́єш обі́д або́
вече́рю, не клич твої́х дру́зів, ні твої́х
брати́в, ні твої́х ро́дичів, ні бага́тих су-
сі́дів, щоб ча́сом вони́ тебе́ тако́ж не
запроси́ли і не було́ тобі́ відпла́ти.
Але́, як справля́єш бенке́т, закли́ч 13
убо́гих, калі́к, криви́х, сліпи́х, і бу́деш 14
щасли́вий, тому́ що вони́ не ма́ють чим
тобі́ відплати́ти, і возда́сться тобі́ в
день воскресі́ння пра́ведних. Почу́вши 15
це, оди́н із тих, що сиді́ли за столо́м,
сказа́в до ньо́го: Блаже́н, хто ї́стиме
хліб у Ца́рстві Бо́жім.

Кінець понеділкові.

Зач. 76 **І**су́с озва́вся до ньо́го: ** Оди́н чо- 16
ловíк спра́вив вели́ку вече́рю і запро-
си́в багатьо́х. Як наста́в час вече́рі, 17
посла́в він слугу́ свого́ сказа́ти запро́-
шеним: Ході́ть, усе́ гото́ве. І за́раз 18

Понеділок 26-го тижня: В той час прийшо́в Ісу́с у дім одного́ визначного фарисея в суботу з’ї́сти хліба і промо́вив до того, *
Неділя 28-ма: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю: **
Це і в неділю праотців.

же всі вони́ ста́ли відмовля́тися. Пе́р-
ший йому́ сказа́в: Я купи́в по́ле і му́-
шу піти́ на ньо́го подиви́тись; ви́бач
19 мені́, прошу́. Дру́гий сказа́в: Я купи́в
п'ять пар волі́в і йду їх ви́пробувати;
20 прошу́, ви́бач мені́. А і́нший мо́вив:
Я одружи́вся, тому́ не мо́жу прийти́.
21 Верну́вся слуга́ і розпові́в це па́нові
своє́му. Розгні́вався тоді́ госпо́дар
і ка́же до слуги́ свого́: Іди́-но чим-
скорі́ш на майда́ни й ву́лиці мі́ста і
приведи́ сюди́ вбо́гих, калі́к, сліпи́х,
22 кульга́вих. Озва́вся слуга́: Па́не, ста́-
23 лось, як ти велі́в, і ще є місця́. Сказа́в
пан до слуги́: Піди́ на шляхи́ та ого-
ро́жі і си́луй їх увійти́, щоб дім мій
24 напо́внився. Кажу́ бо вам: Ніхто́ з тих
запро́шених не покушту́є моє́ї вече́рі.
(Бо бага́то покли́каних, та ма́ло ви́-
браних).

Кінець неділі.

Зач. 77 Якже́ йшла з ним * вели́ка си́ла на- 25
ро́ду, він оберну́всь і до них мо́вив:
Колй хто прихо́дить до ме́не і не зне- 26
на́видить свого́ ба́тька і ма́тір, жі́нку,
діте́й, браті́в, сесте́р, та ще і своє́
життя́, не мо́же бу́ти моі́м у́чнем. Хто 27
не несе́ хреста́ свого́, і не йде слідо́м за
мно́ю, не мо́же бу́ти моі́м у́чнем. Хто 28
бо з вас, колй захо́че будува́ти ба́шту,
не ся́де пе́рше і не обраху́є вида́тків, чи
ма́є чим кінчи́ти, щоб ча́сом, як поста́- 29
вить підва́лину, та не змо́же скінчи́ти,
усі́, що ба́читимуть те, не почалй смі-
я́тися з ньо́го, ка́жучи: Цей чолові́к 30
узя́вся будува́ти, та не міг закінчи́ти.
Або́ яки́й цар, ідучи́ війно́ю на і́ншого 31
царя́, не ся́де перш та не обмірку́є, чи
мо́же з десятьма́ ти́сячами ста́ти про́ти
то́го, хто йде з двадцятьма́ ти́сячами на
ньо́го? Коли́ ж не мо́же, як той ще да- 32
ле́ко, шле посо́льство і про́сить ми́ру.

Вівторок 26-го тижня: В той час, колй йшла з Ісу́сом *

33 Так і ко́жний з вас, хто не зрече́ться
всього́, що ма́є, не мо́же бу́ти мої́м
34 у́чнем. Сіль – річ до́бра, але́ коли́ сіль
35 звітріє, чим її́ припра́вити? Ні в зе́млю,
ні на гній вона́ більш не прида́тна: її́
геть викида́ють. Хто ма́є ву́ха слу́хати,
хай слу́хає.

Кінець вівтіркові.

ГЛАВА 15.

1 Усі ми́тарі і грі́шники прихо́дили Зач. 78
2 до ньо́го, * щоб йо́го́ почу́ти. Фа-
рисе́ї з кни́жниками нарі́ка́ли: Цей
грі́шників прийма́є і їсть ра́зом з ни́ми.
3 Тоді́ Ісу́с сказа́в до них цю при́тчу:
4 Хто з вас, ма́ючи со́тню ове́ць і загу-
би́вши одну́ з них, не зоста́вить дев'ят-

Середа 26-го тижня: Одного́ ра́зу горну́лись до Ісу́са всі ми́тарі і грі́шники, *

деся́т де́в'ять у пусти́ні та не піде шу-
ка́ти загу́бленої, по́ки її́ не зна́йде? І, 5
знайшо́вши, він, раді́ючи, кладе́ її́ собі
на пле́чі, і, верну́вшися додо́му, склика́є 6
дру́зів та сусі́дів, і до них ка́же: Раді́й-
те зо мно́ю, бо я знайшо́в вівцю́, що
була́ загуби́лась. Ота́к, кажу́ вам, що 7
на не́бі бу́де бі́льша ра́дість над одни́м
грі́шником, що ка́ється, ніж над дев'ят-
деся́т дев'ятьма́ пра́ведниками, яки́м
не тре́ба покая́ння. Або́ яка́ жі́нка, ма- 8
ючи де́сять драхм і загуби́вши одну́, не
засві́тить сві́тла, не заміта́тиме своє́ї
ха́ти і не шука́тиме її́ дбайли́во, по́ки
не зна́йде? І, знайшо́вши, вона́ скли- 9
ка́є по́друг і сусі́док, і їм ка́же: Раді́йте
зо мно́ю, бо я найшла́ дра́хму, яку́ бу-
ла́ загуби́ла. Ота́к, кажу́ вам, бува́є 10
між а́нгелами Бо́жими ра́дість над
одни́м грі́шником, що ка́ється.

Кінець середі.

11 **В**ін сказа́в да́лі: * В одного́ чоло- Зач.
12 ві́ка були́ два сини́. Моло́дший з них 79
сказа́в ба́тькові: О́тче, дай мені́ части́-
ну має́тку, що мені́ припада́є. І (ба́ть-
ко) розділи́в між ни́ми свій має́ток.
13 Кі́лька днів по́тім, моло́дший зібра́в усе́
і пусти́вся у дале́кий край, і там роз-
тра́тив свій має́ток, живучи́ розпу́сно.
14 І як він усе́ розтра́тив, наста́в вели́кий
го́лод у тім кра́ю, і він став бідува́ти.
15 Пішо́в він і найня́вся в одного́ з ме́ш-
канців того́ кра́ю, і той посла́в його́
16 на своє́ по́ле па́сти сви́ні. І він бажа́в
би був напо́внити живі́т свій стручка́-
ми, що ї́ли сви́ні, але́ й тих ніхто́ не да-
17 ва́в йому́. Опам'ята́вшись, він сказа́в
до се́бе: Скі́льки наймиті́в у мого́ ба́ть-
ка ма́ють подоста́тком хлі́ба, а я тут
18 з го́лоду ги́ну. Вста́ну, піду́ до ба́тька
мого́ і скажу́ йому́: О́тче, я согріши́в

Неділя 34-та, про блудного сина:
Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

про́ти не́ба і пе́ред тобо́ю. Я недосто́й- 19
ний бі́льше зва́тись твої́м си́ном. При-
йми́ мене́ за одного́ з твої́х найми́тів.
Встав він і пішо́в до ба́тька свого́. І як 20
він був іще́ дале́ко, поба́чив його́ ба́ть-
ко, і, змилосе́рдившись, побі́г, ки́нувся
йому́ на ши́ю, і поцілува́в його́. Син 21
сказа́в до нього: О́тче, я согріши́в
про́ти не́ба і пе́ред тобо́ю. Я недосто́й-
ний бі́льше зва́тись твої́м си́ном. Ба́ть- 22
ко ж кли́кнув до своїх слуг: Принe-
сі́ть шви́дко найкра́щу о́діж, одягні́ть
його́, да́йте йому́ на ру́ку пе́рстень і
взуття́ на но́ги. Приведі́ть годо́ване те- 23
ля́ і зарі́жте його́; і ї́жмо, веселі́мся,
бо цей мій син був ме́ртвий, і ожи́в, 24
пропа́в був, і знайшо́вся. І вони́ ста́ли
весели́тись. А ста́рший його́ син був у 25
по́лі; і як він, верта́ючись, набли́зився
до до́му, почу́в му́зику й та́нці. Покли́- 26
кав він одного́ зі слуг і спита́в, що то
таке́. Той сказа́в йому́: Брат твій вер- 27

ну́вся, і твій ба́тько margin зарі́зав годо́ване
теля́, бо найшо́в його́ живи́м-здоро́-
28 вим. Розгні́вавсь той і не хоті́в увійти́.
Ви́йшов тоді́ ба́тько і став його́ проси́-
29 ти. Той же озва́вся до ба́тька: Ось
сті́льки рокі́в служу́ тобі́ і ніко́ли не
пору́шив прика́зу твого́, і ти не дав ме-
ні́ ніко́ли козеня́ти, щоб з дру́зями
30 мої́ми повесели́тись. А коли́ верну́в-
ся оце́й син твій, що прої́в твій має́-
ток з блудни́цями, ти зарі́зав для ньо́-
31 го годо́ване теля́. Ба́тько ж сказа́в до
ньо́го: Ти за́вжди зі мно́ю, дити́но, і
32 все моє́ – твоє́. Одна́к, слід було́ весе-
ли́тись і раді́ти, бо цей брат твій був
ме́ртвий, і ожи́в, пропа́в був, і знай-
шо́вся.

Кінець неділі.

Зач 80

ГЛАВА 16.

Сказа́в він до у́чнів: * Був оди́н 1
бага́тий чолові́к і мав управи́теля,
яко́го обвинува́чували, що марну́є йо-
го́ до́бра. Покли́кав він його́ і ка́же: 2
Що я про те́бе чу́ю? Дай звіт про твоє́
управлі́ння, бо ти не мо́жеш бі́льше
управля́ти. І поча́в управи́тель мірку- 3
ва́ти: Що мені́ роби́ти? Пан мій від-
бира́є в ме́не управлі́ння. Копа́ти зе́-
млю – сил не ма́ю; проси́ти – соро́-
млюся. Зна́ю, що зроблю́, щоб, коли́ 4
ски́не мене́ з управлі́ння, прийняли́
мене́ до се́бе. Покли́кав він одного́ по 5
о́днім боржникі́в свого́ па́на і мо́вив
до пе́ршого: Скі́льки ти ви́нен па́нові
моє́му? – Сто мір оли́ви, відповів той. 6
Сказа́в до нього́: Візьми́ твою́ роз-
пи́ску, сядь і напиши́ шви́дко: п’ятдеся́т.
По́тім до дру́гого промо́вив: Ти скіль- 7

Четвер 26-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

ки ви́нен? – Сто корців пшени́ці,
відпові́в той. – Візьми́ твою́ розпи́ску,
8 напиши́: вісімдеся́т. І похвали́в пан
нече́сного управи́теля, що той учини́в
му́дро, бо ді́ти цього́ сві́ту мудрі́ші, в
9 ї́хньому ро́ді, від діте́й сві́тла. І я ка-
жу́ вам: Робі́ть собі́ дру́зів непра́вою
мамо́ною, щоб, коли́ її́ не ста́не, вас
прийняли́ в наме́ти ві́чні.

Кінець четверговi.

10 * Хто ві́рний у найме́ншому, той і Зач. 81
в вели́кому ві́рний; а хто нече́сний у
найме́ншому, той і в вели́кому нече́-
11 сний. Коли́ ви, о́тже, з нече́сно набу́-
тим бага́тством не були́ ві́рні, то хто
12 дові́рить вам че́сне? І коли́ ви в чужі́м
добрі́ не були́ ві́рні, хто вам дасть ва́-
13 ше? Нія́кий слуга́ не мо́же двом пана́м
служи́ти, бо, або́ одного́ зненави́дить,
і дру́гого полю́бить, або́ бу́де трима́-
тися одного́, а дру́гого зане́дбає. Не

мо́жете служи́ти Бо́гові і мамо́ні.
Чу́ли все це фарисе́ї, які́ люби́ли 14
гро́ші, і насміха́лися з ньо́го. Він же 15
до них промо́вив:
Зач. 82 * **В**и видаєте́ себе́ за пра́ведних
пе́ред людьми́, але́ Бог зна́є серця́ ва́ші;
бо що в люде́й висо́ке – Бо́гові оги́дне.

Кінець суботі.

Зако́н і проро́ки булі́ до Іва́на; з 16
то́го ча́су благовісти́ться Ца́рство
Бо́же, і ко́жен з трудо́м увіхо́дить до
ньо́го. Ле́гше, щоб не́бо і земля́ ми- 17
ну́лися, ніж щоб з зако́ну одна́ ри́ска 18
пропа́ла. Ко́жний, хто розво́диться
з вла́сною жі́нкою і одру́жується з
і́ншою, чи́нить пере́люб; і той, хто
одру́жується з розве́деною, чи́нить
пере́люб.

Переступи п’ятниці.

П’ятниця 26-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до ньо́го прийшлі́: *

19 * Був оди́н бага́тий чолові́к, що Зач. 83
одяга́вся у кармази́н та вісо́н і бен-
20 кетува́в щодня́ розкі́шно. Убо́гий же
яки́йсь, на ім'я́ Ла́зар, лежа́в у нього́
21 при воро́тах, уве́сь у струпа́х; він
бажа́в насити́тися тим, що па́дало в
бага́того зо сто́лу, і пси прихо́дили і
22 лиза́ли його́ ра́ни. Та ста́лося: поме́р
убо́гий, і а́нгели понесли́ його́ на ло́но
Авраа́ма. Поме́р тако́ж бага́тий, і йо-
23 го́ похова́ли. В а́ді, терплячи́ тяжкі́
му́ки, він підві́в о́чі і поба́чив зда́лека
24 Авраа́ма та Ла́заря на його́ ло́ні, і
закрича́в уго́лос: О́тче Авраа́ме, зми́-
луйся на́до мно́ю, пошли́ Ла́заря, неха́й
умо́чить у во́ду кіне́ць па́льця і прохо-
25 ло́дить язи́к мі́й, бо я му́чусь у цім
по́лум'ї! Авраа́м же промо́вив: Згада́й,
мі́й си́ну, що ти оде́ржав твої́ бла́га за
життя́ свого́, так са́мо, як і Ла́зар свої́
ли́ха. О́тже, тепе́р він ті́шиться тут, а

Неділя 22-га: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю: *

ти му́чишся. А крім то́го всього́, між 26
на́ми і ва́ми ви́рита вели́ка про́пасть, і
ті, що хотіли б перейти́ звідси до вас,
не мо́жуть, ані звідти до нас не пере-
хо́дять. Сказа́в бага́тий: О́тче, бла- 27
га́ю тебе́, пошли́ його́ в дім ба́тька мо-
го́; я ма́ю п'ять братів, неха́й він їм 28
ска́же, щоб і вони́ не прийшли́ на це
місце му́ки. Авраа́м мо́вив: Ма́ють 29
Мойсе́я і проро́ків; неха́й їх слу́хають.
Той відповів: Ні, о́тче Авраа́ме, але́, 30
коли́ до них при́йде хто з ме́ртвих,
вони́ пока́ються. Авраа́м відізва́вся до 31
ньо́го: Як вони́ не слу́хають Мойсе́я
і проро́ків, то хоча́ б хто і з ме́ртвих
воскре́с, – не повірять.

Кінець неділі.
Читай п'ятниці:

ГЛАВА 17.

1 Сказа́в Ісу́с до свої́х у́чнів: Немо-
жли́во, щоб не прихо́дили спо-
ку́си. Одна́к, го́ре тому́, че́рез ко́го
2 вони́ прихо́дять. Лі́пше тако́му було́ б,
колі́ б млино́ве жо́рно було́ прив'яза-
не йому́ до ши́ї і він був ки́нутий у мо́ре,
ніж щоб він споку́сив одне́ з цих мали́х.
3 * **У**важа́йте на сами́х себе́! Колі́ Зач. 84
згріши́ть твій брат, докори́ йому́, і як
4 він пока́ється, прости́ йому́. Колі́ сім
раз на день він згріши́ть про́ти те́бе і
сім раз ве́рнеться до те́бе та ска́же:
Ка́юсь – прости́ йому́.

Кінець п'ятниці.

5 Апо́столи ж сказа́ли Го́сподеві:
6 Збі́льши́ на́шу ві́ру. Госпо́дь сказа́в:
Якби́ ви ма́ли ві́ру, як гірчи́чне зе́рно,
сказа́ли б цій шовко́виці: Ви́рвися з

коріннням і пересадися в море, і вона
послухала б вас. Хто з вас, маючи 7
слугу, орача або пастуха, скаже до
нього, коли він прийде з поля: Ходи
мерщій та сідай до столу? Чи не скаже 8
йому радше: Зготуй мені що на вече-
рю, підпережись і услуговуй мені, поки
я буду їсти й пити; потім ти будеш їсти
й пити? Чи буде дякувати слузі за те, 9
що той зробив все по наказу? Отак і 10
ви, як зробите все, що вам наказано,
кажіть: Ми слуги непотрібні, викона-
ли те, що повинні були зробити.

Кінець суботі.

Одного разу, прямуючи до Єрусали- 11
му, Ісус проходив між Самарією і Га-
лилеєю.
Зач. 85 **К**оли він входив * в одне село, ви- 12
йшло йому назустріч десять прокаже-
них, що стояли здалека. Вони знялй 13

Неділя 29-та: В той час, коли Ісус входив *

го́лос і каза́ли: Ісу́се, наста́внику,
14 зми́луйся над на́ми! Поба́чивши їх, він
промо́вив: Іді́ть, покажі́ться свяще́ни-
кам. І ста́лось, як вони́ йшли, очи́сти-
15 лися. Оди́н з них, поба́чивши, що ви́-
дужав, верну́вся, сла́влячи вели́ким
16 го́лосом Бо́га. І, припа́вши лице́м до
ніг Ісу́са, став йому́ дя́кувати. Він був
17 самаряни́н. Озва́всь Ісу́с і ка́же: Хіба́
не де́сять очи́стилось? Де ж де́в’ять?
18 І не було́ між ни́ми ніко́го, хто б,
верну́вшись, возда́в хвалу́ Бо́гові,
19 крім чужи́нця цього́? І сказа́в до
ньо́го: Встань, іди́: ві́ра твоя́ спасла́
тебе́.

Кінець неділі.

20 **Я**к спита́ли його́ фарисе́ї, * коли́ Зач. 86
при́йде Ца́рство Бо́же, він відпові́в їм:
Ца́рство Бо́же при́йде непомі́тно;
21 ані́ не ска́жуть: Ось воно́ тут – або́:

Понеділок 27-го тижня:
В той час, як питали фарисеї Ісуса,

Он там – бо Ца́рство Бо́же є між ва́ми.
Да́лі сказа́в він до у́чнів: Прйдуть 22
дні, колú бажа́тимете поба́чити бода́й
одúн день Сй́на Чолові́чого, та не по-
ба́чите. Ска́жуть вам: Ось тут він – 23
або́: Он там. Не йдіть і не шука́йте!
Бо як блúскавка блúскає і осві́чує від 24
кра́ю і до кра́ю не́ба, так бу́де сво́го
дня Син Чолові́чий. Та пе́рше він му́- 25
сить бага́то страда́ти, і його́ відкúне
рід цей.

Кінець понеділкові.

Зач. 87 * **Як** було́ за днів Но́я, так бу́де й за 26
днів Сú́на Чолові́чого: ї́ли, пилú, же- 27
нúлися, вихо́дили за́між, аж до дня,
колú Ной увійшо́в у ковче́г; надійшо́в
пото́п і вúгубив усі́х їх. Так са́мо ста- 28
лось і за днів Ло́та; ї́ли, пилú, купува́-
ли, продава́ли, садúли, будува́ли; та 29
того́ дня, колú Лот вúйшов з Содо́му,

вого́нь і сі́рка лину́ли з не́ба і всіх ви́-
30 губили. Так са́мо бу́де й того́ дня, як
31 об'яви́ться Син Чолові́чий. Хто бу́де
того́ дня на покрі́влі, ре́чі ж його́ в
ха́ті, неха́й не злізає за ни́ми. А хто на
по́лі, неха́й так са́мо не верта́ється
32-33 наза́д. Пригада́йте жі́нку Ло́та. Хто
бу́де намага́тися спасти́ своє́ життя́,
той його́ погу́бить; а хто його́ погу́-
34 бить, той оживи́ть його́. Кажу́ вам,
тієї но́чі двоє́ бу́де на одні́м лі́жку:
одного́ ві́зьмуть, дру́гого зоста́влять.
35 Дві жі́нки моло́тимуть ра́зом: одну́ з
36 них ві́зьмуть, дру́гу зоста́влять. Двоє́
бу́де на по́лі: одного́ ві́зьмуть, дру́гого
37 ли́шать. Тоді́ вони́ його́ спита́ли: Де,
Го́споди? Він відпові́в їм: Де труп,
там збере́ться і орли́.

Кінець вівтірковi.

ГЛАВА 18.

Він розповів їм при́тчу про те, що 1
їм тре́ба моли́тись за́вжди і не
Зач. 88 па́дати ду́хом. І каза́в: * В одному́ мі- 2
сті був оди́н суддя́, що не боя́вся Бо́га,
ні людей не соро́мився. Була́ ж одна́ 3
вдова́ в тім мі́сті, яка́ прихо́дила до
ньо́го і говори́ла: Оборони́ мене́ від
мого́ супроти́вника. До́вго не хоті́в він, 4
але́ згодом мо́вив сам до се́бе: Хоч я
Бо́га не бо́юся, і люде́й не соро́млюся,
але́ тому́, що ця вдова́ мені́ докуча́є, я 5
її обороню́, щоб вона́ не прихо́дила
безпереста́нку та не моро́чила мені́
голові́. Тут Госпо́дь дода́в: Слу́хайте, 6
що несправедли́вий суддя́ ка́же. А хі- 7
ба́ Бог не оборо́нить своїх ви́браних,
які́ до ньо́го день і ніч голо́сять, і чи

Субота 33-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

8 барйтиметься до них? Кажу́ вам: Обо-
ро́нить їх нега́йно.

Кінець суботі.

Ті́льки ж Син Чолові́чий, колй при́-
йде, чи зна́йде на землі́ ві́ру?
9 Для де́яких, що пиша́лися своє́ю
пра́ведністю і ні за що ма́ли і́нших,
він сказа́в цю при́тчу:
10 * Два чолові́ки увійшлй в храм Зач. 89
молйтись: одйн був фарисе́й, а дру́гий
11 – ми́тар. Фарисе́й, сто́ячи, молйвся так
у собі́: Бо́же, дя́кую тобі́, що я не
такйй, як і́нші лю́ди: грабі́жники, не-
пра́ведні, перелю́бці, або́ як оце́й ми́-
12 тар. Пощу́ двічі на ти́ждень, з усі́х
13 мої́х прибу́тків даю́ десяти́ну. А ми́тар,
ста́вши зда́лека, не смів і оче́й звести́
до не́ба, ті́льки бив себе́ в гру́ди, ка-
жучи: Бо́же, милости́вий будь мені́,
14 грі́шному! Кажу́ вам: Цей верну́вся до

Неділя 33-тя, про митаря і фарисея:
Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

свого́ до́му ви́правданий, але́ не той; бо
ко́жний, хто несе́ться вго́ру, бу́де при-
ни́жений, а хто прини́жується, бу́де
ви́вищений.

Кінець неділі.

Зач. 90 **П**рино́сили до нього й * мали́х діте́й, 15
щоб до них доторкну́вся. Поба́чивши
це, у́чні їм докоря́ли. Ісу́с покли́кав їх, 16
ка́жучи: Дозво́льте ді́тям, неха́й іду́ть
до ме́не; не бороні́ть їм: таки́х бо
Ца́рство Бо́же. І́стинно кажу́ вам: Хто 17
Ца́рства Бо́жого не при́йме, як дити́-
на, той не вві́йде до ньо́го.

Переступи середі.

Зач. 91 **О**ди́н зна́тний спита́в Ісу́са: ** Учи́те- 18
лю до́брий, що мені́ роби́ти, щоб
успадкува́ти життя́ ві́чне? Ісу́с озва́всь 19
до ньо́го: Чому́ мене́ звеш до́брим?
Ніхто́ не до́брий, хіба́ оди́н Бог. Ти за́- 20

Середа 27-го тижня: В той час приносили до Ісуса *
Неділя 30-та: В той час оди́н чолові́к приступи́в до Ісу́са, спокуша́ючи його і ка́жучи: **

повіді зна́єш: не чужоло́ж, не вбива́й,
не кради́, не свідку́й ло́жно, шану́й
21 ба́тька і ма́тір. Той відповів: Все це я
22 зберіг зма́лку. Почу́вши це, Ісу́с сказа́в
до нього: Одного́ ще тобі браку́є:
прода́й усе́, що ма́єш, і розда́й бідним,
і бу́деш ма́ти скарб на не́бі; тоді при-
23 хо́дь і йди слідо́м за мно́ю. Почу́вши
це, той засмути́вся ве́льми, бо був ду́-
24 же бага́тий. Гля́нув Ісу́с на нього́ і мо́-
вив: Як тя́жко тим, що ма́ють бага́т-
25 ства, увійти́ в Ца́рство Бо́же! Ле́гше
пройти́ верблю́дові крізь ву́шко в го́л-
ці, ніж бага́тому ввійти́ в Ца́рство
Бо́же.

Читай середі:

26 Ті, що слу́хали, сказа́ли: Хто ж
27 тоді мо́же спасти́ся? Він відповів:
Неможли́ве в люде́й – можли́ве в Бо́га.

Кінець неділі.

28 Тоді Петро́ промо́вив: Ось ми по-
ки́нули все, що ма́ли, і пішли́ за тобо́ю.

Ісу́с сказа́в їм: І́стинно кажу́ вам: Нема́ 29
тако́го, що ки́нув би дім, чи жі́нку, чи
браті́в, чи діте́й за́для Ца́рства Бо́жого,
і не отри́мав би бага́то бі́льше за цьо́го 30
ві́ку, а в насту́пнім ві́ці життя́ ві́чне.

Кінець середі.

Зач 92 * **В**зя́вши дванадцятьо́х, Ісу́с до 31
них промо́вив: Ось ми йдемо́ в Єру-
сали́м, і все напи́сане проро́ками про
Си́на Чолові́чого збу́деться. Він бу́де 32
ви́даний пога́нам, і насміха́тимуться з
ньо́го, і зневажа́тимуть його́, і плюва́-
тимуть на ньо́го, і, бичува́вши, уб'ю́ть 33
його́, та тре́тього дня він воскре́сне.
Вони́ ж нічо́го з цьо́го не зрозумі́ли; 34
це сло́во було́ для них закри́те, і вони́
не зна́ли, про що він говори́в.

Кінець четверговi.

Зач. 93 **Я**к він наближа́вся ** до Єрихо́ну, 35
оди́н сліпи́й сиді́в край доро́ги і проси́в

Четвер 27-го тижня: В той час, *
Неділя 31-ша: В той час, як наближа́вся Ісу́с **

36 ми́лостині. Почу́вши, що наро́д іде́
ми́мо, він спита́вся, що б воно́ могло́
37 бу́ти. Йому́ сказа́ли, що це Ісу́с Наза-
38 ряни́н прохо́дить. Він став го́лосно кри-
ча́ти: Ісу́се, си́ну Дави́дів, зми́луйся
39 на́до мно́ю! А ті, що йшли попере́ду,
зупиня́ли його́, щоб замовча́в, та він
ще ду́жче крича́в: Си́ну Дави́дів, зми́-
40 луйсь на́до мно́ю! Ісу́с зупини́вся і ве-
лі́в привести́ його́ до се́бе. Коли́ той
41 набли́зився до ньо́го, спита́в: Що хо́-
чеш, щоб я зроби́в тобі́? – Го́споди,
42 сказа́в той, щоб я прозрі́в! Ісу́с ска-
за́в до ньо́го: Прозри́! Ві́ра твоя́ спа-
43 сла́ тебе́. І вмить прозрі́в той і пішо́в
за Ісу́сом, сла́влячи Бо́га. Ввесь на-
ро́д, ба́чачи це, відда́в хвалу́ Бо́гові.

Кінець неділі.

ГЛАВА 19.

Зач. 94 Увійшо́вши в Єрихо́н, Ісу́с прохо- 1
див че́рез ньо́го. * А був там чо- 2
лові́к, Закхе́й на ім'я́; він бу́в голово́ю
над ми́тарями і був бага́тий. Бажа́в він 3
ба́чити Ісу́са, хто він, але́ не міг за́для
наро́ду, бо був мало́го зро́сту. Побі́г 4
він напере́д, ви́ліз на шовко́вицю, щоб
подиви́тися на ньо́го, бо Ісу́с мав про-
хо́дити туди́. Прийшо́вши на те мі́сце, 5
Ісу́с гля́нув уго́ру і сказа́в до ньо́го:
Закхе́ю, злiза́й шви́дко, бо я сього́дні
ма́ю бу́ти в твої́м до́мі. І зліз той 6
шви́дко, і прийня́в його́ ра́до. Ба́чачи 7
те, всі ста́ли нарiка́ти і каза́ли: До
чолові́ка грі́шника зайшо́в у гости́ну.
Закхе́й встав і промо́вив до Го́спода: 8
Го́споди, ось полови́ну майна́ мого́
даю́ вбо́гим, і коли́ я кого́ покри́вдив,

Неділя 32-го: В то́му ча́сі прохо́див Ісу́с че́рез Єрихо́н. *

9 відда́м уче́тверо. А Ісу́с сказа́в до ньо́-
го: Сього́дні на цей дім зійшло́ спасі́ння,
10 бо й він син Авраа́ма. Син бо Чолові́-
чий прийшо́в шука́ти і спасти́ те, що
заги́нуло.

Кінець неділі.

11 Як лю́ди слу́хали це, Ісу́с розпові́в
ще одну́ при́тчу, бо він був бли́зько
Єрусали́му, і вони́ ду́мали, що Ца́рство
12 Бо́же нега́йно ма́є об'яви́тись. Він, о́тже,
промо́вив: * Оди́н чолові́к, зна́тного Зач. 95.
ро́ду, пішо́в у дале́ку зе́млю прийня́ти
13 ца́рство і по́тім верну́тися. Покли́кав
він десятьо́х свої́х слуг, дав їм де́сять
мін і мо́вив до них: Промишля́йте ни́-
14 ми, по́ки я верну́ся. Співгромадя́ни ж
його́ нена́виділи його́ і ви́слали слідо́м
за ним посо́льство сказа́ти: Не хо́чемо,
15 щоб той царюва́в над на́ми. І коли́ він,
прийня́вши ца́рство, верну́вся наза́д,
звелі́в прикли́кати до се́бе тих слуг,

яки́м дав гро́ші, щоб довідатися, хто
що придба́в. Пе́рший прийшо́в і ка́же: 16
Па́не, міна твоя́ придба́ла і́нших де́-
сять. Сказа́в пан: До́бре, слуго́ благи́й! 17
Тому́ що ти був ві́рний у мало́му, візь-
ми́ упра́ву над десятьма́ міста́ми.
Прийшо́в дру́гий і ка́же: Па́не, мі́на 18
твоя́ принесла́ п'ять мін. Він сказа́в і 19
цьому́: Ти теж будь над п'ятьма́ мі-
ста́ми. Прийшо́в ще і́нший і ка́же: 20
Ось твоя́ мі́на, па́не, що я трима́в, схо-
ва́вши у хусти́ні; бо я боя́вся тебе́, 21
тому́ що ти чолові́к жорсто́кий: бере́ш,
чого́ не клав, і жнеш, чого́ не сіяв. Пан 22
до ньо́го ка́же: З уст твої́х я тебе́
суджу́, лука́вий слуго́. Ти знав, що я
чолові́к жорсто́кий: беру́, чого́ не клав,
і жну, чого́ не сіяв. Чому́, о́тже, не дав 23
мої́х грошей в о́біг, і я, верну́вшись,
відібра́в би їх з відсо́тками. І він сказа́в 24
тим, що там стоя́ли: Візьмі́ть від
ньо́го мі́ну і да́йте тому́, що ма́є де́-
сять. – Па́не, сказа́ли йому́, він ма́є 25

26 де́сять мін. – Кажу́ вам: Ко́жному, хто
ма́є, да́сться, а в то́го, хто не ма́є, від-
27 беру́ть і те, що ма́є. А ворогі́в мої́х,
тих, що не хоті́ли, щоб я царюва́в над
ни́ми, приведі́ть сюди́ і уби́йте на оча́х
28 у ме́не. Сказа́вши це, Ісу́с пішо́в попе-
ре́ду, здійма́ючись до Єрусали́му.

Кінець п'ятниці.

29 І ось, як він набли́зився * до Вит- Зач. 96
фа́гії та Вита́нії, до гори́, що зве́ться
Оли́вною, посла́в двох із свої́х у́чнів,
30 ка́жучи: Іді́ть у село́, що пе́ред ва́ми;
ввійшо́вши до ньо́го, ви зна́йдете
прив'я́зане осля́, на яко́го ніхто́ з лю-
де́й ще не сіда́в ніко́ли; відв'яжі́ть його́
31 і приведі́ть. Коли́ ж вас хто спита́є:
Наві́що відв'я́зуєте? – ви ска́жете: Го-
32 спо́дь його́ потребу́є. Пішо́вши, по-
33 сланці́ знайшли́, як він сказа́в їм. Коли́
вони́ відв'я́зували осля́, господа́рі його́
спита́ли їх: Наві́що відв'я́зуєте осля́?

Понеділок сирного тижня: В той час, як набли́зився Ісус

Ті відповіли: Госпо́дь його́ потребу́є. 34
Приві́вши його́ до Ісу́са, вони́ наки́нули 35
на осля́ свою́ оде́жу і посади́ли Ісу́са.
І як він ї́хав, стели́ли свою́ оде́жу по 36
доро́зі.

Зач. 97 **Я**к він був бли́зько * до спу́ску з 37
Оли́вної гори́, вся грома́да його́ у́чнів,
раді́ючи, почала́ си́льним го́лосом
хвали́ти Бо́га за всі чуда́, що ба́чили, 38
ка́жучи: Благослове́н цар, що йде в
ім'я́ Госпо́днє! Мир на не́бі і сла́ва на
висо́тах! Де́які з фарисе́їв, що були́ в 39
юрбі́, сказа́ли йому́: Учи́телю, забо-
рони́ твої́м у́чням. Він відпові́в: Ка- 40
жу́ вам: Коли́ ці замовча́ть, камі́ння
крича́тиме.

Переступи сирному понеділкові, до зачала 108:
Наста́в день Опрі́сноків...

І як набли́зився і поба́чив мі́сто, він 41
над ним запла́кав, ка́жучи: Якби́ ти 42
й цього́ дня зрозумі́ло те, що веде́ до

Понеділок 28-го тижня: В той час, коли́ набли́зився Ісу́с *

твого́ ми́ру! Але́ тепе́р воно́ закри́те
43 пе́ред твої́ми очи́ма. При́йдуть бо дні
на те́бе, і вороги́ твої́ ва́лом тебе́ ото́-
чать, і тебе́ обля́жуть, і сти́снуть тебе́
44 звідусі́ль; вони́ розча́влять тебе́ і твої́х
діте́й, які́ бу́дуть у тобі́, і не зоста́влять
у те́бе ка́меня на ка́мені за те, що ти
не зрозумі́ло ча́су твої́х відві́дин.

Кінець 28-му понеділкові.

45 **У**війшо́вши Ісу́с * у храм, став ви- Зач. 98
ганя́ти продавці́в і покупці́в, ка́жучи до
46 них: Напи́сано: Дім мі́й – дім моли́тви,
а ви з нього́ зроби́ли пече́ру розбі́й-
47 ників. І він щодня́ навча́в їх у хра́мі.
Первосвяще́ники ж і кни́жники та
старши́на наро́ду шука́ли його́ вби́ти,
48 та не знахо́дили, що б йому́ зроби́ти,
бо ввесь наро́д, слу́хаючи його́, гор-
ну́вся до нього́.

Кінець вівтіркові.

Вівторок 28-го тижня: Одного́ ра́зу Ісу́с, увійшо́вши *

ГЛАВА 20.

Зач. 99 Одного́ дня, як він навча́в * наро́д 1
у хра́мі і звіща́в До́бру Нови́ну,
приступи́ли первосвяще́ники і кни́жни-
ки з старши́нами і сказа́ли так до нього́: 2
Скажи́ нам, яко́ю вла́дою ти це ро́-
биш, або́ хто тобі́ дав цю вла́ду? Він 3
у ві́дповідь сказа́в: Я теж спита́ю вас
одне́. Скажі́ть мені́: Іва́нове хрище́ння 4
було́ з не́ба, чи від люде́й? Вони́ так 5
міркува́ли між собо́ю: Як ска́жемо: З
не́ба, він спита́є: Чому́ ж ви йому́ не
пові́рили? А як ска́жемо: Від люде́й, 6
уве́сь наро́д нас поб'є камі́нням, бо
пе́вний, що Іва́н був проро́ком. І від- 7
пові́ли: Не зна́ємо звідки. Ісу́с сказа́в 8
їм: І я вам не скажу́, яко́ю вла́дою
чиню́ це.

Кінець середі.

Середа 28-го тижня: В той час, як Ісу́с навча́в *

9 По́тім сказа́в наро́дові оцю́ при́тчу: Зач. 100
* Оди́н чолові́к насади́в був виногра́д-
ник, найня́в його́ виногра́дарям і віді-
10 йшо́в на до́вший час. Та своєча́сно по-
сла́в він до виногра́дарів слугу́, щоб ті
дали́ йому́ ча́стку з плоді́в виногра́д-
них; а виногра́дарі, поби́вши його́, ві-
11 дісла́ли ні з чим. Зно́ву посла́в він дру́-
гого слугу́, та вони́ й того́, поби́вши
й обезче́стивши, відпусти́ли з поро́ж-
12 німи рука́ми. Посла́в ще і тре́тього,
та вони́ й цього́, тя́жко рани́вши, про-
13 гна́ли. Сказа́в тоді́ вла́сник виногра́д-
ника: Що мені́ роби́ти? Хіба́ посла́ти
мого́ улю́бленого си́на? Мо́же, його́
14 пошану́ють. Виногра́дарі ж, поба́чив-
ши його́, так почали́ міркува́ти між
собо́ю: Це спадкоє́мець, уби́ймо його́,
15 і так спа́дщина бу́де на́ша. І ви́вели
його́ за виногра́дник, і вби́ли. Що, о́т-
же, зро́бить їм вла́сник виногра́дника?

Четвер 28-го тижня: Сказа́в Госпо́дь при́тчу оцю́: *

Прийде, і вигубить тих виноградарів, 16
а виноградник дасть іншим. Почувши
це, вони сказали: Нехай так не буде!
Ісус же глянув на них пильно і мовив: 17
Що, отже, значить це Писання: Ка-
мінь, який відкинули будівничі, став
наріжним каменем? Кожний, хто впа- 18
де на той камінь, розіб'ється; на кого
ж він упаде, роздавить його.

Кінець четвергові.

Зач. 101 **П**ервосвященики та книжники шу- 19
кали зараз же покласти на нього руки,
* але боялися народу, бо зрозуміли,
що проти них сказав цю притчу. І, на- 20
зираючи за ним, вони послали підгля-
дачів, що удавали з себе праведних,
щоб його піймати на слові і видати на-
чальству та владі намісника. Ті спита- 21
ли його: Учителю, ми знаємо, що ти
говориш і навчаєш правильно, і не

П'ятниця 28-го тижня: В той час хотіли первосвященики і книжники накласти руки на Ісуса,

ди́вишся на лице́, але́ навча́єш Бо́-
22 жої путі́ по пра́вді. Чи годи́ться нам
23 дава́ти ке́сареві пода́ток, чи ні? Ба́ча-
чи їх лука́вство, він промо́вив до них:
24 Покажі́ть мені́ дина́рій. Чий на ньо́му
о́браз і на́пис? Ті відпові́ли: Ке́сарів.
25 І він сказа́в їм: Відда́йте, о́тже, що
ке́сареве – ке́сареві, а що Бо́же – Бо́-
26 гові. І не моглй пійма́ти його́ пе́ред
людьми́ на сло́ві, і, диву́ючись його́
ві́дповіді, замо́вкли.

Кінець п'ятниці.

27 Де́які з садуке́їв, що ка́жуть, ні́би Зач 102
нема́ воскресі́ння, приступи́ли і * спи-
28 та́ли його́: Учи́телю, Мойсе́й приписа́в
нам: Коли́ у ко́го жона́тий брат умре́
безді́тний, неха́й його́ брат ві́зьме за
се́бе його́ жі́нку і дасть пото́мство
29 бра́тові своє́му. Сім браті́в було́. Пе́р-
ший узя́в жі́нку і поме́р безді́тний.

Понеділок 29-го тижня: Одного́ ра́зу приступи́ли до Ісуса
деякі з садукеїв, що ка́жуть,
ніби нема́ воскресі́ння, і *

По́тім дру́гий, і тре́тій, і так се́меро 30-31
уме́рли, не зоста́вивши діте́й по собі́.
Наре́шті поме́рла й жі́нка. О́тже, та, 32-33
у воскресі́нні, чиє́ю бу́де жі́нкою, бож
се́меро ма́ли її́ за жі́нку? Ісу́с від- 34
пові́в їм: Сини́ цього́ сві́ту же́няться
і вихо́дять за́між. Ті ж, що удосто́яться 35
осягну́ти того́ ві́ку й воскресі́ння з
ме́ртвих, не же́няться і не вихо́дять
за́між; та й уме́рти вже не мо́жуть, 36
тому́ що до а́нгелів поді́бні, вони́ –
сини́ Бо́жі, бу́вши сина́ми воскресі́ння.
А що ме́ртві воскреса́ють, це й Мой- 37
се́й при кущі́ дав був зрозумі́ти, де він
назва́в Го́спода – Бо́гом Авраа́ма,
Бо́гом Ісаа́ка й Бо́гом Я́кова. Ото́ж 38
Бог – не Бог ме́ртвих, а живи́х, усі́ бо
живу́ть для ньо́го. Де́які з кни́жників, 39
озва́вшися, заговори́ли: Учи́телю, ти
сказа́в до́бре. І не насмі́лювались ні 40
про що бі́льше його́ пита́ти. Тоді́ він
до них промо́вив: Як то вони́ ка́жуть, 41
що Христо́с – син Дави́да? Таж сам 42

Дави́д у кни́зі Псалмі́в мо́вить: Сказа́в
Госпо́дь Го́сподеві моє́му: Сиди́ право́-
43 руч ме́не, по́ки я не покладу́ твої́х во-
44 рогі́в підні́жком ніг твої́х. Дави́д,
о́тже, зве його́ Го́сподом. Як же він
мо́же бу́ти його́ си́ном?

Кінець понеділкові.

45 І колú ввесь наро́д слу́хав, він ска- Зач. 103
46 за́в свої́м у́чням: * Остеріга́йтеся
кни́жників, що хо́дять за́любки в до́в-
гих ша́тах, лю́блять віта́ння на майда́-
нах, пе́рші си́дження в синаго́гах та
47 пе́рші місця́ на бенке́тах; що поїда́ють
доми́ вдови́ць і до́вго мо́ляться на по́каз
– вони́ при́ймуть суво́ріше осу́дження.

Субота 34-го тижня: Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: *

ГЛАВА 21.

Підві́вши о́чі, Ісу́с поба́чив, як за- 1
мо́жні ки́дали свої́ дари́ до скар-
бо́ні. Поба́чив він тако́ж убо́гу вдову́, 2
що ки́дала туди́ дві ле́пти, і сказа́в: 3
І́стинно кажу́ вам, що ця бі́дна вдова́
ки́нула більш від усі́х. Усі́ бо вони́ вки́- 4
нули як дар Бо́жий зі свого́ доста́тку,
вона́ ж з убо́зтва свого́ вки́нула ввесь
свій прожи́ток, яки́й ма́ла.

Кінець суботі.

Зач. 104 І колú де́які говори́ли * про храм, 5
що він прикра́шений дорогоці́нним
камі́нням та обі́тними дара́ми, він ска-
за́в: Наді́йдуть дні, колй з усього́, що 6
ви ба́чите, не ли́шиться ка́мінь на ка́-
мені, що не був би переве́рнений. То- 7

Середа 29-го тижня: В той час, коли́ де́які говори́ли Ісу́сові *

ді вони́ його́ спита́ли: Учи́телю,
коли́ це бу́де? І яки́й бу́де знак, що
це ма́є наста́ти?

Переступи середі.

8 **В**ін відповів: * Глядіть, щоб вас не Зач. 105
звели́: бо бага́то-хто при́йдуть у моє́
ім'я́ і бу́дуть каза́ти: Це я, і – Час на-
9 бли́зився. Не йдіть слідо́м за ни́ми. Ко-
ли́ почу́єте про ві́йни та ро́зрухи, не
бі́йтеся, бо тре́ба, щоб перш це ста́-
лося, але́ кіне́ць ще не за́раз.

Переступи суботі.
Читай середі:

10 Тоді́ сказа́в їм: Повста́не наро́д на
11 наро́д і ца́рство на ца́рство. Бу́дуть ве-
ли́кі землетру́си, по рі́зних місця́х бу́-
дуть по́шесті й го́лод, жахли́ві я́вища,
і з не́ба вели́кі знаки́ бу́дуть.

Переступи середі.

Зач. 106 Але́ пе́ред усі́м цим * на вас накла- 12
ду́ть ру́ки, і переслі́дувати бу́дуть, і
волочи́тимуть по синаго́гах та по тю́р-
мах, води́тимуть пе́ред царі́в і прави́-
телів за́для і́мени мого́. І це дасть 13
вам наго́ду сві́дчити про ме́не. Візьмі́ть 14
собі́ до се́рця, що вам не тре́ба готу-
ва́тися напере́д, що ма́єте відповіда́ти,
я бо дам вам сло́во й му́дрість, які́й 15
ніхто́ з ва́ших проти́вників не змо́же
протиста́витись і пере́чити. Вас ви́да- 16
дуть батьки́, брати́, рі́дні і дру́зі, і де́-
кому з вас смерть заподі́ють. Вас бу́- 17
дуть нена́видіти всі за моє́ ім'я́. Але́ й 18
во́лос з голови́ у вас не пропаде́. Ва́- 19
шою терпели́вістю спасе́те ду́ші ва́ші.

Кінець вівтіркові.
Читай середі:

Коли́ ж поба́чите Єрусали́м, ото́че- 20
ний військо́ами, зна́йте, що його́ спу-
сто́шення набли́зилось. Тоді́ ті, що в 21

Вівторок 29-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: Стережі́ться людей, що *

Юде́ї, неха́й тіка́ють у го́ри, а ті, що
бу́дуть у сере́дині мі́ста, неха́й ви́йдуть
з нього́, ті ж, що бу́дуть на поля́х, не-
22 ха́й до нього́ не вхо́дять. Це бо дні
ка́ри, коли́ все, що нани́сане, збу́деться.
23 Го́ре вагі́тним і тим, що у ті дні груддь-
ми́ году́ють. Бо на землі́ бу́де нуж-
да́ вели́ка і гнів про́ти наро́ду цього́.
24 Вони́ поля́жуть від ві́стря меча́ і пі-
дуть у нево́лю по́між усі́ наро́ди. Єру-
сали́м топта́тимуть пога́ни, по́ки не
скінчи́ться час пога́н.

Кінець середі.
Читай суботі:

25 І бу́дуть знаки́ на со́нці, мі́сяці й на
зо́рях, а на землі́ пере́полох наро́дів,
стриво́ження від ре́ву мо́ря та його́
26 хвиль. Лю́ди омертві́ють від стра́ху,
очі́куючи того́, що на світ наді́йде, бо
27 захита́ються небе́сні си́ли. Тоді́ поба́-
чать Си́на Чолові́чого, що йти́ме на
хма́рах зі си́лою і сла́вою вели́кою.

Переступи суботі.

Зач. 107 Я́к це почне́ збува́тись, * ви́простай- 28
тесь і підні́міть ва́ші го́лови вго́ру, бо
ва́ше ви́зволення бли́зько. І він сказа́в 29
їм при́тчу: Гля́ньте на смоко́вницю й
на вся́кі дере́ва. Коли́ вони́ розпука́- 30
ються, ви, гля́нувши, розумі́єте, що
вже бли́зько лі́то. Ота́к і ви, коли́ 31
поба́чите, що це збува́ється, зна́йте,
що Ца́рство Бо́же бли́зько. І́стинно 32
кажу́ вам: Рід цей не про́йде, аж по́ки
все не ста́неться.

Читай суботі:

Не́бо і земля́ про́йдуть, слова́ ж 33
мої́ не про́йдуть.

Кінець четверговi.

Вважа́йте на се́бе, щоб ча́сом сер- 34
ця́ ва́ші не обважні́ли від обжи́рства,
пия́цтва та житте́вих кло́потів, і щоб
той день не впав на вас знена́цька, не-
мо́в сі́тка, бо він при́йде на всіх, які́ 35

36 живу́ть на лиці всієї землі́. Чува́йте,
о́тже, і ввесь час молі́ться, щоб ви
могли́ уни́кнути всьо́го того́, що ма́є
збу́тися, і ста́ти пе́ред Си́ном Чолові́чим.

Кінець суботі.

37 За дня Ісу́с * навча́в у хра́мі, а но́- Зач. 108
чами вихо́див і перебува́в на горі́, що
38 зве́ться Оли́вною. Зра́нку ж уве́сь на-
ро́д прихо́див до нього в храм, щоб
слу́хати його́.

ГЛАВА 22.

1 Наближа́лося ** свя́то Опрі́сноків, Зач. вел. чет.
2 що зве́ться Па́сха. І первосвя-
ще́ники та кни́жники шука́ли, як би його́
3 вби́ти, та боя́лись наро́ду. Ввійшо́в же
сатана́ в Юду, на прі́звище Іскаріо́т,

П'ятниця 29-го тижня: В той час Ісус *
В святий і великий четвер на Утрені до зачала 109,
не переступаючи: В той час наближа́лося **

що був з числа́ дванадцятьо́х, і він пі- 4
шо́в умо́витися з первосвяще́никами та
нача́льниками, як би його́ ви́дати.
Зраді́ли ті і зго́дилися да́ти йому́ гро́- 5
ші. Він приста́в на те і шука́в наго́- 6
ди, щоб ви́дати його́ тайкома́.

Читай понеділкові сирного тижня:

Наста́в день Опрі́сноків, коли́ тре́ба 7
було́ же́ртвувати Па́сху. Ісу́с посла́в 8
Петра́ та Іва́на і сказа́в: Іді́ть та при-
готу́йте нам ї́сти Па́сху.

Кінець п'ятниці.

Вони́ його́ спита́ли: Де хо́чеш, щоб 9
ми приготува́ли? Він відпові́в їм: Ось 10
коли́ ввíйдете в мі́сто, стрі́не вас чо-
ловíк, що бу́де нести́ гле́чик води́.
Іді́ть слідо́м за ним у господу, куди́ він
увíйде, і скажі́ть госпо́дареві до́му: 11
Учи́тель тобі́ ка́же: Де світли́ця, в
які́й я з у́чнями мої́ми міг би ї́сти Па-
сху? Він пока́же вам вели́ку го́рницю, 12
ви́стелену килима́ми; там приготу́йте.

13 Пішли́ вони́ і найшли́ так, як він ска-
14 за́в їм, і приготува́ли Па́сху. І як при-
йшла́ годи́на, сів він до сто́лу і апо́-
15 столи з ним. Він до них промо́вив: Я
ве́льми бажа́в ї́сти цю Па́сху з ва́ми,
16 перш ніж мені́ стражда́ти, бо кажу́ вам,
я її більш не бу́ду ї́сти, аж по́ки вона́
17 не заверши́ться в Ца́рстві Бо́жім. І,
взя́вши ча́шу, відда́в хвалу́, і мо́вив:
Візьмі́ть її́ і поділі́ться не́ю між со-
18 бо́ю, бо кажу́ вам: Відни́ні я не бу́ду
бі́льше пи́ти з пло́ду виногра́ду, до́ки
19 не при́йде Ца́рство Бо́же. І, взя́вши
хліб, відда́в хвалу́, перелом́ив, дав їм, і
мо́вив: Це – моє́ ті́ло, що за вас дає́ться.
20 Чині́ть це на мій спо́мин. Так са́мо й
ча́шу по вече́рі, ка́жучи: Ця ча́ша –
нови́й завіт у мої́й кро́ві, що за вас
21 пролива́ється. Та ось рука́ того́, що
22 мене́ ви́дасть, на столі́ зо мно́ю. Бо
Син Чолові́чий іде́, як призна́чено,
але́ го́ре тому́ чолові́кові, що його́ ви-
23 дає́. І вони́ ста́ли оди́н о́дного пита́ти,

хто б то з них міг бу́ти, що мав те зро-
би́ти. Знялáсь між ни́ми й суперéчка, 24
хто з них мáє вважáтися за бíльшого.
Ісýс сказáв їм: Царí нарóдів панýють 25
над ни́ми, і ті, що влáду над ни́ми мá-
ють, доброчи́нцями звýться. Не так 26
хай бýде між вáми. Алé найбíльший
між вáми хай бýде, як наймéнший, а
настáвник, як слугá. Хто бо бíльший: 27
той, що за столóм, чи той, що услугó-
вує? Хібá не той, що за столóм? А про-
тé я між вáми, як той, що услугóвує.
Ви – ті, що зостáлись при менí у моїх 28
спокýсах, і я даю вам Цáрство, як ме- 29
ні́ дав Отéць мій, щоб ви їли й пили́ за 30
столóм у моїм Цáрстві, і сиді́ли на
престóлах, сýдячи дванáдцять поколі́нь
Ізрáїля. Си́моне, Си́моне! Ось сатанá 31
хотів просі́яти вас, як пшени́цю, та я 32
моли́вся за тéбе, щоб віра твоя́ не ослá-
бла, і ти, коли́ навéрнешся, утвéр-
джуй братíв твоїх. Сказáв Петрó до 33
ньóго: Гóсподи, з тобóю я готóвий

34 пітѝ і в тюрму́, і на смерть. Ісу́с мо́-
вив: Кажу́ тобі́, Пе́тре, не запіє нѝні
пі́вень, як ти трѝчі відрече́шся, що не
35 зна́єш мене́. Да́лі сказа́в їм: Як я вас
посила́в без калѝтки, без то́рби, без
36 взуття́, хіба́ вам чого́ бракува́ло? – Ні-
чо́го, відпові́ли. І він до них промо́-
вив: Тепе́р же, хто ма́є калѝтку, не-
ха́й ві́зьме її́, так са́мо й то́рбу; хто ж
не ма́є, хай прода́сть свою́ оде́жу і
37 ку́пить меч. Кажу́ вам: Ма́є збу́тись на
мені́, що напѝсане: Його́ зарахо́вано
до злочѝнців. Так бо те, що ска́зане
38 про ме́не, до кінця́ дохо́дить. Вонѝ
сказа́ли: Го́споди! Ось два мечі́ тут.
Він відпові́в їм: До́сить!
39 Тоді́ він вѝйшов і * пішо́в, як зви- Зач. 109
ча́йно, на Олѝвну го́ру. Слідо́м за ним
пішлѝ і його́ у́чні.

Кінець понеділкові сирного тижня й великому четвергові на Утрені.

Якжé прибýв на мíсце, сказáв їм: 40
Молíться, щоб не ввійтú в спокýсу.
І сам відійшóв від них так далéко, як 41
кúнути кáменем, та, впáвши на колí-
на, почáв молúтися: Óтче, якщó хó- 42
чеш, віддалú від мéне цю чáшу, однáк,
хай не моя́, а твоя́ бýде вóля!

Переступи вівтіркові.
Читай великому четвергові (на Літургії):

Тоді з'явúвся йомý áнгел з нéба, що 43
підкрíплював йогó. Пóвний скорбóти 44
та тривóги, він ще рéвніше молúвся,
і піт йогó став, мов кáплі крóви, що
пáдали на зéмлю. Підвíвшись від мо- 45
лúтви,

Перейди великому четвергові до Матея, зач. 108:
Прийшов до учнів...
Читай вівтіркові:

Він підійшóв до ýчнів і застáв їх спля-
чими від смýтку. І сказáв їм: Чогó 46
спитé? Вставáйте і молíться, щоб не
ввійтú в спокýсу. Він говорúв ще, аж 47
тут надхóдить юрбá, і на її чолí йде

оди́н з дванадцятьо́х, на ім’я́ Ю́да; він
підійшо́в до Ісу́са, щоб його́ поцілува́ти.
48 А Ісу́с сказа́в до нього: Ю́до, поцілу́н-
49 ком видає́ш Си́на Чолові́чого? Поба́-
чивши, до чо́го дохо́дить, сказа́ли ті,
що були́ з Ісу́сом: Го́споди, чи не
50 вда́рити нам мече́м? І вда́рив оди́н із
них слугу́ первосвяще́ника і відтя́в
51 йому́ пра́ве ву́хо. Ісу́с озва́вся: Ли-
ші́те! І, доторкну́вшися до ву́ха, зціли́в
52 його́. Тоді́ Ісу́с сказа́в до первосвяще́-
ників, нача́льників сторо́жі хра́му і
ста́рших, що були́ ви́йшли про́ти ньо́-
го: Нена́че на розбі́йника ви ви́йшли
53 з меча́ми та кия́ми! Коли́ я щодня́ був
з ва́ми в хра́мі, ви не накла́ли рук на
ме́не; та це ва́ша годи́на і вла́да те́м-
54 ряви. Схо́пивши Ісу́са, вони́ повели́ його́
і привели́ в дім первосвяще́ника. Пе-
55 тро́ ішо́в слідо́м за ним зда́лека. І ко-
ли́ вони́ розкла́ли вого́нь посе́ред дво́-
ру та посіда́ли вкупі, сів і Петро́ між
56 ни́ми. Поба́чила його́ одна́ служи́ня, як

він сидів біля вогню́ і, пригля́нувшись
до нього пи́льно, ка́же: І цей із ним
був! Він відрíкся, ка́жучи: Не зна́ю 57
його́, жíнко! Та тро́хи зго́дом дру́гий, 58
поба́чивши його́, ка́же: І ти з них.
Але́ Петро́ відповíв: Ні, чоловíче!
По якíйсь годи́ні хтось íнший поча́в 59
насто́ювати, ка́жучи: Спра́вді, і цей
з ним був! Таж він із Галиле́ї! Петро́ 60
озва́всь: Не зна́ю, чоловíче, що ка-
жеш! І за́раз же, як він говори́в ще,
запíяв півень. І тут Госпо́дь, обер- 61
ну́вшись, гля́нув на Петра́, і згада́в
Петро́ сло́во, яке́ Госпо́дь йому́ сказа́в
був: Пе́тре, пе́рше ніж запíє півень, ти
три́чі мене́ відрече́шся. І, ви́йшовши 62
звíдти, запла́кав гíрко. Тим ча́сом лю- 63
ди, що держа́ли його́, над ним знуща́-
лися і би́ли його́. І, закри́вши йому́ о́чі, 64
пита́ли: Пророку́й, хто той, що тебе́
вда́рив! І бага́то íншого, глузу́ючи, 65
говори́ли на нього́. Якже́ наста́в день, 66
зібра́лася ра́да ста́рших наро́ду, перво-

священики та книжники. І привели
67 його на суд свій і казали: Якщо ти
Христос, скажи нам. Він відповів їм:
68 Коли скажу вам, не повірите, і якщо
69 вас спитаю, не відповісте. Віднині Син
Чоловічий сидітиме праворуч Божої
70 Сили. Усі сказали: То ти – Син Бо-
жий? Він сказав до них: Ви кажете,
71 що це я. Сказали ті: Навіщо нам ще
свідків? Самі ми чули з уст його.

ГЛАВА 23.

1 Тоді вся їхня громада встала, і по-
вели його до Пилата.

Кінець вівтірковi сирному.

2 І почали * його обвинувачувати, Зач. 110
кажучи: Ми знайшли, що цей підбу-
рює народ наш, забороняє давати ке-

Четвер сирного тижня: В той час повели Ісуса первосвященики, книжники і старші народу до Пилата, і почали *

сареві податок, і каже, що він – Хри-
стос-цар. Пилат спитав його: Ти – цар 3
юдейський? Ісус у відповідь сказав до
нього: Ти кажеш. Тоді Пилат промо- 4
вив до первосвящеників і юрби: Я не
знаходжу ніякої вини в цьому чолові-
кові. Вони ж настоювали і кричали: 5
Він народ бунтує, навчаючи по всій
Юдеї, почавши з Галилеї аж сюди.
Почувши це, Пилат спитав, чи цей чо- 6
ловік – галилеянин; і, довідавшися, що 7
він з-під влади Ірода, відіслав його до
Ірода, який тими днями був також у
Єрусалимі. Ірод дуже зрадів, побачив- 8
ши Ісуса, бажав бо здавна бачити
його, тому що чув про нього і споді-
вавсь побачити від нього якесь чудо.
Багато питань він йому ставив, але 9
Ісус не відповідав йому нічого. Пер- 10
восвященики ж та книжники стояли
там і сильно його обвинувачували.
Тоді Ірод з вояками своїми, зневаживши 11
його і насміявшися з нього, надів на

ньо́го бі́лу о́діж і відісла́в його́ наза́д
12 до Пила́та. І того́ ж са́мого дня І́род і
Пила́т ста́ли при́ятелями між собо́ю,
13 рані́ш бо ворогува́ли. А Пила́т, скли́-
кавши первосвяще́ників, старши́н і
14 наро́д, промо́вив до них: Ви привели́
до ме́не цього́ чолові́ка як бунтаря́
наро́ду. Ось я, розсуди́вши спра́ву пе́-
ред ва́ми, не знайшо́в у цьо́му чоло-
ві́кові нія́кої вини́ в то́му, в чо́му ви
15 оска́ржуєте його́. Та й І́род не знай-
шо́в, бож відісла́в його́ до нас. О́тже,
ви́дно, що він не вчини́в нічо́го гі́дного
16 сме́рти. Тому́ я його́ покара́ю і відпущу́.
17 Тре́ба ж було́ йому́ на свя́то ви́пустити
18 їм одного́. Та воні́ всі ра́зом закрича́ли:
Геть із цим, відпусти́ нам Вара́вву!
19 Цього́ оста́ннього за яки́йсь за́колот у
мі́сті та за вби́вство ки́нули були́ у
20 в'язни́цю. Пила́т, бажа́ючи відпусти́ти
21 Ісу́са, промо́вив до них зно́ву. Та воні́
закрича́ли: Розпни́, розпни́ його́!
22 Тоді́ промо́вив до них утре́тє: Яке́

зло вчини́в він? Я не знайшо́в у ньо́му
нічо́го гідного сме́рти. Покара́ю його́
і відпущу́. Але́ вони́ наполяга́ли, кри- 23
чачи́ си́льно, і вимага́ли, щоб його́ роз-
п'я́сти. І крик ї́хній переміг. Тоді́ Пи- 24
ла́т присуди́в, щоб ста́лось, як вони́
проси́ли. І він відпусти́в того́, що за 25
повста́ння й уби́вство був вки́нутий у
темни́цю і яко́го вони́ проси́ли; Ісу́са
ж вида́в їм напризволя́ще. І, як вони́ 26
його́ вели́, заста́вили яко́гось Си́мона
Кирине́я, що верта́вся з по́ля, і покла́-
ли хрест на ньо́го, щоб ніс за Ісу́сом.
Ішо́в за ним вели́кий на́товп люде́й, і 27
жінки́, що пла́кали за ним та голоси́ли.
Ісу́с оберну́вся до них і сказа́в: До́ч- 28
ки єрусали́мські, не пла́чте на́до
мно́ю, а пла́чте над собо́ю й над діть-
ми́ ва́шими! Бо ось наста́нуть дні, ко- 29
ли́ ска́жуть: Щасли́ві неплі́дні, і ло́на,
що не роди́ли, та гру́ди, що не годува́ли.
Тоді́ почну́ть каза́ти го́рам: Впа́дьте 30
на нас! – і горба́м: Покри́йте нас! Бо 31

коли́ так обхо́дяться з де́ревом зеле́-
ним, що тоді́ з сухи́м бу́де?
32 З ним вели́ * тако́ж двох і́нших, Зач. 111
злочи́нців, щоб їх скара́ти на смерть.
33 І як прийшли́ на мі́сце, що зве́ться
Че́реп, там розн'яли́ його́ і злочи́нців,
одного́ по прави́ці, і дру́гого по ліви́-
34 ці. Ісу́с сказа́в: О́тче, відпусти́ їм,
не зна́ють бо, що ро́блять.

Переступи сирному четвергові.

Коли́ діли́ли його́ о́діж, ки́дали
35 же́реб. Лю́ди стоя́ли й диви́лись.
На́віть князі́ ї́хні насміха́лися, ка́жучи:
І́нших спаса́в, неха́й спасе́ себе́ само́-
36 го, коли́ він Христо́с, Бо́жий ви́бра-
ний! Вояки́ тако́ж глузува́ли з ньо́го;
підхо́дячи до ньо́го і подаючи́ йому́
37 о́цет, примовля́ли: Коли́ ти цар юде́й-
38 ський, спаси́ себе́ само́го! Був над
ним і на́пис письмо́м гре́цьким, лати́н-

Євангеліє 8-ме святих страстей: В той час вели́ з Ісу́сом *
Це ж і на 6-му Часі в велику п'ятницю.

ським і єврейським: Це є цар юдейський.

Читай великій п'ятниці на Вечірні:

Один із злочинців, що висів, знева- 39
жав його, кажучи: Хіба ти не Хри-
стос? Спаси себе і нас! А другий, озвав- 40
шись, скартав його і мовив: Чи не
боїшся Бога ти, що покутуєш ту саму
кару? Ми бо несемо кару, гідну наших 41
учинків, цей же не зробив нічого зло-
го. І сказав Ісусові: Пом'яні мене, Го- 42
споди, коли прийдеш, у твоїм Царстві.
Ісус сказав до нього: Істинно кажу 43
тобі: Сьогодні будеш зо мною в раю.

Перейди у велику п'ятницю на Вечірні до Матея, зачало 113: **Ті, що проходили...**

Читай сирному четвергові:

Було вже близько шостої години, і 44
темрява по всій землі настала аж до
дев'ятої години; бо затьмарилось сонце, 45
і завіса храму роздерлася посередині.
А Ісус закликав сильним голосом: 46

Óтче, у твої рýки віддаю дух мій! Ска-
47 зáвши це, він віддáв дýха. Побáчивши,
що стáлося, сóтник почáв прославля́-
ти Бóга, кáжучи: Прáвді цей чоло-
48 вíк був прáведний. Всі лю́ди, що булú
збíглися на те видóвище, побáчивши,
що стáлось, вертáлися додóму, б'ючú
49 себé у грýди. Усí йогó знайóмі стоя́ли
оподалíк, і жінкú, що булú прийшлú
слідóм за ним з Галилéї, дивúлися на
все те.

Кінець 8-му страсному, і 6-му Часові.

50 І ось був чоловíк, на ім'я́ Йóсиф,
51 рáдник, людúна дóбра і прáведна, що
не пристáв був до їхньої рáди ні вчúнків.
Походúв він з Ариматéї, юдéйського
52 мíста, і очíкував Бóжого Цáрства. Він
прийшóв до Пилáта і просúв тíла Ісý-
53 са. Зняв він йогó з хрестá і, обгорнýв-
ши йогó в полотнó, поклáв у грóбі,
вúсіченім у скéлі, де ще ніхтó не ле-
54 жáв. То був день приготувáння і вже

заходила субота. Жінки, які були при- 55
йшлі з Ісусом з Галилеї, ідучи слідом
за Йосифом, бачили гріб і як поклали
тіло Ісуса. Вернувшись, вони пригото- 56
вили пахощів та мира, але в суботу, за
приписом, відпочивали.

Кінець сирному четвергові.

ГЛАВА 24.

Зач. 112 Першого дня тижня, рано-вранці, 1
вони прийшлі до гробу, * несучи
пахощі, які вони приготували, і заста- 2
ли камінь відкочений від гробу. Вві- 3
йшовши, не найшлі тіла Господа Ісуса.
Коли вони не знали, що їм про це ду- 4
мати, два чоловіки з'явились їм у бли-
скучих одежах. Вони налякались і 5
схилили лице додолу, а ті до них ска-
зали: Чому шукаєте живого між мерт-

Євангеліє 4-те воскресне: В той час, першого дня по суботі, рано-вранці, прийшлі жінки до гробу, *

6 вими? Його́ нема́ тут: він воскре́с.
Згада́йте, як він промовля́в до вас, ко-
7 ли́ ще був у Галиле́ї, ка́жучи: Син Чо-
лові́чий ма́є бу́ти ви́даний грі́шникам
у ру́ки, ма́є бу́ти розп’я́тий і тре́тього
8 дня воскре́снути. І вони́ пригада́ли со-
9 бі́ його́ слова́ та, верну́вшись від гро́бу,
опові́ли все те одинадцятьо́м і всім
10 і́ншим. То були́: Марі́я Магдали́на, Іва́н-
на і Марі́я, ма́ти Я́кова, і і́нші з ни́ми,
11 що розповіда́ли це апо́столам; але́ їм
слова́ ці здава́лися пусто́ю ви́гадкою, і
вони́ не пові́рили їм.

12 Та Петро́ * встав, побі́г до гро́бу і, Зач. 113
нахили́вшись, поба́чив лиш пов’я́зки; і
верну́вся наза́д додо́му, диву́ючись
тому́, що ста́лося.

Кінець 4-му воскресному.

13 Аж ось того́ са́мого дня двоє́ з них
ішли́ в село́, що зва́лось Ема́ус, шіст-

Вівторок світлого тижня, це й 5-те воскресне:
В той час Петро́ *

деся́т ста́дій від Єрусали́му, і розмов- 14
ля́ли між собо́ю про те, що ста́лось.
Як вони́ розмовля́ли та сперечáлися 15
між собо́ю, Ісу́с набли́зився і йшов
ра́зом з ни́ми, але́ о́чі їм заступи́ло, і 16
вони́ його́ не пізна́ли. Він їх спита́в: 17
Що то за розмо́ва, що ви, ідучи́, веде-
те́ між собо́ю, по́вні сму́тку? Озва́всь 18
тоді́ оди́н з них, на ім'я́ Клео́па, і йо-
му́ ка́же: Ти оди́н, хіба́, чужи́нець у
Єрусали́мі, і не зна́єш, що ци́ми дня́ми
в ньо́му ста́лося? І він спита́в їх: 19
Що? Вони́ йому́ сказа́ли: Те, що ста́-
лося з Ісу́сом Назаряни́ном, му́жем,
що був проро́к, могу́тній ді́лом та сло́-
вом пе́ред Бо́гом і всім наро́дом, та як 20
на́ші первосвяще́ники і князі́ ви́дали
його́ на за́суд сме́ртний і розп'яли́. А 21
ми сподіва́лись, що він той, хто ма́є
ви́зволити Ізра́їля. До то́го ж усьо́го,
ось тре́тій день сього́дні, як це ста́лось.
Де́які з на́ших жіно́к, щопра́вда, 22
нас здивува́ли: вони́ пішли́ були́ ране́-

23 сенько до гробу, та, не найшовши йо-
го тіла, вернулись і нам оповіли, що
бачили ангелів, які їм з'явились і ска-
24 зали, що він живий. Деякі ж із наших
пішли до гробу і знайшли так, як жін-
ки сказали; але його вони не бачили.
25 Тоді він до них промовив: О, неро-
зумні й повільні серцем, щоб повірити
всьому, що пророки були сповістили!
26 Хіба не треба було Христові таке
27 страждати і так увійти у свою славу? І,
почавши від Мойсея та від усіх проро-
ків, він вияснював їм те, що в усім
28 Писанні написано про нього. Коли
вони наблизилися до села, куди йшли,
Ісус удав, що хоче простувати далі.
29 Вони ж наполягали, кажучи: Зостань-
ся з нами, бо вже вечоріє і день уже
похилився. Він увійшов, щоб зостатись.
30 І от, як він був за столом з ними, взяв
хліб, благословив і, переломивши йо-
31 го, дав їм. Тоді відкрилися в них очі і
вони його пізнали. Та він зник від них.

І казáли вони́ оди́н до óдного: Чи не 32
горíло нáше сéрце в нас у грýдях, ко-
ли́ він промовля́в до нас у дорóзі та ви-
я́снював нам Писáння? І негáйно вони́ 33
рýшили і вернýлися в Єрусали́м, де
найшли́ зíбраних одинадцятьóх і тих,
що були́ з ни́ми, які́ їм сказáли: Хри- 34
стóс спрáвді воскрéс і з'яви́вся Си́-
монові. А ці розповíли те, що стá- 35
лося в дорóзі і як вони́ йогó пізнáли
при ламáнні хлíба.

Кінець вівтірковi і 5-му воскресному.

Зач. 114 **К**оли́ вони́ так говори́ли, сам він 36
став посéред них * і до них кáже:
Мир вам! Вони́, налякáні й у вели́кім 37
стрáсі, дýмали, що дýха бáчать. Та він 38
сказáв їм: Чогó стривóжились? Чогó
сýмніви постають у серця́х вáших?
Гля́ньте на мої́ рýки й нóги: та це ж 39

Євангеліє 6-те воскресне: В той час, колú Ісýс воскрéс із мéртвих, став посéред своїх ýчнів *
Це й на Літургії Вознесення.

я! Доторкні́ться до ме́не та збагні́ть,
що дух ті́ла й косте́й не ма́є, як ба́чите,
40 що я ма́ю. Сказа́вши це, він показа́в
41 їм ру́ки й но́ги. А як вони́ з ра́дощів
іще́ не йняли́ йому́ ві́ри і дивува́лись,
він сказа́в: Чи не ма́єте тут чого́ ї́сти?
42 Вони́ подали́ йому́ ку́сень пече́ної ри́-
43 би і кри́жку ме́ду. Він узя́в їх і їв пе́-
44 ред ни́ми. По́тім до них промо́вив:
Це слова́, що я, бу́вши ще з ва́ми, ска-
за́в вам: Тре́ба, щоб спо́внилось усе́
напи́сане про ме́не в зако́ні Мойсе́я, у
45 проро́ків та у псалма́х. Тоді́ він від-
кри́в їм ро́зум, щоб розумі́ли Писа́н-
46 ня, і до них мо́вив: Так напи́сано, що
тре́ба було́, щоб Христо́с страждав і
47 тре́тього дня воскре́с із ме́ртвих, і щоб
у його́ ім'я́ пропові́дувалось пока́яння
на відпу́щення гріхі́в усі́м наро́дам, по-
48 ча́вши від Єрусали́му. Ви – сві́дки то-
49 го́. Я вам зішлю те, що мій Оте́ць обі-
ця́в був. Ви ж позоста́ньтеся у мі́сті,
по́ки не одя́гнетесь си́лою з висоти́.

Тоді́ ви́вів їх до Віта́нії і, зня́вши свої́ 50
ру́ки, благослови́в їх. А як він благо- 51
слови́в їх, віддали́вся від них і став
возно́ситися на не́бо. Вони́ ж, покло- 52
ни́вшись йому́, верну́лися з вели́кою
ра́дістю в Єрусали́м і перебува́ли ввесь 53
час у хра́мі, сла́влячи та хва́лячи Бо́га.
Амі́нь.

Кінець святого Євангелія від Луки.
Має в собі 24 глав і 114 церковних зачал.

ВІД ІВАНА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Вічне Слово – Син Божий 1-18; свідчення Івана Христителя про Ісуса 19-34; перші Христові апостоли 35-51.

Глава 2

Перше чудо Ісуса в Кані Галилейській 1-12; Ісус виганяє торговців з Єрусалимського храму 13-25.

Глава 3

Розмова Ісуса з Никодимом 1-21; останнє свідчення Івана Христителя про Христа 22-36.

Глава 4

Ісус у Самарії 1-42; оздоровлення сина цісарського урядовця 43-54.

Глава 5

Оздоровлення недужого при Витесді 1-15; Ісус виявляє себе Сином Божим 16-47.

Глава 6

Ісус помножує хліби 1-15; ходить по воді 16-21; обітниця святої Євхаристії 22-71.

Глава 7

Свято Кучок у Єрусалимі 1-13; Ісус навчає у храмі 14-31; намагання старшини ув'язнити Ісуса 32-53.

Глава 8

Ісус прощає чужоложниці 1-11; Ісус – світло світу 12-20; Ісус – предвічний Син Божий 21-59.

Глава 9

Чудесне оздоровлення сліповродженого 1-41.

Глава 10

Ісус – добрий пастир 1-21; на святі Обновлення Ісус об'являє себе Сином Божим 22-30; юдеї хочуть Ісуса каменувати 31-42.

Глава 11

Воскресіння Лазаря 1-44; юдейська рада вирішує вбити Ісуса 45-57.

Глава 12

Ісус у Витанії 1-11; урочистий в'їзд до Єрусалиму 12-19; Ісус у храмі 20-36; невірство юдеїв 37-50.

Глава 13

Ісус обмиває ноги апостолам 1-20; Ісус виявляє зраду Юди 21-30; Ісус прорікає про Петрове відречення 31-38.

Глава 14

Ісус утішає апостолів 1-14; обітниця про Святого Духа 15-31.

Глава 15

Ісус – правдива виноградина 1-11; заповідь любови 12-17; ненависть світу до Ісуса та його учнів 18-27.

Глава 16

Святий Дух та його діяння 1-15; після смутку розлуки – тривала радість 16-24; заключні слова Ісуса 25-33.

Глава 17

Архиєрейська молитва Ісуса Христа 1-26.

Глава 18

Ув'язнення Ісуса 1-11; Ісус перед Анною та Каяфою 12-24; Петрове відречення 25-27; Ісус перед Пилатом 28-40.

Глава 19

Бичування і увінчання терниною 1-3; засуд та розп'яття Ісуса 4-24; Скорбна Мати під хрестом 25-27; смерть і похорон Ісуса 28-42.

Глава 20

Марія Магдалина та Петро з Іваном при гробниці 1-10; з'явлення Ісуса Марії Магдалині 11-18; Ісус з'являється апостолам 19-23; Ісус з'являється Томі 24-31.

Глава 21

Поява Ісуса над Тиверіядським озером 1-14; Петро – пастир Христового стада 15-23; закінчення 24-25.

ВІД ІВАНА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 В начáлі * булó Слóво, і Слóво булó Зач. 1
2 в Бóга, і Слóво булó Бóг. З Бóгом 1
3 вонó булó споконвíку. Ним постáло все,
і ніщó, що постáло, не постáло без ньó-
4 го. У ньóму булó життя́, і життя́ булó
5 свíтло людéй. І Свíтло свíтить у тéмряві,
6 і тéмрява йогó не пойнялá. Був чоловíк,
7 пóсланий Бóгом, якóму ім'я́ Івáн. При-

В святу й велику неділю Пасхи на Літургії: В начáлі *

йшо́в він сві́дком, щоб сві́дчити про
Сві́тло, щоб усі́ че́рез нього увірували.
Не був він Сві́тло, був лише́, щоб 8
сві́дчити про Сві́тло. Спра́вжнє Сві́тло 9
було́ те, що просві́чує ко́жну люди́-
ну. Воно́ прийшло́ у цей світ. Було́ у 10
сві́ті, і світ поста́в че́рез нього, і світ
не пізна́в його́. Прийшло́ до своїх, і 11
свої́ його́ не прийняли́. Котрі́ 12
ж його́ прийняли́, тим дало́ змо́гу діть-
ми́ Бо́жими ста́ти – тим, що ві́рують
в ім'я́ його́, які́ не з кро́ви, ні з тіле́- 13
сного бажа́ння, ні з по́хоті чолові́чої,
але́ від Бо́га народи́лися. І Сло́во ста́- 14
ло ті́лом, і оселилося між на́ми, і ми
ба́чили його́ сла́ву – сла́ву Єдинoро́д-
ного від Отця́, по́вного благода́ті та
і́стини. Іва́н сві́дчить про нього і про- 15
голо́шує, ка́жучи: Ось той, про ко́го
я говори́в: Той, що йде за мно́ю, існу-
ва́в пе́редо мно́ю, був рані́ш за ме́-
не. З його́ повноти́ ми всі прийняли́ – 16

17 благода́ть за благода́ть. Зако́н був
да́ний Мойсе́єм, благода́ть же та і́сти-
на прийшла́ че́рез Ісу́са Христа́.

Кінець Пасці.

18 **Б**о́га * ніхто́ не ба́чив ніко́ли: Єди- Зач. 2
норо́дний Син, що в ло́ні Отця́, той
19 об'яви́в. Ось сві́дчення Іва́на, коли́
юде́ї з Єрусали́му були́ до нього по-
сла́ли свяще́ників і леві́тів спита́ти йо-
20 го́: Хто ти? І він призна́вся, не запере́-
21 чив, призна́вся: Я не Христо́с. Вони́
спита́ли його́: Що ж, Ілля́ ти? – Ні,
мо́вив він. Проро́к ти? – Ні, відпові́в
22 він. Тоді́ вони́ сказа́ли йому́: Хто,
о́тже, ти? – щоб відпові́сти тим, які́
23 нас ви́слали. Що про се́бе ка́жеш? Він
промо́вив: Я – го́лос вопію́щого в
пусти́ні: Ви́рівняйте путь Госпо́дню,
24 як сказа́в проро́к Іса́я. Були́ ж послан-
25 ці́ з фарисе́їв. І спита́ли його́, ка́жучи

до нього: Чого ж ти христиш, коли ти
ні Христос, ні Ілля, ні пророк? Іван їм
відповів: Я хрищу водою, але серед 26
вас стоїть той, якого ви не знаєте; він 27
– той, що йде після мене, і був передо
мною; і я не гідний розв'язати йому
ремінь взуття його. Сталося те у 28
Витанії, по той бік Йордану, де Іван
христив.

Кінець понеділкові.

Зач. 3 **Н**а другий день бачить він * Ісуса, 29
що йде до нього, і каже: Ось Агнець Божий, який бере гріх світу. Це 30
той, про якого казав я: За мною йде
муж, сущий передо мною, бо він був
раніш за мене. Я його не знав. Та я 31
на те прийшов, христячи водою, щоб він
був об'явлений Ізраїлеві. І свідчив 32
Іван, кажучи: Я бачив Духа, що, мов
голуб, сходив з неба і перебував на

Другого дня Богоявлення на Літургії:
В той час бачить Іван *

33 ньому. І я не знав його, але той, хто
послав мене христити водою, сказав
мені: Над ким побачиш Духа, який
сходить і над ним перебуває, той хри-
34 стить Духом Святим. І я бачив і за-
свідчив, що він – Син Божий.

Кінець Іванові Предтечі.

35 **Н**а другий день знову * стояв Іван, Зач. 4
36 і двоє з його учнів. Побачивши Ісуса,
що надходив, мовив: Ось Агнець
37 Божий. Почули двоє учнів, як він
38 сказав те, і пішли за Ісусом. Обер-
нувшися і побачивши, що вони йдуть,
Ісус сказав до них: Чого шукаєте?
Вони сказали до нього: Равві, що
означає: Учителю, де перебуваєш?
39 Він відповів їм: Ходіть і подивіться.
Пішли, отже, і побачили, де пере-
буває, і того дня лишилися в ньо-
го. Було ж близько десятої години.

Середа світлого тижня: В той час *
Це і святому апостолові Андрієві.

Андрі́й, брат Си́мона Петра́, був од- 40
ни́м із двох, що, почу́вши Іва́на, пі́ш-
ли́ за ним. Зустрі́в він спе́ршу бра́та 41
свого́ Си́мона і сказа́в до нього: Ми
знайшли́ Месі́ю, що у пере́кладі озна-
ча́є: Христо́с. І приві́в його́ до Ісу́са. 42
Ісу́с же, гля́нувши на ньо́го, сказа́в:
Ти – Си́мон, син Йо́ни, ти зва́тимеш-
ся Ки́фа, то́бто Петро́, що означа́є:
Ске́ля.

Зач. 5 Дру́гого дня ви́рішив * піти́ в Гали- 43
ле́ю. І, найшо́вши Фили́па, мо́вив до
ньо́го: Іди́ за мно́ю. А був Фили́п з 44
Витсаї́ди, з мі́ста Андрі́я та Петра́.
Зустрі́в Фили́п Натанаї́ла і сказа́в до 45
ньо́го: Ми найшли́ того́, про яко́го
писа́в Мойсе́й у зако́ні і проро́ки –
Ісу́са, си́на Йо́сифа, з Назаре́ту. На- 46
танаї́л сказа́в йому́: Що до́брого мо́же
бу́ти з Назаре́ту? Мо́вив до ньо́го
Фили́п: Прийди́ і подиви́ся. Ісу́с, поба- 47

Неділя 1-ша посту: В той час ви́рішив Ісус *
Це ж і святому апостолові Филипові.

чивши, що до нього надходить Ната-
наїл, сказав про нього: Ось справжній
ізраїльтянин, в якому нема лукавства.
48 Натанаїл сказав: Звідкіль ти мене
знаєш? У відповідь Ісус сказав йому:
Перше, ніж Филип тебе покли-
кав, я тебе бачив, як ти був під смо-
49 ковницею. Натанаїл відповів йому:
Учителю, ти – Син Божий, ти – цар
50 Ізраїля. Ісус у відповідь сказав йому:
Тому що я мовив до тебе: Я бачив
тебе під смоковницею – віруєш; по-
51 бачиш більше, ніж те. І сказав до ньо-
го: Істинно, істинно кажу вам: По-
бачите небеса відкриті і ангелів Бо-
жих, як вони возходять та сходять
на Сина Чоловічого.

Кінець середі й неділі, Андрієві й Филипові.

ГЛАВА 2

Зач. 6 Третього дня * було весілля в Кані 1
Галилейській, і була там мати
Ісуса. Запросили на весілля також 2
Ісуса та його учнів. Коли ж забракло 3
вина, мати Ісуса каже до нього:
Вина не мають. Ісус відповів їй: Що 4
мені і тобі, жінко? Ще не прийшла
моя година. Але мати його мовила до 5
слуг: Що тільки скаже вам, робіть.
Було ж там шість кам'яних посудин на 6
воду, що були для юдейських очищень;
кожна вміщала дві або три міри.
Сказав їм Ісус: Наповніть посудини 7
водою. Вони наповнили їх доверху.
Далі каже: Зачерпніть тепер і не- 8
сіть до весільного старости. І понесли.
Коли староста покуштував воду, що 9
стала вином (а не знаючи, звідки воно

Понеділок 2-го тижня: Одного разу *

взялóся; знáли тíльки слýги, які́ за-
черпнýли вóду), заклúкав він моло-
10 дóго і кáже до ньóго: Кóжен чоловíк
дає́ спéршу винó дóбре, а як уп'ються
– гíрше. Ти ж дóбре винó зберíг дóсі.
11 Ось такúй початок чудéс учинúв Ісýс у
Кáні Галилéйській, і тим об'явúв своó
слáву, і ýчні йогó увíрували в ньóго.

Кінець понеділкові.

12 **П**о тóму пішóв він * у Капернаýм, Зач. 7
сам він і йогó мáти, і братú та йогó ýч-
13 ні, і перебулú там кілька днів. Блúзь-
ко булá юдéйська Пáсха, і Ісýс вúру-
14 шив до Єрусалúму. Знайшóв він у хрá-
мі продавців волíв, овéць і голубíв; си-
15 дíли там і міня́йли. І, зробúвши бич із
мотýззя, вúгнав із хрáму всіх, і овéць,
і волíв; грóші міня́йлів розсúпав, і сто-
16 лú перевернýв. А продавця́м голубíв
сказáв: Візьмíть геть оцé звíдси, і не
робíть дóму Отця́ могó торговéльним

П'ятниця світлого тижня: В той час прийшов Ісус *

до́мом! Пригада́ли тоді́ його́ у́чні, що 17
напи́сано було́: Ре́вність до́му твого́
мене́ з'їда́є. Юде́ї ж озва́лись і мо́вили 18
до ньо́го: Яки́й знак дає́ш нам, що
таке́ чи́ниш? Ісу́с у ві́дповідь сказа́в 19
їм: Зруйну́йте храм цей, і я за три
дні його́ поста́влю. Юде́ї відпові́ли: 20
Храм цей будо́вано со́рок і шість ро́ків,
а ти його́ за три дні поста́виш? Та він 21
говори́в про храм свого́ ті́ла. Аж колі́ 22
воскре́с із ме́ртвих, згада́ли його́ у́чні,
що він те говори́в їм, і уві́рували
Писа́нню та сло́ву, яке́ Ісу́с сказа́в був.

Кінець п'ятниці.

Колі́ він був на свя́то Па́схи в Єру- 23
сали́мі, числе́нні, ба́чачи чуда́, що він
твори́в, уві́рували в його́ ім'я́. Але́ 24
Ісу́с не звіря́вся їм, бо знав усі́х; і не 25
мав потре́би, щоб хто йому́ сві́дчив
про люди́ну, зна́в бо сам, що було́ в
люди́ні.

ГЛАВА 3.

1 Був чолові́к * з фарисе́їв, Нико- Зач. 8
ди́м на ім'я́, оди́н із визначни́х се́-
2 ред юде́їв. Прийшо́в він до Ісу́са вночі́ і
ка́же до ньо́го: Равві́, ми зна́ємо, що
ти прийшо́в як учи́тель від Бо́га: ніхто́
бо, як Бог не з ним, не мо́же таки́х чу-
3 де́с твори́ти, які́ ти тво́риш. Озва́вся
Ісу́с і мо́вив до ньо́го: І́стинно, і́стин-
но кажу́ тобі́: Коли́ хто не наро́диться
з висо́т, не поба́чить Ца́рства Бо́жого.
4 Никоди́м сказа́в йому́: Як мо́же чо-
лові́к роди́тись, коли́ вже стари́й? Чи
мо́же він увійти́ зно́ву в утро́бу ма́-
5 тері свое́ї і народи́тись? Ісу́с відповів:
І́стинно, і́стинно, кажу́ тобі́: Коли́
хто не наро́диться з води́ та Ду́ха, не
6 мо́же увійти́ в Ца́рство Бо́же. Що ро́-
диться від ті́ла – ті́ло; що ро́диться

Четвер світлого тижня: В той час був один чоловік *

від Ду́ха – дух. Не диву́йся, що я сказа́в 7
тобі́: Вам тре́ба роди́тися з висо́т.
Ві́тер віє, куди́ хо́че, і шум його́ чу́єш, 8
але́ не зна́єш, звідкі́ль прихо́дить і ку-
ди́ йде. Так воно́ з ко́жним, хто ро́дить-
ся від Ду́ха. Відпові́в Никоди́м і мо́вив 9
до ньо́го: Як воно́ мо́же ста́тись? Ісу́с 10
у ві́дповідь сказа́в йому́: Ти – вчи́тель
Ізра́їля і не зна́єш того́? І́стинно,
і́стинно кажу́ тобі́: Ми гово́римо про 11
те, що зна́ємо, і сві́дчимо про те, що
ба́чили, та ви на́шого сві́дчення не
прийма́єте. Коли́ я говори́в вам про 12
земне́ і ви не ві́руєте, як уві́руєте, ко-
ли́ вам про небе́сне говори́тиму?
Зач. 9 * **Н**іхто́ не зійшо́в на не́бо, крім то́го, 13
хто зійшо́в з не́ба: Син Чолові́чий, що
на не́бі. І як Мойсе́й підня́в змія в пу- 14
сти́ні, так Син Чолові́чий ма́є бу́ти
підне́сений, щоб ко́жен, хто ві́рує у 15
ньо́го, мав життя́ ві́чне.

Кінець четверговi.

Неділя перед Воздвиженням: Сказа́в Госпо́дь:

16 **Б**о * так Бог полюби́в світ, що дав Зач.
Си́на свого́ єдинoро́дного, щоб ко́жен, 10
хто ві́рує в нього́, не заги́нув, але́ мав
17 життя́ ві́чне. Бо Бог не посла́в у світ
Си́на, щоб світ засуди́ти, але́ щоб ним
спасти́ світ.

Кінець неділі перед Воздвиженням.

18 Хто ві́рує в нього́, не бу́де засу́дже-
ний; хто ж не ві́рує, той уже́ засу́дже-
ний, бо не уві́рував в ім'я́ єдинoро́д-
19 ного Си́на Бо́жого. Суд же таки́й: сві́-
тло прийшло́ у світ, та лю́ди бі́льше
полюби́ли те́мряву, ніж сві́тло, бо ді-
20 ла́ ї́хні були́ лихі́. Ко́жен бо, хто чи́-
нить зло, нена́видить сві́тло і не йде до
сві́тла, щоб не вйявились ділá його́ (бо
21 вони́ лука́ві). А хто пра́вду чи́нить, іде́
до сві́тла, щоб ви́явилися діла́ його́,
бо вони́ зро́блені у Бо́зі.

Кінець вівтіркові.

Вівторок 2-го тижня: Сказа́в Госпо́дь: *

Зач. 11 Пі́сля то́го * ви́рушив Ісу́с зі свої́ми 22
у́чнями у Юде́йський край і перебува́в
там із ни́ми та христи́в. Іва́н теж хри- 23
сти́в в Ено́ні, бі́ля Сали́му, бо там бу-
ло́ бага́то води́. І прихо́дили туди́, і
христи́лися. Ще бо не вки́нули були́ 24
Іва́на у темни́цю. І от знялáся супе- 25
ре́чка між у́чнями Іва́на та юде́ями
про очи́щення. Прийшли́ вони́ до Іва́- 26
на і ка́жуть йому́: Учи́телю, той, що
був із тобо́ю по той бік Йорда́ну і
про яко́го ти сві́дчив – он він христи́ть,
і всі йдуть до ньо́го. Іва́н у ві́дповідь 27
промо́вив: Не мо́же люди́на нічо́го
прийня́ти, якщо́ їй не да́но з не́ба. Са- 28
мі́ ви сві́дчите мені́, що я сказа́в: Я не
Христо́с, але́ мене́ по́слано попере́д ньо́-
го. У ко́го неві́ста, той – жени́х. Дру́жба 29
жениха́, що стої́ть і слу́хає, раді́є ве́ль-
ми го́лосом жениха́. Така́ й моя́ ра́дість,

Субота світлого тижня: В той час *

30 яка́ тепе́р спо́внилася. Йому́ тре-
31 ба рости́, мені́ ж – маліти. Хто з висо́т
прихо́дить, той – над усіма́. Хто з
землі́, той земни́й, і гово́рить по-земно́-
му. Та хто з не́ба прихо́дить, той над
32 усіма́. Що ба́чив і що чув, про те він
сві́дчить, та сві́дчення його́ ніхто́ не
33 прийма́є. Хто прийня́в його́ сві́дчення,
той стве́рдив, що Бог правди́вий.

Кінець суботі.

34 Кого́ Бог посла́в, той гово́рить сло-
ва́ Бо́жі, бо без мі́ри дає́ йому́ Бог
35 Ду́ха. Оте́ць лю́бить Си́на і все дав йо-
36 му́ в ру́ки. Хто ві́рує в Си́на, ма́є жит-
тя́ ві́чне. А хто не ві́рує в Си́на, той
життя́ не поба́чить; гнів Бо́жий над
таки́м перебува́є.

ГЛАВА 4.

Коли́ Господь дізна́вся, що фари- 1
се́ї зачу́ли, що Ісу́с збира́є біль-
ше у́чнів і христи́ть, ніж Іва́н, – хоч сам 2
Ісу́с не христи́в, але́ його́ у́чні, – ли- 3
ши́в він Юде́ю і пішо́в знову в Гали-
ле́ю. А тре́ба було́ йому́ перехо́дити 4
че́рез Сама́рію.
Зач 12 І він * прибу́в до одного́ мі́ста в Са- 5
ма́рії, яке́ називається Сиха́р, бли́зько
по́ля, яке́ дав був Яків своє́му си́нові
Йо́сифові. Була́ ж там крини́ця Якова. 6
Ісу́с, утоми́вшись з доро́ги, сів біля
крини́ці. Було́ ж бли́зько шо́стої годи́-
ни. Аж ось надхо́дить жінка з Сама́- 7
рії води́ набра́ти. Ісу́с ка́же до неї: Дай
мені́ напи́тися. Учні ж його́ пішли́ були́ 8
до мі́ста купи́ти харчі́в. Ка́же до ньо́- 9
го жі́нка самаря́нка: Ти – юде́й, і про́-

Неділя 5-та після Пасхи, про самарянку: В той час Ісус *

сиш пи́ти в ме́не, жі́нки-самаря́нки?
Бо юде́ї не пристаю́ть із самаря́нами.
10 Ісу́с у ві́дповідь сказа́в до не́ї: Якби́
ти зна́ла дар Бо́жий і хто той, що то-
бі́ ка́же: Дай мені́ напи́тися – ти по-
проси́ла б у ньо́го, і він дав би тобі́ во-
11 ди́ живо́ї. Мо́вить до ньо́го жі́нка: І
зачерпну́ти не ма́єш чим, па́не, і кри-
ни́ця глибо́ка; звідкі́ль, о́тже, у те́бе
12 вода́ жива́? Хіба́ ти бі́льший від ба́тька
на́шого Я́кова, що дав нам цю кри-
ни́цю, і сам пив з не́ї, і сини́ йо-
13 го́, і худо́ба його́? Ісу́с у ві́дпо-
відь сказа́в їй: Ко́жен, хто п'є цю
14 во́ду, зно́ву захо́че пи́ти. Той же,
хто пи́тиме во́ду, яко́ї я дам йому́,
не ма́тиме спра́ги пові́ки. Вода́ бо,
що я дам йому́, ста́не в ньо́му джере-
ло́м води́, яка́ тече́ в життя́ ві́чне.
15 Ка́же до ньо́го жі́нка: Дай мені́, па́не,
ті́єї води́, щоб я не ма́ла бі́льше спра́-
16 ги і не прихо́дила сюди́ черпа́ти. Він
ка́же до не́ї: Іди́, покли́ч твого́

чоловíка і вернúся сюдú. Озвáлася 17
жінка і кáже: Немá в мéне чоловíка.
Ісýс відповíв їй: Дóбре ти сказáла:
Немá в мéне чоловíка. П’ятьóх бо мá- 18
ла ти чоловíків, і той, що тепéр у тéбе,
не чоловíк тобí. Прáвду ти сказáла.
Жінка до ньóго кáже: Бáчу, пáне, 19
що ти прорóк. Батькú нáші на цій го- 20
рí поклонЯлися, ви ж говóрите, що в
Єрусалúмі місце, де трéба поклонЯти-
ся. Ісýс кáже до нéї: Повíр менí, 21
жінко: надхóдить час, колú ні на цій
горí, ні в Єрусалúмі не бýдете покло-
нЯтись Отцéві. Ви поклоняєтесь томý, 22
чогó не знáєте; ми ж поклоняємося то-
мý, що знáємо, бо від юдéїв прихóдить
спасíння. Алé надхóдить час, – ба вже 23
й тепéр він, – що справжні поклóн-
ники Отцéві клáнятимуться в дýсі і
прáвді. І такúх поклóнників Отéць
собí шукáє. Бог є Дух; і ті, що йомý 24
поклоняються, повúнні в дýсі і прáвді
поклонЯтися. Жінка до ньóго кáже: 25

Знáю, що мáє прийти́ Месíя, тóбто
Христóс, і як при́йде, все звісти́ть
26 нам. Кáже їй Ісýс: Це я, що розмовляю
27 з тобóю. Тут надійшли́ йогó ýчні, і ди-
вувалися, що він розмовля́є з жíнкою.
Однáк, ні оди́н не спитáв: Чогó хóчеш
від неї? – абó: Чомý розмовля́єш з
28 нéю? Жíнка поки́нула свій глéчик,
29 побíгла в мíсто і кáже людям: Ходíть,
подивíться на чоловíка, яки́й сказáв
мені все, що я роби́ла. Чи не Христóс
30 він? І ви́йшли з мíста і пішли́ до ньóго.
31 Ýчні тим чáсом стáли проси́ти йогó,
32 кáжучи: Їж, учи́телю. Він сказáв їм:
Я мáю їсти їжу, якóї ви не знáєте.
33 Ýчні заговори́ли оди́н до óдного: Чи
не приніс хто йомý їсти? Кáже до них
34 Ісýс: Їжа моя́ – чини́ти вóлю тогó,
хто послáв менé, і заверши́ти йогó діло.
35 Хібá ви не кáжете: Ще чоти́ри мíсяці,
і жнивá настáнуть? А я кажý вам: Під-
ведíть óчі вáші і гля́ньте на ни́ви – во-
36 ни́ вже для жнив спілі. Хто жне, бе-

ре́ свою́ нагоро́ду і збира́є плоди́ для
життя́ ві́чного, щоб сія́ч із женце́м ра-
ді́ли уку́пі. В цьо́му спра́вджується при- 37
слі́в'я: Хто і́нший сі́є, а хто
і́нший жне. Я посла́в вас жа́ти те, ко́- 38
ло чо́го ви не труди́лися. І́нші труди́-
лися, ви ж у ї́хню пра́цю вступи́ли.
Числе́нні самаря́ни з того́ мі́ста ві́ру- 39
вали в нього́ че́рез слова́ жі́нки, що по-
сві́дчила: Він сказа́в мені́ все, що я
роби́ла. І коли́ прийшли́ до нього́ са- 40
маря́ни, проси́ли, щоб лиши́вся в них, і
він лиши́вся там два дні. Та й бага́то 41
і́нших увіру́вали че́рез його́ сло́во. І 42
вони́ сказа́ли жі́нці: Тепе́р уже́ ві́ру-
ємо не че́рез твоє́ сло́во, але́ тому́ що
самі́ чу́ли, і зна́ємо, що він спра́вді
Спаси́тель сві́ту, Христо́с.

Кінець неділі.

По двох днях він ви́йшов зві́дти в 43
Галиле́ю. Сам бо Ісу́с посві́дчив: Не- 44
ма́ поша́ни для проро́ка у своїй бать-

45 ківщи́ні. Коли́ він прибу́в у Галиле́ю,
прийняли́ його́ галилея́ни; ба́чили бо
все, що він учини́в був на свя́ті в Єру-
сали́мі, бо й вони́ ходи́ли на те свя́то.
46 О́тже, він зно́ву прийшо́в у Ка́ну Гали-
ле́йську, де з води́ зроби́в був вино́.
І * був оди́н ца́рський урядо́вець, Зач. 13
47 яко́го син нездýжав у Капернау́мі. За-
чу́вши, що Ісу́с прибу́в з Юде́ї в Гали-
ле́ю, він прийшо́в до ньо́го і став про-
си́ти, щоб він прийшо́в і зціли́в його́
48 си́на, бо той мав уже́ вмира́ти. Ісу́с
ка́же до ньо́го: Ви не ві́рите, якщо́
49 не поба́чите знаків і чуде́с! Ца́рський
урядо́вець сказа́в йому́: Го́споди,
прийди́, по́ки не вме́рла моя́ дити́на!
50 Ісу́с мо́вив до ньо́го: Іди́, твій син
живе́. Пові́рив чолові́к сло́ву, що
51 сказа́в Ісу́с, і пішо́в. Коли́ він був уже́
в доро́зі, слу́ги, що ви́йшли йому́
назу́стріч, сказа́ли йому́, що син його́
52 живи́й-здоро́вий. Він спита́в їх, о котрі́й

Понеділок 3-го тижня: Того́ часу *

годи́ні ста́ло йому́ ле́гше. – Учо́ра
вве́чорі о сьо́мій годи́ні гаря́чка поки́-
нула його́, вони́ йому́ сказа́ли. І зрозу- 53
мі́в ба́тько, що те ста́лося о тій са́мій
годи́ні, коли́ Ісу́с сказа́в йому́: Син
твій живе́. І увірував сам він і уве́сь
дім його́. Це дру́ге чу́до, що зроби́в 54
Ісу́с, верну́вшись з Юде́ї у Галиле́ю.

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 5.

Зач. 14 По то́му було́ юде́йське свя́то, і * 1
Ісу́с прибу́в до Єрусали́му. А є в 2
Єрусали́мі Ове́ча ку́піль, що зве́ться
по-євре́йському Витесда́ і ма́є п'ять
притво́рів. У них лежа́ла си́ла неду́- 3
жих, сліпи́х, криви́х і сухи́х, які́ чека́-
ли, коли́ зру́шиться вода́: бо а́нгел Го- 4
спо́дній схо́див час від ча́су в ку́піль і

Неділя 4-та, про розслабленого: В той час *
Це ж і на освячення води.

зру́шував во́ду, і хто пе́рший по зру-
шенні води́ спуска́вся у ку́піль, виду́-
жував, хоч би яка́ була́ його́ неду́га.

Кінець освяченню.

5 Був там один чоловік, що нездужав
6 тридцять вісім років. Побачив Ісус, що
він лежить, і, довідавшись, що він вже
дуже довго нездужає, каже до нього:
7 Бажаєш видужати? Відповідає йому
недужий: Не маю нікого, пане, хто б
мене спустив у купіль, коли зрушиться
вода; бо, коли я туди приходжу, інший
8 передо мною сходить. Ісус мовить до
нього: Встань, візьми ложе твоє і ходи!
9 І відразу видужав той чоловік, і взяв
своє ложе, і почав ходити. А був то
10 день суботній. Юдеї кажуть тому, що
видужав: Таж то субота. Не личить то-
11 бі носити ложе. Той їм відповів: Той,
хто мене оздоровив, сказав мені: Візьми
12 твоє ложе і ходи. Спитали його: Хто
той, що сказав тобі: Візьми твоє ложе

і ході́? Але́ той, що ви́дужав, не знав, 13
хто він, бо Ісу́с зник у на́товпі, що був
на то́му місці. По́тім Ісу́с найшо́в його́ 14
у храмі і мо́вив до нього: Оце́ ти ви́ду-
жав, не гріши́ ж бі́льше, щоб що гірше
тобі́ не ста́лось. Чолові́к пішо́в і оповів 15
юде́ям, що то Ісу́с оздорови́в його́.

Кінець неділі.

Тому́ юде́ї і пересліідували Ісу́са, 16
що він учини́в те в субо́ту. Ісу́с відпо- 17
ві́в їм:

Зач. 15 * Оте́ць мій ді́є пони́ні, і я ді́ю. За 18
те юде́ї ще бі́льше намага́лись його́
вбйти, та не ті́льки за те, що субо́ту
пору́шував, а й за те, що назива́в Бо́га
своїм Отце́м, видаючи́ себе́ за рівного
Бо́гові. Ісу́с відпові́в їм, ка́жучи: Іс- 19
тинно, істинно кажу́ вам: Не мо́же Син
від се́бе ді́яти нічо́го, як ті́льки те, що
ба́чить, як Оте́ць ді́є. Бо що Оте́ць

Середа 2-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до ньо́го прийшли́: *
Це ж і мертвим у понеділок.

20 діє, те саме також і Син діє. Отець бо
любить Сина і все йому показує, що сам
діє. І більші від цих діла йому покаже,
21 щоб ви дивувалися. Бо як Отець во-
скрешає померлих і оживляє, так і
22 Син, кого хоче, оживляє. Отець бо не
судить нікого, але дав Синові увесь
23 суд, щоб усі почитали Сина, як почи-
тають Отця. Хто не почитає Сина,
той не почитає Отця, який послав
його.

24 * Істинно, істинно кажу вам: Хто Зач. 16
слухає моє слово і вірує в того, хто
послав мене, має життя вічне, і на суд
не приходить, бо від смерти перейшов
у життя.

Кінець середі і мертвим у понеділок.

25 Істинно, істинно кажу вам: Надхо-
дить час, ба вже й тепер він, коли по-
мерлі почують голос Сина Божого і,

Четвер 2-го тижня: Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: *
Це ж і мертвим у вівторок і в суботу.

почу́вши, оживу́ть. Бо як Оте́ць ма́є 26
життя́ у собі́, так і Си́нові дав, щоб
мав життя́ у собі́, і дав йому́ вла- 27
ду суд чини́ти, бо він – Син Чоло-
ві́чий. Не диву́йтеся цьому́, бо 28
надхо́дить час, коли́ всі, що у гроба́х,
почу́ють його́ го́лос, і ви́йдуть ті, що 29
чини́ли добро́, на воскресі́ння життя́,
а ті, що чини́ли зло́, на воскресі́ння
су́ду. Не мо́жу я нічо́го ді́яти від се́бе 30
само́го.

Зач. 17 * **Я** суджу́ так, як чу́ю, і суд мій спра-
ведли́вий, бо я шука́ю не моє́ї во́лі,
але́ во́лі того́, хто посла́в мене́.

Кінець четвергові, і мертвим.

Коли́ б я свідчив сам за се́бе, свідчен- 31
ня моє́ було́ б неправди́ве. Але́ за ме́не 32
сві́дчить і́нший, і я зна́ю, що сві́дчен-
ня, яки́м він за ме́не сві́дчить, ві́рне.
Посла́ли ви булі́ до Іва́на, і він сві́д- 33

П'ятниця 2-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які́ до ньо́го прийшли́:

34 чив пра́вді. Та я не потребу́ю від люде́й
свідчення, але́ кажу́ вам це, щоб ви
35 спасли́ся. Той був світич, що гори́ть
і світить, і ви бажа́ли де́який час ті-
36 шитись його́ світлом. Та в ме́не свід-
чення більше, ніж Іва́на: діла́, що Оте́ць
дав мені́, щоб я зроби́в, – ці са́мі ді-
ла́, що я роблю́, свідчать про ме́не,
37 що Оте́ць мене́ посла́в. І Оте́ць, яки́й
посла́в мене́, свідчить за ме́не, та ви
ні го́лосу його́ не чу́ли, ні ви́ду його́
38 не ба́чили ніко́ли. І не ма́єте сло́ва йо-
го́, яке́ б у вас перебува́ло; ви бо не
39 віруєте в то́го, кого́ він посла́в. До-
сліджуйте Писа́ння, в яки́х, як гада́є-
те, ма́єте життя́ вічне. І вони́ свідчать
40 за ме́не. Але́ ви не бажа́єте прийти́ до
41 ме́не, щоб ма́ти життя́. Я не прийма́ю
42 сла́ви від люде́й. Та я пізна́в вас, що не
43 ма́єте в собі любо́ви до Бо́га. Я при-
йшо́в в ім'я́ Отця́ мого́, і ви мене́ не при-
йма́єте; якби́ хто інший прийшо́в у
вла́сному імені, ви б його́ прийняли́.

Як ви мо́жете ві́рувати, колй ви сла́ву 44
оди́н від о́дного приймає́те, а сла́ви,
яка́ від єди́ного Бо́га, не шука́єте? Не 45
гада́йте, що я винува́тиму вас пе́ред
Отце́м; ось той, що вас винува́тить:
Мойсе́й, на яко́го ви наді́єтесь. Бо як- 46
би́ ви ві́рили Мойсе́єві, то й мені́ пові-
рили б, про ме́не бо писа́в він. Колй ж 47
не ві́рите його́ писа́нням, як мої́м сло-
ва́м пові́рите?

ГЛАВА 6.

По то́му Ісу́с пішо́в на той бік 1
Галиле́йського, то́бто Тиверія́д-
ського, мо́ря. Ішла́ за ним си́ла наро́- 2
ду; ба́чили бо чуда́, які́ він учинйв над
неду́жими.

Кінець п'ятниці.

Ісу́с зійшо́в на го́ру і сів там з у́чня- 3
ми свої́ми. А було́ вже недале́ко до 4
Па́схи, свя́та юде́йського.

5 Підві́вши о́чі * і поба́чивши, що Зач. 18
си́ла люде́й іде́ до ньо́го, ка́же до Фи-
лі́па: Де нам купи́ти хлі́ба, щоб ці
6 ї́ли? Каза́в він так, щоб ви́пробувати
7 його́, знав бо сам, що ма́є роби́ти. Фи-
лі́п озва́вcь до ньо́го: Та й за дві́сті
дина́ріїв хлі́ба не ви́стачило б, щоб
8 ко́жному хоч тро́хи діста́лось. Ка́же
до ньо́го оди́н з у́чнів, – Андрі́й, брат
9 Си́мона Петра́: Є тут оди́н хлопчи́-
на, що ма́є п'ять ячмі́нних хлібі́в і дві
ри́би; але́ що це на таку́ си́лу люде́й!
10 Сказа́в Ісу́с: Велі́ть лю́дям сі́сти.
Було́ ж бага́то траві́ на то́му мі́сці, і
сі́ли вони́ – число́м яки́х п'ять ти́сяч чо-
11 ловікі́в. Узя́в Ісу́с хлібі́ і, возда́вши
хвалу́, розда́в тим, що сиді́ли; так са́-
12 мо й ри́би, скі́льки хоті́ли. Коли́ ж
вони́ насити́лися, мо́вив до свої́х у́ч-
нів: Збері́ть шматки́, що зоста́лися,
13 щоб нічо́ не пропа́ло. І зібра́ли та
напо́внили двана́дцять коші́в ку́снями

Середа 5-го тижня: В той час Ісу́с, підві́вши о́чі *

ячмі́нного хлі́ба, які́ булú залúшилися
в тих, що ї́ли.
Зач 19 Побáчивши * чýдо, якé зробúв Ісýс, 14
лю́ди заговорúли: Це спрáвді прорóк,
що мáє прийтú у світ.

Кінець середі.

Ісýс же, дові́давшись, що вонú хó- 15
чуть прийтú і взя́ти йогó силомі́ць, щоб
зробúти царéм, відійшóв сам-одúн знó-
ву на гóру. Колú ж настáв вéчір, ýчні 16
йогó зійшлú до мóря і, ввійшóвши в 17
чóвен, попливлú на той бік мóря, до
Капернаýму. Ужé смеркáлося, а Ісýс
ще не був прийшóв до них. І мóре 18
схвилювáлося, бо був сúльний ві́тер.
Пропливлú вонú якúх двáдцять п’ять- 19
трúдцять стáдій, аж бáчать – Ісýс ідé
по мóрю і наближáється до човнá – і
налякáлись. Він до них кáже: Це я, 20
не бі́йтесь! І хоті́ли йогó взя́ти у чó- 21
вен, алé чóвен зáраз же причáлив до

Субота 2-га після Пасхи: В той час, побачивши *

22 землі́, до яко́ї прямува́ли. На дру́гий
день наро́д, що стоя́в по той бік мо́ря,
ба́чив, що не було́ там і́ншого човна́,
ті́льки оди́н, до яко́го Ісу́с не ввійшо́в
ра́зом зі свої́ми у́чнями і яки́м його́ у́чні
23 відпливли́ самі́. І́нші ж човни́ прибули́
з Тиверія́ди бли́зько до то́го мі́сця, де
ї́ли хліб, коли́ Госпо́дь возда́в хвалу́.
24 Ото́ж, коли́ наро́д поба́чив, що нема́
там ні Ісу́са, ні його́ у́чнів, сі́ли в човни́
і прибули́ до Капернау́му, шука́ючи
25 Ісу́са. А знайшо́вши його́ по тім бо́ці
мо́ря, мо́вили до ньо́го: Учи́телю, ко-
26 ли́ ти прибу́в сюди́? Ісу́с відпові́в їм:
І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Ви шу-
ка́єте мене́ не тому́, що чуда́ ба́чили, а
тому́ що ї́ли хліб і насити́лись.
27 * Дба́йте не про ї́жу, що мина́є, а Зач. 20
про ї́жу, що лиша́ється на життя́ ві́ч-
не, яку́ вам дасть Син Чолові́чий, бо
його́ Бог Оте́ць назнаменува́в.

Кінець суботі.

Вівторок 3-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які́ до ньо́го прийшли́: *

Воні́ ж мо́вили до ньо́го: Що нам 28
роби́ти, щоб ділá Бо́жі чини́ти? Ісу́с у 29
ві́дповідь сказа́в їм: Ді́ло Бо́же – ві-
рувати в то́го, кого́ він посла́в. Воні́ 30
сказа́ли: Які́й знак ро́биш, щоб ми
поба́чили і уві́рували в те́бе? Що чи́-
ниш? Батькі́ на́ші ї́ли в пусти́ні ма́нну, 31
як напи́сано: Дав їм ї́сти хліб з не́ба.
Ісу́с сказа́в їм: І́стинно, і́стинно кажу́ 32
вам: Не Мойсе́й дав вам хліб з не́ба,
але́ Оте́ць мій дає́ вам правди́вий хліб
з не́ба. Бо хліб Бо́жий – той, що з не́ба 33
схо́дить і дає́ життя́ сві́тові.

Кінець вівтірков і.

Мо́вили тоді́ до ньо́го: Го́споди, дава́й 34
нам за́вжди тако́го хлі́ба! Ісу́с сказа́в 35
їм:
* **Я** – хліб життя́. Хто прихо́дить до
Зач 21 ме́не, не голодува́тиме; хто в ме́не ві-
рує, не ма́тиме спра́ги ніко́ли. Та я 36

Середа 3-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які́ до ньо́го прийшли́: *
Це і мертвим у середу.

сказáв вам: Ви бáчили менé, і не віру-
37 єте. Усé, що мені дає Отéць, прийде
до мéне, і тогó, хто до мéне прихóдить,
38 я не відкúну; бо я зійшóв з нéба не для
тóго, щоб мою вóлю чинúти, а вóлю
39 тогó, хто менé послáв. Ось такá вóля
тогó, хто менé послáв: щоб з усьóго,
що він мені дав, я нічóго не погубúв,
алé воскресúв йогó в останній день.

Кінець середі і мертвим.

40 Такá бо * вóля могó Отця: щоб кó- Зач. 22
жен, хто бáчить Сúна і вірує в ньóго,
мав життя вíчне, і я воскрешý йо-
41 гó в останній день. Обýрились юдéї на
ньóго за те, що сказáв був: Я хліб,
42 що зійшóв з нéба, і говорúли: Хібá то
не Ісýс, син Йóсифа, якóго бáтька-
мáтір ми знáємо? Як же він тепéр
43 твéрдить: Я зійшóв з нéба? Озвáвся
Ісýс і сказáв ім: Не рéмствуйте між

Четвер 3-го тижня: Сказáв Госпóдь юдéям,
які до ньóго прийшлú: Такá *

собóю. Ніхтó не мóже прийтй до мéне, 44
колú Отéць, якúй послáв менé, не
приведé йогó, і я воскрешý йогó в ос-
тáнній день.

Кінець четверговi.

Напúсано в прорóків: Усí бýдуть 45
нáвчені Бóгом. Кóжен, хто чув від
Отця́ і навчúвся, прихóдить до мéне.
Не щоб хто бáчив Отця́, бо той тíльки 46
бáчив Отця́, хто від Бóга. Íстинно, íс- 47
тинно кажý вам: Хто вíрує в мéне, мáє
життя́ вíчне.
Зач. 23 * Я – хліб життя́. Батькú вáші ї́ли 48-49
мáнну в пустúні і помéрли. А це – хліб, 50
що з нéба схóдить, щоб той, хто йогó
ї́стиме, не вмер. Я – хліб живúй, що 51
зійшóв з нéба. Колú хто ї́стиме цей
хліб, жúтиме повíки. І хліб, що я дам,
то моє́ тíло за життя́ світу. Тут юдéї 52
стáли сперечáтися між собóю, кáжу-

П'ятниця 3-го тижня: Сказáв Госпóдь юдéям, які до ньóго прийшлú: *

чи: Як ото́й мо́же нам да́ти своє́ ті́ло
53 ї́сти? Ісу́с сказа́в їм: І́стинно, іс-
тинно кажу́ вам: Як не ї́стимете ті́ла
Си́на Чолові́чого і не пи́тимете його́
54 кро́ви, не ма́тимете життя́ в собі́. Хто
їсть моє́ ті́ло і п’є мою́ кров, ма́є жит-
тя́ ві́чне, і я воскрешу́ його́ в оста́нній
день.

Кінець п’ятниці.

55 Бо ті́ло моє́ – правди́ва ї́жа, і кров
моя́ – правди́ве питво́.
56 * **Х**то їсть моє́ ті́ло і п’є мою́ кров, у Зач. 24
57 мені́ перебува́є, і я – в ньо́му. Як мене́
посла́в живи́й Оте́ць і я живу́ Отце́м, так
58 і той, хто їсть мене́, жи́тиме мно́ю. Це
– хліб, що зійшо́в з не́ба. Не як батьки́
ва́ші ї́ли ма́нну і поме́рли: хто ї́стиме
59 цей хліб, жи́тиме пові́ки. Так говори́в
він, коли́ навча́в у синаго́зі, в Капер-
60 нау́мі. Почу́вши це, бага́то-хто з йо-

Понеділок 4-го тижня: Сказав Госпо́дь юде́ям, які́ до ньо́го прийшли́: *

го́ у́чнів говори́ли: Жорсто́ка ця мо́-
ва! Хто мо́же її слу́хати? Ісу́с, зна́ючи 61
в собі́, що у́чні його́ ре́мствують, мо́-
вив до них: Чи вас це споку́шує? А що, 62
колі́ поба́чите, як Син Чолові́чий во-
схо́дить туди́, де був пе́рше? Дух ожив- 63
ля́є, ті́ло ж нічо́го не помага́є. Слова́,
що я сказа́в вам – дух і життя́. Та де́- 64
хто з вас не ві́рує. Ісу́с бо знав від са́-
мого поча́тку, хто ті, що не ві́рують,
і хто той, що його́ зра́дить. І дода́в: 65
Ось чому́ я сказа́в вам, що ніхто́ не
мо́же прийти́ до ме́не, колі́ йому́ не
бу́де да́но моі́м Отце́м. З то́го ча́су 66
бага́то-хто з його́ у́чнів відійшлі́ від
ньо́го і бі́льше з ним не ходи́ли. Тому́ 67
Ісу́с сказа́в до дванадцятьо́х: Невже́ й
ви хо́чете відійти́? Озва́вся до ньо́го 68
Си́мон Петро́: Го́споди, до ко́го нам
іти́? У те́бе – слова́ життя́ ві́чного. Ми 69
уві́рували і пізна́ли, що ти – Христо́с,
Син Бо́га живо́го.

Кінець понеділкові.

70 Ісу́с відпові́в їм: Хіба́ я не ви́брав
вас дванадцятьо́х? Та оди́н з вас –
71 дия́вол! Він говори́в про Ю́ду, си́на
Си́мона Іскаріо́та; той бо, оди́н з два-
надцятьо́х, мав його́ зра́дити.

ГЛАВА 7.

1 По то́му * ходи́в Ісу́с по Галиле́ї; він Зач. 25
не хоті́в бі́льше ходи́ти по Юде́ї,
2 бо юде́ї бажа́ли уби́ти його́. Наближа́-
3 лося ж юде́йське свя́то Ку́чок. І мо́вили
до ньо́го брати́ його́: Іди́ зві́дси в
Юде́ю; неха́й у́чні твої́ поба́чать ділá,
4 що ти ро́биш. Ніхто́ бо не чи́нить ні-
чо́го та́йно, коли́ бажа́є бу́ти я́вним.
Якщо́ ти таке́ ро́биш, яви́ себе́ сві́тові.
5 Бо і брати́ його́ не ві́рували в ньо́го.
6 Тоді́ Ісу́с відпові́в їм: Не надійшо́в іще́
час мі́й; ваш час – гото́вий за́вжди.
7 Світ не мо́же вас нена́видіти; мене́ він

нена́видить, бо я сві́дчу про́ти нього́,
що ді́ла́ його́ лихі́. Іді́ть, о́тже, ви на 8
свя́то; я не піду́ на те свя́то, мій час ще
не наста́в. Сказа́вши це до них, він ли- 9
ши́вся у Галиле́ї. Та колú брати́ його́ 10
пішли́ на свя́то, він так са́мо пішо́в, од-
на́к не я́вно, а на́че по́тай. Юде́ї шу- 11
ка́ли його́ на свя́ті і пита́лися: Де він?
І лю́ди говори́ли бага́то про нього́ між 12
собо́ю; одні́ тве́рдили: Він до́брий; а
і́нші відповіда́ли: Ні, він лише́ наро́д
тума́нить. Однак, ніхто́ не говори́в про 13
нього́ я́вно, зо стра́ху пе́ред юде́ями.

Кінець вівтірковi.

Зач. 26 **В** полови́ні свя́та * Ісу́с увійшо́в у 14
храм і поча́в навча́ти. І дивува́лись 15
юде́ї, ка́жучи: Як він зна́є Писа́ння,
не вчи́вшись? Ісу́с озва́вся і мо́вив до 16
них: Моя́ нау́ка не моя́, а того́, хто
посла́в мене́. Якщо́ хто хо́че чини́ти 17
його́ во́лю, зна́тиме, чи ця нау́ка від

18 Бо́га, чи я говорю́ від се́бе. Хто гово́-
рить від се́бе, той шука́є вла́сної сла́ви.
Хто ж шука́є сла́ви того́, які́й йо-
го́ посла́в, той правди́вий, і непра́вди
19 нема́є в ньо́му. Хіба́ Мойсе́й не дав вам
зако́ну? Та ніхто́ з вас зако́ну не вико́-
20 нує. Чому́ хо́чете мене́ вби́ти? Озва́вся
наро́д: Чи не наві́жений ти? Хто тебе́
21 хо́че вби́ти? Ісу́с у відповідь сказа́в їм:
Одне́ ді́ло зроби́в я, і ви всі диву́єтеся.
22 Мойсе́й дав вам обрі́зання – не щоб
воно́ було́ від Мойсе́я, але́ від батькі́в,
23 і ви обрі́зуєте чолові́ка в субо́ту. Чо-
ловí́к прийма́є обрі́зання в субо́ту,
щоб не був пору́шений зако́н Мойсе́я;
ви ж наріка́єте на ме́не, що я в субо́ту
24 оздорови́в ці́лу люди́ну. Не суді́ть по
зо́внішньому ви́ду; суді́те судо́м спра-
25 ведли́вим. Каза́ли, о́тже, де́які з єру-
сали́млян: Чи це не той, яко́го хо́чуть
26 уби́ти? Ось він гово́рить я́вно, і не
ка́жуть йому́ нічо́го. Невже́ і старши́-
на спра́вді ви́знала, що він – Христо́с?

Та про цьо́го ми зна́ємо, звідкіля́ він; а 27
Христо́с, коли́ при́йде, ніхто́ не зна́ти-
ме, звідкіля́ він. Ісу́с промо́вив го́лос- 28
но, навча́ючи у хра́мі: І мене́ зна́єте,
і зна́єте, звідкіля́ я. Одна́к, я прийшо́в
не від се́бе само́го; але́ правди́вий той,
хто посла́в мене́, і його́ ви не зна́єте.
Я ж його́ зна́ю, бо я від ньо́го, і він ме- 29
не́ посла́в. Тому́ й хоті́ли вони́ його́ 30
схопи́ти. Та ніхто́ не накла́в рук на
ньо́го, бо ще не наста́ла його́ годи́на.

Кінець середі.

Числе́нні з наро́ду уві́рували в ньо́го 31
і каза́ли: Невже́ Христо́с, як при́йде,
бі́льше чуде́с чини́тиме, ніж учини́в
цей? Зачу́ли фарисе́ї, що наро́д так 32
гомоні́в про ньо́го, і первосвяще́ники
й фарисе́ї ви́слали слуг, щоб його́ схо-
пи́ти. Тоді́ Ісу́с промо́вив: Ще тро́хи 33
ча́су я з ва́ми, і піду́ до то́го, хто мене́
посла́в. Шука́тимете мене́, і не зна́йде- 34
те. І де я бу́ду, не змо́жете прийти́.

35 Юде́ї ж говори́ли між собо́ю: Куди́
він хо́че йти, що ми його́ не зна́йдемо?
Чи не до розсі́яних між гре́ками хо́че
36 йти і гре́ків навча́ти? Що означа́є це
сло́во, яке́ він сказа́в: Шука́тимете
мене́, і не зна́йдете; і, де я бу́ду, не
змо́жете прийти́?

37 **О**ста́ннього * вели́кого дня свя́та Зач. 27
стоя́в Ісу́с і кли́кав на ввесь го́лос:
Коли́ хто спра́глий, неха́й при́йде до
38 ме́не і п’є! Хто ві́рує в ме́не, як ка́же
Писа́ння: Рі́ки води́ живо́ї потечу́ть із
39 нутра́ його́. Так він говори́в про Ду́ха,
що ма́ли прийня́ти ті, які́ уві́рували в
ньо́го. Бо не прийшо́в був ще Дух Свя-
ти́й, тому́ що Ісу́с не був ще просла́в-
40 лений. Де́які з наро́ду, чу́ючи ті слова́,
41 каза́ли: Він спра́вді проро́к. І́нші го-
вори́ли: Він – Христо́с. Ще і́нші мо́-
вили: Чи Христо́с при́йде з Галиле́ї?
42 Хіба́ не ска́зано в Писа́нні, що Хри-
сто́с ма́є прийти́ з ро́ду Дави́да, з се-

ла́ Вифлеє́му, звідки був Дави́д? І ви́- 43
ник роздо́р че́рез нього се́ред наро́ду.
Де́які хотіли його́ схопи́ти, та ніхто́ не 44
накла́в рук на ньо́го. Верну́лись слу́ги 45
до первосвяще́ників та фарисе́їв, і ті
їх пита́ють: Чому́ ви його́ не привели́?
Слу́ги відповіли: Ніко́ли чоловік не 46
говори́в так, як цей чоловік гово́рить.
Фарисе́ї каза́ли: Чи й ви дали́ себе́ 47
звести́? Невже́ хто зі старши́ни або́ 48
фарисе́їв увірував у ньо́го? Та прокля́- 49
тий той наро́д, що не зна́є зако́ну!
Озва́всь до них Никоди́м, що прихо́див 50
до ньо́го вночі, оди́н з них: Хіба́ зако́н 51
наш су́дить чоловіка, не ви́слухавши
його́ спе́ршу і не довідавшись, що він
ро́бить? Ті йому́ у відповідь сказа́ли: 52
Чи й ти з Галиле́ї? Розсліди́ і поба́чиш:
з Галиле́ї проро́к не прихо́дить.

Переступи неділі 8-ій, П'ятдесятниці, наперед.

І розійшли́ся ко́жен до свого́ до́му. 53

ГЛАВА 8.

1 Ісу́с же пішо́в на Оли́вну го́ру.
2 Вдо́світа зно́ву прибу́в до хра́му,
і ввесь наро́д прийшо́в до ньо́го; він
сів і став їх навча́ти.
3 Привели́ тоді́ кни́жники й фарисе́ї Зач 28
до ньо́го * жі́нку, пі́йману на чужоло́ж-
4 стві; поста́вили її́ посере́дині і ка́жуть
до ньо́го: Учи́телю, цю жі́нку пі́ймано
5 са́ме тепе́р на перелю́бстві. Мой-
се́й у зако́ні велі́в нам таки́х камену-
6 ва́ти. А ти що ка́жеш? Це вони́ так го-
вори́ли, спокуша́ючи його́, щоб ма́ти в
чо́му його́ оска́ржити. Ісу́с же нахи-
ли́вся додо́лу і писа́в па́льцем по землі́.
7 А що вони́ наполяга́ли та допи́тува-
лися в ньо́го, він підві́всь і ка́же до
них: Хто з вас без гріха́, неха́й пе́р-
8 ший ки́не на не́ї ка́менем! І зно́ву, на-

Це святим жінкам: В той час книжники й фарисеї привели́ до Ісуса *

хили́вшись, писа́в по землі́. Почу́вши 9
те, вони́ ста́ли вихо́дити оди́н по о́дно-
му, поча́вши від ста́рших аж до оста́нніх;
лиши́вся ті́льки Ісу́с та жі́нка, що стоя́ла
посере́дині. Підві́всь Ісу́с і, не поба- 10
чивши ніко́го, крім жі́нки, мо́вить до
не́ї: Жі́нко, де ті, що тебе́ обвинува́чу-
вали? Ніхто́ не осуди́в тебе́? Та відпо- 11
ві́ла: Ні́хто, Го́споди. Тоді́ Ісу́с сказа́в:
І я тебе́ не осу́джую; іди́, та бі́льше не
грішй́.

Кінець святим жінкам.
Читай 8-ій неділі, П'ятдесятниці:

Зач. 29 І зно́ву говори́в до них Ісу́с, ка́жучи: 12
* Я – сві́тло сві́ту. Хто йде за мно́ю, не
бу́де ходи́ти в те́мряві, а ма́тиме сві́тло
життя́.

Кінець 8-ій неділі, П'ятдесятниці.

І мо́вили до ньо́го фарисе́ї: Ти сві́д- 13
чиш сам про се́бе: твоє́ сві́дчення не-
правди́ве. Ісу́с відповів ї́м: Хоч я і 14

Четвер 4-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які́ до ньо́го прийшли́: *

сві́дчу сам про се́бе, сві́дчення моє прав-
ди́ве, бо я зна́ю, звідкі́ль я прийшо́в і
куди́ йду; ви ж не зна́єте, звідкіля́ при-
15 хо́джу і куди́ йду. Ви су́дите по ті́лу; я
16 не суджу́ ніко́го. І коли́ я суджу́, суд мій
правди́вий, бо я не сам, але́ я і Оте́ць,
17 яки́й посла́в мене́. Таж і в зако́ні ва́шім
напи́сано, що сві́дчення двох люде́й
18 достові́рне. Я сві́дчу про се́бе само́го,
і Оте́ць, яки́й посла́в мене́, сві́дчить
19 про ме́не. Тоді́ вони́ йому́ сказа́ли: Де
твій Оте́ць? Ісу́с відпові́в: Ні мене́ ви
не зна́єте, ні Отця́ мого́. Якби́ ви мене́
20 зна́ли, зна́ли б і Отця́ мого́. Він промо́-
вив ті слова́ бі́ля скарбо́ні, коли́ навча́в
у хра́мі. І ніхто́ його́ не схопи́в, бо не
прийшла́ іще́ його́ годи́на.

Кінець четвергові.

21 Зно́ву сказа́в їм: * Я відхо́джу, і Зач. 30
ви мене́ шука́тимете, і в грісі́ ва́шім
помрете́. Куди́ я йду, ви не мо́жете

П'ятниця 4-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які́ до нього прийшли́: *
Це ж і в суботу після Воздвиження.

прийти́. Юде́ї каза́ли: Чи не вб'є він, 22
бува́, себе́ само́го, коли́ ка́же: Куди́ я
йду, ви не мо́жете прийти́? Да́лі дода́в: 23
Ви здо́лу, я – згори́. Ви – з цьо́го сві́ту,
я – не з цьо́го сві́ту. Тому́ я сказа́в 24
вам: Помрете́ у гріха́х ва́ших; бо коли́
не уві́руєте, що я су́щий, помрете́ у
ва́ших гріха́х. Вони́ йому́ сказа́ли: Хто 25
ти? Ісу́с відповів їм: Я споконві́чний, як
уже́ сказа́в вам. Бага́то ма́ю я про вас 26
сказа́ти і осуди́ти. Та той, хто посла́в
мене́, правди́вий, і що я чув від нього́,
те у сві́ті говорю́. Вони́ не збагну́ли, 27
що він їм про Отця́ говори́в. Тоді́ Ісу́с 28
мо́вив до них: Коли́ ви Си́на Чолові́чого
піднесете́ вго́ру, тоді́ взна́єте, що я
су́щий і що від се́бе не чиню́ нічо́го,
але́, як навчи́в мене́ Оте́ць мій, говорю́.
Той, хто посла́в мене́ – зо мно́ю, і не 29
лиши́в мене́ само́го, бо я за́вжди чиню́
те, що йому́ до впо́доби. Коли́ він гово- 30
ри́в так, числе́нні уві́рували в ньо́го.

Кінець п'ятниці, і суботі після Воздвиження.

31 Сказа́в, о́тже, Ісу́с * до тих юде́їв, Зач. 31
які́ уві́рували в ньо́го: Коли́ ви про-
бува́тимете в мої́м сло́ві, спра́вді бу-
32 дете мої́ми у́чнями; і ви пізна́єте пра́в-
33 ду, і пра́вда ви́зволить вас. Воні́ йому́
відповіли: Ми пото́мки Авраа́ма і не
булі́ ніко́ли неві́льниками ні в ко́го.
Як же ти гово́риш: Бу́дете ви́зволені?
34 Ісу́с відпові́в їм: І́стинно, і́стинно ка-
жу́ вам: Ко́жен, хто чи́нить гріх – гріха́
35 неві́льник! Неві́льник не перебува́є в
до́мі пові́ки; син перебува́є пові́ки.
36 О́тже, як Син вас ви́зволить, спра́вді
37 бу́дете ві́льні. Зна́ю, що ви пото́мки
Авраа́ма, одна́к хо́чете мене́ вби́ти, бо
моє́ сло́во не ма́є мі́сця у ва́шому се́рці.
38 Я говорю́ те, що ба́чив в Отця́ мого́, а
ви ро́бите те, що чу́ли від ба́тька ва-
39 шого. Ті йому́ у ві́дповідь сказа́ли:
Авраа́м – наш ба́тько. Ка́же їм Ісу́с:
Якби́ ви булі́ ді́тьми́ Авраа́ма, чини́ли
40 б ділá Авраа́ма. Та ось тепе́р хо́чете

вби́ти мене́, – чолові́ка, яки́й вам ска-
за́в пра́вду, яку́ він чув від Бо́га. Так
Авраа́м не роби́в. Ви чи́ните ділá 41
ба́тька ва́шого. Ті йому́ ка́жуть: Ми
не народи́лись з чужоло́жства; оди́н у
нас Оте́ць – Бог. Ісу́с сказа́в їм: 42
Зач. 32 * **Я**кби́ Бог був Оте́ць ваш, ви б
мене́ люби́ли, бо я від Бо́га ви́йшов і
прийшо́в.

Кінець суботі.

Не від се́бе само́го прийшо́в я, але́
він посла́в мене́. Чому́ ви не розумієте 43
моє́ї мо́ви? Бо ви не мо́жете слу́хати
мого́ сло́ва. Дия́вол – ваш ба́тько, і 44
ви хо́чете чини́ти во́лю ба́тька ва́шого.
Він був душогу́бець від поча́тку і не
трима́вся пра́вди, бо пра́вди нема́ в
ньо́му: коли́ говорить брехню́, зі сво́го
гово́рить, бо він бреху́н і брехні́ ба́тько.
Мені́ ж, що пра́вду вам кажу́, ви не ві- 45

Понеділок 5-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям, які до ньо́го прийшли́: *

46 рите. Хто з вас може обвинуватити
мене у грісі? Чого, отже, коли кажу
47 вам правду, ви мені не вірите? Хто від
Бога, слухає слова Божі. Ви тому не
48 слухаєте, що ви не від Бога. Озвались
юдеї і сказали йому: Хіба не добре
кажемо, що ти самарянин і біса
49 маєш? Відповів Ісус: Я не маю біса,
але шаную Отця мого; ви ж знева-
50 жаєте мене. Я не шукаю слави для се-
бе; є, хто шукає, і судить.

51 * Істинно, істинно кажу вам: Хто Зач. 33
берегтиме моє слово, повіки не поба-
чить смерти.

Кінець понеділкові.

52 Юдеї йому сказали: Тепер ми зна-
ємо, що біса маєш. Авраам помер і
пророки, а ти кажеш: Хто берегтиме
моє слово, смерти повіки не зазнає.
53 Невже ти більший, ніж Авраам, наш

Вівторок 5-го тижня: Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: *

ба́тько, яки́й поме́р? І проро́ки поме́р-
ли. Кого́ ти з се́бе ро́биш? Ісу́с відпо- 54
ві́в: Якщо́ я само́го себе́ прославля́ю,
сла́ва моя́ – ніщо́. Оте́ць мій, про яко́-
го ка́жете: Він Бог наш – він мене́
прославля́є. Та ви його́ не зна́єте, я ж 55
його́ зна́ю. І якби́ я сказа́в, що його́
не зна́ю, я був би таки́й, як ви – неправ-
домо́вець. Та я його́ зна́ю і бережу́
його́ сло́во. Авраа́м, ваш ба́тько, був 56
ра́дий на ду́мку, що поба́чить мій день;
і він ба́чив, і зраді́в. Юде́ї йому́ сказа́- 57
ли: П'ятдеся́т ро́ків ще не ма́єш, і ти
ба́чив Авраа́ма? Сказа́в їм Ісу́с: І́с- 58
тинно, і́стинно кажу́ вам: Пе́рше, ніж
був Авраа́м, я є. І сягну́ли по камі́ння, 59
щоб ки́нути на нього́; та Ісус, ухили́в-
шись, пройшо́в се́ред них і ви́йшов із
хра́му.

Кінець вівтірковi.

ГЛАВА 9.

1 Прохо́дячи, * Ісу́с поба́чив чолові- Зач. 34
2 ка, сліпо́го зро́ду. Спита́ли його́
у́чні: Учи́телю, хто згріши́в: він, чи
батьки́ його́, що він сліпи́м роди́вся?
3 Відпові́в Ісу́с: Ні він не згріши́в, ні
батьки́ його́, але́ щоб ділá Бо́жі вйяви-
4 лись на ньо́му. По́ки дня, я му́шу роби́-
ти ділá того́, хто посла́в мене́; бо ніч
надхо́дить, за яко́ї ніхто́ не змо́же ді-
5 яти. По́ки я у сві́ті, я – сві́тло сві́ту.
6 Сказа́вши це, плю́нув на зе́млю, зро-
би́в грязь із сли́ни і помасти́в гря́ззю
7 о́чі сліпо́му. І сказа́в до ньо́го: Іди́,
вми́йся в Силоа́мській ку́пелі (що у пе-
ре́кладі означа́є: По́сланий). І пішо́в
8 той, уми́вся, і верну́вся зря́чим. Сусі́ди
ж і ті, що ба́чили його́ рані́ше сліпи́м,
заговори́ли: Чи то не той, що все

Неділя про сліпородженого: Одного́ ра́зу, прохо́дячи, *

сидів і жебрачив? Одні казали: То він. 9
Інші: Ні, але подібний до нього. Він
же каже: Це я! І спитали його: Як 10
прозріли твої очі? Він відповів: Чо- 11
ловік, що зветься Ісус, зробив грязь,
помастив мені очі і сказав: Піди до
Силоаму і умийся. Пішов я, умився, і
прозрів. Вони його спитали: Де він? 12
Каже той: Не знаю. І ведуть того, 13
що був сліпий, до фарисеїв. Була ж 14
субота, коли Ісус зробив грязь і від-
крив йому очі. Фарисеї спитали його, 15
як він прозрів. Він сказав їм: Він по-
клав мені на очі грязь, я вмився, і ба-
чу. Деякі з фарисеїв казали: Цей 16
чоловік не від Бога, бо не шанує субо-
ти. Інші мовили: Чи може грішний
чоловік такі чуда творити? І виникла
серед них незгода. І знову кажуть слі- 17
пому: Ти ж що кажеш про того, що
відкрив тобі очі? Той відповів: Він –
пророк. Однак, юдеї не вірили, що він 18
був сліпий і прозрів, аж поки не покли-

кали батькі́в того́ прозрі́лого. І спи-
та́ли їх: Чи то ваш син, про яко́го
ка́жете, що він сліпи́м роди́вся? Як же
20 воно́, що він тепе́р ба́чить? Батьки́
його́ у ві́дповідь сказа́ли: Зна́ємо,
21 що то наш син, і що сліпи́м роди́вся. А
як він тепе́р ба́чить – не зна́ємо, і хто
відкри́в йому́ о́чі – не зна́ємо. Спита́й-
те його́: він доро́слий і ска́же сам про
22 се́бе. Так каза́ли його́ батьки́, бо бо-
я́лися юде́їв: юде́ї бо вже були́ змо́ви-
лися, щоб ви́ключити з синаго́ги ко́ж-
ного, хто його́ визнава́тиме Христо́м.
23 Тому́ батьки́ його́ сказа́ли: Він доро́-
24 слий, його́ спита́йте. І вони́ покли́кали
вдру́ге чолові́ка, що був сліпи́й, та ка́-
жуть йому́: Відда́й сла́ву Бо́гові! Ми зна́-
25 ємо, що той чолові́к – грі́шник. Озва́вся
той: Чи він грі́шник, не зна́ю. Зна́ю
26 одне́: я був сліпи́й, і тепе́р ба́чу. Вони́
йому́ сказа́ли: Що він тобі́ зроби́в? Як
27 він відкри́в тобі́ о́чі? Той відпові́в: Я вже
сказа́в вам, і ви чу́ли; що іще́ хо́чете

чу́ти? Чи не хо́чете й ви його́ у́чнями
ста́ти? Ті з ла́йкою накйнулись на ньо́- 28
го і сказа́ли: Ти – його́ у́чень! Ми –
у́чні Мойсе́я. Ми зна́ємо, що до Мой- 29
се́я промовля́в Бог. А цьо́го не зна́ємо,
звідкіля́ він. У ві́дповідь чолові́к ска- 30
за́в їм: Тож воно́ й ди́вно, що ви не
зна́єте, звідкіля́ він, а він відкри́в ме-
ні́ о́чі. Зна́ємо, що Бог не слу́хає грі́ш- 31
ників; а хто богобоязли́вий і чи́нить
його́ во́лю, того́ він вислу́хує. Одві́ку 32
нечу́вано, щоб хто відкри́в о́чі сліпо́му
зро́ду. Якби́ він не був від Бо́га, не міг 33
би був зроби́ти нічо́го. Ті у ві́дповідь 34
йому́ сказа́ли: Ти ввесь у гріха́х ро-
ди́вся, і нас навча́єш? І прогна́ли його́
геть. Дові́дався Ісу́с, що вони́ геть 35
його́ прогна́ли, і, зустрі́вши и́ого́,
сказа́в до нього: Ві́руєш у Си́на Чоло-
ві́чого? Той відпові́в: Хто він, Го́спо- 36
ди, щоб я уві́рував у ньо́го? Сказа́в 37
йому́ Ісу́с: І ти ба́чив його́, і той, хто
гово́рить з тобо́ю – це він. Тоді́ той 38

сказа́в: Ві́рую, Го́споди! І поклони́вся
йому́.

Кінець неділі.

39 І мо́вив Ісу́с: * Я прийшо́в у цей Зач. 35
світ на суд: щоб ті, що не ба́чать, ба́-
чили, і ті, що ба́чать, сліпи́ми ста́ли.
40 Почу́ли це де́які з фарисе́їв, що булі́
при ньо́му, і ка́жуть йому́: Невже́ й
41 ми сліпі́? Ісу́с їм сказа́в: Якби́ ви
булі́ сліпи́ми, гріха́ б не ма́ли; але́, то-
му́ що ка́жете: Ми ба́чимо – гріх ваш
зостає́ться.

ГЛАВА 10.

1 ** Істинно, і́стинно кажу́ вам: Хто Зач. святит.
вхо́дить в ове́чу коша́ру не ворі́ть-
ми, а влізає деі́нде, той – зло́дій і роз-
2 бі́йник. Хто ж увіхо́дить ворі́тьми,

Четвер 5-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які́ до ньо́го прийшли́: *
Святителям на Утрені: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які́ до ньо́го прийшли́: **

той – пастир овець. Йому воротар від- 3
чиняє, і вівці слухаються його голо-
су, і він кличе своїх овець по імені, і
виводить їх. Коли виведе свої вівці, 4
іде поперед них, і вівці йдуть слідом за
ним, бо знають його голос. За чужим 5
вони не підуть, втечуть від нього, бо
не знають голосу чужих. Сказав їм 6
Ісус цю притчу, та вони не зрозуміли,
що він казав їм. Тому Ісус іще раз про- 7
мовив до них: Істинно, істинно кажу
вам: Я – для овець ворота. Усі, скіль- 8
ки б їх не було прийшло передо мною,
– злодії і розбійники, і вівці не послу-
хали їх.

Зач. 36 * **Я** – ворота. Хто ввійде через 9
мене, спасеться. Він увійде, вийде, і
знайде пашу.

Кінець четвергові, і святителям на Утрені.

Святителям на Літургії: Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: *

10 Злóдій не прихóдить, хібá щоб крá-
сти, убивáти, вигýблювати. Я прийшóв,
щоб мáли життя́, і мáли йогó впóвні.
11 Я – дóбрий пáстир. Дóбрий пáстир
12 життя́ своє́ дає́ за овéць. Нáймит, яки́й
не пáстир і якóму вíвці не налéжать,
бáчить вóвка, що надхóдить, і ки́дає
вíвці та біжи́ть геть; і вовк хапáє їх і
13 розполóхує. Нáймит же втікáє, бо він
14 нáймит і не дбáє про вíвці. Я – дóбрий
пáстир, і знáю моїх, і мої́ менé знáють.
15 Отéць мій знáє менé, і я знáю Отця́; я
16 життя́ моє́ кладý за мої́ вíвці. Ще й íнші
вíвці мáю, що не з ціє́ї кошáри; і їх
мýшу привести́: вони́ почýють мій гó-
лос, і бýде однé стáдо й оди́н пáстир.

Кінець святителям.

17 * Томý Отéць менé лю́бить, бо я Зач. 37
кладý моє́ життя́, щоб знóву йогó взя́-
18 ти. Ніхтó не берé йогó від мéне, я сам

П'ятниця 5-го тижня: Сказáв Госпóдь юдéям,
які́ до ньóго прийшли́: *

від се́бе кладу́ його́. Вла́ду ма́ю його́
покла́сти і вла́ду ма́ю його́ наза́д узя́ти.
Цю за́повідь я прийня́в від Отця́ мого́.
І зно́ву поста́ла супере́чка між юде́ями 19
за ті слова́. Числе́нні з них каза́ли: 20
Він бі́са ма́є; він не при умі́. Чому́
його́ слу́хаєте? І́нші ж каза́ли: То 21
не слова́ біснува́того. Хіба́ біс мо́же
Зач. посв. церкви відкри́ти сліпи́м о́чі?
Було́ тоді́ * Обно́влення в Єрусали́- 22
мі, і була́ зима́. Ісу́с прохо́джувався у 23
хра́мі Соломо́на, у притво́рі. Обступи́- 24
ли його́ юде́ї і йому́ ка́жуть: До́ки
трима́тимеш ду́шу на́шу? Коли́ ти
Христо́с, скажи́ нам одве́рто! Ісу́с від- 25
пові́в їм: Каза́в я вам, та ви не ві́ру-
єте. Ділá, які́ я чиню́ в ім’я́ Отця́ мого́
– вони́ сві́дчать за ме́не. Та ви не ві́ру- 26
єте, бо ви не з мої́х ове́ць.
Зач. 38 ** **В**і́вці мої́ го́лосу мого́ слу́ха- 27
ються, і я їх зна́ю: вони́ йдуть слідо́м

На посвячення церкви: Того́ часу було́ *
Субота 5-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які́ до нього прийшли́: **

28 за мно́ю, і я даю́ їм життя́ ві́чне.

Кінець п'ятниці і посвяченню церкви.

Не пропаду́ть вони́ пові́ки, і ніхто́ не
29 ви́рве їх із рук мої́х. Оте́ць мій, яки́й
мені́ дав їх, бі́льший від усі́х, і ніхто́ не
30 змо́же ви́рвати їх з рук Отця́ мого́! Я
31 і Оте́ць – одно́. Юде́ї знов сягну́ли по
32 камі́ння, щоб каменува́ти його́. Ісу́с
мо́вив до них: Бага́то до́брих діл я
показа́в вам від Отця́ мого́. За котре́ з
33 тих діл каменуєте мене́? Юде́ї відпові́ли
йому́: За до́бре ді́ло ми тебе́ не каме-
ну́ємо, а за богоху́льство! За те, що, бу́в-
ши люди́ною, ти ро́биш з се́бе Бо́га!
34 Озва́вся до них Ісу́с: Хі́ба не напи́сано
в зако́ні ва́шім: Я сказа́в: Ви – боги́?
35 Коли́, о́тже, зако́н зве бога́ми тих, до
яки́х було́ сло́во Бо́же, а Писа́ння не
36 мо́же бу́ти пору́шеним, то як же до то́-
го, кого́ Оте́ць освяти́в і посла́в у світ,
ви гово́рите: Ти богоху́лиш, бо я ска-
37 за́в, що я – Син Бо́жий? Не ві́рте мені́,

якщо́ я не роблю́ діл Отця́ мого́! Колí 38
ж роблю́, і ви не хо́чете мені́ ві́рити,
ділáм ві́рте, щоб ви пізнáли і уві́рува-
ли, що Оте́ць у мені́, і я в Отці́.

Кінець суботі.

І зно́ву вони́ бажáли його́ схопи́ти, 39
та він ухили́вся від ї́хніх рук. І пішо́в 40
зно́ву на той бік Йордáну, на мі́сце, де
Івáн рані́ш христи́в, і перебувáв там.
Багáто людéй зійшло́ся до ньо́го і казá- 41
ли: Івáн не зроби́в ні одного́ чу́да,
алé все, що Івáн говори́в про ньо́го,
булá прáвда. І числéнні уві́рували в 42
ньо́го.

ГЛАВА 11.

Зач. 39 Був * оди́н неду́жий, Лáзар, з Ви- 1
тáнії, селá Марі́ї та її́ сестри́ Мáр-
ти. Марі́я, якої́ брат Лáзар був хво́рий, 2
булá та, що ми́ром булá помáзала Го́-

Лазарева субота: В той час був *

спода і волоссям своїм обтерла йому
3 ноги. Послали сестри до нього сказати
йому: Господи, ось той, якого ти лю-
4 биш, хворує. Почувши це, Ісус мо-
вив: Недуга ця не на смерть, але на
славу Божу: щоб Син Божий нею про-
5 славився. Любив же Ісус Марту, і її
6 сестру, і Лазаря. І як почув, що цей
хворіє, ще два дні лишився на тому
7 місці, де перебував. По тому мовив до
8 учнів: Ходімо знову в Юдею. Учні
йому казали: Учителю, оце недавно
юдеї тебе хотіли каменувати, і ти
9 знов туди йдеш? Відповів Ісус: Чи не
дванадцять годин дневі? Коли хто хо-
дить удень, не спотикається, бо ба-
10 чить світло світу цього. Коли ж хто
ходить уночі, спотикається, бо в ньо-
11 му нема світла. Сказавши це, мо-
вив до них: Лазар, наш приятель,
12 заснув; але я піду збуджу його. Учні йо-
му кажуть: Господи, коли спить,
13 видужає. Ісус говорив про його смерть;

вони́ ж гада́ли, що він говори́в про
спочи́нок у сні. Тоді́ Ісу́с ка́же їм од- 14
ве́рто: Ла́зар поме́р, і я за вас радію, 15
що мене́ там не було́, щоб ви увірува-
ли. Та ходім до нього. Тоді Тома́, на 16
прізвище Близню́к, сказа́в до співу́ч-
нів: Ходімо й ми з ним, щоб ра́зом
уме́рти. Прибу́вши, Ісу́с заста́в його́ 17
вже чотириде́нним у гро́бі. Була́ ж 18
Вита́нія недале́ко Єрусали́му, ста́дій з
п'ятна́дцять, і бага́то з юде́їв зійшло́сь 19
до Ма́рти та Марії, щоб їх розва́жити
по бра́тові. Ма́рта, почу́вши, що Ісу́с 20
наближа́ється, побігла йому́ назу́стріч,
тоді як Марія сиділа в ха́ті. Заговори́- 21
ла Ма́рта до Ісу́са: Го́споди, якби́ ти
був тут, мій брат не вмер би! Та й те- 22
пе́р зна́ю, що все, що ти попро́сиш у
Бо́га, Бог дасть тобі. Ісу́с їй ка́же: 23
Твій брат воскре́сне. Ка́же до нього́ 24
Ма́рта: Зна́ю, що воскре́сне у вос-
кресіння, в оста́нній день. Ісу́с відпо- 25
вів їй: Я – воскресіння і життя́. Хто

в ме́не ві́рує, на́віть колй помре́ – жй-
26 тиме. Ко́жен, хто живе́ і ві́рує в ме́не,
27 не помре́ пові́ки. Ві́риш тому́? Ка́же
йому́: Так, Го́споди, ві́рую, що ти
Христо́с, Син Бо́жий, що прихо́дить у
28 цей світ. Сказа́вши це, пішла́ і поклй-
кала свою́ сестру́ Марі́ю, і ка́же по́шеп-
ки: Прийшо́в Учйтель і тебе́ клйче.
29 Як ті́льки вона́ це почу́ла, вста́ла ху́т-
30 ко і пішла́ до ньо́го. Ісу́с ще не вві-
йшо́в був у село́; він був на то́му мі́сці,
31 де його́ зустрі́ла Ма́рта. Юде́ї, що булй
з не́ю в ха́ті та її потіша́ли, поба́чив-
ши, що Марі́я вста́ла ху́тко і вййшла,
пішлй за не́ю, бо ду́мали, що вона́
32 йде до гро́бу, щоб там пла́кати. Та
Марі́я, прийшо́вши тудй, де був Ісу́с і,
поба́чивши його́, впа́ла йому́ до ніг і
сказа́ла йому́: Го́споди, якбй ти був
33 тут, мій брат не вмер би! Поба́чивши
Ісу́с, що вона́ пла́че і що юде́ї, які́
прийшлй з не́ю, тако́ж пла́чуть, роз-
34 жа́лобивсь ду́хом і, звору́шений, спи-

та́в: Де ви його́ покла́ли? Ка́жуть
йому́: Іди́, Го́споди, і подиви́сь. Про- 35
сльози́вся Ісу́с. Тоді́ юде́ї ста́ли каза́ти: 36
Диви́сь, як він його́ люби́в! А де́які з 37
них мо́вили: Чи той, що зроби́в зря́-
чими сліпо́го о́чі, не міг так учини́ти,
щоб і цей не поме́р? Ісу́с зно́ву розжа́- 38
лобивсь і пішо́в до гро́бу. Була́ то
пече́ра, і на вхо́ді був ка́мінь. Ісу́с ска- 39
за́в: Відкоті́ть ка́мінь! Ма́рта, сестра́
поме́рлого, ка́же йому́: Го́споди, вже
воня́є, бо четве́ртий день уже́. Озва́в- 40
ся Ісу́с: Хіба́ я не каза́в тобі́, що, як
уві́руєш, поба́чиш сла́ву Бо́жу? І від- 41
коти́ли ка́мінь. Ісу́с звів о́чі вго́ру і
мо́вив: О́тче, дя́кую тобі́, що ти ви́слу-
хав мене́. Я зна́ю, що ти за́вжди 42
мене́ вислу́хуєш, але́ за́для люде́й, що
стоя́ть навко́ло, сказа́в я, щоб вони́
уві́рували, що ти мене́ посла́в. Промо́- 43
вивши це, кли́кнув на ввесь го́лос:
Ла́зарю, ви́йди сюди́! І ме́ртвий ви́- 44
йшов з обв'я́заними кра́йкою рука́ми й

ногáми, та з лицéм, обмóтаним хýст-
кою. І сказáв їм Ісýс: Розв'яжíть йо-
45 гó і пустíть, нехáй ідé. Бáчивши, що
зробúв Ісýс, увíрували в ньóго числéн-
ні юдéї, які́ зійшлúся булú до Марії.

Кінець Лазаревій суботі.

46 Дéякі з них, однáк, пішлú до фари-
сéїв і оповíли їм, що зробúв Ісýс.
47 Зібрáли тоді́ первосвящéники та фа- Зач. 40
рисéї рáду * і говорúли: Що нам ро-
бúти? Той чоловíк рóбить сúлу чудéс!
48 Якщó ми лúшимо йогó так, усí увíру-
ють у ньóго, і прúйдуть римля́ни, знú-
49 щать мíсто нáше й нарóд наш! Одúн
же з них, Кая́фа, що був первосвя-
щéником тогó рóку, мóвив до них:
50 Ви не розумíєте нічóго і не знáєте, що
лíпше буде вам, колú одúн чоловíк по-
мрé за нарóд, а не ввесь люд загúне.
51 Сказáв він це не від сéбе самóго, алé

Понеділок 6-го тижня: В той час зібрáли фарисéї та первосвящéники рáду на Ісýса *

тому́ що був первосвяще́ником того́
ро́ку і пророкува́в, що Ісу́с мав уме́рти
за наро́д; і не тільки за наро́д, але́ і щоб 52
зібра́ти в одно́ розсі́яних діте́й Бо́жих.
Від то́го, о́тже, дня воні́ ра́дились між 53
собо́ю, як би його́ вби́ти. Тому́ Ісу́с не 54
ходи́в уже́ більше я́вно се́ред юде́їв,
але́ пішо́в звідти в око́лицю біля пу-
сти́ні, у мі́сто, зва́не Ефраї́м, і пере-
бува́в там з у́чнями свої́ми. Наближа́- 55
лася юде́йська Па́сха, і бага́то люде́й з
око́лиці прибуло́ пе́ред Па́схою до
Єрусали́му, щоб очи́ститися. Воні́ 56
шука́ли Ісу́са і, стоячи́ у хра́мі, гово-
ри́ли між собо́ю: Як вам зда́ється?
Чи не при́йде він на свя́то? Первосвя- 57
ще́ники ж і фарисе́ї дали́ були́ нака́з,
що, коли́ хто дові́дається, де він, ма́є
донести́, щоб його́ схопи́ти.

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 12.

1 За шість днів до Па́схи прибу́в Ісу́с Зач. 41
* у Вита́нію, де був Ла́зар,
яки́й був поме́р і яко́го воскреси́в Ісус.
2 Там, о́тже, спра́вили йому́ вече́рю,
і Ма́рта услуго́вувала. І Ла́зар був оди́н
3 з тих, які́ сі́ли з ним до сто́лу. Марі́я
взяла́ лі́тру ми́ра з щи́рого на́рду, ве́ль-
ми дорогоці́нного, пома́зала но́ги
Ісу́са і обте́рла їх свої́м воло́ссям; і
4 напо́внився дім па́хощами ми́ра. Ка́же
тоді́ оди́н з його́ у́чнів, Ю́да Іскаріо́т,
5 що мав його́ зра́дити: Чому́ не про́-
дано це ми́ро за три́ста дина́ріїв і не
6 ро́здано бі́дним? Сказа́в він так не то-
му́, що піклува́вся про бі́дних, але́ то-
му́, що був зло́дій; він мав при собі́ ка-
7 ли́тку і крав те, що туди́ ки́дали. Ісу́с
промо́вив: Лиші́ть її́. Вона́ зберегла́

В квітну неділю на Літургії:
Шість днів пе́ред Па́схою прибу́в Ісус *

те ми́ро на день мого́ по́хорону. Бі́д- 8
них ма́єте з собо́ю за́вжди, мене́ ж
не ма́єте за́вжди. Тим ча́сом бага́то 9
юде́їв дізна́лися, що він там, і зійшли́-
ся не ті́льки Ісу́са ра́ди, але́ тако́ж,
щоб Ла́заря поба́чити, яко́го він во-
скреси́в з ме́ртвих. Тоді́ первосвяще́- 10
ники змо́вилися і Ла́заря вби́ти, бо 11
числе́нні юде́ї лиши́ли їх че́рез нього́
і уві́рували в Ісу́са. На дру́гий день 12
си́ла люде́й, які́ прийшли́ на свя́то,
почу́вши, що Ісу́с іде́ в Єрусали́м,
взяли́ па́льмове гі́лля і ви́йшли йому́ 13
назу́стріч з о́кликами: Оса́нна! Благо-
слове́н, хто йде в ім'я́ Госпо́днє, цар
Ізра́їлів! І, найшо́вши осля́, Ісу́с сів 14
на нього́, як напи́сано: Не бі́йся, до́чко 15
Сіо́ну, ось твій цар іде́ ве́рхи на жере-
б'яті осли́ці. Цього́ не збагну́ли його́ 16
у́чні спе́ршу, але́, коли́ Ісу́с просла́-
вився, вони́ згада́ли, що це було́ на-
пи́сано про нього́ і що таке́ вчи́нено
йому́.

17 Та й наро́д, що був при ньо́му, * Зач. вел. сер.
коли́ він був ви́кликав Ла́заря з гро́бу
і воскреси́в його́ з ме́ртвих, – сві́дчив
18 про це. Тому́ и́ наро́д ви́йшов йому́ на-
зу́стріч, бо дові́дався, що він учини́в
те чу́до.

Кінець квітній неділі.

19 Тоді́ фарисе́ї між собо́ю говори́ли: Зач. 42
** Ба́чите, що ні́чо́го не вді́єте, бо ввесь
20 світ іде́ за ним. Булú ж се́ред тих,
які́ прийшлú поклони́тися на свя́то,
21 де́які гре́ки. Воні́ приступи́ли до Фи-
лúпа, що був з Витсаї́ди Галиле́йської,
і ста́ли його́ проси́ти, ка́жучи: Па́не,
22 хо́чемо поба́чити Ісу́са. Прихо́дить Фи-
лúп і гово́рить Андрі́єві, а Андрі́й з
Филúпом зно́ву прихо́дять і ка́жуть Ісу-
23 сові. А Ісу́с відпові́в їм: Прийшла́ го-
ди́на, щоб просла́вився Син Чолові́чий.
24 І́стинно, і́стинно кажу́ ва́м: Пшени́чне

В святу й велику середу на Утрені, до зачала 44, не пропускаючи: В той час наро́д, що був з Ісусом, *
Вівторок 6-го тижня: В той час зібра́ли фарисе́ї ра́ду на Ісу́са, і говори́ли: **

зе́рно, коли́ не впаде́ в зе́млю і не
вмре, ли́шиться саме́-одне́; коли́ ж
умре́, бага́то пло́ду прино́сить. Хто 25
лю́бить життя́ своє́, той його́ погу́бить;
хто нена́видить життя́ своє́ на цьо́му
сві́ті, той його́ збереже́ на життя́ ві́чне.
Хто мені́ слу́жить, хай іде́ слідо́м за 26
мно́ю: і де я, там і слуга́ мій бу́де. Хто
мені́ служи́тиме, того́ шанува́тиме
Оте́ць. Тепе́р стриво́жилась душа́ моя́, 27
і що мені́ каза́ти: О́тче, спаси́ мене́
від ціє́ї годи́ни? Таж тому́ я і прийшо́в
– на цю годи́ну!

Зач. воздв. ч. хр. * **О**тче, просла́в ім’я́ своє́! І зли́нув 28
го́лос із не́ба: І просла́вив, і зно́ву
просла́влю! Наро́д, що стоя́в там і 29
чув це, говори́в: То був грім. І́нші ж
каза́ли: А́нгел промо́вив до нього́!
Ісу́с у ві́дповідь сказа́в: Не ра́ди ме- 30
не ізли́нув той го́лос, але́ ра́ди вас.
Тепе́р цьому́ сві́тові суд; тепе́р бу́де 31
ви́гнаний геть князь цього́ сві́ту. І я, 32

На Воздвиження Хреста, на Утрені: Сказав Господь: *

колй буду піднесений з землі, притягну
33 всіх до себе. Це він казав, щоб зазна-
34 чити, якою смертю мав умерти. На-
род озвався до нього: Ми чули в за-
коні, що Христос перебуватиме повіки.
Як, отже, ти кажеш, що Син Чоло-
вічий має бути піднесений? Хто він –
35 той Син Чоловічий? Ісус відповів їм:
Ще трохи часу світло з вами. Ходіть,
поки світло у вас, щоб не обгорнула
вас темрява. Хто ходить у темряві, не
знає, куди йде.
36 * Поки маєте світло, віруйте у сві- Зач. 43
тло, щоб стати синами світла.

Кінець вівтіркові і Хресту.

Сказавши це, Ісус відійшов і скрив-
37 ся від них. Та хоч і як багато чудес
він зробив перед ними, вонй не віру-
38 вали в нього, щоб збулося слово про-
рока Ісаї, який сказав був: Господи,

Середа 6-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

хто повíрив томý, що ми чýли, і рамéно
Господнє комý об'яви́лось? Вони́ не 39
могли́ увíрувати, томý що Ісáя ще й так
сказáв був: Він засліпи́в їм óчі і зака- 40
менíлим учини́в їхнє сéрце, щоб очи́ма
не бáчили, щоб сéрцем не розумíли і не
навернýлись, та щоб я їх не ви́гоїв. Це 41
сказáв Ісáя, коли́ бáчив слáву йогó і го-
вори́в про ньóго. Однáк, чимáло з вель- 42
мóж увíрувало в ньóго, алé чéрез фари-
сéїв не признавáлися, щоб їх не ви́-
ключили з синагóги; бо вони́ люби́ли 43
людську слáву більше, ніж слáву Бóжу.
Тоді Ісýс скри́кнув на ввесь гóлос: Хто 44
вíрує в мéне, вíрує не в мéне, а в тóго,
хто послáв менé! І хто менé бáчить, 45
той бáчить тогó, хто послáв менé. Я – 46
світло, і я прийшóв у світ, щоб кóжен,
хто вíрує в мéне, не перебувáв у тéм- 47
ряві. Коли́ хто слýхає мої словá і не бе-
режé їх, я йогó не суджý; бо я прийшóв
не суди́ти світ, а спасти́ світ.

Кінець середі.

48 Хто відкида́є мене́ і слів мої́х не
прийма́є, той ма́є суддю́ свого́: сло́во,
яке́ я сказа́в – воно́ його́ суди́тиме в
49 оста́нній день. Бо не від се́бе говори́в
я; Оте́ць, яки́й посла́в мене́, дав мені́
за́повідь, що́ ма́ю каза́ти і що́ промов-
50 ля́ти. І я зна́ю, що за́повідь його́ –
життя́ ві́чне. Те, о́тже, що я кажу́, ка-
жу́ так, як мені́ каза́в Оте́ць.

Кінець великій середі на Утрені.

ГЛАВА 13.

1 Пе́ред * свя́том Па́схи, Ісу́с, зна́ючи, Зач. 44
що прийшла́ його́ годи́на перейти́ з
цього́ сві́ту до Отця́, полюби́вши своі́х,
що були́ в сві́ті, полюби́в їх до кінця́.
2 Під час вече́рі, коли́ дия́вол уже́ вклав
у се́рце Юди Іскаріо́та, си́на Си́мона,
щоб його́ зра́див,

Читай у великий четвер на Літургії:

У великий четвер, Євангеліє 1-ше на умиванні ніг:
В той час, пе́ред *

Ісу́с, зна́ючи, що Оте́ць дав йому́ 3
все в ру́ки і що він ви́йшов від Бо́га і
верта́ється до Бо́га, – встав від вече́рі, 4
ски́нув оде́жу, узя́в рушни́к і підпере-
за́вся. Тоді́ нали́в води́ до умива́льни- 5
ці і поча́в умива́ти у́чням но́ги і обти-
ра́ти рушнико́м, які́м був підпере́за-
ний. Підхо́дить, о́тже, до Си́мона Пе- 6
тра́, і той йому́ ка́же: Ти, Го́споди,
вмива́тимеш мені́ но́ги? Ісу́с у ві́дпо- 7
відь ка́же йому́: Те, що роблю́, ти тепе́р
не зна́єш; зрозумі́єш по́тім. Петро́ йо- 8
му́ ка́же: Ні, не ми́тимеш мені́ ніг
пові́ки! Ісу́с йому́ відповіда́є: Коли́ я
тебе́ не обми́ю, не ма́тимеш зі мно́ю
ча́стки. Ка́же до ньо́го Си́мон Петро́: 9
Го́споди, не ті́льки но́ги, але́ й ру́ки,
і го́лову! Ісу́с ка́же йому́: Тому́, хто 10
обми́тий, нічо́го не тре́ба вмива́ти, крім
сами́х ніг; уве́сь бо він чи́стий. І ви чи́-
сті, але́ не всі. Знав бо, хто мав його́ 11
зра́дити, тому́ й мо́вив: Не всі ви чи́сті.

Кінець 1-му Євангелію на вмиванні.

12 **О**бми́вши їм но́ги, * наді́в зно́ву оде́- Зач 45
жу, сів до сто́лу і ка́же до них: Чи
13 зна́єте, що я зроби́в вам? Ви звете́ ме-
не́: Учи́тель, Госпо́дь, і до́бре ка́жете,
14 бо я є. Коли́, о́тже, я, Госпо́дь і учи́тель,
уми́в вам но́ги, і ви пови́нні ми́ти
15 но́ги оди́н о́дному. Я дав вам при́клад,
щоб, як я зроби́в вам, так і ви роби́ли.
16 І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Слуга́ не
бі́льший від па́на свого́, і по́сланий не
бі́льший від то́го, хто посла́в його́.
17 Зна́ючи те, щасли́ві бу́дете, коли́ так
чини́тимете.

Кінець 2-му Євангелію, після умивання.
Перейди великому четверговi до Матея, зачало 108,
від половини: **І коли́ вони́ ї́ли...**

18 Говорю́ я не про всіх вас, зна́ю бо,
кого́ я ви́брав, але́ щоб збуло́ся Пи-
са́ння: Хто їсть зі мно́ю хліб, п'яту́
19 свою́ підні́с на ме́не. Ось ни́ні говорю́
вам, пе́ред тим, як воно́ наста́не,

Євангеліє 2-ге, після умивання ніг:
В той час, коли́ Ісу́с уми́в но́ги у́чням, *

щоб, коли́ наста́не, ви уві́рували, що я
– Су́щий. І́стинно, і́стинно кажу́ вам: 20
Хто прийма́є того́, кого́ я пошлю́ –
мене́ прийма́є, і хто мене́ прийма́є –
прийма́є того́, яки́й посла́в мене́. Ска- 21
за́вши так, Ісу́с стриво́жився ду́хом і
посві́дчив: І́стинно, і́стинно кажу́ вам:
Оди́н з вас мене́ зра́дить! У́чні, збенте- 22
жені, диви́лися оди́н на о́дного, не зна-
ючи, про ко́го він говори́в. Був же за 23
столо́м, при його́ гру́дях, той з його́
у́чнів, яко́го Ісу́с люби́в. До нього́ й 24
кивну́в Си́мон Петро́ та сказа́в йому́:
Спита́й, хто той, про яко́го він гово́-
рить. І він, нахили́вшись до груде́й 25
Ісу́са, ка́же йому́: Го́споди, хто це?
Ісу́с відповів: Той, кому́ я, вмочи́вши 26
у тарі́лку, дам ку́сень хлі́ба. І вмочи́в
ку́сень, і пода́в Юді Іскаріо́тові, си́нові
Си́мона. І за ку́снем увійшо́в у нього́ 27
сатана́. Сказа́в йому́ Ісу́с: Що ро́биш,
роби́ шви́дко! Але́ ніхто́ з тих, що бу- 28
ли́ при столі́, не зрозумі́в, про що він

29 йому́ говори́в. А що Ю́да мав кали́тку,
де́хто гада́в, що Ісу́с сказа́в йому́: Купи́
чого́ нам тре́ба на свя́то; або́ щоб дав
30 де́що бі́дним. Узя́вши ку́сень, той за-
31 раз же ви́йшов. Була́ ж ніч. Коли́ він
ви́йшов, Ісу́с промо́вив:
Тепе́р * просла́вився Син Чоло- Зач. 46
32 ві́чий і Бог просла́вився в ньо́му. І ко-
ли́ Бог просла́вився в ньо́му, Бог і йо-
го́ просла́вить у собі́, і просла́вить йо-
го́ ско́ро. **
33 Ді́тоньки, ще тро́хи я з ва́ми. Шу-
ка́тимете мене́, та, як я сказа́в юде́ям:
Куди́ я йду, ви не мо́жете і́ти; так са́-
34 мо й вам кажу́ ни́ні. Нову́ за́повідь даю́
вам, щоб ви люби́ли оди́н о́дного. Як
я полюби́в вас, так любі́ть і ви оди́н
35 о́дного! По то́му всі зна́тимуть, що ви
мої́ у́чні, коли́ ма́тимете любо́в оди́н
36 до о́дного. Ка́же до ньо́го Си́мон Пе-
тро́: Го́споди, куди́ йдеш? Відпові́в

Євангеліє 1-ше святих страстей:
Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: Ни́ні *
** Кінець у велику середу на Часах, коли перечитаються всі чотири євангелисти.

йому́ Ісу́с: Куди́ я йду, не мо́жеш те-
пе́р іти́ за мно́ю; по́тім пі́деш за мно́ю.
Петро́ ка́же до нього: Го́споди, чому́ 37
не мо́жу тепе́р іти́ за тобо́ю? Життя́
моє́ покладу́ за те́бе! Відповів Ісу́с: 38
Життя́ твоє́ покладе́ш за ме́не? І́стин-
но, і́стинно кажу́ тобі́: За́ки запіє пі-
вень, ти три́чі відрече́шся мене́.

ГЛАВА 14.

Зач. 47 *Хай не триво́житься се́рце ва́ше! 1
Віруйте в Бо́га, і в ме́не віруйте.
В до́мі Отця́ мого́ жи́тел бага́то. Коли́ б 2
не так, я б сказа́в вам, бо я йду при-
гото́вити вам мі́сце. І коли́ відійду́ і 3
приготу́ю вам мі́сце, верну́ся і вас до
се́бе візьму́, щоб і ви були́ там, де я.
Куди́ я йду, доро́гу зна́єте. Ка́же до 4-5
ньо́го Тома́: Го́споди, не зна́ємо, ку-
ди́ ти йдеш, і як нам доро́гу зна́ти?

П'ятниця 6-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням: *

6 Ісу́с йому́ сказа́в: Я – доро́га, і́стина
і життя́. Ніхто́ не прихо́дить до Отця́,
7 як ті́льки че́рез ме́не. Якби́ ви мене́
зна́ли, і Отця́ мого́ зна́ли б. Відни́ні
8 зна́єте його́ і ба́чили його́. Фили́п
ка́же йому́: Го́споди, покажи́ нам
9 Отця́, і дово́лі бу́де нам. Мо́вить Ісу́с
до ньо́го: Сті́льки ча́су я з ва́ми, і ти
мене́ не зна́єш, Фили́пе? Хто ба́чить
мене́, той ба́чить Отця́. Як же ти го-
10 во́риш: Покажи́ нам Отця́? Невже́ не
ві́руєш, що я в Отці́ і Оте́ць у мені́?
* Слова́, які́ говорю́ до вас, не від Зач. 48
се́бе говорю́. Оте́ць, яки́й у мені́ пе-
11 ребува́є, він тво́рить діла́. Ві́руйте ме-
ні́, що я в Отці́ і Оте́ць у мені́.

Кінець п’ятниці.

Коли́ ж ні, че́рез самі́ діла́ ві́руйте.
12 І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Хто в ме́-
не ві́рує, той діла́, які́ я роблю́, роби́-
тиме. А й бі́льші від них роби́тиме, бо

Субота 6-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: *

я йду до Отця́. І все, що бу́дете про- 13
си́ти в моє́ ім'я́, зроблю́, щоб Оте́ць
просла́вився у Си́ні. Зроблю́ все, чо- 14
го́ б ви не проси́ли в моє́ ім'я́. Якщо́ 15
ви мене́ лю́бите, зберіга́йте мої́ за́по-
віді. Я проси́тиму Отця́, і він да́сть вам 16
і́ншого Утіши́теля, щоб з ва́ми був по-
ві́ки, Ду́ха і́стини, яко́го світ не мо́же 17
прийня́ти, бо його́ не ба́чить і не зна́є.
Ви ж його́ зна́єте, бо він перебува́є
з ва́ми і у вас бу́де. Я не лишу́ вас 18
си́ротами, я до вас прийду́. Ще тро́хи, 19
і світ мене́ уже́ не поба́чить бі́льше.
Ви ж мене́ бу́дете ба́чити, бо я живу́, і
ви бу́дете жи́ти. І взна́єте того́ дня, що 20
я в моє́му Отці́, і що ви в мені́, і я у
вас.

Зач.ап. Юді * Хто ма́є мої́ за́повіді і береже́ 21
їх, той мене́ лю́бить. Хто ж мене́ лю-
бить, того́ мій Оте́ць люби́тиме, і я
його́ люби́тиму, і сам об'явлю́ся йому́.

Кінець суботі.

Святому апостолові Юді: Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням:

22 Ю́да ж, не Іскаріо́т, ка́же йому́:
Го́споди, як во́но, що ти не сві́тові, а
23 нам об’яви́шся? Ісу́с озва́вся до ньо́го і
мо́вив: Коли́ хто мене́ лю́бить, сло́-
во моє́ берегти́ме, і Оте́ць мій бу́де
його́ люби́ти, і ми при́йдемо до ньо́-
24 го, і в ньо́му закладемо́ житло́. Хто ж
мене́ не лю́бить, слів мої́х не береже́.
Сло́во, що ви чу́єте, не моє́, але́ Отця́,
яки́й посла́в мене́.

Кінець апостолові Юді.

25 Це я мо́вив до вас, коли́ перебува́в з
26 ва́ми. Утіши́тель же, Дух Святи́й, яко́-
го Оте́ць зішле́ в моє́ ім’я́, той на-
вчи́ть вас усього́ і все вам нагада́є, що
27 я був сказа́в вам. Мир лиша́ю вам, мій
мир даю́ вам; не так, як світ дає́, даю́
вам його́.
* **Х**ай не триво́житься се́рце ва́ше Зач. 49
28 і не ляка́ється! Ви чу́ли, що я вам ска-
за́в: Відхо́джу і до вас верну́ся. Якби́

Понеділок 7-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням: *

ви мене́ люби́ли, зраді́ли б, що я йду
до Отця́; Оте́ць бо бі́льший, ніж я. Те- 29
пе́р я вам сказа́в, пе́ред тим, як воно́
ста́неться, щоб, коли́ ста́неться, ви
умі́рували. Небага́то говори́тиму бі́ль- 30
ше з ва́ми; надхо́дить бо князь сві́ту
цього́. Він, щопра́вда, у мені́ не ма́є
ні́чо́го. Але́ щоб світ знав, що я люблю́ 31
Отця́ і, як Оте́ць мені́ заповіда́в, так
чиню́. Встава́йте, ході́мо зві́дси!

ГЛАВА 15.

Зач. 50 *Я – виногра́дина правди́ва, і 1
Оте́ць мій – виногра́дар. Ко́жну 2
гі́лку в мені́, що не прино́сить пло́ду, він
відтина́є. Ко́жну ж, що плід прино́сить,
він очища́є, щоб бі́льше пло́ду прино́-
сила. Ви вже очи́щені сло́вом, яки́м я 3
промовля́в до вас. Перебува́йте у мені́, 4
і я у вас! Як не мо́же гі́лка сама́ з се́бе

2 вересня, Мамантові: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: *

прино́сити пло́ду, колѝ не перебува́-
тиме на виногра́дині, так і ви, колѝ не
5 перебува́тимете в мені́. Я – виногра́дина,
ви – гілкѝ. Хто перебува́є в мені́, і я в
ньо́му, той бага́то пло́ду прино́сить.
Без ме́не нічо́го не мо́жете чинѝти.
6 Якщо́ хто не перебува́є в мені́, того́,
як гі́лку, вѝкинуть геть, і він усо́хне;
збер́уть їх і у вого́нь кѝнуть, і вонѝ
7 згоря́ть. Колѝ ж ви в мені́ перебува́-
тимете і колѝ мої́ слова́ у вас перебу-
ва́тимуть, чого́ б ви не хоті́ли, просі́-
те, і воно́ вам бу́де.

Кінець понеділкові і святому.

8 Оте́ць мій тим прославля́ється, що
ви прино́сите плід ще́дро і ста́нете мо-
ї́ми у́чнями.
9 * **Я**к мене́ Оте́ць полюбѝв, так і я Зач. 51
полюбѝв вас. Перебува́йте у мої́й лю-
10 бо́ві! Ви в мої́й любо́ві бу́дете пере-
бува́ти, колѝ за́повіді мої́ бу́дете збе-

11 травня, Мокієві: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: *

рігáти, як і я зберíг зáповіді Отця́ мо-
гó і в йогó любóві перебувáю. Я гово- 11
ри́в вам це, щоб у вас булá моя́ рáдість
і щоб вáша рáдість булá пóвна. Це моя́ 12
зáповідь, щоб ви люби́ли оди́н óдного,
як я вас полюби́в. Більшої від цієї 13
любóви ніхтó не мáє, як та, коли́ хто
життя́ своє кладé за дру́зів. Ви – мої́ 14
дру́зі, коли́ рóбите все, що я вам запо-
відáю. Я вас більше не називáтиму слу́- 15
гами: слугá бо не вíдає, що йогó пан рó-
бить. Я вас зву дру́зями, бо я об'яви́в
вам усé, що чув від Отця́ могó. Не ви ме- 16
нé ви́брали, а я ви́брав вас і настанови́в,
щоб ви йшли і плід принесли́, та щоб
ваш плід тривáв, і щоб усé, чогó б ви
не проси́ли в Отця́ в моє ім'я́, дав вам.

Кінець святому.

Зач. 52 * Це вам заповідáю: щоб ви лю- 17
би́ли оди́н óдного. Якщó світ вас ненá- 18

Субота 3-го тижня після Пасхи:
Сказáв Госпóдь своїм учням: *
Це ж і мученикам.

видить – зна́йте, що він мене́ пе́рше,
19 ніж вас, зненавидів. Якби́ ви були́
від сві́ту, світ своє́ люби́в би. А що ви
не від сві́ту, бо я ви́брав вас від сві́ту,
20 тому́ світ вас нена́видить. Згада́йте сло́-
во, що я був сказа́в вам: Слуга́ не біль-
ший від па́на свого́. Якщо́ переслі́ду-
вали мене́, переслі́дуватимуть і вас; і
якщо́ сло́во моє́ зберіга́ли, зберіга́ти-
21 муть і ва́ше. Та все те роби́тимуть вам
за моє́ ім'я́, не зна́ють бо того́, хто по-
22 сла́в мене́. Якби́ я не прийшо́в був і не
говори́в до них, гріха́ не ма́ли б. Але́
тепе́р вони́ ви́правдання за ї́хній гріх
23 не ма́ють. Хто нена́видить мене́, і От-
24 ця́ мого́ нена́видить. Якби́ я не чини́в
був се́ред них діл, яки́х ніхто́ і́нший не
чини́в, гріха́ не ма́ли б. Тепе́р же і ба́-
чили, і зненавиділи – і мене́, і Отця́
25 мого́. Але́ щоб здійсни́лося сло́во, що
напи́сане в зако́ні ї́хньому: Зненавиді-
26 ли вони́ мене́ безпідста́вно. Як при́йде
Утіши́тель, яко́го зішлю́ вам від От-

ця́, Дух і́стини, яки́й від Отця́ похо́-
дить, він сві́дчитиме про ме́не. Та й ви 27
сві́дчитимете, бо ви зі мно́ю від поча́тку.

ГЛАВА 16.

Сказа́в я вам те, щоб ви не зневі- 1
рилися. Вас ви́ключать із синаго́г. 2
Зач. 53 І наста́не годи́на, * коли́ ко́жен, хто
вас убива́тиме, гада́тиме, що слу́жбу
прино́сить Бо́гові.

Кінець суботі і мученикам.

Вам чини́тимуть те, бо ні Отця́, ні 3
мене́ вони́ не пізна́ли. Я ж сказа́в вам це, 4
щоб, коли́ при́йде та годи́на, ви згада́ли
те, що я говори́в вам. Спочатку я не
каза́в вам того́, бо я був з ва́ми. Те- 5
пе́р же я йду до то́го, хто посла́в ме-
не́, і ніхто́ з вас мене́ не пита́є: Куди́
йдеш? Але́ тому́, що я вам це сказа́в, 6

Вівторок 7-го тижня: Сказа́в Госпо́дь своі́м у́чням: Наста́не час, *

сéрце вáше спóвнилося смýтком.
7 Однáк, кажý вам прáвду: Лíпше для
вас, щоб я відійшóв, бо, колú я не
відійдý, Утішúтель до вас не прúйде.
Колú ж відійдý, пошлю́ йогó до вас.
8 І колú він прúйде, вúставить на яв
у світі гріх, справедлúвість і суд:
9 щóдо гріхá – бо не вíрують у мéне;
10 щóдо справедлйвости – бо йду до
Отця́ могó, і ви менé більше не по-
11 бáчите; і щóдо сýду – бо князь цьо-
12 гó світу вже засýджений. Багáто ще
мáю вам казáти, та не мóжете пе-
13 ренестú тепéр. А колú прúйде той,
Дух íстини, він наведé вас на всю
прáвду.

Кінець вівтірковí.

Бо він не говорúтиме від сéбе, алé
говорúтиме, що почýє, і звістúть, що
14 мáє настáти. Він менé прослáвить, бо
з могó вíзьме і звістúть вам.

Зач. 54 * Усе́, що Оте́ць ма́є – моє́. Тому́ я 15
сказа́в вам, що він з мого́ ві́зьме і зві-
сти́ть вам. Ще тро́хи, і ви мене́ не бу́де- 16
те ба́чити бі́льше, і зно́ву тро́хи, і ме-
не́ поба́чите; бо я йду до Отця́. Тоді́ 17
де́які з його́ у́чнів заговори́ли оди́н до
о́дного: Що означа́є те, що він гово́-
рить: Ще тро́хи, і ви мене́ не бу́дете
ба́чити, і зно́ву тро́хи, і мене́ поба́чи-
те? І: Я йду до Отця́? Каза́ли, о́тже: 18
Що означа́є те тро́хи, про яке́ він го-
во́рить? Не зна́ємо, що він хо́че ска-
за́ти. Ісу́с же, зна́ючи, що вони́ хо́чуть 19
його́ спита́ти, мо́вив до них: Пита́єте
оди́н о́дного, що я хоті́в сказа́ти сло-
ва́ми: Ще тро́хи, і ви мене́ не бу́дете
ба́чити, і зно́ву тро́хи, і мене́ поба́чи-
те? І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Ви го- 20
лоси́тимете й рида́тимете, а світ раді́-
тиме. Ви жури́тиметесь, але́ журба́
ва́ша в ра́дість обе́рнеться. Жі́нка у 21
бо́лях, коли́ ро́дить, бо ви́била її́ годи́-

* Середа 7-го тижня: Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням:

на; коли́ ж наро́диться дитя́тко, з ра́-
дощів, що на світ люди́на народи́лась,
22 не пам'ята́є бі́льше своє́ї му́ки. Та й
ви тепе́р у журбі́. Але́ я вас знову
поба́чу, і ва́ше се́рце зраді́є, і ніхто́
23 ва́ших ра́дощів від вас не віді́йме. То-
го́ дня ви не бу́дете мене́ пита́ти нічо́го.
* І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Чо- Зач. 55
го́ б ви не проси́ли в Отця́ в моє́ ім'я́,
він дасть вам.

Кінець середі.

24 До́сі ви нічо́го не проси́ли в моє́ ім'я́.
Просі́те – і оде́ржите, щоб ра́дість
25 ва́ша була́ по́вна. Я говори́в вам це у
при́тчах. Надхо́дить годи́на, коли́
бі́льше не бу́ду говори́ти до вас у при́т-
чах, але́ одве́рто звіщу́ вам про
26 Отця́. Того́ дня проси́тимете в моє́
ім'я, і не кажу́, що бу́ду за вас Отця́
27 блага́ти: сам бо Оте́ць вас лю́бить,
бо ви полюби́ли мене́ і уві́рували, що

Четвер 7-го тижня: Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: *

я від Бо́га ви́йшов. Я ви́йшов від От- 28
ця́ і прийшо́в у світ, і зно́ву світ лиша́ю,
і верта́юсь до Отця́. Ка́жуть до нього́ 29
у́чні: Ось тепе́р ти гово́риш одве́рто і не
ка́жеш ніякої при́тчі. І тепе́р ми ві́дає- 30
мо, що ти зна́єш усе́, і не потребу́єш,
щоб хто тебе́ пита́в; тому́ ми ві́руємо,
що ти від Бо́га ви́йшов. Відпові́в їм 31
Ісу́с: Ві́руєте тепе́р? Ось надхо́дить го- 32
ди́на, і тепе́р вона́, коли́ ви розсі́єтеся
ко́жен у свій бік і мене́ ли́шите само́го.
Та я не сам, бо зі мно́ю Оте́ць. Сказа́в 33
я вам це, щоб ви ма́ли мир у мені́.

Кінець четверговi.

У світі страждатимете. Та бадьо-
ріться! Я переміг світ.

ГЛАВА 17.

Зач 56 Так промовля́в Ісу́с і, * підві́вши о́чі 1
до не́ба, сказа́в: О́тче, прийшла́
годи́на. Просла́в свого́ Си́на, щоб Син

Неділя 7-ма, святих отців, що в Нікеї: В той час Ісус, *

2 твій тебе́ просла́вив, згідно з вла́дою,
яку́ ти дав йому́ над уся́ким тілом: да-
ти життя́ вічне тим, яки́х ти дав йому́.
3 Це – вічне життя́, щоб пізна́ли тебе́,
єди́ного істинного Бо́га, та Ісу́са Хри-
4 ста́, яко́го ти посла́в. Я просла́вив
тебе́ на землі: ви́конав діло, яке́ ти дав
5 мені ви́конати. Тепе́р, о́тже, просла́в
мене́, О́тче, у се́бе, тією сла́вою, яку́
6 я мав у те́бе, пе́рше ніж поста́в світ. Я
об'яви́в твоє ім'я́ людям, яки́х ти дав
мені зо світу. Вони́ були́ твої, і ти дав
7 їх мені, і вони́ зберегли́ твоє сло́во. Те-
пе́р вони́ зрозуміли, що все, що ти дав
8 мені, від те́бе похо́дить; слова́ бо,
що ти дав мені, я дав їм, і вони́ при-
йняли́ і спра́вді зрозуміли, що я від те́бе
ви́йшов, і увірували, що ти мене́ по-
9 сла́в. Я молю́ся за них, не за світ мо-
лю́ся, а за тих, яки́х ти дав мені, бо
10 вони́ твої. І все моє – твоє, а твоє –
11 моє, і я просла́вився в них. Я більше
не у світі, але́ вони́ у світі, і йду до

тебе. Отче святий, ради імени твого
бережи їх, тих, яких ти дав мені, щоб
вони були одно, як і ми. Коли я був з 12
ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; я
стеріг тих, яких ти дав мені, і ніхто з
них не погиб, крім сина погибелі, щоб
збулося Писання. Тепер же йду до те- 13
бе і говорю це у світі, щоб вони мали
у собі радість мою повну.

Кінець неділі.

Я дав їм твоє слово, і світ їх зненна- 14
видів, бо вони не від світу, як і я не
від світу. Не молю, щоб ти узяв їх від 15
світу, але щоб зберіг їх від лукавого.
Вони не від світу, як і я не від світу. 16
Освяти їх у твоїй істині. Слово твоє 17
– істина.

Зач. 57 **Як** ти послав * мене у світ, так і я 18
послав їх у світ. Даю себе за них у по- 19
святу, щоб і вони були освячені в істи-

П'ятниця 7-го тижня: В той час Ісус звів очі свої до неба і сказав: Як ти, Отче, послав *

20 ні. Та не лишé за цих молю, алé й за
тих, які́ чéрез їх слóво увíрують в мé-
21 не, щоб усі́ були́ однó, як ти, Óтче, в
мені́, і я в тобі́, щоб і вони́ були́ в нас
однó, щоб світ увíрував, що ти менé
22 послáв. І слáву, що ти дав мені́, я дав
їм, щоб були́ вони́ однó, як і ми – од-
23 нó. Я – в них, і ти – в мені́, щоб во-
ни́ були́ звéршені в єдності, щоб світ
зрозумíв, що ти послáв менé, і що ти
24 полюби́в їх, як ти полюби́в менé. Óтче!
Хóчу, щоб ті, яки́х ти дав мені́, були́
там, де я, щоб і вони́ були́ зі мнóю і
бáчили мою́ слáву, яку́ ти дав мені́, бо
ти полюби́в менé пéред заснувáнням
25 сві́ту. Óтче прáведний, світ не пізнáв
тебé, алé я пізнáв тебé, і ці пізнáли,
26 що ти послáв менé. І я їм об'яви́в твоє́
ім'я́, і бу́ду об'явля́ти, щоб любóв,
якóю ти полюби́в менé, в них булá, і
я в них.

Кінець п'ятниці.

ГЛАВА 18.

Зач. 58
Сказа́вши це, * Ісус ви́йшов зі своїми 1
у́чнями на той бік Кедро́н-пото́-
ку, де був сад, куди́ увійшли́ він та
його́ у́чні.

Кінець 1-му страсному Євангелію.

Ю́да ж, що його́ зра́див, знав тако́ж 2
те мі́сце, бо Ісу́с та його́ у́чні ча́сто
там збира́лися. Юда, о́тже, узя́вши від- 3
діл ві́йська і слуг первосвяще́ників та
фарисе́їв, прибу́в туди́ з ліхтаря́ми,
смолоски́пами та збро́єю. Ісу́с, зна́ючи 4
все, що ма́ло з ним ста́тися, ви́йшов і
мо́вив до них: Кого́ шука́єте? Ті від- 5
повіли: Ісу́са Назаряни́на. Ка́же їм
Ісу́с: Це я. Стоя́в же з ни́ми Юда,
що його́ зра́див. Коли́ він їм сказа́в: 6
Це я, вони́ подали́ся наза́д і впа́ли
на зе́млю. Тоді він спита́в їх удру́ге: 7
Кого́ шука́єте? Вони́ сказа́ли: Ісу́са

Євангеліє 2-ге святих страстей: В той час *

8 Назарянúна. Озвáвся Ісýс: Я вам ска-
зáв, що це я. Колú, óтже, шукáєте ме-
9 нé, пустíть цих, хай ідýть. Так збулóся
слóво, якé він сказáв був: Із тих, якúх
10 ти дав менí, я не погубúв нікóго. То-
дí Сúмон Петрó, якúй мав меч при
собí, добýв йогó і, вдáривши слугý
первосвящéника, відтя́в йомý прáве
11 вýхо. Слугá той звáвся Мáлхом. Ісýс
озвáвся до Петрá: Сховáй меч у піх-
ву! Чáшу, якý дав менí Отéць, не мав
12 би я пúти? Тоді віськóвий вíдділ, тú-
сяцький та юдéйські слýги схопúли Ісý-
13 са і, зв'язáвши йогó, повелú спéршу
до Áнни, якúй був тéстем Кая́фі, що
14 був первосвящéником тогó рóку. А
цей Кая́фа порáдив був юдéям: Лíп-
ше, щоб за нарóд помéр одúн чоло-
15 вíк. Слідóм за Ісýсом ішóв Сúмон
Петрó з íншим ýчнем. А що ýчень
той був знáний первосвящéникові,
він увійшóв у двір первосвящéника
16 з Ісýсом. Петрó стоя́в надвóрі біля

дверей. Вийшов той інший, знаний
первосвященикові учень, промовив до
воротарки і увів Петра. Воротарка ж 17
каже до Петра: Чи й ти не з учнів
того чоловіка? Він відповів: Ні. Слу- 18
ги і сторожа, розклавши вогонь,
стояли і грілися, бо було холодно.
Петро теж стояв там з ними і грівся.
Спитав, отже, первосвященик Ісуса 19
про його учнів і про його науку. Ісус 20
відповів йому: Я говорив світові
одверто. Я завжди навчав у синагозі і
в храмі, куди сходяться всі юдеї, і
нічого не говорив я потайки. Чому ме- 21
не питаєш? Спитай тих, які чули, що
я до них промовляв. Вони знають, що
я говорив. На ті слова один зі сторо- 22
жі, який стояв там, ударив Ісуса в ли-
це, кажучи: Так відповідаєш перво-
священикові? Озвався Ісус до нього: 23
Як я зле сказав, доведи, що воно зле;
а як добре, чого мене б'єш? І відіслав 24
його Анна зв'язаного до первосвяще-

25 ника Кая́фи. Стоя́в там Си́мон Петро́
і грі́вся. Мо́вили до нього́: Чи й ти не
з його́ у́чнів? Він запере́чив і відпо-
26 ві́в: Ні. Ка́же тоді́ оди́н із слуг пер-
восвяще́ника, ро́дич того́, яко́му Пе-
тро́ відтя́в ву́хо: Чи не тебе́ я ба́чив
27 у саду́ з ним? Тоді́ Петро́ ще раз запе-
ре́чив. І за́раз же запі́яв пі́вень.
28 **П**овели́ тоді́ Ісу́са * від Кая́фи у Зач. 59
прето́рію. Був же ра́нок. Та не уві́йшли́
вони́ у прето́рію, щоб не оскверни́-
тись, а щоб могти́ ї́сти Па́сху.

Кінець 2-му страсному Євангелію.

29 Ви́йшов тоді́ до них Пила́т і промо́-
вив: Яку́ вину́ принесли́ ви на цього́
30 чолові́ка? Ті йому́ у ві́дповідь закрича́-
ли: Якби́ він не був злочи́нець, ми
31 б його́ тобі́ не ви́дали! Пила́т їм ка́-
же: Візьмі́ть його́ і суді́ть за ва́шим
зако́ном. Юде́ї йому́ ка́жуть: Нам не

Євангеліє 4-те святих страстей: В той час повели́ Ісу́са *
Це і на 9-му Часі у велику п’ятницю, не переступаючи.

дозво́лено ніко́го вбива́ти! Так збу- 32
ло́ся сло́во Ісу́са, яке́ він сказа́в був,
вка́зуючи, яко́ю сме́ртю ма́є вме́рти.
Ввійшо́в Пила́т знов у прето́рію, по- 33
кли́кав Ісу́са і ка́же до ньо́го: Ти – цар
юде́йський? Ісу́с відповів: Каже́ш те 34
від се́бе, чи і́нші так тобі́ про ме́не
оповіли? Озва́вся Пила́т: Хіба́ я юде́й? 35
Наро́д твій і первосвяще́ники ви́дали
мені́ тебе́. Що ти зроби́в? Відповів 36
Ісу́с: Ца́рство моє́ не від цьо́го сві́ту.
Якби́ моє́ ца́рство було́ від цьо́го сві-
ту, слу́ги мої́ воюва́ли б, щоб я не був
ви́даний юде́ям. Та моє́ Ца́рство не
звідсіля́. Мо́вив до ньо́го Пила́т: То 37
ти – цар? Відповів Ісу́с: Ти ка́жеш.
Я – цар. Я на те роди́вся і прийшо́в у
світ, щоб сві́дчити і́стині. Ко́жен, хто
від і́стини, слу́хає мій го́лос. Озва́вся 38
Пила́т до ньо́го: Що таке́ і́стина? І,
сказа́вши це, ви́йшов зно́ву до юде́їв, і
ка́же до них: Я не знахо́джу в ньо́му
нія́кої вини́. Та є у вас зви́чай, щоб я 39

вам на Па́сху відпуска́в одного́. Хо́-
чете, о́тже, щоб я вам відпусти́в царя́
40 юде́йського? Ті зно́ву закрича́ли: Ні,
не його́, а Вара́вву! Вара́вва ж був
розбі́йник.

ГЛАВА 19.

1 Взяв тоді́ Пила́т Ісу́са і велі́в йо-
2 го́ бичува́ти. Вояки́, сплі́вши
віно́к із терни́ни, покла́ли йому́ на го́-
3 лову і одягли́ його́ у багряни́цю; і, під-
ступа́ючи до ньо́го, каза́ли: Ра́дуйся,
ца́рю юде́йський! І би́ли його́ по лиці́.
4 Пила́т же зно́ву ви́йшов надві́р і про-
мо́вив до них: Ось я виво́джу вам йо-
го́, щоб ви зна́ли, що я нія́кої вини́ не
5 нахо́джу в ньо́му. І ви́йшов Ісу́с у терно́-
вім вінку́ та в багряни́ці. А Пила́т ска-
6 за́в їм: Ось чолові́к! Як ті́льки поба́-
чили його́ первосвяще́ники та слу́ги,
закрича́ли:

Зач. 60 **Р**озпни́! Розпни́ його́! * Ка́же їм Пи-
ла́т: Візьмі́ть його́ ви і розпні́ть, бо
я нія́кої вини́ не знахо́джу в ньо́му.
Юде́ї йому́ відпові́ли: У нас є зако́н, 7
і за зако́ном він му́сить уме́рти, бо він
зроби́в себе́ Си́ном Бо́жим. Як Пила́т 8
почу́в те сло́во, наляка́вся ще бі́льше.
Верну́вся він ще раз у прето́рію і ка́же 9
Ісу́сові: Звідкіля́ ти? Ісу́с не дав йому́
ві́дповіді. Ка́же йому́ Пила́т: До ме́не 10
не гово́риш? Хіба́ не зна́єш, що я
ма́ю вла́ду відпусти́ти тебе́, і ма́ю
вла́ду розп'ясти́ тебе́? Відпові́в Ісу́с: 11
Ти не мав би на́ді мно́ю нія́кої вла́ди,
якби́ тобі́ не було́ да́но згори́.

Переступи Хресту.

Тому́, хто мене́ тобі́ ви́дав, ма́є біль-
ший гріх. З тіє́ї хвили́ни Пила́т шу- 12
ка́в, як би його́ відпусти́ти. Та юде́ї
крича́ли: Як відпу́стиш його́, не бу-

14 вересня, на Воздвиження Чесного Хреста, на Літургії:
В той час первосвященики і ста́рші зібрали раду на Ісуса,
щоб його́ вбити, і привели́ його́ до Пила́та, кажучи:
Візьми́ і розпни́ його́! *

деш дру́гом ке́саря! Уся́к, хто з се́бе
ро́бить царя́, проти́виться ке́сареві!

Читай Хресту:

13 Пила́т, почу́вши те сло́во, ви́вів Ісу́са
і сів на су́дищі, на мі́сці, що зве́ться
Літостроτόн, по-євре́йському – Гавва́та.
14 А був то день, коли́ приготовля́ли
Па́сху, бли́зько шо́стої годи́ни. І ка́же
15 до юде́їв: Ось цар ваш! Ті закрича́-
ли: Геть! Геть із ним! Розпни́ його́!
Пила́т ка́же їм: Царя́ ва́шого ма́ю
розп'ясти́? Первосвяще́ники відпові-
16 ли: Нема́ у нас царя́, крім ке́саря! І
ви́дав його́ їм на розп'я́ття.

Кінець 4-му страсному Євангелію.

17 Взяли́ вони́ Ісу́са та й повели́; і, несучи́
свій хрест, він ви́йшов на мі́сце, зва́не
18 Че́реп, по-євре́йському Голго́та. Там йо-
го́ розп'яли́, і з ним двох і́нших, з одного́
і з дру́гого бо́ку, Ісу́са ж посере́дині.
19 Пила́т велі́в зроби́ти на́пис і приби́ти
на хресті́. Напи́сано було́: Ісу́с Наза-

ряни́н – цар юде́йський. Бага́то з юде- 20
їв чита́ли той на́пис, бо мі́сце, де був
розп’я́тий Ісу́с, було́ бли́зько мі́ста.
Напи́сано було́ по-євре́йському, по-
гре́цькому і по-ри́мському.

Переступи Хресту.

Тоді́ первосвяще́ники юде́йські мо́- 21
вили до Пила́та: Не пиши́: Цар юде́й-
ський; але́, що він сказа́в: Я – цар
юде́йський! Пила́т відпові́в: Що я напи- 22
са́в, – написа́в. Тоді́ вояки́, розп’я́вши 23
Ісу́са, взяли́ його́ о́діж і розділи́ли на
чоти́ри части́ни, по одні́й части́ні ко́ж-
ному вояко́ві, і хіто́н. Хіто́н же не
був зши́тий, але́ ввесь згори́ додо́лу
тка́ний. Тому́ сказа́ли оди́н до о́дно- 24
го: Не дері́мо його́, ки́ньмо на нього
же́реб, на ко́го впаде́. Так збуло́сь
Писа́ння: Розділи́ли між собо́ю о́діж
мою́, і на оде́жу мою́ ки́нули же́реб.
Так і зроби́ли вояки́.

Читай Хресту:

25 * При хресті́ Ісу́са стоя́ли його́ Зач. 61
ма́ти, сестра́ його́ ма́тері, Марі́я Клео́-
26 пова та Марі́я Магдали́на. Коли́ Ісу́с
поба́чив ма́тір і у́чня, яко́го він люби́в,
що стоя́в бі́ля не́ї, сказа́в до ма́тері:
27 Жі́нко, ось син твій. По́тім ка́же до
у́чня: Ось ма́ти твоя́. І від ті́єї хви-
ли́ни у́чень узя́в ї́ї до се́бе.

Перейди Богословові в кінець зачала 67: **Це той учень...**

28 По то́му Ісу́с, зна́ючи, що все звер-
ши́лось,

Переступи Хресту.

Щоб збуло́ся Писа́ння, промо́вив:
29 Спра́глий я. Стоя́ла там посу́дина, по́в-
на о́цту. Тож і подали́ йому́ до уст на-
стро́млену на трости́ну гу́бку, прося́-
30 клу о́цтом. Скуштува́вши о́цту, Ісус
сказа́в: Зверши́лося.

Читай Хресту:

Євангеліє 9-те святих страстей: В той час *
Це ж і 26 вересня, і 8 травня, Іванові Богословові
на Літургії.

І, схили́вши го́лову, відда́в ду́ха.

Тут читай великій п'ятниці увечорі:

Тому́ що то була́ п'я́тниця та щоб 31
тіла́ не лиши́лися в субо́ту на хресті́, бо
був Вели́кдень тієї субо́ти, юде́ї про-
си́ли Пила́та, щоб перелама́ли їм го-
лінки́ і їх знялі́. Вояки́ прийшлі́ і пе- 32
релама́ли голінки́ пе́ршому і дру́гому,
що булі́ з ним розп'я́ті. Та колі́ при- 33
ступи́ли до Ісу́са і поба́чили, що він
уже́ поме́р, голіно́к йому́ не лама́ли,
але́ оди́н з вояків проколо́в йому́ спи́- 34
сом бік і за́раз же потекла́ кров і во-
да́. І той, яки́й ба́чив, сві́дчить те, і 35
сві́дчення його́ правди́ве.

Кінець Хресту.

І він зна́є, що гово́рить пра́вду, щоб
ви теж уві́рували. Бо ста́лося те, щоб 36
збуло́ся Писа́ння: Кість у нього не бу́де
пола́мана. І зно́ву і́нше Писа́ння ка́же: 37
Диви́тимуться на то́го, кого́ проколо́ли.

Кінець 9-му страсному Євангелію і 9-му Часові. А великій п'ятниці вернися до Матея, зачало 113: **Було ж там багато і жінок...** Там і кінець.

38 Після то́го * Йо́сиф з Аримате́ї, що Зач. 62
був у́чнем Ісу́са, але́ по́тай, зі стра́ху
пе́ред юде́ями, проси́в Пила́та, щоб
зня́ти ті́ло Ісу́са. Пила́т дозво́лив.
Прийшо́в він, о́тже, і взяв ті́ло Ісу́са.
39 Прийшо́в тако́ж і Никоди́м, яки́й ра-
ні́ше прихо́див уночі́ до Ісу́са, і при-
ні́с сми́рни, змі́шаної з ало́е, мі́рок зо
40 сто. І взяли́ вони́ ті́ло Ісу́са і обв'яза́-
ли його́ полотно́м з па́хощами, як хо-
41 ва́ють за юде́йським зви́чаєм. На то́му
мі́сці, де його́ розп'яли́, був сад, і в
саду́ – нови́й гріб, в яко́му ніко́го ще
42 не кла́ли. Там, о́тже, з ува́ги на день
приготува́ння, тому́ що гріб був бли́зь-
ко, покла́ли Ісу́са.

Кінець 11-му страсному Євангелію.

Євангеліє 11-те святих страстей: В той час *

ГЛАВА 20.

Зач. 63 Пе́ршого * дня ти́жня Марі́я Маг- 1
дали́на прийшла́ до гро́бу вран-
ці, як ще не розви́днілось; аж ось ба-
чить, що ка́мінь відко́чено від гро́бу.
Ото́ж побі́гла вона́ і прийшла́ до Си́мо- 2
на Петра́ і до і́ншого у́чня, яко́го Ісу́с
любѝв, і ка́же їм: Взяли́ Го́спода з
гро́бу, і не зна́ємо, де його́ покла́ли.
Пішо́в Петро́ і той і́нший у́чень, та при- 3
хо́дять до гро́бу. Бі́гли вони́ оби́два 4
ра́зом, та той і́нший у́чень біг шви́д-
ше за Петра́, тому́ і прибу́в до гро́бу
пе́рший. Нахили́вшись, ба́чить він – 5
лежи́ть плащани́ця, однак він не
ввійшо́в. Прихо́дить тоді́ слідо́м за 6
ни́м Си́мон Петро́ і, ввійшо́вши до
гро́бу, ба́чить, що лежи́ть плащани́ця,
і ху́стка, що була́ на голові́ в нього́; 7
лежа́ла ж вона́ не з плащани́цею, а

Євангеліє воскресне 7-ме: В той час, пе́ршого

8 згóрнена збóку, на íншому місці. Тоді́
ввійшóв і той íнший ýчень, який пéр-
ший був прийшóв до грóбу, і побá-
9 чив, і увíрував. Вони́ бо не знáли ще
Писáння, що він мав воскрéснути з
10 мéртвих. Тоді́ ýчні вернýлися знóву
до сéбе додóму.

Кінець 7-му воскресному Євангелію.

11 **М**арі́я ж * стоя́ла назóвні при грóбі Зач. 64
і плáкала. І, плáчучи, вонá нахили́лась
12 до грóбу, і бáчить двох áнгелів у
білій одéжі, що сиді́ли – оди́н у голо-
вáх, дрýгий у ногáх, де лежáло ті́ло
13 Ісýса. І кáжуть вони́ їй: Жі́нко, чогó
плáчеш? Вонá їм кáже: Узяли́ могó
Гóспода, і не знáю, де йогó поклáли.
14 Сказáвши це, обернýлась і бáчить –
стоі́ть Ісýс. Та вонá не знáла, що то
15 Ісýс. Кáже їй Ісýс: Жі́нко, чогó плá-
чеш, когó шукáєш? Вонá, дýмаючи,
що то садівни́к, кáже йомý: Пáне, як

Євангеліє воскресне 8-ме: В той час Марія *

ти взяв його́, скажи́ мені́, де ти
його́ покла́в, і я його́ візьму́. Мо́вить 16
до не́ї Ісу́с: Марі́є! Вона́, оберну́вшись,
ка́же до нього́ по-євре́йському: Рав-
вуні́! (що у пере́кладі означа́є: Учи́-
телю!). Ісу́с ї́й ка́же: Не затри́муй 17
мене́, бо я ще не зійшо́в до Отця́ мого́,
але́ йди до мої́х брат́ів і скажи́ їм: Я
йду до Отця́ мого́ й Отця́ ва́шого, до
Бо́га мого́ й Бо́га ва́шого. І пішла́ Ма- 18
рі́я Магдали́на, щоб звісти́ти у́чням,
що вона́ ба́чила Го́спода і що він те
сказа́в їй.

Кінець 8-му воскресному Євангелію.

Зач. 65 **Я**кже́ звечорі́ло, * того́ са́мого дня, 19
пе́ршого в ти́жні, а две́рі були́ за́м-
кнені там, де були́ у́чні, зі стра́ху пе́ред
юде́ями, прийшо́в Ісу́с, став посере́ди-
ні і ка́же їм: Мир вам! Сказа́вши це, 20
показа́в їм ру́ки й бік. І зраді́ли у́чні,

Євангеліє воскресне 9-те: Коли́ наста́в ве́чір *
Це і святому апостолові Томі, і в світлу неділю ввечорі,
і в неділю антипасхи, і на Утрені в неділю 8-му
після Великодня.

21 побачивши Господа. І знову Ісус їм ка-
же: Мир вам! Як мене послав Отець,
22 так я посилаю вас. Сказавши це, дихнув
на них і каже: Прийміть Духа Свято-
23 го. Кому відпустите гріхи – відпустяться
їм, кому ж затримаєте – затрима-
ються.

Кінець Євангелію на Утрені в неділю 8-му.

24 Тома ж, один з дванадцятьох, на
прізвище Близнюк, не був з ними, коли
25 прийшов Ісус. Інші учні йому сказали:
Ми бачили Господа. Він відповів: Як
не побачу на його руках ран від цвяхів
і не вкладу мого пальця у місце, де
були цвяхи, і коли руки моєї не вкладу
в його бік, не повірю!

Кінець світлій неділі увечорі.

26 По восьмох днях учні його знову бу-
ли в домі, і Тома був з ними. Увіхо-
дить Ісус – а двері були замкнені – і
27 стає посередині, і каже: Мир вам! По-
тім каже до Томи: Вкладй твій палець

сюди́, і глянь на мої́ ру́ки. І простягни́
твою́ ру́ку, і вклади́ її́ у мій бік. І не
бу́дь невíруючий, але́ вíруючий! Тома́ 28
відповíв і сказа́в до ньо́го: Госпо́дь мій
і Бог мій! Ка́же йому́ Ісу́с: Тому́ що ти 29
ба́чив мене́, вíруєш. Щасли́ві ті, які́ не
ба́чили, і увíрували! Бага́то ще й íнших 30
чуде́с учини́в Ісу́с на оча́х своі́х у́чнів,
що їх не запи́сано в цій кни́зі. А ці запи- 31
сано, щоб ви увíрували, що Ісу́с є
Христо́с, Син Бо́жий, та, увíрувавши,
щоб ма́ли життя́ в його́ ім'я́.

Кінець антипасці, і 9-му воскресному
Євангелію, і апостолові.

ГЛАВА 21.

Зач. 66
По то́му Ісу́с зно́ву з'яви́вся свої́м 1
у́чням * при Тиверія́дському мо́рі.
З'яви́вся ж так: Си́мон Петро́, Тома́, 2

Євангеліє воскресне 10-те:
В той час з'яви́вся Ісу́с у́чням свої́м *

на прі́звище Близню́к, Натанаї́л з Ка́-
ни Галиле́йської, сини́ Заведе́я і дво́є
3 і́нших його́ у́чнів були́ ра́зом. Ка́же до
них Си́мон Петро́: Іду́ ри́бу лови́ти. Ті
йому́ ка́жуть: Пі́демо й ми з тобо́ю.
Ото́ж пішли́ і сі́ли в чо́вен, але́ ті́єї
4 но́чі ніч́ого не пійма́ли. Як наста́в ра́-
нок, стоя́в над бе́регом Ісу́с, але́ у́чні
5 не зна́ли, що то Ісу́с. Ка́же до них Ісу́с:
Ді́ти, чи ма́єте що перекуси́ти? Ті йому́
6 відповіли: Ні. Тоді́ він ка́же до них:
Заки́ньте лише́нь сі́ті право́руч від
човна́ і пійма́єте. Вони́ заки́нули, але́
не могли́ їх ви́тягнути, така́ була́ си́ла
7 ри́би. Ка́же тоді́ той у́чень, яко́го лю-
би́в Ісу́с, до Петра́: То Госпо́дь! Си́мон
Петро́, почу́вши, що то Госпо́дь, оде́-
жею підпереза́вся, бо був на́гий, і ки́-
8 нувся в мо́ре. І́нші у́чні припливли́
човно́м, були́ бо недале́ко від землі́,
лі́ктів зо дві́сті, і притягну́ли сі́ті з
9 ри́бою. Коли́, о́тже, вони́ ви́йшли на
зе́млю, ба́чать – жар розкла́дено, а на

ньому – риба та хліб. І мовить їм Ісус: 10
Принесіть тієї риби, яку ви тепер
піймали. Пішов Симон Петро, витяг- 11
нув на землю сіті, повні великої риби
– сто п'ятдесят три. І хоч як багато її
було, сіті не прорвалися. Мовить до 12
них Ісус: Ходіть, снідайте! І ніхто з
учнів не зважився його питати: Хто
ти? – знаючи, що то Господь. Підхо- 13
дить тоді Ісус, бере хліб, роздає їм, і
рибу теж. Це вже втретє з'явився Ісус 14
учням по тому, як воскрес із мертвих.

Кінець 10-му воскресному Євангелію.

Зач. 67 **К**оли ж поснідали, каже Ісус до 15
Симона Петра: * Симоне Йонин! Чи
любиш ти мене більш, ніж оці? Той
йому відповів: Так, Господи, ти зна-
єш, що я люблю тебе. Каже йому:
Паси мої ягнята! І знову, вдруге 16
каже до нього: Симоне Йонин! Чи

Євангеліє воскресне 11-те, і в суботу 7-му на Літургії,
на празник Богослова на Утрені, і 17 січня:
В той час з'явився Ісус своїм учням, воскресши
з мертвих, і каже Симонові Петрові: *

любиш мене́? Відповіда́є йому́: Так,
Го́споди, ти зна́єш, що я люблю́ тебе́.
17 І мо́вить йому́: Паси́ мої́ вівці! Тоді́
він утре́тє йому́ ка́же: Си́моне Йо́-
нин! Чи лю́биш мене́? Засмути́вся Пе-
тро́, що втре́тє його́ пита́є: Чи любиш
мене́? – і ка́же йому́: Го́споди, ти все
зна́єш, ти зна́єш, що я люблю́ тебе́!
Ка́же йому́ Ісу́с: Паси́ мої́ вівці!
18 І́стинно, і́стинно кажу́ тобі́: Коли́
ти був моло́дший, підпері́зувався сам і
ходи́в, куди́ сам хоті́в. А як постарі́єш-
ся, простя́гнеш твої́ ру́ки, і і́нший під-
пере́же тебе́ і поведе́, куди́ ти не схо́чеш.
19 Сказа́в він це, вка́зуючи, якою сме́ртю
просла́вить Бо́га. І, промо́вивши це,
20 сказа́в йому́ Ісу́с: Іди́ за мно́ю! Обер-
ну́вшись, Петро́ ба́чить, що за ним
іде́ у́чень, яко́го люби́в Ісус і яки́й під
час вече́рі схили́вся був йому́ на гру́ди і
спита́в: Го́споди, хто той, що тебе́ зра-
21 дить? Поба́чивши його́, Петро́ ка́же
22 Ісу́сові: Го́споди, а цей що? Ка́же до

нього́ Ісу́с: Якщо́ я хо́чу, щоб він
лиши́вся, по́ки прийду́, що тобі́ до то́-
го? Ти йди за мно́ю! І розійшло́сь це 23
сло́во між брата́ми, що той у́чень не
вмре. Та не сказа́в йому́ Ісу́с, що не
вмре, лише́ так: Якщо́ я хо́чу, щоб
він лиши́вся, по́ки прийду́, що тобі́
до то́го?

Читай Богословові на Літургії:

Це той у́чень, яки́й про це сві́дчить і 24
яки́й написа́в оце́; і зна́ємо, що його́
сві́дчення – правди́ве. Є ще й бага́то 25
і́ншого, що зроби́в Ісу́с, та якби́ воно́
було́ запи́сане ко́жне зокре́ма, гада́ю,
що й сами́й світ не вмісти́в би напи́са-
них книг. Амі́нь.

Кінець 11-му воскресному Євангелію, суботі, і Богословові.

Кінець святого Євангелія від Івана.

Має в собі 21 главу і 67 церковних зачал.

ЄВАНГЕЛІЯ,

що читаються

У СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

на Літургії,
на вмиванні і по вмиванні ніг,

І В СВЯТУ ВЕЛИКУ П'ЯТНИЦЮ

на Утрені Святих Страстей
Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа
і на Вечірні

У СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

На Літургії.
Євангеліє від Матея, зач. 107.

Сказа́в Госпо́дь своїм у́чням: Ви зна́єте, що че́рез два дні бу́де Па́сха і Син Чолові́чий бу́де ви́даний на розп'я́ття.

Тоді́ зібра́лися первосвяще́ники і ста́рші наро́ду в пала́ті первосвяще́ника, що зва́вся Кая́фа, і ра́дились, як би пі́дступом схопи́ти Ісу́са і вби́ти. Тільки ж каза́ли: Не в свя́то, щоб не було́ в наро́ді за́колоту.

Коли́ Ісу́с був у Вита́нії, в до́мі Си́мона прокаже́ного, підійшла́ до ньо́го одна́ жі́нка з аляба́стровою пляшинкою, по́вною ве́льми дорого́го ми́ра, і ви́лляла йому́ на го́лову, як він сиді́в при столі́. Поба́чивши це, у́чні нарі́кали й каза́ли: Наві́що таке́ марнотра́тство? Це мо́жна б було́ до́рого

продáти і дáти бíдним! Ісýс заувáжив це і сказáв їм: Чомý ви докучáєте цій жíнці? Вонá зробúла дóбре діло для мéне: зáвжди бо бíдних мáєте з собóю; менé ж не зáвжди мáєте. Вúливши це мúро на моє́ тіло, вонá вчинúла те на мій пóхорон. Íстинно кажý вам: Де тíльки бýде проповíдуватися це Євáнгеліє по всьóму світі, оповідáтиметься і про те, що вонá зробúла, їй на спóмин. Тоді одúн із дванадцятьóх, що звáвся Ю́да Іскаріóтський, пішóв до первосвящéників і каже: Що хóчете мені дáти, я вам йогó вúдам? Ті відвáжили йомý трúдцять срібнякíв. І з тóго чáсу він шукáв дóброї нагóди, щоб йогó вúдати.

Пéршого дня Опрíснокíв приступúли ýчні до Ісýса і питáють: Де хóчеш, щоб ми приготóвили тобí ї́сти Пáсху? Він відповíв їм: Ідíть до такóго й такóго в місто і скажíть йомý: Учúтель кáже: Час мій блúзько, у тéбе я

спра́влю Па́сху з у́чнями моїми. У́чні зроби́ли так, як їм велі́в Ісу́с, і пригото́вили Па́сху. Колú ж наста́в ве́чір, він сів до сто́лу з дванадцятьма́ у́чнями.

*Ісу́с, зна́ючи, що Оте́ць дав йому все в ру́ки і що він ви́йшов від Бо́га і верта́ється до Бо́га, – встав від вече́рі, ски́нув оде́жу, узя́в рушни́к і підпереза́вся. Тоді́ нали́в води́ до умива́льниці і поча́в умива́ти у́чням но́ги і обтира́ти рушнико́м, які́м був підпере́заний. Підхо́дить, отже, до Си́мона Петра́, і той йому́ ка́же: Ти, Го́споди, вмива́тимеш мені́ но́ги? Ісу́с у відповідь ка́же йому́: Те, що роблю́, ти тепе́р не зна́єш; зрозумі́єш по́тім. Петро́ йому́ ка́же: Ні, не ми́тимеш мені́ ніг пові́ки! Ісу́с йому́ відповіда́є: Коли́ я тебе́ не обми́ю, не ма́тимеш зі мно́ю ча́стки. Ка́же до ньо́го Си́мон Петро́: Го́споди, не ті́льки но́ги, але́ й ру́ки, і го́лову! Ісу́с ка́же йому́: Тому́, хто

* Від Івана, зач. 44.

обми́тий, нічо́го не тре́ба вмива́ти, крім сами́х ніг; уве́сь бо він чи́стий. І ви чи́сті, але́ не всі. Знав бо, хто мав його́ зра́дити, тому́ й мо́вив: Не всі ви чи́сті.

Обми́вши їм но́ги, наді́в зно́ву оде́жу, сів до сто́лу і ка́же до них: Чи зна́єте, що я зроби́в вам? Ви звете́ мене́: Учи́тель, Господь, і до́бре ка́жете, бо я є. Коли́, о́тже, я, Госпо́дь і учи́тель, уми́в вам но́ги, і ви пови́нні ми́ти но́ги оди́н о́дному. Я дав вам при́клад, щоб, як я зроби́в вам, так і ви роби́ли. І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Слуга́ не бі́льший від па́на свого́, і по́сланий не бі́льший від то́го, хто посла́в його́. Зна́ючи те, щасли́ві бу́дете, коли́ так чини́тимете.

*І коли́ вони́ ї́ли, він промо́вив: І́стинно кажу́ вам: Оди́н з вас мене́ зра́дить. Засму́чені гли́боко, почали́ ко́жний з них пита́ти його́: Чи то ча́сом не я, Го́споди? Він відпові́в:

* Від Матея, зач. 108.

Хто вмочи́в зо мно́ю ру́ку в ми́ску, той мене́ зра́дить. Син Чолові́чий іде́, як написано про нього, та го́ре тому́ чолові́кові, що зра́дить Си́на Чолові́чого. Лі́пше було́ б тому́ чолові́кові не народи́тись! Юда, зра́дник його́, і собі́ озва́вся: Чи то ча́сом не я, учи́телю? Ка́же Ісу́с до нього: Ти мо́вив.

Якже́ вони́ їли, Ісу́с узя́в хліб, поблагослови́в, розлама́в і дав у́чням, ка́жучи: Despite Бері́ть, ї́жте: це моє́ ті́ло. По́тім узя́в ча́шу, возда́в хвалу́ і пода́в їм, ка́жучи: Пи́йте з не́ї всі, бо це моя́ кров Ново́го Заві́ту, яка́ за багатьо́х пролива́ється на відпу́щення гріхі́в. Кажу́ вам: Не пи́тиму відни́ні з цьо́го виногра́дного пло́ду аж до то́го дня, коли́ пи́тиму його́ нови́м з ва́ми в Ца́рстві Отця́ мого́.

І, відспіва́вши хвалу́, вони́ ви́йшли на Оли́вну гору́. Тоді́ Ісу́с сказа́в їм: Усі́ ви зневі́ритесь у мені́ціє́ї но́чі. Напи́сано бо: Уда́рю па́стиря, і роз-

біжа́ться вівці ста́да. Але́ після мо́го воскресі́ння я ви́переджу вас у Галиле́ї. Озва́вся тоді́ Петро́ і ка́же йому́: На́віть якби́ всі зневі́рились у тобі́, я не зневі́рюся ніко́ли. Ісу́с мо́вив до нього: Істинно кажу́ тобі́: Ціє́ї ж но́чі, пе́рше ніж заспіва́є півень, ти три́чі відрече́шся від ме́не. Ка́же йому́ Петро́: На́віть якби́ я мав з тобо́ю вме́рти, не відречу́ся від те́бе! Так са́мо говори́ли всі у́чні.

Тоді́ Ісу́с прихо́дить з ни́ми на місце, зва́не Гетсима́нія, і ка́же до у́чнів: Сиді́ть тут, по́ки я піду́ та помолю́ся там. І взяв Петра́ з собо́ю і двох синів Заведе́я, і поча́в скорбі́ти та тужи́ти. І сказа́в їм: Душа́ моя́ смутна́ до сме́рти. Зоста́ньтесь тут і чува́йте зо мно́ю. І, пройшо́вши тро́хи да́лі, упа́в лице́м до землі́, моля́чи́ся і промовля́ючи: О́тче мі́й, якщо́ можли́во, неха́й мине́ мене́ ця ча́ша. Одна́че, не як я бажа́ю, але́ – як ти.

*Тоді́ з'яви́вся йому́ а́нгел з не́ба, що підкрі́плював його́. По́вний скорбо́ти та триво́ги, він ще ре́вніше моли́вся, і піт його́ став, мов ка́плі кро́ви, що па́дали на зе́млю.

Підві́вшись від моли́тви, ** верну́вся він до у́чнів і, ба́чачи, що вони́ засну́ли, ка́же до Петра́: То так ви й одніє́ї годи́ни не могли́ чува́ти зо мно́ю? Чува́йте й молі́ться, щоб не ввійшли́ у споку́су, бо дух бадьо́рий, але́ ті́ло не́мічне. Зно́ву, вдру́ге відійшо́в він і поча́в моли́тись: О́тче мі́й, коли́ ця ча́ша не мо́же мину́ти, щоб я її́ не пив, хай бу́де твоя́ во́ля! І, верну́вшися, зно́ву поба́чив, що вони́ спа́ли, бо о́чі в них були́ отяжі́лі. Лиши́в він їх, пішо́в зно́ву і поча́в моли́тись утре́тє, повто-рюючи ті са́мі слова́. По́тім верну́вся до у́чнів і ка́же до них: Спі́ть і відпо-чива́йте! Набли́зилась уже́ годи́на, і

*Від Луки, зач. 109.
**Від Матея, зач. 108.

Син Чолові́чий бу́де ви́даний грі́шникам у ру́ки. Устава́йте, ході́мо! Ось набли́зився мій зра́дник.

Він говори́в ще, як надійшо́в Юда, оди́н з дванадцятьо́х, і з ним си́ла наро́ду з меча́ми та дрючка́ми, від первосвяще́ників та ста́рших наро́ду. Зра́дник його́ дав їм знак, ка́жучи: Кого́ я поцілу́ю, то він, бері́ть його́. І відра́зу він підійшо́в до Ісу́са і ка́же: Ра́дуйся, мій учи́телю! І поцілува́в його́. Ісу́с його́ пита́є: Чого́ прийшо́в ти, дру́же? І за́раз ті приступи́ли, накла́ли на Ісу́са ру́ки і схопи́ли його́. Аж тут оди́н із тих, що були́ з Ісу́сом, простягну́в ру́ку, ви́хопив меч і, вда́ривши слугу́ первосвяще́ника, відтя́в йому́ ву́хо. Ісу́с сказа́в до ньо́го: Вклади́ твій меч наза́д до пі́хви: всі бо, що за меч беру́ться, від меча́ заги́нуть. Чи гада́єш, що я не міг би попроси́ти Отця́ мого́, і він за́раз же не дав би мені́ більш, як двана́дцять леґіо́нів ан-

гелів? Як же тоді́ збуло́ся б Писа́ння, що воно́ так му́сить ста́тись? Тоді́ Ісу́с промо́вив до наро́ду: Немо́в на розбі́йника ви́йшли ви з меча́ми та дрючка́ми, щоб мене́ схопи́ти! Щодня́ сиді́в я, навча́ючи у хра́мі, і ви мене́ не взяли́. Та все це ста́лося, щоб збули́ся Писа́ння проро́ків. Тоді́ всі у́чні лиши́ли його і втекли́.

*Ті, що схопи́ли Ісу́са, повели́ його́ до первосвяще́ника Кая́фи, де зібра́лися кни́жники та ста́рші. Петро́ ж ішо́в слідо́м за ним зда́лека, аж до пала́ти первосвяще́ника і, увійшо́вши до сере́дини, сів із слу́гами, щоб поба́чити, чим воно́ скінчи́ться. Первосвяще́ники та ввесь синедріо́н шука́ли ло́жного свідо́цтва на Ісу́са, щоб його́ вби́ти, і не знайшли́, дарма́ що було́ з'яви́лось бага́то ло́жних сві́дків. Наре́шті прийшло́ двоє́ і ка́жуть: Цей каза́в: Я мо́жу зруйнува́ти храм Бо́жий

* Від Матея, зач. 109.

і за три дні його́ відбудува́ти. Тут підві́вся первосвяще́ник і сказа́в до нього: Нічо́го не запере́чуєш, що вони́ на те́бе сві́дчать? Але́ Ісу́с мовча́в. Первосвяще́ник ка́же до нього: Заклина́ю тебе́ живи́м Бо́гом, щоб ти сказа́в нам, чи ти Христо́с, Син Бо́жий. Тоді́ Ісу́с сказа́в до нього: Ти мо́вив. Ті́льки ж кажу́ вам: Відни́ні поба́чите Си́на Чолові́чого, яки́й сиді́тиме право́руч Всемогу́тнього і йти́ме на небе́сних хма́рах. Тоді́ первосвяще́ник розде́р свою́ оде́жу, ка́жучи: Він сказа́в богоху́льство! На́що нам іще́ сві́дків? Ось ви тепе́р чу́ли богоху́льство! Як вам здає́ться? Ті відпові́ли: Він ви́нен сме́рти. Тоді́ вони́ почали́ плюва́ти йому́ в лице́ та би́ти кулака́ми; і́нші ж би́ли його́ в лице́ і промовля́ли: Пророчи́ нам, Хри́сте, хто тебе́ вда́рив?

Петро́ ж сиді́в надво́рі. Аж тут одна́ слуги́ня підійшла́ до нього і ка́же: І ти

був з Ісу́сом Галиле́єм. Але́ той пе́ред усіма́ відрі́кся і заяви́в: Не зна́ю, що гово́риш. Коли́ ж він ви́йшов до воріт, узрі́ла його́ і́нша і ка́же до тих, що там були́: Цей був з Ісу́сом з Назаре́ту. Він зно́ву, кленучи́сь, відрі́кся: Не зна́ю я цього́ чолові́ка. Тро́хи зго́дом приступи́ли ті, що там стоя́ли, і загово́рили до Петра́: Ти такі́ спра́вді оди́н з них, бо і твоя́ вимо́ва тебе́ виявля́є. Тоді́ Петро́ поча́в клясти́ся та божи́тися: Я не зна́ю цього́ чолові́ка. І враз заспіва́в пі́вень. І Петро́ згада́в сло́во, що Ісу́с сказа́в був: Рані́ше, ніж пі́вень заспіва́є, ти три́чі відрече́шся від ме́не. І, ви́йшовши звідті́ль, запла́кав гі́рко.

Якже́ наста́в ра́нок, усі́ первосвяще́ники і ста́рші наро́ду скли́кали ра́ду на Ісу́са, щоб його́ вби́ти. І, зв'яза́вши його́, новели́ і ви́дали правйтелеві Пила́тові.

У СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

Євангеліє 1-ше на вмиванні ніг. Від Івана, зач. 44.

В той час, пе́ред свя́том Па́схи, Ісу́с, зна́ючи, що прийшла́ його́ годи́на перейти́ з цього́ сві́ту до Отця́, полюби́вши своїх, що були́ в сві́ті, полюби́в їх до кінця́. Під час вече́рі, коли́ дия́вол уже́ вклав у се́рце Ю́ди Іскаріо́та, си́на Си́мона, щоб його́ зра́див, Ісу́с, зна́ючи, що Оте́ць дав йому все в ру́ки і що він ви́йшов від Бо́га і верта́ється до Бо́га, – встав від вече́рі, ски́нув оде́жу, узя́в рушни́к і підпереза́вся. Тоді́ нали́в води́ до умива́льниці і поча́в умива́ти у́чням но́ги і обтира́ти рушнико́м, яки́м був підпере́заний. Підхо́дить, о́тже, до Си́мона Петра́, і той йому́ ка́же: Ти, Го́споди, вмива́тимеш мені́ но́ги? Ісу́с у відповідь ка́же йому́: Те, що роблю́, ти тепе́р

не зна́єш; зрозумі́єш по́тім. Петро́ йому́ ка́же: Ні, не ми́тимеш мені́ ніг пові́ки! Ісу́с йому́ відповіда́є: Коли́ я тебе́ не обми́ю, не ма́тимеш зі мно́ю ча́стки. Ка́же до нього Си́мон Петро́: Го́споди, не тільки но́ги, але́ й ру́ки, і го́лову! Ісу́с ка́же йому́: Тому́, хто обми́тий, нічо́го не тре́ба вмива́ти, крім сами́х ніг; уве́сь бо він чи́стий. І ви чи́сті, але́ не всі. Знав бо, хто мав його́ зра́дити, тому́ й мо́вив: Не всі ви чи́сті.

Євангеліє 2-ге, по вмиванні ніг. Від Івана, зач. 45.

В той час, колú Ісýс умúв нóги ýчням, надíв знóву одéжу, сів до стóлу і кáже до них: Чи знáєте, що я зробúв вам? Ви звéте мене́: Учúтель, Госпóдь, і дóбре кáжете, бо я є. Колú, óтже, я, Госпóдь і учúтель, умúв вам нóги, і ви повúнні мúти нóги одúн óдному. Я дав вам прúклад, щоб, як я зробúв вам, так і ви робúли. Íстинно, íстинно кажý вам: Слугá не бíльший від пáна свогó, і пóсланий не бíльший від тóго, хто послáв йогó. Знáючи те, щаслúві бýдете, колú так чинúтимете.

ДВАНАДЦЯТЬ ЄВАНГЕЛІЙ СВЯТИХ СТРАСТЕЙ

Євангеліє 1-ше. Від Івана, зач. 46.

Сказа́в Госпо́дь свої́м у́чням: Ни́ні просла́вився Син Чолові́чий і Бог просла́вився в ньо́му. І коли́ Бог просла́вився в ньо́му, Бог і його́ просла́вить у собі́, і просла́вить його́ ско́ро.

Ді́тоньки, ще тро́хи я з ва́ми. Шука́тимете мене́, та, як я сказа́в юде́ям: Куди́ я йду, ви не мо́жете йти; так са́мо й вам кажу́ ни́ні. Нову́ за́повідь даю́ вам, щоб ви люби́ли оди́н о́дного. Як я полюби́в вас, так любі́ть і ви оди́н о́дного! По то́му всі зна́тимуть, що ви мої́ у́чні, коли́ ма́тимете любо́в оди́н до о́дного. Ка́же до ньо́го Си́мон Петро́: Го́споди, куди́ йдеш? Відпові́в йому́ Ісу́с: Куди́ я йду, не мо́жеш тепе́р іти́ за мно́ю; по́тім пі́деш за мно́ю.

Петро́ ка́же до ньо́го: Го́споди, чому́ не мо́жу тепе́р іти́ за тобо́ю? Життя́ моє́ покладу́ за те́бе! Відпові́в Ісу́с: Життя́ твоє́ покладе́ш за ме́не? І́стинно, і́стинно кажу́ тобі́: За́ки запіє пі́вень, ти три́чі відрече́шся мене́.

Хай не триво́житься се́рце ва́ше! Ві́руйте в Бо́га, і в ме́не ві́руйте. В до́мі Отця́ мого́ жи́тел бага́то. Коли́ б не так, я б сказа́в вам, бо я йду приготу́вати вам мі́сце. І коли́ віді́йду́ і приготу́ю вам мі́сце, верну́ся і вас до се́бе візьму́, щоб і ви були́ там, де я. Куди́ я йду, доро́гу зна́єте. Ка́же до ньо́го Тома́: Го́споди, не зна́ємо, куди́ ти йдеш, і як нам доро́гу зна́ти? Ісу́с йому́ сказа́в: Я – доро́га, і́стина і життя́. Ніхто́ не прихо́дить до Отця́, як ті́льки че́рез ме́не. Якби́ ви мене́ зна́ли, і Отця́ мого́ зна́ли б. Відни́ні зна́єте його́ і ба́чили його́. Фили́п ка́же йому́: Го́споди, покажи́ нам Отця́, і дово́лі бу́де нам. Мо́вить Ісу́с

до нього: Стільки часу я з вами, і ти мене не знаєш, Филипе? Хто бачить мене, той бачить Отця. Як же ти говориш: Покажи нам Отця? Невже не віруєш, що я в Отці і Отець у мені?

Слова, які говорю до вас, не від себе говорю. Отець, який у мені перебуває, він творить діла. Віруйте мені, що я в Отці і Отець у мені. Коли ж ні, через самі діла віруйте. Істинно, істинно кажу вам: Хто в мене вірує, той діла, які я роблю, робитиме. А й більші від них робитиме, бо я йду до Отця. І все, що будете просити в моє ім'я, зроблю, щоб Отець прославився у Сині. Зроблю все, чого б ви не просили в моє ім'я.

Якщо ви мене любите, зберігайте мої заповіді. Я проситиму Отця, і він дасть вам іншого Утішителя, щоб з вами був повіки, Духа істини, якого світ не може прийняти, бо його не бачить і не знає. Ви ж його знаєте, бо

він перебуває з вами і у вас буде. Я не лишу вас сиротами, я до вас прийду. Ще трохи, і світ мене уже не побачить більше. Ви ж мене будете бачити, бо я живу, і ви будете жити. І взнаєте того дня, що я в моєму Отці, і що ви в мені, і я у вас.

Хто має мої заповіді і береже їх, той мене любить. Хто ж мене любить, того мій Отець любитиме, і я його любитиму, і сам об'явлюся йому.

Юда ж, не Іскаріот, каже йому: Господи, як воно, що ти не світові, а нам об'явишся? Ісус озвався до нього і мовив: Коли хто мене любить, слово моє берегтиме, і Отець мій буде його любити, і ми прийдемо до нього, і в ньому закладемо житло. Хто ж мене не любить, слів моїх не береже. Слово, що ви чуєте, не моє, але Отця, який послав мене.

Це я мовив до вас, коли перебував з вами. Утішитель же, Дух Святий, яко-

го Оте́ць зішле́ в моє́ ім'я́, той навчи́ть вас усього́ і все вам нагада́є, що я був сказа́в вам. Мир лиша́ю вам, мій мир даю́ вам; не так, як світ дає́, даю́ вам його́.

Хай не триво́житься се́рце ва́ше і не ляка́ється! Ви чу́ли, що я вам сказа́в: Відхо́джу і до вас верну́ся. Якби́ ви мене́ люби́ли, зраді́ли б, що я йду до Отця́; Оте́ць бо бі́льший, ніж я. Тепе́р я вам сказа́в, пе́ред тим, як воно́ ста́неться, щоб, коли́ ста́неться, ви уві́рували. Небага́то говори́тиму бі́льше з ва́ми; надхо́дить бо князь сві́ту цього́. Він, щопра́вда, у мені́ не ма́є нічо́го. Але́ щоб світ знав, що я люблю́ Отця́ і, як Оте́ць мені́ заповіда́в, так чиню́. Встава́йте, ході́мо зві́дси!

Я – виногра́дина правди́ва, і Оте́ць мій – виногра́дар. Ко́жну гі́лку в мені́, що не прино́сить пло́ду, він відтина́є. Ко́жну ж, що плід прино́сить, він очища́є, щоб бі́льше пло́ду прино-

сила. Ви вже очищені словом, яким я промовляв до вас. Перебувайте у мені, і я у вас! Як не може гілка сама з себе приносити плоду, коли не перебуватиме на виноградині, так і ви, коли не перебуватимете в мені. Я – виноградина, ви – гілки. Хто перебуває в мені, і я в ньому, той багато плоду приносить. Без мене нічого не можете чинити. Якщо хто не перебуває в мені, того, як гілку, викинуть геть, і він усохне; зберуть їх і у вогонь кинуть, і вони згорять. Коли ж ви в мені перебуватимете і коли мої слова у вас перебуватимуть, чого б ви не хотіли, просіте, і воно вам буде. Отець мій тим прославляється, що ви приносите плід щедро і станете моїми учнями.

Як мене Отець полюбив, так і я полюбив вас. Перебувайте у моїй любові! Ви в моїй любові будете перебувати, коли заповіді мої будете зберігати, як і я зберіг заповіді Отця мо-

го́ і в його́ любо́ві перебува́ю. Я говори́в вам це, щоб у вас була́ моя́ ра́дість і щоб ва́ша ра́дість була́ по́вна. Це моя́ за́повідь, щоб ви люби́ли оди́н о́дного, як я вас полюби́в. Бі́льшої від ціє́ї любо́ви ніхто́ не ма́є, як та, коли́ хто життя́ своє́ кладе́ за дру́зів. Ви – мої́ дру́зі, коли́ ро́бите все, що я вам запові́даю. Я вас бі́льше не назива́тиму слу́гами: слуга́ бо не ві́дає, що його́ пан ро́бить. Я вас зву дру́зями, бо я об'яви́в вам усе́, що чув від Отця́ мого́. Не ви мене́ ви́брали, а я ви́брав вас і настанови́в, щоб ви йшли і плід принесли́, та щоб ваш плід трива́в, і щоб усе́, чого́ б ви не проси́ли в Отця́ в моє́ ім'я́, дав вам.

Це вам запові́даю: щоб ви люби́ли оди́н о́дного. Якщо́ світ вас нена́видить – зна́йте, що він мене́ пе́рше, ніж вас, знена́видів. Якби́ ви були́ від сві́ту, світ своє́ люби́в би. А що ви не від сві́ту, бо я ви́брав вас від сві́ту, тому́ світ вас нена́видить. Згада́йте сло́-

во, що я був сказа́в вам: Слуга́ не більший від па́на свого́. Якщо́ переслі́дували мене́, переслі́дуватимуть і вас; і якщо́ сло́во моє зберіга́ли, зберіга́тимуть і ва́ше. Та все те роби́тимуть вам за моє ім'я́, не зна́ють бо того́, хто посла́в мене́. Якби́ я не прийшо́в був і не говори́в до них, гріха́ не ма́ли б. Але́ тепе́р вони́ ви́правдання за ї́хній гріх не ма́ють. Хто нена́видить мене́, і Отця́ мого́ нена́видить. Якби́ я не чини́в був се́ред них діл, яки́х ніхто́ і́нший не чини́в, гріха́ не ма́ли б. Тепе́р же і ба́чили, і знена́виділи – і мене́, і Отця́ мого́. Але́ щоб здійсни́лося сло́во, що напи́сане в зако́ні ї́хньому: Знена́виділи вони́ мене́ безпідста́вно. Як при́йде Утіши́тель, яко́го зішлю́ вам від Отця́, Дух і́стини, яки́й від Отця́ похо́дить, він сві́дчитиме про ме́не. Та й ви сві́дчитимете, бо ви зі мно́ю від поча́тку.

Сказа́в я вам те, щоб ви не зневі́рилися. Вас ви́ключать із синаго́г. І

настáне годи́на, коли́ кóжен, хто вас убивáтиме, гадáтиме, що слýжбу прино́сить Бо́гові.

Вам чини́тимуть те, бо ні Отця́, ні мене́ вони́ не пізнáли. Я ж сказáв вам це, щоб, коли́ при́йде та годи́на, ви згадáли те, що я говори́в вам. Спочáтку я не казáв вам того́, бо я був з вáми. Тепе́р же я йду до то́го, хто послáв мене́, і ніхто́ з вас мене́ не питáє: Куди́ йдеш? Але́ томý, що я вам це сказáв, се́рце вáше спо́внилося смýтком. Однáк, кажý вам прáвду: Лíпше для вас, щоб я відійшо́в, бо, коли́ я не відійдý, Утіши́тель до вас не при́йде. Коли́ ж відійдý, пошлю́ його́ до вас. І коли́ він при́йде, ви́ставить на яв у світі гріх, справедли́вість і суд: щóдо гріхá – бо не ві́рують у ме́не; щóдо справедли́вости – бо йду до Отця́ мого́, і ви мене́ бі́льше не побáчите; і щóдо сýду – бо князь цього́ сві́ту вже засýджений.

Бага́то ще ма́ю вам каза́ти, та не мо́жете перенести́ тепе́р. А коли́ при́йде той, Дух і́стини, він наведе́ вас на всю пра́вду. Бо він не говори́тиме від се́бе, але́ говори́тиме, що почу́є, і звісти́ть, що ма́є наста́ти. Він мене́ просла́вить, бо з мого́ ві́зьме і звісти́ть вам.

Усе́, що Оте́ць ма́є – моє́. Тому́ я сказа́в вам, що він з мого́ ві́зьме і звісти́ть вам. Ще тро́хи, і ви мене́ не бу́дете ба́чити бі́льше, і зно́ву тро́хи, і мене́ поба́чите; бо я йду до Отця́. Тоді́ де́які з його́ у́чнів заговори́ли оди́н до о́дного: Що означа́є те, що він гово́рить: Ще тро́хи, і ви мене́ не бу́дете ба́чити, і зно́ву тро́хи, і мене́ поба́чите? І: Я йду до Отця́? Каза́ли, о́тже: Що означа́є те тро́хи, про яке́ він гово́рить? Не зна́ємо, що він хо́че сказа́ти. Ісу́с же, зна́ючи, що вони́ хо́чуть його́ спита́ти, мо́вив до них: Пита́єте оди́н о́дного, що я хоті́в сказа́ти сло-

ва́ми: Ще тро́хи, і ви мене́ не бу́дете ба́чити, і зно́ву тро́хи, і мене́ нoба́чите? І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Ви голоси́тимете й рида́тимете, а світ раді́тиме. Ви жури́тиметесь, але́ журба́ ва́ша в ра́дість обе́рнеться. Жі́нка у бо́лях, коли́ ро́дить, бо ви́била її́ годи́на; коли́ ж наро́диться дитя́тко, з ра́дощів, що на світ люди́на народи́лась, не пам'ята́є більше своє́ї му́ки. Та й ви тепе́р у журбі́. Але́ я вас зно́ву поба́чу, і ва́ше се́рце зраді́є, і ніхто́ ва́ших ра́дощів від вас не віді́йме. Того́ дня ви не бу́дете мене́ пита́ти ніч́ого.

І́стинно, і́стинно кажу́ вам: Чого́ б ви не проси́ли в Отця́ в моє́ ім'я́, він дасть вам. До́сі ви нічо́го не проси́ли в моє́ ім'я́. Просі́те – і оде́ржите, щоб ра́дість ва́ша була́ по́вна. Я говори́в вам це у при́тчах. Надхо́дить годи́на, коли́ більше не бу́ду говори́ти до вас у при́тчах, але́ одве́рто звіщу́ вам про Отця́. Того́ дня проси́тимете в моє́

ім'я́, і не кажу́, що бу́ду за вас Отця́ блага́ти: сам бо Оте́ць вас лю́бить, бо ви полюби́ли мене́ і уві́рували, що я від Бо́га ви́йшов. Я ви́йшов від Отця́ і прийшо́в у світ, і зно́ву світ лиша́ю, і верта́юсь до Отця́. Ка́жуть до ньо́го у́чні: Ось тепе́р ти гово́риш одве́рто і не ка́жеш ніякої при́тчі. І тепе́р ми ві́даємо, що ти зна́єш усе́, і не потребу́єш, щоб хто тебе́ пита́в; тому́ ми ві́руємо, що ти від Бо́га ви́йшов. Відпові́в їм Ісу́с: Ві́руєте тепе́р? Ось надхо́дить годи́на, і тепе́р вона́, коли́ ви розсі́єтеся ко́жен у свій бік і мене́ ли́шите само́го. Та я не сам, бо зі мно́ю Оте́ць. Сказа́в я вам це, щоб ви ма́ли мир у мені́. У сві́ті страждатимете. Та бадьорі́ться! Я переміг світ.

Так промовля́в Ісу́с і, підві́вши о́чі до не́ба, сказа́в: О́тче, прийшла́ годи́на. Просла́в свого́ Си́на, щоб Син твій тебе́ просла́вив, згі́дно з вла́дою, яку́ ти дав йому́ над уся́ким ті́лом: да-

ти життя́ ві́чне тим, яки́х ти дав йому́. Це – ві́чне життя́, щоб пізна́ли тебе́, єди́ного і́стинного Бо́га, та Ісу́са Христа́, яко́го ти посла́в. Я просла́вив тебе́ на землі́: ви́конав ді́ло, яке́ ти дав мені́ ви́конати. Тепе́р, о́тже, просла́в мене́, О́тче, у се́бе, ті́єю сла́вою, яку́ я мав у те́бе, пе́рше ніж поста́в світ.

Я об'яви́в твоє́ ім'я́ лю́дям, яки́х ти дав мені́ зо сві́ту. Вони́ були́ твої́, і ти дав їх мені́, і вони́ зберегли́ твоє́ сло́во. Тепе́р вони́ зрозумі́ли, що все, що ти дав мені́, від те́бе похо́дить; слова́ бо, що ти дав мені́, я дав їм, і вони́ прийняли́ і спра́вді зрозумі́ли, що я від те́бе ви́йшов, і увí́рували, що ти мене́ посла́в. Я молю́ся за них, не за світ молю́ся, а за тих, яки́х ти дав мені́, бо вони́ твої́. І все моє́ – твоє́, а твоє́ – моє́, і я просла́вився в них. Я бі́льше не у сві́ті, але́ вони́ у сві́ті, і йду до те́бе. О́тче святи́й, ра́ди і́мени твого́ бережи́ їх, тих, яки́х ти дав мені́, щоб

вони́ були́ одно́, як і ми. Коли́ я був з ни́ми у світі, я беріг їх у твоє ім'я́; я стеріг тих, яки́х ти дав мені́, і ніхто́ з них не поги́б, крім си́на ноги́белі, щоб збуло́ся Писа́ння. Тепе́р же йду до те́бе і говорю це у світі, щоб вони́ ма́ли у собі́ ра́дість мою́ по́вну.

Я дав їм твоє сло́во, і світ їх знена́видів, бо вони́ не від світу, як і я не від світу. Не молю́, щоб ти узя́в їх від світу, але́ щоб зберіг їх від лука́вого. Вони́ не від світу, як і я не від світу. Освяти́ їх у твої́й істині. Сло́во твоє – істина.

Як ти посла́в мене́ у світ, так і я посла́в їх у світ. Даю себе́ за них у посвя́ту, щоб і вони́ були́ освя́чені в істині. Та не лише́ за цих молю́, але́ й за тих, які че́рез їх сло́во увірують в ме́не, щоб усі були́ одно́, як ти, О́тче, в мені́, і я в тобі́, щоб і вони́ були́ в нас одно́, щоб світ увірував, що ти мене́ посла́в. І сла́ву, що ти дав мені́, я дав

їм, щоб були́ вони́ одно́, як і ми – одно́. Я – в них, і ти – в мені́, щоб вони́ були́ звéршені в є́дності, щоб світ зрозумі́в, що ти посла́в мене́, і що ти полюби́в їх, як ти полюби́в мене́.

О́тче! Хо́чу, щоб ті, яки́х ти дав мені́, були́ там, де я, щоб і вони́ були́ зі мно́ю і ба́чили мою́ сла́ву, яку́ ти дав мені́, бо ти полюби́в мене́ пéред заснува́нням сві́ту. О́тче пра́ведний, світ не пізна́в тебе́, але́ я пізна́в тебе́, і ці пізна́ли, що ти посла́в мене́. І я їм об'яви́в твоє́ ім'я́, і бу́ду об'являя́ти, щоб любо́в, яко́ю ти полюби́в мене́, в них була́, і я в них.

Сказа́вши це, Ісус ви́йшов зі свої́ми у́чнями на той бік Кедро́н-пото́ку, де був сад, куди́ увійшли́ він та його́ у́чні.

Євангеліє 2-ге.
Від Івана, зач. 58.

В той час Ісус вийшов зі своїми учнями на той бік Кедрóн-потóку, де був сад, куди́ увійшли́ він та його́ у́чні. Юда ж, що його́ зра́див, знав такóж те мíсце, бо Ісу́с та його́ у́чні ча́сто там збира́лися. Юда, óтже, узя́вши ві́дділ ві́йська і слуг первосвяще́ників та фарисе́їв, прибу́в туди́ з ліхтаря́ми, смолоски́пами та зброєю. Ісу́с, зна́ючи все, що ма́ло з ним ста́тися, ви́йшов і мóвив до них: Кого́ шука́єте? Ті відпові́ли: Ісу́са Назаряни́на. Ка́же їм Ісу́с: Це я. Стоя́в же з ни́ми Юда, що його́ зра́див. Коли́ він їм сказа́в: Це я, вони́ подали́ся наза́д і впа́ли на зе́млю. Тоді́ він спита́в їх удру́ге: Кого́ шука́єте? Вони́ сказа́ли: Ісу́са Назаряни́на. Озва́вся Ісу́с: Я вам сказа́в, що це я. Коли́, óтже, шука́єте

мене́, пусті́ть цих, хай іду́ть. Так збу́лося сло́во, яке́ він сказа́в був: Із тих, яки́х ти дав мені́, я не погуби́в ніко́го. Тоді́ Си́мон Петро́, яки́й мав меч при собі́, добу́в його́ і, вда́ривши слугу́ первосвяще́ника, відтя́в йому́ пра́ве ву́хо. Слуга́ той зва́вся Ма́лхом. Ісу́с озва́вся до Петра́: Схова́й меч у пі́хву! Ча́шу, яку́ дав мені́ Оте́ць, не мав би я пи́ти?

Тоді́ військо́вий ві́дділ, ти́сяцький та юде́йські слу́ги схопи́ли Ісу́са і, зв'яза́вши його́, повели́ спе́ршу до А́нни, яки́й був те́стем Кая́фі, що був первосвяще́ником того́ ро́ку. А цей Кая́фа пора́див був юде́ям: Лі́пше, щоб за наро́д поме́р оди́н чолові́к. Слідо́м за Ісу́сом ішо́в Си́мон Петро́ з і́ншим у́чнем. А що у́чень той був зна́ний первосвяще́никові, він увійшо́в у двір первосвяще́ника з Ісу́сом. Петро́ стоя́в надво́рі бі́ля двере́й. Ви́йшов той і́нший, зна́ний первосвяще́никові

у́чень, промо́вив до ворота́рки і уві́в Петра́. Ворота́рка ж ка́же до Петра́: Чи й ти не з у́чнів того́ чолові́ка? Він відпові́в: Ні. Слу́ги і сторо́жа, розкла́вши вого́нь, стоя́ли і грі́лися, бо було́ хо́лодно. Петро́ теж стоя́в там з ни́ми і грі́вся.

Спита́в, о́тже, первосвяще́ник Ісу́са про його́ у́чнів і про його́ нау́ку. Ісу́с відпові́в йому́: Я говори́в світові одве́рто. Я за́вжди навча́в у синаго́зі і в хра́мі, куди́ схо́дяться всі юде́ї, і нічо́го не говори́в я по́тайки. Чому́ мене́ пита́єш? Спита́й тих, які́ чу́ли, що я до них промовля́в. Вони́ зна́ють, що́ я говори́в. На ті слова́ оди́н зі сторо́жі, яки́й стоя́в там, уда́рив Ісу́са в лице́, ка́жучи: Так відповіда́єш первосвяще́никові? Озва́вся Ісу́с до нього́: Як я зле сказа́в, доведи́, що воно́ зле; а як до́бре, чого́ мене́ б'єш? І відісла́в його́ А́нна зв'я́заного до первосвяще́ника Ка́яфи.

Стояв там Симон Петро і грівся. Мовили до нього: Чи й ти не з його учнів? Він заперечив і відповів: Ні. Каже тоді один із слуг первосвященика, родич того, якому Петро відтяв вухо: Чи не тебе я бачив у саду з ним? Тоді Петро ще раз заперечив. І зараз же запіяв півень.

Повели тоді Ісуса від Каяфи у преторію. Був же ранок. Та не увійшли вони у преторію, щоб не осквернитись, а щоб могти їсти Пасху.

Євангеліє 3-тє.
Від Матея, зач. 109.

В той час вояќи, що схопи́ли Ісу́са, повели́ його́ до первосвяще́ника Кая́фи, де зібра́лися кни́жники та ста́рші. Петро́ ж ішо́в слідо́м за ним зда́лека, аж до пала́ти первосвяще́ника і, увійшо́вши до сере́дини, сів із слу́гами, щоб поба́чити, чим воно́ скінчи́ться. Первосвяще́ники та ввесь синедріо́н шука́ли ло́жного свідо́цтва на Ісу́са, щоб його́ вби́ти, і не знайшли́, дарма́ що було́ з'яви́лось бага́то ло́жних свідків. Наре́шті прийшло́ дво́є і ка́жуть: Цей каза́в: Я мо́жу зруйнува́ти храм Бо́жий і за три дні його́ відбудува́ти. Тут підві́вся первосвяще́ник і сказа́в до нього: Нічо́го не запере́чуєш, що вони́ на те́бе сві́дчать? Але́ Ісу́с мовча́в. Первосвяще́ник ка́же до нього: Заклина́ю тебе́ живи́м Бо́гом, щоб

ти сказа́в нам, чи ти Христо́с, Син Бо́жий. Тоді́ Ісу́с сказа́в до ньо́го: Ти мо́вив. Тільки ж кажу́ вам: Відни́ні побачите Си́на Чоловічого, яки́й сидітиме право́руч Всемогу́тнього і йти́ме на небе́сних хма́рах. Тоді́ первосвяще́ник розде́р свою́ оде́жу, ка́жучи: Він сказа́в богоху́льство! На́що нам іще́ свідків? Ось ви тепе́р чу́ли богоху́льство! Як вам здає́ться? Ті відповіли: Він ви́нен сме́рти. Тоді́ вони́ почали́ плюва́ти йому́ в лице́ та би́ти кулака́ми; інші ж би́ли його́ в лице́ і промовляли: Пророчи́ нам, Христе, хто тебе́ вда́рив?

Петро́ ж сидів надво́рі. Аж тут одна́ слуги́ня підійшла́ до ньо́го і ка́же: І ти був з Ісу́сом Галиле́єм. Але́ той пе́ред усіма́ відрікся і заяви́в: Не зна́ю, що гово́риш. Коли́ ж він ви́йшов до воріт, узріла його́ інша і ка́же до тих, що там були́: Цей був з Ісу́сом з Назаре́ту. Він зно́ву, кленучи́сь, відрікся: Не

зна́ю я цього́ чолові́ка. Тро́хи зго́дом приступи́ли ті, що там стоя́ли, і заговори́ли до Петра́: Ти такі́ спра́вді оди́н з них, бо і твоя́ вимо́ва тебе́ виявля́є. Тоді́ Петро́ поча́в кля́сти́ся та божи́тися: Я не зна́ю цього́ чолові́ка. І враз заспіва́в пі́вень. І Петро́ згада́в сло́во, що Ісу́с сказа́в був: Рані́ше, ніж пі́вень заспіва́є, ти три́чі відрече́шся від ме́не. І, ви́йшовши звідті́ль, запла́кав гі́рко.

Євангеліє 4-те.
Від Івана, зач. 59.

В той час повели́ Ісу́са від Кая́фи у преторі́ю. Був же ра́нок. Та не увійшли́ вони́ у претóрію, щоб не оскверни́тись, а щоб могти́ ї́сти Па́сху.

Ви́йшов тоді́ до них Пила́т і промо́вив: Яку́ вину́ принесли́ ви на цьо́го чолові́ка? Ті йому́ у ві́дповідь закрича́ли: Якби́ він не був злочи́нець, ми б його́ тобі́ не ви́дали! Пила́т їм ка́же: Візьмі́ть його́ і суді́ть за ва́шим зако́ном. Юде́ї йому́ ка́жуть: Нам не дозво́лено ніко́го вбива́ти! Так збуло́ся сло́во Ісу́са, яке́ він сказа́в був, вка́зуючи, яко́ю сме́ртю ма́є вме́рти.

Ввійшо́в Пила́т знов у преторі́ю, покли́кав Ісу́са і ка́же до ньо́го: Ти – цар юде́йський? Ісу́с відпові́в: Каже́ш те від се́бе, чи і́нші так тобі́ про ме́не опові́ли? Озва́вся Пила́т: Хіба́ я юде́й?

Наро́д твій і первосвяще́ники ви́дали мені́ тебе́. Що ти зроби́в? Відповів Ісу́с: Ца́рство моє́ не від цьо́го світу. Якби́ моє́ ца́рство було́ від цьо́го світу, слу́ги мої́ воюва́ли б, щоб я не був ви́даний юде́ям. Та моє́ Ца́рство не звідсіля́. Мо́вив до нього Пила́т: То ти – цар? Відповів Ісу́с: Ти ка́жеш. Я – цар. Я на те роди́вся і прийшо́в у світ, щоб сві́дчити і́стині. Ко́жен, хто від і́стини, слу́хає мій го́лос. Озва́вся Пила́т до нього: Що таке́ і́стина?

І, сказа́вши це, ви́йшов зно́ву до юде́їв, і ка́же до них: Я не знахо́джу в ньо́му ніякої вини́. Та є у вас зви́чай, щоб я вам на Па́сху відпуска́в одного́. Хо́чете, о́тже, щоб я вам відпусти́в царя́ юде́йського? Ті зно́ву закрича́ли: Ні, не його́, а Вара́вву! Вара́вва ж був розбі́йник.

Узя́в тоді́ Пила́т Ісу́са і велі́в його́ бичува́ти. Вояки́, сплі́вши віно́к із терни́ни, покла́ли йому́ на го́лову

і одяглú йогó у багрянúцю; і, підступáючи до ньóго, казáли: Рáдуйся, цáрю юдéйський! І бúли йогó по лиці́. Пилáт же знóву вúйшов надвíр і промóвив до них: Ось я виводжу вам йогó, щоб ви знáли, що я ніякої винú не находжу в ньóму. І вúйшов Ісýс у терновім вінкý та в багрянúці. А Пилáт сказáв їм: Ось чоловíк! Як тíльки побачили йогó первосвящéники та слýги, закричáли: Розпий! Розпнú йогó! Кáже їм Пилáт: Візьмíть йогó ви і розпнíть, бо я ніякої винú не знахóджу в ньóму. Юдéї йомý відповíли: У нас є закóн, і за закóном він мýсить умéрти, бо він зробúв себé Сúном Бóжим. Як Пилáт почýв те слóво, налякáвся ще більше.

Вернýвся він ще раз у претóрію і кáже Ісýсові: Звідкіля́ ти? Ісýс не дав йомý відповіді. Кáже йомý Пилáт: До мéне не говóриш? Хібá не знáєш, що я мáю влáду відпустúти тебé, і мáю влáду розп'ястú тебé? Відповíв Ісýс:

Ти не мав би на́ді мно́ю ніякої вла́ди, якби́ тобі́ не було́ да́но згори́. Тому́, хто мене́ тобі́ ви́дав, ма́є бі́льший гріх.

З тієї хвили́ни Пила́т шука́в, як би його́ відпусти́ти. Та юде́ї крича́ли: Як відпу́стиш його́, не бу́деш дру́гом ке́саря! Уся́к, хто з се́бе ро́бить царя́, проти́виться ке́сареві! Пила́т, почу́вши те сло́во, ви́вів Ісу́са і сів на су́дищі, на місці, що зве́ться Літостротон, по-євре́йському – Гавва́та. А був то день, коли́ приготовля́ли Па́сху, бли́зько шо́стої годи́ни. І ка́же до юде́їв: Ось цар ваш! Ті закрича́ли: Геть! Геть із ним! Розпни́ його́! Пила́т ка́же їм: Царя́ ва́шого ма́ю розп'ясти́? Первосвяще́ники відповіли: Нема́ у нас царя́, крім ке́саря! І ви́дав його́ їм на розп'я́ття.

Євангеліє 5-те.
Від Матея, зач. 111.

В той час Ю́да, що зра́див Ісу́са, поба́чивши, що його́ засуди́ли, розка́явся і верну́в наза́д три́дцять срібнякі́в первосвяще́никам і ста́ршим. Згріши́в я, сказа́в, ви́давши кров неви́нну. Ті ж відпові́ли: Що нам до то́го? Ти поба́чиш! Тоді́ він ки́нув гро́ші у святи́ню, пішо́в геть, і пові́сився. Первосвяще́ники взяли́ ті гро́ші і ка́жуть: Їх не годи́ться кла́сти до скарбо́ні, бо це ціна́ кро́ви. Пора́дившись, вони́ купи́ли за них ганча́рське по́ле, щоб хова́ти там чужи́нців. Тому́ це по́ле й до́сі зве́ться По́лем Кро́ви. Тоді́ здійсни́лося сло́во проро́ка Єремі́ї, що ка́же: І взяли́ вони́ три́дцять срібнякі́в, ціну́ того́, що був оці́нений сина́ми Ізра́їля, і дали́ їх за ганча́рське по́ле, як Госпо́дь мені́ велі́в був.

Привели́ вони́ Ісу́са пе́ред прави́теля, і прави́тель спита́в його́: Ти цар юде́йський? Ісу́с відпові́в: Ти ка́жеш. Та коли́ первосвяще́ники і ста́рші його́ обвинува́чували, він не відповіда́в нічо́го. Тоді́ Пила́т ка́же до ньо́го: Хіба́ не чу́єш, скі́льки сві́дчать про́ти те́бе? Він не відпові́в йому́ ані́ на одне́ сло́во, так що прави́тель ве́льми диву-ва́вся.

На свя́то прави́тель звик був відпу-ска́ти наро́дові одного́ в'я́зня, яко́го вони́ хоті́ли. Був же тоді́ визначни́й в'я́зень, що звавсь Вара́вва. І от, коли́ вони́ зібра́лись, Пила́т ка́же до них: Кого́ бажа́єте, щоб я відпусти́в вам: Вара́вву, чи Ісу́са, що зве́ться Хри-сто́с? Знав бо він до́бре, що вони́ з за́-здрости ви́дали його́. І коли́ він сиді́в на су́дищі, його́ жі́нка присла́ла йому́ сказа́ти: Нічо́го не роби́ пра́-ведникові тому́, бо я ціє́ї но́чі в сні бага́то ви́терпіла зара́ди ньо́го. Та

первосвяще́ники і ста́рші намо́вили наро́д проси́ти, щоб пусти́в Вара́вву, а Ісу́са ви́дав на сме́рть. Заговори́в прави́тель і сказа́в їм: Кого́ з двох бажа́єте, щоб я відпусти́в вам? Ті відпові́ли: Вара́вву. Ка́же до них Пила́т: А що ма́ю роби́ти з Ісу́сом, що зве́ться Христо́с? Усі́ відпові́ли: Неха́й бу́де розп'я́тий! Він спита́в: Що зло́го вчини́в він? Вони́ ж іще́ бі́льше ста́ли крича́ти: Неха́й бу́де розп'я́тий! Пила́т, ба́чачи, що нічо́го не вді́є, а за́колот деда́лі більша́є, взяв води́ і вмив пе́ред наро́дом ру́ки та й ка́же: Я неви́нний кро́ви пра́ведника цього́; ви поба́чите. Уве́сь же наро́д відпові́в, ка́жучи: Кров його́ на нас і на діте́й на́ших! Тоді́ він відпусти́в їм Вара́вву, а Ісу́са, бичува́вши, ви́дав на розп'я́ття.

Вояки́ прави́теля, взя́вши Ісу́са у прето́рію, зібра́ли на ньо́го всю чоту́ і, роздягну́вши його́, наки́нули на ньо́го

черво́ний плащ, і, сплі́вши віне́ць з терни́ни, покла́ли йому́ на го́лову, і дали́ трости́ну в пра́ву ру́ку. По́тім, па́даючи пе́ред ним на колі́на, глузува́ли з нього́, ка́жучи: Ра́дуйся, ца́рю юде́йський! І плюва́ли на нього́, бра́ли трости́ну і би́ли його́ по голові́. Насмія́вшись з нього́, ски́нули з нього́ плащ, надягну́ли на нього́ його́ о́діж і повели́ на розп'я́ття. Вихо́дячи ж, вони́ зустрі́ли одного́ чолові́ка з Кирине́ї, на ім'я́ Си́мон, і приму́сили його́ нести́ хрест його́.

Євангеліє 6-те.
Від Марка, зач. 67.

В той час вояки́ повели́ Ісу́са в середину дво́ру, то́бто у прето́рію, і скли́кали всю чоту́. Вони́ вдягли́ його́ в багряни́цю і, сплі́вши віне́ць із терни́ни, покла́ли на ньо́го, і почали́ його́ віта́ти: Ра́дуйся, ца́рю юде́йський! І би́ли його́ трости́ною по голові́, плюва́ли на ньо́го і, па́даючи на колі́на, кла́нялись йому́. Коли́ над ним наглуми́лися, зняли́ з ньо́го багряни́цю і одягну́ли його́ в його́ оде́жу. Опі́сля ж повели́ його́ на розп'яття. І заста́вили одного́ з прохо́жих, Си́мона Кирине́я, ба́тька Олекса́ндра та Ру́фа, що верта́вся з по́ля, нести́ його́ хрест.

І привели́ його́ на мі́сце Голго́ту, що зна́чить Че́реп-мі́сце, і дали́ йому́ пи́ти вина́, змі́шаного з мі́ррою, але́ він не прийня́в. Тоді́ розп'яли́ його́ і

поділи́лись його́ оде́жею, ки́нувши на не́ї же́реб, хто що ві́зьме.

Була́ ж тре́тя годи́на, коли́ розп'яли́ його́. Був тако́ж на́пис, за що його́ було́ засу́джено, на яко́му стоя́ло: Цар юде́йський. І розп'яли́ з ним двох розбі́йників, одного́ право́руч, дру́гого ліво́руч нього́. Тоді́ збуло́сь Писа́ння, що ка́же: До беззако́нних зарахо́вано його́. Прохо́жі хули́ли його́ і, кива́ючи го́ловами, промовля́ли: Овва́! Ти, що руйну́єш храм і в три дні знов його́ буду́єш, спаси́ се́бе, зійди́ з хреста́! Так са́мо й первосвяще́ники ра́зом з кни́жниками, глузу́ючи, говори́ли між собо́ю: Інших спаса́в, себе́ ж спасти́ не мо́же! Христо́с, цар Ізра́їля, хай зі́йде тепе́р із хреста́, щоб ми поба́чили і ві́рували.

Євангеліє 7-ме.
Від Матея, зач. 113.

В той час вояки́, прийшо́вши на мі́сце, що зве́ться Голго́та, то́бто Че́реп-мі́сце, дали́ Ісу́сові пи́ти вина́, змі́шаного з жо́вчю, але́ він, покуштува́вши, не хоті́в пи́ти. Ті ж, що розп'ялй його́, поділи́лись його́ оде́жею, ки́нувши же́реб. А по́тім сі́ли, щоб його́ стерегти́ там. Над голово́ю в ньо́го приби́ли на́пис, за що його́ засу́джено: Це Ісу́с – цар юде́йський. Тоді́ розп'яли́ з ним двох розбі́йників: одного́ право́руч, а дру́гого ліво́руч.

Ті ж, що прохо́дили ми́мо ньо́го, лихосло́вили його́ і кива́ли голово́ю, ка́жучи: Ти, що руйну́єш храм і за три дні буду́єш зно́ву, спаси́ себе́ само́го: якщо́ ти Син Бо́жий, зійди́ з хреста́! Так са́мо і первосвяще́ники насміха́лися з кни́жниками та ста́ршими, ка-

жучи: Інших спаса́в – себе́ спасти́ не мо́же! Він цар Ізра́їля: неха́й тепе́р зі́йде з хреста́, і ми уві́руємо в ньо́го. Він покладався на Бо́га, неха́й же Бог ви́зволить його́ ни́ні, якщо́ він його́ лю́бить. Сам бо каза́в: Я – Син Бо́жий. Так теж і розбі́йники, що були́ з ним розп'я́ті, обража́ли його́.

Від шо́стої годи́ни те́мрява наста́ла по всім кра́ю аж до дев'я́тої годи́ни. А ко́ло дев'я́тої годи́ни Ісу́с скри́кнув си́льним го́лосом, ка́жучи: Елі́, Елі́, лема́, савахта́ні, то́бто: Бо́же мій, Бо́же мій, чому́ ти мене́ поки́нув? Де́які з тих, що там стоя́ли, почу́вши це, каза́ли: Він Іллю́ кли́че. І нега́йно оди́н із них підбі́г, узя́в гу́бку і, намочи́вши її́ о́цтом, настроми́в на трости́ну і дав йому́ пи́ти. Інші ж каза́ли: Лиши́, поба́чимо, чи при́йде Ілля́ його́ рятува́ти. Ісу́с, скри́кнувши си́льним го́лосом, відда́в ду́ха.

Тоді́ заві́са хра́му розде́рлася надво́є,

від ве́рху аж до ни́зу, земля́ затрясла́ся, ске́лі розпа́лись; гроби́ відкри́лися, бага́то тіл святи́х поме́рлих уста́ли і, ви́йшовши з гробі́в по його́ воскресінні, ввійшли́ у святе́ мі́сто і багатьо́м з'яви́лись. А со́тник і ті, що стерегли́ з ним Ісу́са, ба́чивши землетру́с і те, що ста́лось, ве́льми наляка́лись і мо́вили: Це спра́вді був Син Бо́жий.

Євангеліє 8-ме.
Від Луки, зач. 111.

В той час вели́ з Ісу́сом тако́ж двох і́нших, злочи́нців, щоб їх скара́ти на смерть. І як прийшли́ на мі́сце, що зве́ться Че́реп, там розн'яли́ його́ і злочи́нців, одного́ по прави́ці, і дру́гого поліви́ці. Ісу́с сказа́в: О́тче, відпусти́ їм, не зна́ють бо, що ро́блять.

Коли́ діли́ли його́ о́діж, ки́дали же́реб. Люди стоя́ли й диви́лись. На́віть князі́ ї́хні насміха́лися, ка́жучи: І́нших спаса́в, неха́й спасе́ себе́ само́го, коли́ він Христо́с, Бо́жий ви́браний! Вояки́ тако́ж глузува́ли з нього́; підхо́дячи до нього́ і подаючи́ йому́ о́цет, примовля́ли: Коли́ ти цар юде́йський, спаси́ себе́ само́го! Був над ним і на́пис письмо́м гре́цьким, лати́нським і євре́йським: Це є цар юде́йський.

Оди́н із злочи́нців, що ви́сів, знева-жа́в його́, ка́жучи: Хіба́ ти не Хри-сто́с? Спаси́ себе́ і нас! А дру́гий, озва́в-шись, скарта́в його́ і мо́вив: Чи не бої́шся Бо́га ти, що поку́туєш ту са́му ка́ру? Ми бо несемо́ ка́ру, гідну на́ших учи́нків, цей же не зроби́в нічо́го зло́-го. І сказа́в Ісу́сові: Пом'яни́ мене́, Го́споди, коли́ при́йдеш, у твоїм Ца́рстві. Ісу́с сказа́в до нього́: І́стинно кажу́ тобі́: Сього́дні бу́деш зо мно́ю в раю́.

Було́ вже бли́зько шо́стої годи́ни, і те́мрява по всій землі́ наста́ла аж до дев'я́тої годи́ни; бо затьма́рилось со́нце, і завіса хра́му розде́рлася посере́дині. А Ісу́с закли́кав си́льним го́лосом: О́тче, у твої́ ру́ки віддаю́ дух мій! Ска-за́вши це, він відда́в ду́ха. Поба́чивши, що ста́лося, со́тник поча́в прославля́-ти Бо́га, ка́жучи: Спра́вді цей чоло-вік був пра́ведний. Всі лю́ди, що були́ збі́глися на те видо́вище, поба́чивши,

що ста́лось, верта́лися додо́му, б'ючи́ себе́ у гру́ди. Усі́ його́ знайо́мі стоя́ли оподалі́к, і жінки́, що були́ прийшли́ слідо́м за ним з Галиле́ї, диви́лися на все те.

Євангеліє 9-те.
Від Івана, зач. 61.

В той час при хресті́ Ісу́са стоя́ли його́ ма́ти, сестра́ його́ ма́тері, Марі́я Клео́пова та Марі́я Магдали́на. Коли́ Ісу́с поба́чив ма́тір і у́чня, яко́го він люби́в, що стоя́в бі́ля не́ї, сказа́в до ма́тері: Жі́нко, ось син твій. По́тім ка́же до у́чня: Ось ма́ти твоя́. І від тіє́ї хвили́ни у́чень узя́в її́ до се́бе.

По то́му Ісу́с, зна́ючи, що все зверши́лось, щоб збуло́ся Писа́ння, промо́вив: Спра́глий я. Стоя́ла там посу́дина, по́вна о́цту. Тож і подали́ йому́ до уст настро́млену на трости́ну гу́бку, просяклу о́цтом. Скуштува́вши о́цту, Ісус сказа́в: Зверши́лося. І, схили́вши го́лову, відда́в ду́ха.

Тому́ що то була́ п'я́тниця та щоб тіла́ не лиши́лися в субо́ту на хресті́, бо був Вели́кдень тіє́ї субо́ти, юде́ї

проси́ли Пила́та, щоб перелама́ли їм голінки́ і їх зняли́. Вояки́ прийшли́ і перелама́ли голінки́ пе́ршому і дру́гому, що були́ з ним розп'я́ті. Та коли́ приступи́ли до Ісу́са і поба́чили, що він уже́ поме́р, голіно́к йому́ не лама́ли, але́ оди́н з вояків прополо́в йому́ спи́сом бік і за́раз же потекла́ кров і вода́. І той, яки́й ба́чив, сві́дчить те, і сві́дчення його́ правди́ве. І він зна́є, що гово́рить пра́вду, щоб ви теж уві́рували. Бо ста́лося те, щоб збуло́ся Писа́ння: Кість у ньо́го не бу́де полама́на. І зно́ву і́нше Писа́ння ка́же: Диви́тимуться на то́го, кого́ прокололи.

Євангеліє 10-те.
Від Марка, зач. 69.

В той час Йо́сиф з Аримате́ї, поважний ра́дник, що й сам очі́кував Ца́рства Бо́жого, прибу́в і, смілий́во ввійшо́вши до Пила́та, попроси́в ті́ло Ісу́са. Пила́т здивува́вся, що вже вмер; і, прикли́кавши со́тника, спита́в його́, чи вже поме́р. Дові́давшись від со́тника, що так, він ви́дав Йо́сифові ті́ло; тоді́ Йо́сиф, купи́вши полотно́, зняв його́, обгорну́в полотно́м і покла́в у гро́бі, що був ви́січений у ске́лі. По́тім прикоти́в ка́мінь до вхо́ду гро́бу; Марі́я ж Магдали́на й Марі́я, ма́ти Йо́сифа, диви́лись, де його́ покла́ли.

Євангеліє 11-те.
Від Івана, зач. 62.

В той час Йóсиф з Ариматéї, що був ýчнем Ісýса, алé пóтай, зі стрáху пéред юдéями, просúв Пилáта, щоб зня́ти тíло Ісýса. Пилáт дозвóлив. Прийшóв він, óтже, і взяв тíло Ісýса. Прийшóв такóж і Никодúм, якúй рані́ше прихóдив уночí до Ісýса, і принíс смúрни, змíшаної з алóе, мíрок зо сто. І взялú вонú тíло Ісýса і обв'язáли йогó полотнóм з пáхощами, як ховáють за юдéйським звúчаєм. На тóму мíсці, де йогó розп'ялú, був сад, і в садý – новúй гріб, в якóму нікóго ще не клáли. Там, óтже, з увáги на день приготувáння, томý що гріб був блúзько, поклáли Ісýса.

Євангеліє 12-те.
Від Матея, зач. 114.

На другий день, що після п'ятниці, зібралися первосвященики й фарисеї до Пилата і кажуть: Ми пригадали собі, пане, що той обманник ще за життя сказав був: Я по трьох днях воскресну. Вели, отже, щоб гріб був добре забезпечений аж по третій день, щоб часом не прийшли його учні та не вкрали його і не сказали людям: Він воскрес із мертвих! І буде ця остання омана гірша за першу. Пилат каже до них: Маєте сторожу, ідіть і забезпечте, як знаєте. Вони пішли і забезпечили гріб, запечатавши камінь, і поставили сторожу.

У СВЯТУ ВЕЛИКУ П'ЯТНИЦЮ

На Вечірні.

Євангеліє від Матея, зач. 110.

В той час усі первосвященики і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб його вбити. І, зв'язавши його, повели і видали правителеві Пилатові.

Тоді Юда, що зрадив його, побачивши, що його засудили, розкаявся і вернув назад тридцять срібняків первосвященикам і старшим. Згрішив я, сказав, видавши кров невинну. Ті ж відповіли: Що нам до того? Ти побачиш! Тоді він кинув гроші у святиню, пішов геть, і повісився. Первосвященики взяли ті гроші і кажуть: Їх не годиться класти до скарбоні, бо це ціна крови. Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців. Тому це поле й

до́сі зве́ться По́лем Кро́ви. Тоді́ здійсни́лося сло́во проро́ка Єремі́ї, що ка́же: І взяли́ вони́ три́дцять срібнякі́в, ціну́ того́, що був оці́нений сина́ми Ізра́їля, і дали́ їх за ганча́рське по́ле, як Госпо́дь мені́ велі́в був.

Привели́ вони́ Ісу́са пе́ред прави́теля, і прави́тель спита́в його́: Ти цар юде́йський? Ісу́с відпові́в: Ти ка́жеш. Та коли́ первосвяще́ники і ста́рші його́ обвинува́чували, він не відповіда́в нічо́го. Тоді́ Пила́т ка́же до нього́: Хіба́ не чу́єш, скі́льки сві́дчать про́ти те́бе? Він не відпові́в йому́ ані́ на одне́ сло́во, так що прави́тель ве́льми дивува́вся.

На свя́то прави́тель звик був відпуска́ти наро́дові одного́ в'я́зня, яко́го вони́ хоті́ли. Був же тоді́ визначни́й в'я́зень, що звавсь Вара́вва. І от, коли́ вони́ зібра́лись, Пила́т ка́же до них: Кого́ бажа́єте, щоб я відпусти́в вам: Вара́вву, чи Ісу́са, що зве́ться Хри-

сто́с? Знав бо він до́бре, що вони́ з заздрости ви́дали його́. І коли́ він сиді́в на су́дищі, його́ жі́нка присла́ла йому́ сказа́ти: Нічо́го не роби́ праведникові тому́, бо я ціє́ї но́чі в сні бага́то ви́терпіла зара́ди ньо́го. Та первосвяще́ники і ста́рші намо́вили наро́д проси́ти, щоб пусти́в Вара́вву, а Ісу́са ви́дав на сме́рть. Заговори́в прави́тель і сказа́в їм: Кого́ з двох бажа́єте, щоб я відпусти́в вам? Ті відпові́ли: Вара́вву. Ка́же до них Пила́т: А що ма́ю роби́ти з Ісу́сом, що зве́ться Христо́с? Усі́ відпові́ли: Неха́й бу́де розп'я́тий! Він спита́в: Що зло́го вчини́в він? Вони́ ж іще́ бі́льше ста́ли крича́ти: Неха́й бу́де розп'я́тий! Пила́т, ба́чачи, що нічо́го не вді́є, а за́колот деда́лі більша́є, взяв води́ і вмив пе́ред наро́дом ру́ки та й ка́же: Я неви́нний кро́ви пра́ведника цього́; ви поба́чите. Уве́сь же наро́д відпові́в, ка́жучи: Кров його́ на нас і на ді́тей

на́ших! Тоді́ він відпусти́в їм Вара́вву, а Ісу́са, бичува́вши, ви́дав на розп'я́ття.

Вояки́ прави́теля, взя́вши Ісу́са у прето́рію, зібра́ли на ньо́го всю чоту́ і, роздягну́вши його́, наки́нули на ньо́го черво́ний плащ, і, спли́вши віне́ць з терни́ни, покла́ли йому́ на го́лову, і дали́ трости́ну в пра́ву ру́ку. По́тім, па́даючи пе́ред ним на колі́на, глузува́ли з ньо́го, ка́жучи: Ра́дуйся, ца́рю юде́йський! І плюва́ли на ньо́го, бра́ли трости́ну і би́ли його́ по голові́. Насмія́вшись з ньо́го, ски́нули з ньо́го плащ, надягну́ли на ньо́го його́ о́діж і повели́ на розп'я́ття. Вихо́дячи ж, вони́ зустрі́ли одного́ чолові́ка з Кирине́ї, на ім'я́ Си́мон, і приму́сили його́ нести́ хрест його́.

Прибу́вши на мі́сце, що зве́ться Голго́та, то́бто Че́реп, дали́ йому́ пи́ти вина́, змі́шаного з жо́вчю, але́ він, покуштува́вши, не хоті́в пи́ти. Ті ж,

що розп'ялú його́, поділи́лись його́ оде́жею, ки́нувши же́реб. А по́тім сі-ли, щоб його́ стерегти́ там. Над голо-во́ю в ньо́го приби́ли на́пис, за що йо-го́ засу́джено: Це Ісу́с – цар юде́йський. Тоді́ розп'ялú з ним двох розбі́йників: одного́ право́руч, а дру́гого ліво́руч.

* Оди́н із злочи́нців, що ви́сів, знева-жа́в його́, ка́жучи: Хіба́ ти не Хри-сто́с? Спаси́ себе́ і нас! А дру́гий, озва́в-шись, скарта́в його́ і мо́вив: Чи не бої́шся Бо́га ти, що поку́туєш ту са́му ка́ру? Ми бо несемо́ ка́ру, гі́дну на́ших учи́нків, цей же не зроби́в нічо́го зло́-го. І сказа́в Ісу́сові: Пом'яни́ мене́, Го́-споди, колú при́йдеш, у твої́м Ца́рстві. Ісу́с сказа́в до ньо́го: І́стинно кажу́ тобі́: Сього́дні бу́деш зо мно́ю в раю́.

** Ті ж, що прохо́дили ми́мо ньо́го, лихосло́вили його́ і кива́ли голово́ю, ка́жучи: Ти, що руйну́єш храм і за три

*Від Луки, зач. 111.
**Від Матея, зач. 113.

дні будуєш знову, спаси себе самого: якщо ти Син Божий, зійди з хреста! Так само і первосвященики насміхалися з книжниками та старшими, кажучи: Інших спасав – себе спасти не може! Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить його нині, якщо він його любить. Сам бо казав: Я – Син Божий. Так теж і розбійники, що були з ним розп'яті, ображали його.

Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев'ятої години. А коло дев'ятої години Ісус скрикнув сильним голосом, кажучи: Елі, Елі, лема, савахтані, тобто: Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув? Деякі з тих, що там стояли, почувши це, казали: Він Іллю кличе. І негайно один із них підбіг, узяв губку і, намочивши її оцтом, настромив на тростину і дав йому пити. Інші ж казали: Лиши,

побáчимо, чи прúйде Іллú йогó рятувáти. Ісýс, скрúкнувши сúльним гóлосом, віддáв дýха.

Тодí завíса хрáму роздéрлася надвóє, від вéрху аж до нúзу, землú затряслáся, скéлі розпáлись; гробú відкрúлися, багáто тіл святúх помéрлих устáли і, вúйшовши з гробíв по йогó воскресíнні, ввійшлú у святé місто і багатьóм з'явúлись. А сóтник і ті, що стереглú з ним Ісýса, бáчивши землетрýс і те, що стáлось, вéльми налякáлись і мóвили: Це спрáвді був Син Бóжий.

* Томý що то булá п'ятниця та щоб тілá не лишúлися в субóту на хрестí, бо був Велúкдень тієї субóти, юдéї просúли Пилáта, щоб переламáли їм голінкú і їх знялú. Воякú прийшлú і переламáли голінкú пéршому і другому, що булú з ним розп'яті. Та колú приступúли до Ісýса і побáчили, що він ужé помéр, голінóк йомý не ламáли,

* Від Івана, зач. 61.

але́ оди́н з вояків проколо́в йому́ спи́сом бік і за́раз же потекла́ кров і вода́. І той, які́й ба́чив, сві́дчить те, і сві́дчення його́ правди́ве. І він зна́є, що гово́рить пра́вду, щоб ви теж уві́рували. Бо ста́лося те, щоб збуло́ся Писа́ння: Кість у нього́ не бу́де полама́на. І зно́ву і́нше Писа́ння ка́же: Диви́тимуться на то́го, кого́ проколо́ли.

*Було́ ж там бага́то жіно́к, які́ диви́лися зда́лека; вони́ слідо́м ішли́ за Ісу́сом з Галиле́ї і служи́ли йому́: між ни́ми Марі́я Магдали́на, Марі́я, ма́ти Я́кова та Йо́сифа, і ма́ти синів Заведе́я.

Якже́ наста́в ве́чір, прийшо́в замо́жний чолові́к з Аримате́ї, на ім'я́ Йо́сиф, що й сам був у́чнем Ісу́са. Він прийшо́в до Пила́та і проси́в ті́ла Ісу́са. Тоді́ Пила́т велі́в ви́дати ті́ло. Йо́сиф узя́в ті́ло, загорну́в його́ в чи́сте полотно́ і покла́в у свій нови́й гріб,

* Від Матея, зач. 113.

що його́ ви́сік був у ске́лі. І, прикоти́вши до вхо́ду гро́бу вели́кий ка́мінь, відійшо́в. Була́ там Марі́я Магдали́на й і́нша Марі́я, що сиді́ли про́ти гро́бу.

ПОКАЖЧИКИ

ПОКАЖЧИК ЧИТАНЬ ЄВАНГЕЛІЯ НА КОЖНИЙ ДЕНЬ ТИЖНІВ ЦІЛОГО РОКУ

Свята і велика неділя Пасхи

На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 1*	*Ів. 1,1-17*
На вечірні	*Євангеліє Івана, зач. 65*	*Ів. 20,19-25*

Світлий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 2*	*Ів. 1,18-28*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 113*	*Лк. 24,12-35*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 4*	*Ів. 1,35-51*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 8*	*Ів. 3,1-15*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 7*	*Ів. 2,12-22*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 11*	*Ів. 3,22-33*

Неділя 2, про Тому

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 116*	*Мт. 28,16-20*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 65*	*Ів. 20,19-31*
У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 6*	*Ів. 2,1-11*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 10*	*Ів. 3,16-21*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 15*	*Ів. 5,17-24*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 17*	*Ів. 5,30-6,2*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 19*	*Ів. 6,14-27*

Неділя 3, про мироносиць

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 71*	*Мр. 16,9-20*
На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 69*	*Мр. 15,43-16,8*
У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 13*	*Ів. 4,46-54*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 20*	*Ів. 6,27-33*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 21*	*Ів. 6,35-39*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 22*	*Ів. 6,40-44*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 23*	*Ів. 6,48-54*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 52*	*Ів. 15,17-16,2*

Неділя 4, про розслабленого

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 112*	*Лк. 24,1-12*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 14*	*Ів. 5,1-15*
У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 24*	*Ів. 6,56-69*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 25*	*Ів. 7,1-13*
У середу пер.	*Євангеліє Івана, зач. 26*	*Ів. 7,14-30*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 29*	*Ів. 8,12-20*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 30*	*Ів. 8,21-30*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 31*	*Ів. 8,31-42*

Неділя 5, про самарянку

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 63*	*Ів. 20,1-10*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 12*	*Ів. 4,5-42*
У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 32*	*Ів. 8,42-51*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 33*	*Ів. 8,51-59*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 18*	*Ів. 6,5-14*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 35*	*Ів. 9,39-10,9*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 37*	*Ів. 10,17-28*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 38*	*Ів. 10,27-38*

Неділя 6, про сліпородженого

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 64*	*Ів. 20,11-18*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 34*	*Ів. 9,1-38*
У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 40*	*Ів. 11,47-57*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 42*	*Ів. 12,19-36*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 43*	*Ів. 12,36-47*

Четвер Вознесення

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 71*	*Мр. 16,9-20*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 114*	*Лк. 24,36-53*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 47*	*Ів. 14,1-11*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 48*	*Ів. 14,10-21*

Неділя 7, святих Отців 1-го вселенського собору в Нікеї

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 66*	*Ів. 21,1-14*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 56*	*Ів. 17,1-13*

У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 49*	*Ів. 14,27-15,7*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 53*	*Ів. 16,2-13*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 54*	*Ів. 16,15-23*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 55*	*Ів. 16,23-33*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 57*	*Ів. 17,18-26*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 67*	*Ів. 21,15-25*
За померлих	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*

Неділя 8, П'ятдесятниця

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 65*	*Ів. 20,19-23*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 27*	*Ів. 7,37-52; 8,12*

1-ий тиждень

Понеділок Святого Духа

На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 75*	*Мт. 18,10-20*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 10*	*Мт. 4,25-5,13*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 12*	*Мт. 5,20-26*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 13*	*Мт. 5,27-32*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 14*	*Мт. 5,33-41*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 15*	*Мт. 5,42-48*

Неділя 1, всіх святих

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 116*	*Мт. 28,16-20*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 38*	*Мт. 10,32-33. 37-38; 19,27-30*

2-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 19*	*Мт. 6,31-34; 7,9-11*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 22*	*Мт. 7,15-21*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 23*	*Мт. 7,21-23*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 27*	*Мт. 8,23-27*

Торжественне поклонення пречистим Тайнам Тіла і Крови Господа нашого Ісуса Христа

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 23*	*Ів. 6,55-58*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 23*	*Ів. 6,48-54*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 31*	*Мт. 9,14-17*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 20*	*Мт. 7,1-8*

Неділя 2 по П'ятдесятниці, глас 1

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 70*	*Мр. 16,1-8*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 9*	*Мт. 4,18-23*

3-ій тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 34*	*Мт. 9,36-10,8*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 35*	*Мт. 10,9-15*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 36*	*Мт. 10,16-22*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 37*	*Мт. 10,23-31*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 38*	*Мт. 10,32-36; 11,1*

Празник найсолодшого Господа Бога і Спаса Ісуса Христа – Чоловіколюбця

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 36*	*Ів. 10,9-16*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 9*	*Ів. 3,13-17*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 24*	*Мт. 7,24-8,4*

Сострадання Пресвятої Богородиці

На утр./Літ.	*Євангеліє Івана, зач. 61*	*Ів. 19,25-27*

Неділя 3, глас 2

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 71*	*Мр. 16,9-20*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 18*	*Мт. 6,22-33*

4-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 40*	*Мт. 11,2-15*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 41*	*Мт. 11,16-20*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 42*	*Мт. 11,20-26*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 43*	*Мт. 11,27-30*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 44*	*Мт. 12,1-8*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 26*	*Мт. 8,14-23*

Неділя 4, глас 3, всіх святих українського народу

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 112*	*Лк. 24,1-12*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 25*	*Мт. 8,5-13*
І святим	*Євангеліє Матея, зач. 10*	*Мт. 5,1-16*

5-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 45*	*Мт. 12,9-13*

У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 46*	*Мт. 12,14-16. 22-30*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 48*	*Мт. 12,38-45*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 49*	*Мт. 12,46-13,3*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 50*	*Мт. 13,4-9*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 30*	*Мт. 9,9-13*

Неділя 5, глас 4

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 113*	*Лк. 24,12-35*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 27*	*Мт. 8,28-9,1*

6-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 51*	*Мт. 13,10-23*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 52*	*Мт. 13,24-30*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 53*	*Мт. 13,31-36*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 54*	*Мт. 13,36-43*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 55*	*Мт. 13,44-54*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 32*	*Мт. 9,18-26*

Неділя 6, глас 5

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 114*	*Лк. 24,36-53*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 29*	*Мт. 9,1-8*

7-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 56*	*Мт. 13,54-58*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 57*	*Мт. 14,1-13*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 60*	*Мт. 14,35-15,11*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 61*	*Мт. 15,12-21*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 63*	*Мт. 15,29-31*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 39*	*Мт. 10,37-11,1*

Неділя 7, глас 6

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 63*	*Ів. 20,1-10*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 33*	*Мт. 9,27-35*

8-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 65*	*Мт. 16,1-6*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 66*	*Мт. 16,6-12*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 68*	*Мт. 16,20-24*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 69*	*Мт. 16,24-28*

У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 71*	*Мт. 17,10-18*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 47*	*Мт. 12,30-37*

Неділя 8, глас 7

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 64*	*Ів. 20,11-18*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 58*	*Мт. 14,14-22*

9-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 74*	*Мт. 18,1-11*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 76*	*Мт. 18,18-22; 19,1-2.13-15*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 80*	*Мт. 20,1-16*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 81*	*Мт. 20,17-28*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 83*	*Мт. 21,12-14. 17-20*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 64*	*Мт. 15,32-39*

Неділя 9, глас 8

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 65*	*Ів. 20,19-31*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 59*	*Мт. 14,22-34*

10-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 84*	*Мт. 21,18-22*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 85*	*Мт. 21,23-27*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 86*	*Мт. 21,28-32*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 88*	*Мт. 21,43-46*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 91*	*Мт. 22,23-33*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 73*	*Мт. 17,24-18,4*

Неділя 10, глас 1

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 66*	*Ів. 21,1-14*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 72*	*Мт. 17,14-23*

11-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Матея, зач. 94*	*Мт. 23,13-22*
У вівторок	*Євангеліє Матея, зач. 95*	*Мт. 23,23-28*
У середу	*Євангеліє Матея, зач. 96*	*Мт. 23,29-39*
У четвер	*Євангеліє Матея, зач. 99*	*Мт. 24,13-28*
У п'ятницю	*Євангеліє Матея, зач. 100*	*Мт. 24,27-33. 42-51*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 78*	*Мт. 19,3-12*

Неділя 11, глас 2

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 67*	*Ів. 21,15-25*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 77*	*Мт. 18,23-35*

12-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 2*	*Мр. 1,9-15*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 3*	*Мр. 1,16-22*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 4*	*Мр. 1,23-28*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 5*	*Мр. 1,29-35*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 9*	*Мр. 2,18-22*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 82*	*Мт. 20,29-34*

Неділя 12, глас 3

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 116*	*Мт. 28,16-20*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 79*	*Мт. 19,16-26*

13-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 11*	*Мр. 3,6-12*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 12*	*Мр. 3,13-19*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 13*	*Мр. 3,20-27*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 14*	*Мр. 3,28-35*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 15*	*Мр. 4,1-9*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 90*	*Мт. 22,15-22*

Неділя 13, глас 4

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 70*	*Мр. 16,1-8*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 87*	*Мт. 21,33-42*

14-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 16*	*Мр. 4,10-23*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 17*	*Мр. 4,24-34*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 18*	*Мр. 4,35-41*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 19*	*Мр. 5,1-20*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 20*	*Мр. 5,22-24. 35-6,1*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 93*	*Мт. 23,1-12*

Неділя 14, глас 5

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 71*	*Мр. 16,9-20*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 89*	*Мт. 22,1-14*

15-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 21*	*Мр. 5,24-34*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 22*	*Мр. 6,1-7*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 23*	*Мр. 6,7-13*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 25*	*Мр. 6,30-45*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 26*	*Мр. 6,45-53*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 97*	*Мт. 24,1-13*

Неділя 15, глас 6

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 112*	*Лк. 24,1-12*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 92*	*Мт. 22,35-46*

16-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 27*	*Мр. 6,54-7,8*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 28*	*Мр. 7,5-16*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 29*	*Мр. 7,14-24*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 30*	*Мр. 7,24-30*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 32*	*Мр. 8,1-10*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 101*	*Мт. 24,34-44*

Неділя 16, глас 7

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 113*	*Лк. 24,12-35*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 105*	*Мт. 25,14-30*

17-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 48*	*Мр. 10,46-52*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 50*	*Мр. 11,11-23*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 51*	*Мр. 11,23-26*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 52*	*Мр. 11,27-33*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 53*	*Мр. 12,1-12*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 104*	*Мт. 25,1-13*

Неділя 17, глас 8

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 114*	*Лк. 24,36-53*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 62*	*Мт. 15,21-28*

18-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 10*	*Лк. 3,19-22*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 11*	*Лк. 3,23-4,1*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 12*	*Лк. 4,1-15*

У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 13*	*Лк. 4,16-22*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 14*	*Лк. 4,22-30*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 15*	*Лк. 4,31-36*

Неділя 18, глас 1

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 63*	*Ів. 20,1-10*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 17*	*Лк. 5,1-11*

19-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 16*	*Лк. 4,37-44*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 18*	*Лк. 5,12-16*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 21*	*Лк. 5,33-39*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 23*	*Лк. 6,12-19*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 24*	*Лк. 6,17-23*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 19*	*Лк. 5,17-26*

Неділя 19, глас 2

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 64*	*Ів. 20,11-18*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 26*	*Лк. 6,31-36*

20-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 25*	*Лк. 6,24-30*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 27*	*Лк. 6,37-45*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 28*	*Лк. 6,46-7,1*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 31*	*Лк. 7,17-30*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 32*	*Лк. 7,31-35*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 20*	*Лк. 5,27-32*

Неділя 20, глас 3

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 65*	*Ів. 20,19-31*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 30*	*Лк. 7,11-16*

21-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 33*	*Лк. 7,36-50*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 34*	*Лк. 8,1-3*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 37*	*Лк. 8,22-25*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 41*	*Лк. 9,7-11*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 42*	*Лк. 9,12-17*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 22*	*Лк. 6,1-10*

Неділя 21, глас 4

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 66*	*Ів. 21,1-14*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 35*	*Лк. 8,5-15*

22-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 43*	*Лк. 9,18-22*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 44*	*Лк. 9,23-27*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 47*	*Лк. 9,44-50*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 48*	*Лк. 9,49-56*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 50*	*Лк. 10,1-15*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 29*	*Лк. 7,1-10*

Неділя 22, глас 5

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 67*	*Ів. 21,15-25*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 83*	*Лк. 16,19-31*

23-ій тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 52*	*Лк. 10,22-24*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 55*	*Лк. 11,1-10*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 56*	*Лк. 11,9-13*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 57*	*Лк. 11,14-23*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 58*	*Лк. 11,23-26*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 36*	*Лк. 8,16-21*

Неділя 23, глас 6

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 116*	*Мт. 28,16-20*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 38*	*Лк. 8,26-39*

24-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 59*	*Лк. 11,29-33*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 60*	*Лк. 11,34-41*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 61*	*Лк. 11,42-46*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 62*	*Лк. 11,47-12,1*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 63*	*Лк. 12,2-12*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 40*	*Лк. 9,1-6*

Неділя 24, глас 7

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 70*	*Мр. 16,1-8*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 39*	*Лк. 8,41-56*

25-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 65*	*Лк. 12,13-15. 22-31*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 68*	*Лк. 12,42-48*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 69*	*Лк. 12,48-59*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 70*	*Лк. 13,1-9*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 73*	*Лк. 13,31-35*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 46*	*Лк. 9,37-43*

Неділя 25, глас 8

На утрені	*Євангеліє Марка, зач. 71*	*Мр. 16,9-20*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 53*	*Лк. 10,25-37*

26-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 75*	*Лк. 14,12-15*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 77*	*Лк. 14,25-35*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 78*	*Лк. 15,1-10*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 80*	*Лк. 16,1-9*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 82*	*Лк. 16,15-18. 17,1-4*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 49*	*Лк. 9,57-62*

Неділя 26, глас 1

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 112*	*Лк. 24,1-12*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 66*	*Лк. 12,16-21*

27-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 86*	*Лк. 17,20-25*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 87*	*Лк. 17,26-37*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 90*	*Лк. 18,15-17. 26-30*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 92*	*Лк. 18,31-34*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 95*	*Лк. 19,12-28*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 51*	*Лк. 10,19-21*

Неділя 27, глас 2

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 113*	*Лк. 24,12-35*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 71*	*Лк. 13,10-17*

28-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 97*	*Лк. 19,37-44*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 98*	*Лк. 19,45-48*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 99*	*Лк. 20,1-8*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 100*	*Лк. 20,9-18*
У п'ятницю	*Євангеліє Луки, зач. 101*	*Лк. 20,19-26*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 67*	*Лк. 12,32-40*

Неділя 28, глас 3

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 114*	*Лк. 24,36-53*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 76*	*Лк. 14,16-24*

29-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 102*	*Лк. 20,27-44*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 106*	*Лк. 21,12-19*
У середу	*Євангеліє Луки, зач. 104*	*Лк. 21,5-7. 10-11.20-24*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 107*	*Лк. 21,28-33*
У п'ятниця	*Євангеліє Луки, зач. 108*	*Лк. 21,37-22,8*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 72*	*Лк. 13,18-29*

Неділя 29, глас 4

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 63*	*Ів. 20,1-10*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 85*	*Лк. 17,12-19*

30-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 33*	*Мр. 8,11-21*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 34*	*Мр. 8,22-26*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 36*	*Мр. 8,30-34*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 39*	*Мр. 9,10-16*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 41*	*Мр. 9,33-41*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 74*	*Лк. 14,1-11*

Неділя 30, глас 5

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 64*	*Ів. 20,11-18*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 91*	*Лк. 18,18-27*

31-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 42*	*Мр. 9,42-10,1*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 43*	*Мр. 10,2-12*

У середу	*Євангеліє Марка, зач. 44*	*Мр. 10,11-16*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 45*	*Мр. 10,17-27*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 46*	*Мр. 10,23-32*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 81*	*Лк. 16,10-15*

Неділя 31, глас 6

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 65*	*Ів. 20,19-31*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 93*	*Лк. 18,35-43*

32-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 48*	*Мр. 10,46-52*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 50*	*Мр. 11,11-23*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 51*	*Мр. 11,23-26*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 52*	*Мр. 11,27-33*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 53*	*Мр. 12,1-12*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 84*	*Лк. 17,3-10*

Неділя 32, про Закхея

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 66*	*Ів. 21,1-14*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 94*	*Лк. 19,1-10*

33-ій тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 54*	*Мр. 12,13-17*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 55*	*Мр. 12,18-27*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 56*	*Мр. 12,28-37*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 57*	*Мр. 12,38-44*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 58*	*Мр. 13,1-8*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 88*	*Лк. 18,2-8*

Неділя 33, про митаря і фарисея

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 89*	*Лк. 18,10-14*

34-ий тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 59*	*Мр. 13,9-13*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 60*	*Мр. 13,14-23*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 61*	*Мр. 13,24-31*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 62*	*Мр. 13,31-14,2*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 63*	*Мр. 14,3-9*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 103*	*Лк. 20,45-21,4*

Неділя 34, про блудного сина

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 79*	*Лк. 15,11-32*

М'ясопусний тиждень

У понеділок	*Євангеліє Марка, зач. 49*	*Мр. 11,1-11*
У вівторок	*Євангеліє Марка, зач. 64*	*Мр. 14,10-42*
У середу	*Євангеліє Марка, зач. 65*	*Мр. 14,43-15,1*
У четвер	*Євангеліє Марка, зач. 66*	*Мр. 15,1-15*
У п'ятницю	*Євангеліє Марка, зач. 68*	*Мр. 15,22.25.33-41*
У суботу	*Євангеліє Луки, зач. 105*	*Лк. 21,8-9.25-27.33-36*
За померлих	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*

Неділя 35, м'ясопусна

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 106*	*Мт. 25,31-46*

Сиропусний тиждень

У понеділок	*Євангеліє Луки, зач. 96*	*Лк. 19,29-40; 22,7-39*
У вівторок	*Євангеліє Луки, зач. 109*	*Лк. 22,39-42.45-23,1*
У четвер	*Євангеліє Луки, зач. 110*	*Лк. 23,1-34.44-56*
У суботу	*Євангеліє Матея, зач. 16*	*Мт. 6,1-13*
І отцям	*Євангеліє Матея, зач. 43*	*Мт. 11,27-30*

Неділя 36, сиропусна

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 17*	*Мт. 6,14-21*

Святий великий піст

Субота 1 посту

На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 10*	*Мр. 2,23-3,5*
І святому	*Євангеліє Івана, зач. 52*	*Ів. 15,17-16,2*

Неділя 1 посту, православія

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 5*	*Ів. 1,43-51*

Субота 2 посту

На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 6*	*Мр. 1,35-44*
За померлих	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*

Неділя 2 посту

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 7*	*Мр. 2,1-12*

Субота 3 посту

На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 8*	*Мр. 2,14-17*
За померлих	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*

Неділя 3 посту, Хрестопоклонна

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 37*	*Мр. 8,34-9,1*

Субота 4 посту

На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 31*	*Мр. 7,31-37*
За померлих	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*

Неділя 4 посту

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 40*	*Мр. 9,17-31*
І святому	*Євангеліє Матея, зач. 10*	*Мт. 4,25-5,12*

Субота 5 посту, акафістова

На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 35*	*Мр. 8,27-31*
І Богородиці	*Євангеліє Луки, зач. 54*	*Лк. 10,38-42; 11,27-28*

Неділя 5 посту

На утрені	*Євангеліє воскресне*	
На Літургії	*Євангеліє Марка, зач. 47*	*Мр. 10,32-45*
І святій	*Євангеліє Луки, зач. 33*	*Лк. 7,36-50*

Субота 6 посту, Лазарева

На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 39*	*Ів. 11,1-45*

Квітна неділя

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 83*	*Мт. 21,1-11. 15-17*
На Літургії	*Євангеліє Івана, зач. 41*	*Ів. 12,1-18*

Страсний тиждень

Святий великий понеділок

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 84*	*Мт. 21,18-43*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 98*	*Мт. 24,3-35*

Святий великий вівторок

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 90*	*Мт. 22,15-23,39*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 102*	*Мт. 24,36-26,2*

Свята велика середа

На утрені	*Євангеліє Івана, зач. 41*	*Ів. 12,17-50*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 108*	*Мт. 26,6-16*

Святий великий четвер

На утрені	*Євангеліє Луки, зач. 108*	*Лк. 22,1-39*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 107*	*Мт. 26,1-20; Ів. 13,3-17; Мт. 26,21-39; Лк. 22,43-45; Мт. 26,40-27,2*
На вмиванні	*Євангеліє Івана, зач. 44*	*Ів. 13,1-11*
По вмиванні	*Євангеліє Івана, зач. 45*	*Ів. 13,12-17*

Свята велика п'ятниця

ЄВАНГЕЛІЯ СВЯТИХ СТРАСТЕЙ ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

1. Євангеліє Івана, зач. 46	*Ів. 13,31-18,1*
2. Євангеліє Івана, зач. 58	*Ів. 18,1-28*

3. Євангеліє Матея, зач. 109		*Мт. 26,57-75*
4. Євангеліє Івана, зач. 59		*Ів. 18,28-19,16*
5. Євангеліє Матея, зач. 111		*Мт. 27,3-32*
6. Євангеліє Марка, зач. 67		*Мр. 15,16-32*
7. Євангеліє Матея, зач. 113		*Мт. 27,33-54*
8. Євангеліє Луки, зач. 111		*Лк. 23,32-49*
9. Євангеліє Івана, зач. 61		*Ів. 19,25-37*
10. Євангеліє Марка, зач. 69		*Мр. 15,43-47*
11. Євангеліє Івана, зач. 62		*Ів. 19,38-42*
12. Євангеліє Матея, зач. 114		*Мт. 27,62-66*
На 1 часі	*Євангеліє Матея, зач. 110*	*Мт. 27,1-56*
На 3 часі	*Євангеліє Марка, зач. 67*	*Мр. 15,16-41*
На 6 часі	*Євангеліє Луки, зач. 111*	*Лк. 23,32-49*
На 9 часі	*Євангеліє Івана, зач. 59*	*Ів. 18,28-19,37*
На вечірні	*Євангеліє Матея, зач. 110*	*Мт. 27,1-38; Лк. 23,39-43; Мт. 27,39-54; Ів. 19,31-37; Мт. 27,55-61*

Свята велика субота

На утрені	*Євангеліє Матея, зач. 114*	*Мт. 27,62-66*
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 115*	*Мт. 28,1-20*

ВОСКРЕСНІ ЄВАНГЕЛІЯ

1. Євангеліє Матея, зач. 116	*Мт. 28,16-20*
2. Євангеліє Марка, зач. 70	*Мр. 16,1-8*
3. Євангеліє Марка, зач. 71	*Мр. 16,9-20*
4. Євангеліє Луки, зач. 112	*Лк. 24,1-12*
5. Євангеліє Луки, зач. 113	*Лк. 24,12-35*
6. Євангеліє Луки, зач. 114	*Лк. 24,36-53*
7. Євангеліє Івана, зач. 63	*Ів. 20,1-10*
8. Євангеліє Івана, зач. 64	*Ів. 20,11-18*
9. Євангеліє Івана, зач. 65	*Ів. 20,19-31*
10. Євангеліє Івана, зач. 66	*Ів. 21, 1-14*
11. Євангеліє Івана, зач. 67	*Ів. 21,15-25*

ЗБІРНИК ДВАНАДЦЯТИ МІСЯЦІВ
Покажчик читань Євангелія празників і вибраних святих

Пояснення знаків

⊕ *празник Господський, Богородичний, різдво Предтечі, верховних апостолів*

✝ *святий бдінний*

✝ *святий полиелейний*

℈ *святий на шість стихир*

℈ *святий на шість стихир*

МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ

1 ✝ Начало Індикта, тобто Нового року. І пам'ять преподобного отця нашого Симеона Стовпника. І матері його. І собор Пресвятої Богородиці, що в Міясинах.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 13 (Лк. 4,16-22). І преподобному: Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11, 27-30).

2 Святого мученика Маманта. І преподобного отця нашого Івана Посника, патріярха Царгородського.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 50 (Ів. 15,1-7).

3 Святого священномученика Антима, єпископа Нікомидійського. І преподобного отця нашого Теоктиста, спосника великого Євтимія.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

4 Святого священномученика Вавили, єпископа Антіохійського. І святого пророка й боговидця Мойсея.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 67 (Лк. 12,32-40).

5 Ꙓ Святого пророка Захарії, отця чесного Івана Предтечі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 96 (Мт. 23,29-39).

6 Ꙓ Спогад про чудо, яке було в Колосах, що в Хонах, від архистратига Михаїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

7 Ꙓ Передпразденство Різдва Пресвятої Богородиці. І святого мученика Созонта.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

8 ⊕ **Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28.

9 Ꙓ Святих і праведних богоотців Йоакима й Анни. І святого мученика Северіяна.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 36 (Лк. 8,16-21).

10 Святих мучениць Минодори, Митродори й Нимфодори.

11 Преподобної матері нашої Теодори Олександрійської.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 28 (Ів. 8,3-11).

12 Святого священномученика Автонома.
У цей день віддається празник Різдва Пресвятої Богородиці.

Субота перед Воздвиженням

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 39 (Мт. 10,37-11,1).

Неділя перед Воздвиженням

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 9 (Ів. 3,13-17).

---

13 Ꙓ Пам'ять оновлення храму святого Воскресення Христа і Бога нашого. І передпразденство Воздвиження чесного й животворящого Хреста.

І святого священномученика Корнилія сотника.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 67 (Мт. 16,13-19).

14 ⊕ **Всемірне Воздвиження чесного й животворящого Хреста.**
На утрені Євангеліє Івана, зач. 42 (Ів. 12,28-36).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 60 (Ів. 19,6-11. 13-20.25-28.30-35).

15 ꙫ Святого великомученика Микити.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).

Субота по Воздвиженні
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 30 (Ів. 8,21-30).

Неділя по Воздвиженні
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 37 (Мр. 8,34-9,1).

---

16 ꙫ Святої великомучениці Євфимії всехвальної.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).

17 Святої мучениці Софії і трьох її дочок, Віри, Надії й Любови.

18 Преподобного отця нашого Євменія, єпископа Гортинського, чудотворця.

19 Святих мучеників Трофима, Савватія й Доримедонта.

20 ꙫ Святого великомученика Євстратія і тих, що з ним.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
ꙫ І святих мучеників і ісповідників – великого князя Михаїла і боярина його Теодора, чернігівських чудотворців.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

21 Святого апостола Кодрата, що в Магнисії.
У цей день віддається празник чесного Хреста.

22 Святого священномученика Фоки, єпископа Синопійського.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

23 ⁂ Зачаття чесного славного пророка, предтечі і хрестителя Івана.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 2 (Лк. 1,5-25).

24 ⁂ Святої первомучениці й рівноапостольної Теклі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 104 (Мт. 25,1-13).

25 Преподобної матері нашої Євфросинії.

26 ✠ Переставлення святого апостола і євангелиста Івана Богослова.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 61 (Ів. 19,25-27; 21, 24-25).

27 Святого мученика Калістрата і дружини його.
І преподобного отця нашого Ніла, основника й ігумена монастиря Криптоферратського.

28 ✛ Преподобного отця нашого й ісповідника Харитона.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

І святого В'ячеслава, князя чеського.
У цей день празнуємо собор преподобних отців Печерських, що спочивають у ближніх печерах преподобного Антонія.

Служба преподобним – загальна.

29 ⁂ Преподобного отця нашого Киріяка самітника.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

30 ⁂ Святого священномученика Григорія, єпископа Великої Вірменії.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 103 (Мт. 24,42-47).

МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ

1 ⊕ **Покров Пресвятої Богородиці.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56). На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11, 27-28).

І святого апостола Ананії, одного з семидесятьох. І преподобного отця нашого Романа Сладкопівця.
Апостолові: На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

2 Святого священномученика Кипріяна. І святої мучениці Юстини. І святого Андрея, Христа ради юродивого.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

3 Святого священномученика Діонисія Ареопагіта.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 55 (Мт. 13,44-54).

4 Святого священномученика Єротея, єпископа Атенського. І преподобного отця Франціска Асизького.

5 Святої мучениці Харитини.

6 ✠ Святого і славного апостола Томи.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25). На Літургії Євангеліє Івана, зач. 65 (Ів. 20,19-31).

7 Святих мучеників Сергія і Вакха.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

8 Преподобної матері нашої Пелагії.

9 ✠ Святого апостола Якова Алфеєвого.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25). На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

10 Святих мучеників Євлампія і Євлампії.

11 Святого апостола Филипа, одного з сімох дияконів. І преподобного отця нащого Теофана Начертанного, єпископа Нікейського і творця канонів.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

У наступну неділю празнуємо пам'ять
святих Отців сьомого собору
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 56 (Ів. 17,1-13).

12 Святих мучеників Прова, Тараха й Андроніка. І преподобного отця нашого Косми Святоградця, єпископа Маюмського і творця канонів.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
І пам'ять святого отця нашого Мартина Милостивого, єпископа Туринського.

13 Святих мучеників Карпа, Папили й Агатоніка.

14 Святих мучеників Назарія, Гервасія, Протасія й Келсія.
Є І преподобної матері нашої Параскеви Терновської.
Служба преподобним жінкам – загальна.

15 Преподобного отця нашого Євтимія Нового. Святого преподобномученика Лукіяна, пресвітера Великої Антіохії.

16 Святого мученика Лонгина сотника.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 113 (Мт. 27,33-54).

17 Святого пророка Осії. І святого преподобномученика Андрея Критського.

18 ✠ Святого апостола і евангелиста Луки.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

19 Святого пророка Йоїла. І святого мученика Уара.
Є І преподобного отця нашого Івана Рильського.
Служба преподобному – загальна.

20 Є Святого великомученика Артемія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

21 Преподобного отця нашого Іларіона Великого.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

22 Святого рівноапостольного Аверкія, єпископа Єрапольського, чудотворця. І святих сімох отроків, що в Ефесі.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

23 Святого апостола Якова, по плоті брата Господнього.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).

24 Святого мученика Арети і тих, що з ним.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 38 (Мт. 10,32-33. 37-38; 19,27-30).

25 Святих мучеників і нотарів Маркіяна й Мартирія.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

26 ♱ Святого і славного великомученика Димитрія Мироточця.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

27 Святого мученика Нестора. І святих мучениць Капетоліни і рабині її Єротиїди.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

28 Святих мучеників Терентія й Неоніли. І преподобного отця нашого Стефана Савваїта, творця канонів.
І святої мучениці Параскеви, що в Іконії, названої П'ятниця.
Мучениці: На утрені Євангеліє Матея, зач. 104 (Мт. 25,1-13).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).

29 Святої преподобномучениці Анастасії Римлянки.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

І переставлення преподобного отця нашого Авраамія архимандрита, Ростовського чудотворця.

На утрені Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).

30 Святих мучеників Зиновія й Зиновії, сестри його.

31 Святих апостолів Стахія, Амплія і тих, що з ними. І святого мученика Єпімаха.

МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД

1 Ꙫ Святих чудотворців і безсребреників Косми й Дам'яна.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

2 Святих мучеників Акиндина, Пигасія, Афтонія, Єлпидифора й Анемподиста.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).

3 Святих мучеників Акепсими, єпископа, Йосифа, пресвітера, і Аїтала, диякона. І оновлення храму святого великомученика Юрія, що в Лідді, де положене чесне тіло його.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

4 Преподобного отця нашого Йоаникія Великого. І святого мученика Никандра, єпископа Мирського. І Єрмея, пресвітера.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).

5 Святих мучеників Галактіона і Єпістими.

6 Ꙫ Святого отця нашого Павла, архиєпископа Царгородського, ісповідника.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 64 (Лк. 12,8-12).

7 Святих тридцять трьох мучеників, що в Мелітині. І преподобного отця нашого і чудотворця Лазаря, що постив на Галисійській горі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).

8 ☩ Собор святого архистратига Михаїла і інших безплотних сил.
На утрені Єванг. Матея, зач. 52 (Мт. 13,24-30.36-43).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

9 Святих мучеників Онисифора й Порфирія. І преподобної матері нашої Матрони. І преподобної Теоктисти, що з Лезви.

10 Святих апостолів Ераста, Олімпа, Родіона і тих, що з ними.

11 Святих мучеників Мини, Віктора й Вінкентія. І святої мучениці Стефаніди. І преподобного отця нашого і ісповідника Теодора Студита.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 38 (Мт. 10,32-33. 37-38; 19,27-30).

І преподобному: Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4, 25-5,12).

12 Святого отця нашого Івана Милостивого, патріярха Олександрійського. І преподобного отця нашого Ніла.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

І святого священномученика Йосафата, архиєпископа Полоцького.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

13 ✠ Святого отця нашого Івана Золотоустого, архиєпископа Царгородського.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

14 ✠ Святого і всехвального апостола Филипа.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 5 (Ів. 1,43-51).

15 Святих мучеників і ісповідників Гурія, Самона й Авіва.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 64 (Лк. 12,8-12).

16 ✠ Святого апостола і євангелиста Матея.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 30 (Мт. 9,9-13).

17 Святого отця нашого Григорія, єпископа Неокесарійського, чудотворця.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

18 Святих мучеників Платона й Романа.

19 Святого пророка Авдія. І святого мученика Варлаама.

Служба мученикові – загальна.

20 Передпразденство Входу в храм Пресвятої Богородиці. І преподобного отця нашого Григорія Декаполіта.

І святого отця нашого Прокла, архиєпископа Царгородського.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

21 ⊕ **Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.**

На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).

22 Святого апостола Филимона і тих, що з ним.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

23 Святих отців наших Амфілохія, єпископа Іконійського, і Григорія, єпископа Акрагантійського.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 103 (Мт. 24,42-47).

24 ꞓ· Святої великомучениці Катерини. І святого великомученика Меркурія.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

25 Святих отців наших і священномучеників Климента, папи Римського, і Петра, єпископа Олександрійського. У цей день віддається празник Входу Пресвятої Богородиці.

Служба Богородиці.
Святим: На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

26 Преподобного отця нашого Аліпія Стовпника. І пам’ять посвячення храму святого великомученика Юрія, що в Києві перед воротами Святої Софії.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 63 (Лк. 12,2-7).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

27 Святого великомученика Якова Персянина. І преподобного отця нашого Палладія.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 50 (Ів. 15,1-7).

28 ꞓ· Преподобномученика Стефана Нового. І святого мученика Іринарха.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 37 (Мт. 10,23-31).

29 Святого мученика Парамона. І святого мученика Філумена.

30 ✠ Святого всехвального апостола Андрея Первозванного.

На утрені Євангеліє Матея, зач. 9 (Мт. 4,18-23).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 4 (Ів. 1,35-51).

МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ

1 Святого пророка Наума.

2 Святого пророка Аввакума.

3 Святого пророка Софонії.

4 Святої великомучениці Варвари. І преподобного отця нашого Івана Дамаскина.

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 21 (Мр. 5,24-34).

5 ✠ Преподобного й богоносного отця нашого Сави Освященного.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

6 ✠ Святого отця нашого Миколая, архиєпископа Мир Ликійських, чудотворця.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

7 Святого отця нашого Амвросія, єпископа Медіолянського.

8 Преподобного отця нашого Патапія.

9 ✠ Зачаття святої Анни, коли зачала Пресвяту Богородицю.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 36 (Лк. 8,16-21).

10 Святих мучеників Мини, Єрмогена і Євграфа.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

11 Преподобного отця нашого Даниїла Стовпника.

Неділя святих Праотців

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 76 (Лк. 14,16-24).

---

12 ἐ Преподобного отця нашого Спиридона чудотворця, єпископа Трімитійського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

13 ✠ Святих мучеників Євстратія, Авксентія, Євгенія, Мардарія й Ореста. І святої мучениці Лукії, діви.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

14 Святих мучеників Тирса, Левкія, Филимона, Аполлонія, Аріяна й Каленика.

15 Святого священномученика Єлевтерія. І преподобного отця нашого Павла, що в Латрі.
ἐ І святого отця нашого Стефана ісповідника, архиєпископа Сурожського.
Служба святителеві – загальна.

16 Святого пророка Аггея.

17 ἐ Святого пророка Даниїла. І святих трьох отроків, Ананії, Азарії й Мисаїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 62 (Лк. 11,47-12,1).

18 Святого мученика Севастіяна і дружини його.

Субота перед Різдвом Христовим

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 72 (Лк. 13,18-29).

Неділя перед Різдвом Христовим, святих Отців

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 1 (Мт. 1,1-25).

---

19 Святого мученика Боніфатія.

20 ἐ Передпразденство Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.
І святого священномученика Ігнатія Богоносця.
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 41 (Мр. 9,33-41).

21 Передпразденство Різдва Христового.
Святої мучениці Юліянії.

22 Передпразденство Різдва Христового.
Святої великомучениці Анастасії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).

23 Передпразденство Різдва Христового.
Святих десятьох мучеників, що в Криті.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

24 Передпразденство Різдва Христового.
Святої преподобномучениці Євгенії.

Навечір'я Різдва Христового

На 1 часі	*Євангеліє Матея, зач. 2*	*Мт. 1,18-25*
На 3 часі	*Євангеліє Луки, зач. 5*	*Лк. 2,1-20*
На 6 часі	*Євангеліє Матея, зач. 3*	*Мт. 2,1-12*
На 9 часі	*Євангеліє Матея, зач. 4*	*Мт. 2,13-23*
На Літургії	*Євангеліє Луки, зач. 5*	*Лк. 2,1-20*
	Якщо Навечір'я в суботу або неділю	
На Літургії	*Євангеліє Матея, зач. 53*	*Мт. 13,31-36*

25 ⊕ **Різдво Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**
На утрені Євангеліє Матея, зач. 2 (Мт. 1,18-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 3 (Мт. 2,1-12).

26 Собор Пресвятої Богородиці.
І пам'ять святого священномученика Євтимія, єпископа Сардійського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 4 (Мт. 2,13-23).

Субота по Різдві Христовім

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 46 (Мт. 12,15-21).

Неділя по Різдві Христовім
Пам'ять святих і праведних Йосифа обручника, Давида царя і Якова, брата Божого

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 4 (Мт. 2,13-23).

---

27 Святого апостола, первомученика й архидиякона Стефана.

І преподобного отця нашого Теодора Начертанного, творця канонів.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 87 (Мт. 21,33-42).

28 Святих мучеників двадцять тисяч, спалених у Нікомидії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,19-21).

29 Святих младенців, за Христа вбитих у Вифлеємі.
І преподобного отця нашого Маркелла, ігумена обителі неусипаємих.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 4 (Мт. 2,13-23).

30 Святої мучениці Анісії.

31 Преподобної матері нашої Меланії Римлянки.
У цей день віддається празник Різдва Христового.

МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ

1 **⊕ Обрізання Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**
І святого отця нашого Василія Великого, архієпископа Кесарії Кападокійської.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 6 (Лк. 2,20-21.40-52).
І святому: Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

Субота перед Просвіщенням

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 5 (Мт. 3,1-11).

Неділя перед Просвіщенням

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 1 (Мр. 1,1-8)

---

2 Передпразденство Просвіщення.
І святого отця нашого Сильвестра, папи Римського.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 50 (Ів. 15,1-7).

3 Передпразденство Просвіщення.
Святого пророка Малахії. І святого мученика Гордія.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).

4 Передпразденство Просвіщення.
Собор святих семидесятьох апостолів. І преподобного отця нашого Теоктиста ігумена, що в Кукумі Сікелійській.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

5 Передпразденство Просвіщення.
Святих мучеників Теопемпта й Теони. І преподобної Синклитікії.

Навечір'я Богоявлення

На 1 часі	*Євангеліє Матея, зач. 5*	*Мт. 3,1-11*
На 3 часі	*Євангеліє Марка, зач. 1*	*Мр. 1,1-8*
На 6 часі	*Євангеліє Марка, зач. 2*	*Мр. 1,9-15*
На 9 часі	*Євангеліє Матея, зач. 6*	*Мт. 3,13-17*

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 9 Лк. 3,1-18

На освячення води Євангеліє Марка, зач. 2 Мр. 1,9-15

6 ⊕ **Святе Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**

На утрені Євангеліє Марка, зач. 2 (Мр. 1,9-11).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 6 (Мт. 3,13-17).

7 Собор святого славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 3 (Ів. 1,29-34).

Субота по Просвіщенні

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 7 (Мт. 4,1-11)

Неділя по Просвіщенні

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 8 (Мт. 4,12-17).

---

8 Преподобного отця нашого Георгія Хозевіта. І преподобної матері нашої Домніки. І Еміліяна, ісповідника.

9 Святого мученика Полієвкта.

10 Святого отця нашого Григорія, єпископа Нісійського. І преподобного Дометіяна, єпископа Мелітинського. І преподобного отця нашого Маркіяна, пресвітера й економа Великої Церкви.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

11 ✝ Преподобного отця нашого Теодосія, спільного життя начальника.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

12 Святої мучениці Татіяни.

13 Святих мучеників Єрміла і Стратоніка.

14 Преподобних отців наших, у Синаї і Раїті повбиваних.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

І пам'ять переставлення святої рівноапостольної Ніни, просвітительки Грузії.
У цей день віддається празник Святих Богоявлень.

15 ꙽ Преподобних отців наших Павла Тивейського і Івана Кущника.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

16 ꙽ Поклін чесним оковам святого і всехвального апостола Петра.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).

17 ✠ Преподобного й богоносного отця нашого Антонія Великого.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

18 ꙽ Святих отців наших і архиєпископів Олександрійських Атанасія й Кирила.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

19 ꙽ Преподобного отця нашого Макарія Єгиптянина.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

20 ✠ Преподобного й богоносного отця нашого Євтимія Великого.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

21 Преподобного отця нашого Максима Ісповідника. І святого мученика Неофіта. І святих мучеників Євгенія, Кандида, Валеріяна й Акили.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 64 (Лк. 12,8-12).

22 Святого апостола Тимотея. І святого преподобномученика Анастасія Перського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

23 Святого священномученика Климента, єпископа Анкирського. І святого мученика Агатангела.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

24 Преподобної матері нашої Ксенії Римлянки.

25 ✠ Святого отця нашого Григорія Богослова, архиєпископа Царгородського.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

26 Преподобного отця нашого Ксенофонта і дружини його Марії.

27 ✠ Перенесення чесних мощів святого отця нашого Івана Золотоустого.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

28 Преподобного отця нашого Єфрема Сирина.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

29 Перенесення мощів святого священномученика Ігнатія Богоносця.
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 41 (Мр. 9,33-41).

30 Святого священномученика Іполита.
✠ І святих трьох святителів, великих архиєреїв Василія Великого, Григорія Богослова і Івана Золотоустого.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

31 Святих чудотворців і безсребреників Кира й Івана.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ

1 ῝ Передпразденство Стрітення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.
І святого мученика Трифона.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,19-21).

2 ⊕ **Стрітення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 8 (Лк. 2,25-32).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 7 (Лк. 2,22-40).

3 ῝ Святого і праведного Симеона Богоприємця і Анни, пророчиці.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 8 (Лк. 1,22-38).

4 Преподобного отця нашого Ісидора Пилусіотського.

5 Святої мучениці Агафії.

6 Преподобного отця нашого Вукола, єпископа Смирнського. І святого священномученика Сілвана, єпископа Ємеського, і тих, що з ним.

7 Преподобного отця нашого Партенія, єпископа Лампсакійського.

8 ῝ Святого великомученика Теодора Тирона. І святого пророка Захарії Серповидця.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).

9 Святого мученика Никифора.
У цей день віддається празник Стрітення.

10 Святого мученика Харалампія.

11 Святого священномученика Власія, єпископа Севастійського.

12 Святого отця нашого Мелетія, архиєпископа Антіохійського.

13 Преподобного отця нашого Мартиніяна.

14 Преподобного отця нашого Авксентія.

✠ І переставлення преподобного отця нашого Константина Філософа, у монахах Кирила, учителя слов'янського.

Служба преподобному – загальна.

І преподобного Марона, пустинника, чудотворця.

15 Святого апостола Онисима.

16 Святих мучеників Памфила, єрея, Порфирія і дружини їх.

17 ꙫ Святого великомученика Теодора Тирона.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

18 Святого отця нашого Льва, папи Римського.

19 Святого апостола Архипа.

20 Преподобного отця нашого Льва, єпископа Катанського.

21 Преподобного отця нашого Тимотея, що в Символах. І святого отця нашого Євстатія, архиєпископа Великої Антіохії.

22 Віднайдення чесних мощів святих мучеників, що в Євгенії.

23 Святого священномученика Полікарпа, єпископа Смирнського.

24 ✠ Перше і друге знайдення чесної голови святого славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 31 (Лк. 7,17-30).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 40 (Мт. 11,2-15).

25 Святого отця нашого Тарасія, архиєпископа Царгородського.

26 Святого отця нашого Порфирія, єпископа Газького.

27 Преподобного отця нашого і ісповідника Прокопія Декаполіта.

28 Преподобного отця нашого і ісповідника Василія, спосника Прокопового.

29 Преподобного отця нашого Касіяна.
Пам'ять його творимо що чотири роки.

МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ

1 Святої преподобномучениці Євдокії.

2 Святого священномученика Теодота, єпископа Киринейського.

3 Святих мучеників Євтропія і дружини його, Клеоніка й Василиска.

4 Преподобного отця нашого Герасима, що на Йордані.

5 Святого мученика Конона.

6 Святих сорок двох мучеників, що в Аморії.

7 Святих священномучеників, що в Херсоні були єпископами: Василія, Єфрема, Капитона, Євгенія, Етерія й інших.

8 Преподобного отця нашого і ісповідника Теофілакта, єпископа Нікомидійського.

9 ✝ Святих сорок мучеників, замучених у Севастійськім озері.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 80 (Мт. 20,1-16).

10 Святого мученика Кодрата і тих, що з ним.

11 Святого отця нашого Софронія, патріярха Єрусалимського.

12 Преподобного отця нашого і ісповідника Теофана Сигріянського. І святого отця нашого Григорія Двоєслова, папи Римського.

13 Перенесення мощів святого отця нашого Никифора, патріярха Царгородського.

14 Преподобного отця нашого Венедикта.

15 Святого мученика Агапія і з ним шести мучеників.

16 Святих мучеників Савина й Папи.

17 Преподобного отця нашого Олексія, чоловіка Божого.

На утрені Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

18 Святого отця нашого Кирила, архиєпископа Єрусалимського.

19 Святих мучеників Хрисанта й Дарії.

20 Преподобних отців наших в обителі святого Сави, що їх убили сарацини.

21 Преподобного отця нашого і ісповідника Якова, єпископа Катанського.

22 Святого священномученика Василія, пресвітера Анкирського.

23 Святого преподобномученика Нікона і двох сот учнів його, з ним замучених.

24 Ꙍ Передпразденство Благовіщення Пресвятої Богородиці.
І преподобного отця нашого Захарії. І святого отця нашого Артемона, єпископа Селевкії Пісідійської.

25 ⊕ **Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і присноdіви Марії.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 3 (Лк. 1,24-38).

26 Ꙍ Собор архангела Гавриїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

27 Святої матері нашої Матрони, що в Солуні.

28 Преподобного отця нашого Іларіона Нового. І святого Стефана, чудотворця.

29 Преподобного отця нашого Марка, єпископа Аретусійського, і Кирила, диякона, і інших, що з ним при Юліяні мучителеві пострадали.

30 Преподобного отця нашого Івана, що списав Лествицю (Небесну драбину).

31 Преподобного отця нашого Іпатія, єпископа Гангренського.

МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ

1 Преподобної матері нашої Марії Єгипетської.

2 Преподобного отця нашого Тита, чудотворця.

3 Преподобного отця нашого і ісповідника Микити, ігумена обителі Мидикійської.

4 Преподобних отців наших Йосифа, піснописця, і Юрія, що в Малеї.

5 Святих мучеників Теодула і Агатопода, і тих, що з ними.

6 Святого отця нашого Євтихія, архиєпископа Царгородського.

✠ І переставлення святого отця нашого Методія, учителя слов'янського.

Служба святителеві – загальна.

7 Преподобного отця нашого Юрія, єпископа Митилинського.

8 Святих апостолів Іродіона, Агава, Руфа, Асинкріта, Флегонта і Єрма.

9 Святого мученика Євпсихія.

10 Святих мучеників Терентія, Помпія і тих, що з ними.

11 Святого священномученика Антипи, єпископа Пергами Азійської.

12 Преподобного отця нашого і ісповідника Василія, єпископа Парійського.

13 Святого священномученика Артемона і тих, що з ним.

14 Святого отця нашого Мартина Ісповідника, папи Римського.

15 Святих апостолів Аристарха, Пуда і Трофима.

16 Святих мучениць-дів Агапії, Ірини й Хіонії.

17 Преподобного отця нашого Симеона, що в Персиді. І преподобного Акакія, єпископа Мелитинського.

18 Преподобного отця нашого Івана, учня святого Григорія Декаполіта.

19 Преподобного отця нашого Івана, ветхопечерника.

20 Преподобного отця нашого Теодора Трихіни.

21 Святого священномученика Януарія і тих, що з ним. І святого мученика Теодора, що в Пергії.

22 Преподобного отця нашого Теодора Сикеота.

23 ✠ Святого славного великомученика, побідоносця й чудотворця Юрія.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 63 (Лк. 12,2-7).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

24 Святого мученика Сави Стратилата - воєводи.

25 ✠ Святого апостола і євангелиста Марка.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 23 (Мр. 6,7-13).

26 Святого священномученика Василія, єпископа Амасійського.

27 Святого священномученика Симеона, родича Господнього.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).
І преподобного отця нашого Стефана, єпископа Володимира Волинського.

28 Святих апостолів Ясона й Сосіпатра. І святих мучеників Дади, Максима й Кинтиліяна.
І святого отця нашого Кирила, єпископа Турівського.

29 Святих дев'ятьох мучеників, що в Кизиці. І преподобного Мемнона, чудотворця.

30 ✠ Святого апостола Якова, брата святого Івана Богослова.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 17 (Лк. 5,1-11).

МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ

1 Святого пророка Єремії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 14 (Лк. 4,22-30).

2 Ꞓ Святого отця нашого Атанасія Великого, архиєпископа Олександрійського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

3 Святих мучеників Тимотея й Маври.
✠ І переставлення преподобного отця нашого Теодосія, ігумена монастиря Печерського і спільного життя начальника.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

4 Святої мучениці Пелагії.

5 Святої і славної мучениці Ірини. І преподобного отця нашого Никифора, ігумена монастиря Мидікійського.

6 Святого і праведного, і многострадального Йова.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

7 Ꞓ Спогад про явління на небі, у святому місті Єрусалимі, знамени чесного Хреста. І святого мученика Акакія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 60 (Ів. 19,6-11. 13-20.25-28.30-35).

8 ☩ Святого апостола і євангелиста Івана Богослова. І преподобного отця нашого Арсенія Великого.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 61 (Ів. 19,25-27; 21,24-25).

9 Святого пророка Ісаї. І святого мученика Христофора.
✠ І перенесення чесних мощів святого отця нашого Миколая Чудотворця з Мир до міста Барі.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

10 ✠ Святого апостола Симона Зилота.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).

11 Святого священномученика Мокія.

На Літурії Євангеліє Івана, зач. 51 (Ів. 15,9-16).

✠ І святих рівноапостольних Кирила й Методія, учителів слов'янських.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

12 Святих отців наших Епіфанія, єпископа Кипрського, і Германа, патріярха Царгородського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

13 Святої мучениці Гликерії.

14 Святого мученика Ісидора.

15 Є· Преподобного отця нашого Пахомія Великого.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 77 (Лк. 14,25-35).

16 Преподобного отця нашого Теодора Освяченного, учня святого Пахомія.

17 Святого апостола Андроніка і тих, що з ним.

18 Святого мученика Теодота, що в Анкирі. І святих мучеників Петра, Діонисія і тих, що з ними. І святих сімох дів.

19 Святого священномученика Патрикія, єпископа Пруського, і тих, що з ним.

20 Святого мученика Талалея.

21 ✠ Святих великих царів і рівноапостольних Константина й Олени.

На утрені Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).

22 Святого мученика Василиска.

23 Преподобного отця нашого і ісповідника Михаїла, єпископа Синадського.
І преподобної Євфросинії Полоцької, ігумені монастиря Святого Спаса.

24 ꙍ Преподобного отця нашого Симеона, що на Дивній горі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
ꙍ І преподобного отця нашого Микити стовпника, переяславського чудотворця.
Служба преподобному – загальна.

25 ✠ Третє віднайдення чесної голови святого і славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 31 (Лк. 7,17-30).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 40 (Мт. 11,2-15).

26 Святого апостола Карпа, одного з семидесятьох.

27 Святого священномученика Терапонта.

28 Преподобного отця нашого Микити, єпископа Халкидонсього.

29 Святої преподобномучениці Теодосії, діви.

30 Преподобного отця нашого Ісаакія, ігумена обителі Далматської.

31 Святого апостола Єрмія. І святого мученика Єрмея.

МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ

1 Святого мученика Юстина, філософа, і тих, що з ним.

2 Святого отця нашого Никифора, ісповідника.

3 Святого мученика Лукиліяна і тих, що з ним.

4 Святого отця нашого Митрофана, патріярха Царгородського.

5 Святого священномученика Доротея, єпископа Тирського. І святого мученика Косми, пресвітера вірменського.

6 Преподобного отця нашого Висаріона, чудотворця. І преподобного Іларіона Нового, ігумена Далматської обителі, ісповідника.

7 Святого священномученика Теодота, єпископа Анкирського.

8 Ꙑ Перенесення мощів святого великомученика Теодора Тирона.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 37 (Мт. 10,23-31).

9 Ꙑ Святого отця нашого Кирила, архиєпископа Олександрійського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

10 Святого священномученика Тимотея, єпископа Пруського.

11 ✝ Святих апостолів Вартоломея й Варнави.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

12 Ꙑ Преподобного отця нашого Онуфрія Великого. І преподобного отця нашого Петра Атонського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

13 Святої мучениці Акилини. І святого Трифилія, єпископа Левкусії Кипрської.

14 Святого пророка Єлисея. І святого отця нашого Методія, патріярха Царгородського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 14 (Лк. 4,22-30).

15 Святого пророка Амоса. І преподобного Єроніма, пресвітера стридонського.

16 Святого отця нашого і чудотворця Тихона Аматунтського.

17 Святих мучеників Мануїла, Савела й Ісмаїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
І преподобного отця нашого Іпатія, ігумена Руфеніянського.

18 Святого мученика Леонтія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

19 ✠ Святого апостола Юди, брата Господнього по плоті.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 48 (Ів. 14,21-24).

20 Святого священномученика Методія, єпископа Патарського.

21 Святого мученика Юліяна Тарсійського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

22 Святого священномученика Євсевія, єпископа Самосатського.

23 Святої мучениці Агрипіни.

24 ⊕ **Різдво чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 3 (Лк. 1,24-25.57-68. 76.80).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 1 (Лк. 1,1-25.57-68. 76.80).

25 Святої преподобномучениці Февронії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).

26 Преподобного отця нашого Давида, що в Солуні.

27 Преподобного отця нашого Самсона, странноприємця.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 67 (Лк. 12,32-40).

28 Перенесення мощів святих безсребреників Кира й Івана.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

29 ✠ **Святих славних і всехвальних, і первоверховних апостолів Петра й Павла.**
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 67 (Мт. 16,13-19).

30 ✠ Собор святих славних і всехвальних дванадцяти апостолів.
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 12 (Мр. 3,13-19).

МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ

1 ꖴ Святих безсребреників і чудотворців Косми й Дам'яна.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

2 ✠ Положення чесної ризи Пресвятої Владичиці нашої Богородиці у Влахерні.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).

3 Святого мученика Якинта.

4 Святого отця нашого Андрея, архиєпископа Критського, Єрусаліміта. І преподобної Марти, матері святого Симеона Дивногорця.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 21 (Мт. 7,12-21).

5 ✠ Преподобного отця нашого Атанасія Атонського.

На утрені Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

6 Преподобного отця нашого Сісоя Великого.

7 Преподобних отців наших Томи, що в Малеї, і Акакія, що в Ліствиці.

8 ꖴ Святого великомученика Прокопія.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 39 (Мт. 10,37-11,1).

9 Святого священномученика Панкратія, єпископа Тавроменійського.

10 Святих сорок п'ятьох мучеників, що в Никополі Вірменській.

✠ І преподобного отця нашого Антонія Печерського, Київського.

Служба преподобному – загальна.

І святих братів-мучеників Франціска, Мутія і Рафаїла, і тих, що з ними, у Дамаску повбиваних.

11 Святої мучениці і прехвальної Євфимії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
І переставлення блаженної Ольги, княгині Київської, у святому хрещенні названої Оленою.

12 Святих мучеників Прокла й Іларія. І преподобного отця нашого Михаїла Малеїна.

13 Собор святого архангела Гавриїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).
І преподобного отця нашого Стефана Савваїта. І святого отця нашого Юліяна, єпископа Кеноманійського.

14 Святого апостола Акили.

15 Святих мучеників Кирика і Юліти.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,19-21).
І святого рівноапостола, великого князя Володимира, у святому хрещенні названого Василієм.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).

16 Святого священномученика Антиногена і десятьох учнів його.

У наступну неділю творимо пам'ять
святих Отців шести вселенських соборів
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 56 (Ів. 17,1-13).

---

17 Святої великомучениці Марини.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).

18 Святого мученика Якинта, що в Амастриді. І святого мученика Еміліяна.

19 Преподобної матері нашої Макрини, сестри святого Василія Великого. І преподобного отця нашого Дія.

20 ✠ Святого славного пророка Іллі.
На утрені й на Літургії Євангеліє Луки, зач. 14 (Лк. 4,22-30).

21 Преподобних отців наших Симеона, Христа ради юродивого, і Івана, спосника його. І святого пророка Єзекиїла.

22 ꙱ Святої мироносиці й рівноапостольної Марії Магдалини.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 34 (Лк. 8,1-3).
І повернення мощів святого священномученика Фоки.

23 Святих мучеників Трофима, Теофіла і тих, що з ними.

24 ꙱ Святої великомучениці Христини.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
✠ І святих мучеників Бориса і Гліба, у святому хрещенні названих Романом і Давидом.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

25 ✠ Успення святої Анни, матері Пресвятої Богородиці.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 36 (Лк. 8,16-21).
І пам'ять святих жінок Олімпіяди і Євпраксії.

26 Святого священномученика Єрмолая і тих, що з ним. І святої преподобномучениці Параскеви.

27 ✠ Святого великомученика й цілителя Пантелеймона.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
Святого отця нашого Климента, архиєпископа Охридського, чудотворця.

28 Святих апостолів і дияконів Прохора, Никанора, Тимона й Пармена.

29 Святого мученика Каленика.

30 Святих апостолів Сили і Силуана, і тих, що з ними.

31 ꗃ Передпразденство походу з чесним і животворящим Хрестом Господнім.
І святого і праведного Євдокима.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ

1 Ꙫ Похід із чесним Древом чесного і животворящого Хреста.
І святих сімох мучеників Макавеїв, і матері їх Соломії, і старця Єлеазара.
На освячення води Євангеліє Івана, зач. 14 (Ів. 5,1-4).
На утрені Євангеліє Івана, зач. 60 (Ів. 19,6-11.13-20.25-28.30-35).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 38 (Мт. 10,32-36).

2 Ꙫ Перенесення мощів святого первомученика й архидиякона Стефана.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 87 (Мт. 21,33-42).

3 Преподобних отців наших Ісаакія, Далмата й Фавста.

4 Святих сімох отроків, що в Ефесі. І святої преподобномучениці Євдокії.

5 Ꙫ Передпразденство Переображення Господа нашого Ісуса Христа. І святого мученика Євсигнія.

6 ⊕ **Святе Переображення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 45 (Лк. 9,28-36).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 70 (Мт. 17,1-9).

7 Святого преподобномученика Дометія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

8 Святого Еміліяна, ісповідника, єпископа Кизицького.

9 ✝ Святого апостола Матія.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 40 (Лк. 9,1-6).

10 Святого мученика й архидиякона Лаврентія.

11 Святого мученика й архидиякона Євпла.

12 Святих мучеників Фотія й Аникити.

13 Преподобного отця нашого Максима Ісповідника.
У цей день віддається празник Переображення.

14 ꙯ Передпразденство Успення Пресвятої Богородиці. І святого пророка Міхея.
✝ І перенесення чесних мощів преподобного отця нашого Теодосія, ігумена Печерського.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

15 ⊕ **Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.**
На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).

16 ꙯ Перенесення з Едеси до Царгороду нерукотвореного образу Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, названого Святим Обрусом.
На утрені й на Літургії Євангеліє Луки, зач. 48 (Лк. 9,51-56; 10,22-24).
І святого мученика Діомида.

17 Святого мученика Мирона.

18 Святих мучеників Флора й Лавра.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 63 (Лк. 12,2-7).

19 Святого мученика Андрея Стратопедарха - сотника, і тих, що з ним.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

20 Святого пророка Самуїла.

21 Святого апостола Тадея. І святої мучениці Васси.

22 Святого мученика Агатоніка і тих, що з ним.

23 Святого мученика Луппа. І святого священномученика Іринея, єпископа Ліонського.
І віддається празник Успення Пресвятої Богородиці.

24 Святого священномученика Євтиха.

25 Повернення мощів святого апостола Вартоломея. І святого апостола Тита.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

26 Святих мучеників Адріяна й Наталії.

27 Преподобного отця нашого Пімена.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).

28 Преподобного отця нашого Мойсея Мурина. І святого отця нашого Авґустина, єпископа Іппонського. І святого мученика Гебре Михаїла, пресвітера етіопського.
У цей день святкуємо Собор преподобних отців Печерських, що спочивають у дальніх печерах.

29 ⊕ **Усікновення чесної голови чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Івана.**
На утрені Євангеліє Матея, зач. 57 (Мт. 14,1-13).
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 24 (Мр. 6,14-30).

30 Святих отців наших, патріярхів Царгородських, Олександра, Івана і Павла Нового.

31 ✠ Положення чесного пояса Пресвятої Владичиці нашої Богородиці.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).

ЄВАНГЕЛІЯ РІЗНИХ СЛУЖБ

ЄВАНГЕЛІЯ НА ЦІЛИЙ ТИЖДЕНЬ

У понеділок – святим ангелам

Євангеліє Матея, зач. 52 *Мт. 13,24-30.36-43*

У вівторок – Предтечі

Євангеліє Івана, зач. 3 *Ів. 1,29-34*

У середу – Хресту і Пресвятій Богородиці

Євангеліє Луки, зач. 54 *Лк. 10,38-42; 11,27-28*

У четвер – апостолам і святому Миколаєві

Євангеліє Матея, зач. 34 *Мт. 10,1.5-8*

У п'ятницю – Хресту

Євангеліє Івана, зач. 9 *Ів. 3,13-17*

У суботу – всім святим і за померлих

Євангеліє Івана, зач. 16 *Ів. 5,24-30*

ЄВАНГЕЛІЯ ЗАГАЛЬНИХ СЛУЖБ СВЯТИМ

Служба Пресвятій Богородиці

На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 *Лк. 1,39-49.56*
На Літ. Євангеліє Луки, зач. 54 *Лк. 10,38-42; 11,27-28*

Служба святим ангелам – безплотним силам

Євангеліє Луки, зач. 51 *Лк. 10,16-21*
або Євангеліє Матея, зач. 52 *Мт. 13,24-30.36-43*

Служба святим пророкам

Євангеліє Матея, зач. 96 *Мт. 23,29-39*
або Євангеліє Луки, зач. 62 *Лк. 11,47-12,1*

Служба апостолові

Євангеліє Матея, зач. 34 *Мт. 9,36-10,8*

Служба апостолам

Євангеліє Луки, зач. 50	*Лк. 10,1-15*
або Євангеліє Луки, зач. 51	*Лк. 10,16-21*

Служба святителеві

Євангеліє Івана, зач. 36	*Ів. 10,9-16*

Служба святителям

Євангеліє Матея, зач. 11	*Мт. 5,14-19*
або Євангеліє Івана, зач. 35	*Ів. 10,1-9*

Служба преподобним і Христа ради юродивим

Євангеліє Матея, зач. 43	*Мт. 11,27-30*
або Євангеліє Луки, зач. 24	*Лк. 6,17-23*

Служба мученикові

Євангеліє Луки, зач. 63	*Лк. 12,2-12*
або Євангеліє Івана, зач. 52	*Ів. 15,17-16,2*

Служба мученикам

Євангеліє Матея, зач. 36	*Мт. 10,16-22*
або Євангеліє Луки, зач. 106	*Лк. 21,12-19*

Служба священномученикові

Євангеліє Луки, зач. 67	*Лк. 12,32-40*

Служба священномученикам

Євангеліє Луки, зач. 24	*Лк. 6,17-23*
або Євангеліє Луки, зач. 52	*Лк. 10,22-24*
або Євангеліє Луки, зач. 77	*Лк. 14,25-35*

Служба преподобномученикові

Євангеліє Марка, зач. 37	*Мр. 8,34-9,1*

Служба преподобномученикам

Євангеліє Матея, зач. 38	*Мт. 10,32-33.37-38; 19,27-30*
або Євангеліє Луки, зач. 64	*Лк. 12,8-12*

Служба святим мученицям

Євангеліє Матея, зач. 62	*Мт. 15,21-28*
або Євангеліє Марка, зач. 21	*Мр. 5,24-34*

Служба преподобним жінкам

Євангеліє Матея, зач. 104	*Мт. 25,1-13*
або Євангеліє Луки, зач. 33	*Лк. 7,36-50*

Служба ісповідникам

Євангеліє Луки, зач. 64	*Лк. 12,8-12*

Служба безсребреникам і чудотворцям

Євангеліє Матея, зач. 34	*Мт. 10,1.5-8*

ЄВАНГЕЛІЯ ЗА ПОМЕРЛИХ

У понеділок	*Євангеліє Івана, зач. 15*	*Ів. 5,17-24*
У вівторок	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*
У середу	*Євангеліє Івана, зач. 21*	*Ів. 6,35-39*
У четвер	*Євангеліє Івана, зач. 22*	*Ів. 6,40-44*
У п'ятницю	*Євангеліє Івана, зач. 23*	*Ів. 6,48-54*
У суботу	*Євангеліє Івана, зач. 16*	*Ів. 5,24-30*

ЄВАНГЕЛІЯ НА РІЗНІ ПОТРЕБИ

На всяке прошення

Євангеліє Матея, зач. 20	*Мт. 7,7-11*
або Євангеліє Марка, зач. 51	*Мр. 11,22-26*
або Євангеліє Луки, зач. 88	*Лк. 18,2-8*

Служба подяки

Євангеліє Луки, зач. 4	*Лк. 1,46-55*
або Євангеліє Луки, зач. 85	*Лк. 17,12-19*

Служба про поміч Святого Духа

Євангеліє Матея, зач. 20	*Мт. 7,7-11*
або Євангеліє Івана, зач. 48	*Ів. 14,10-20*

Служба за недужих

Євангеліє Матея, зач. 26	*Мт. 8,14-23*
або Євангеліє Марка, зач. 21	*Мр. 5,24-34*
або Євангеліє Івана, зач. 13	*Ів. 4,46-54*

Служба за подорожніх

Євангеліє Матея, зач. 34 — *Мт. 10,1.5-8*

1 серпня, на освячення води

Євангеліє Івана, зач. 14 — *Ів. 5,1-4*

На посвячення церкви

Євангеліє Івана, зач. 37 — *Ів. 10,22-28*

На заснування і відновлення міста

Євангеліє Матея, зач. 67 — *Мт. 16,13-18*

У час посухи

Євангеліє Матея, зач. 65 — *Мт. 16,1-6*

У час непогоди

Євангеліє Матея, зач. 20 — *Мт. 7,7-11*

У час землетрусу

Євангеліє Матея, зач. 27 — *Мт. 8,23-27*

У час пошестей

Євангеліє Луки, зач. 16 — *Лк. 4,37-44*

У час небезпеки

Євангеліє Марка, зач. 51 — *Мр. 11,22-26*

За батьківщину і народ у час війни

Євангеліє Марка, зач. 51 — *Мр. 11,22-26*

У час нападу ворогів

Євангеліє Луки, зач. 70 — *Лк. 13,1-9*

За помирення і з'єднання всіх християн

Євангеліє Матея, зач. 20 — *Мт. 7,7-11*
або Євангеліє Марка, зач. 51 — *Мр. 11,22-26*

У час пожару

Євангеліє Луки, зач. 69 — *Лк. 12,48-59*

За тих, що творять добро

Євангеліє Матея, зач. 20 — *Мт. 7,7-11*

На постриг ченців

Євангеліє Матея, зач. 39 — *Мт. 10,37-42*

Під час святої тайни Хрещення

Євангеліє Матея, зач. 116 — *Мт. 28,16-20*

Під час святої тайни Подружжя

Євангеліє Івана, зач. 6 — *Ів. 2,1-11*

Під час святої тайни Сповіді

Євангеліє Матея, зач. 30 — *Мт. 9,9-13*
або Євангеліє Луки, зач. 78 — *Лк. 15,1-10*
або Євангеліє Івана, зач. 28 — *Ів. 8,3-11*

Під час святої тайни Єлеопомазання

1. *Євангеліє Луки, зач. 53* — *Лк. 10,25-37*
2. *Євангеліє Луки, зач. 94* — *Лк. 19,1-10*
3. *Євангеліє Матея, зач. 34* — *Мт. 10,1.5-8*
4. *Євангеліє Матея, зач. 26* — *Мт. 8,14-23*
5. *Євангеліє Матея, зач. 104* — *Мт. 25,1-13*
6. *Євангеліє Матея, зач. 62* — *Мт. 15,21-28*
7. *Євангеліє Матея, зач. 30* — *Мт. 9,9-13*

Над тими, що мають духа недуги

Євангеліє Матея, зач. 28 — *Мт. 8,28-34*
або Євангеліє Матея, зач. 72 — *Мт. 17,14-18*
або Євангеліє Марка, зач. 19 — *Мр. 5,1-20*
або Євангеліє Марка, зач. 40 — *Мр. 9,17-31*
або Євангеліє Луки, зач. 46 — *Лк. 9,37-43*

На похороні ченців і мирян

Євангеліє Івана, зач. 16 — *Ів. 5,24-30*

На похороні священиків

1. *Євангеліє Івана, зач. 16* — *Ів. 5,24-30*
2. *Євангеліє Івана, зач. 15* — *Ів. 5,17-24*
3. *Євангеліє Івана, зач. 21* — *Ів. 6,35-39*
4. *Євангеліє Івана, зач. 22* — *Ів. 6,40-44*
5. *Євангеліє Івана, зач. 23* — *Ів. 6,48-54*

На похороні дітей

Євангеліє Івана, зач. 21 *Ів. 6,35-39*

Прохання про мир

Євангеліє Івана, зач. 48 *Ів. 14,21-27*

Кінець,
і Богу слава!

Арук закінчено у травні 1990 р.
у друкарні Edigraf у Римі.

Finito di stampare
nel mese di Maggio 1990
presso lo stabilimento tipolitografico
Edigraf in Roma – via Giuseppe Chiarini, 10
Tel. 8894843